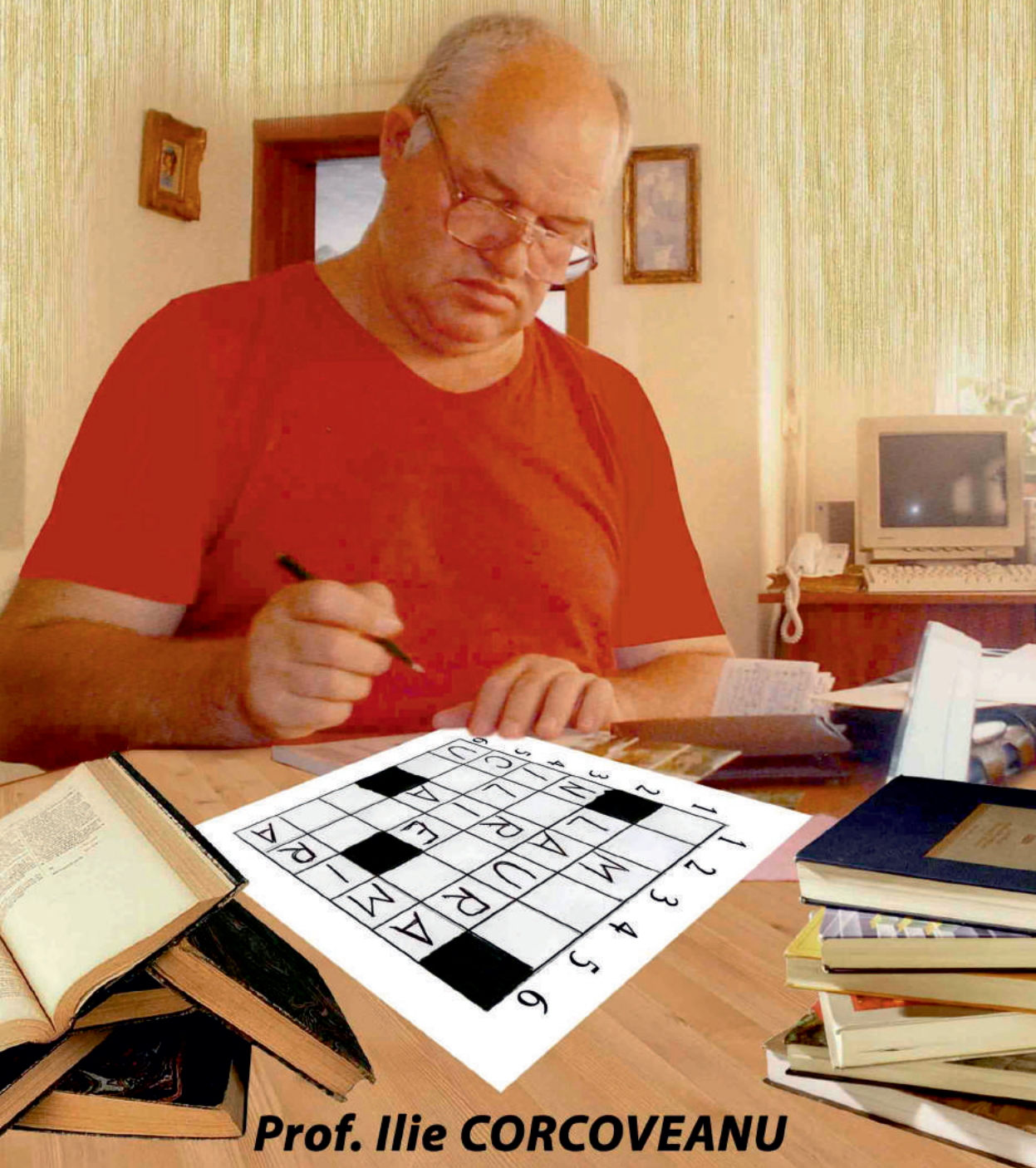

Coordonator Prof. Marieta Corcoveanu

Prof. Ilie CORCOVEANU

O viață plină de dăruire

Coordonator, prof. Marieta Corcoveanu

PROFESOR ILIE CORCOVEANU

O viață plină de dăruire

Editura Hoffman

2016

Tehnoredactare: Alina-Elena Marin și Cosmin Barcan (foști elevi)

Corectura: Alina-Elena Marin

Coperta: Lari Pătrân

Marieta Corcoveanu, coordonator

Profesor Ilie Corcoveanu – O viață plină de dăruire

©2016, Marieta Corcoveanu

Toate drepturile rezervate.

©Editura Hoffman, 2016, pentru prezenta ediție.

Editura Hoffman

www.EdituraHoffman.ro

www.LibrariaHoffman.ro

Tel. 0740 984 910

Fax: 0249 460 218

CIP nr. 02902/ 26.02.2016

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

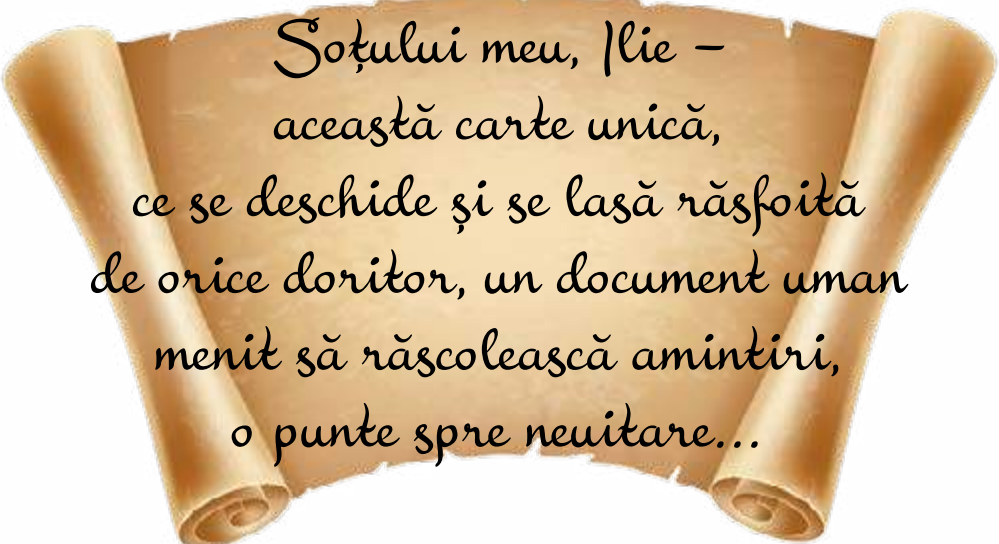
Ilie Corcoveanu: O viață plină de dăruire / coord.: Marieta Corcoveanu. –

Caracal : Editura Hoffman, 2016

ISBN 978-606-778-111-3

929 Corcoveanu,I.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată prin orice formă sau prin orice mijloace, electronic sau mecanic, incluzând fotocopierea, înregistrarea sau orice alt suport de stocare-redare, fără permisiunea autorului.

Soțului meu, Ilie –
această carte unică,
ce se deschide și se lasă răsfoită
de orice doritor, un document uman
menit să răzcolească amintiri,
o punte spre neuitare...

A DAT VALOARE TIMPULUI TRĂIT...

Pe 26 martie 2009, în urma unei grele suferințe, ne-a părăsit, în plină putere creatoare, unul dintre cei mai cunoscuți și activi rebusiști din țară, profesorul **ILIE CORCOVEANU** de la Colegiul Național „Ioniță Asan” din Caracal.

A văzut lumina zilei la 18 iulie 1949, în comuna Dobrosloveni, județul Olt, într-o familie de ceferiști, având încă patru frați.

Clasele primare le-a urmat la Școala din satul Frăsinetul de Pădure, iar pe cele gimnaziale și liceale la Caracal, Liceul „Ioniță Asan”.

După absolvirea liceului, a predat ca profesor suplinitor, la Școala Generală Solduba, județul Satu Mare și, în paralel, a urmat și Institutul Pedagogic de trei ani din Baia Mare, Facultatea de Filologie, pe care a terminat-o în 1972.

Nu după mult timp, a revenit pe meleagurile natale, în județul Olt și, din dorința de a avea o a doua specializare, a absolvit, în 1984, și Facultatea de Limba și Literatura Română din cadrul Universității București.

A funcționat ca profesor de română la Liceul Teoretic Osica de Sus, la Școala Generală Dobrosloveni (unde a fost și director coordonator al școlilor de pe raza comunei), iar din 1990 la Colegiul Național „Ioniță Asan” din Caracal, având gradul didactic I, predând limba și literatura română până în 2008, când boala îl împiedică să-și mai desfășoare munca la catedră.

Alături de cariera didactică s-a distins ca realizator de enigmistică, de careuri rebusiste de definiții sau tematice, dar și în domeniul publicisticii și al activității culturale.

Sutelor de careuri publicate li se adaugă și prezența pe undele hertziene ale postului de Radio Oltenia-Craiova, unde, 15 ediții la rând, în cadrul emisiunii „Univers sonor” (realizată de Mihai Nicola), rubrica „semnată” ILIE CORCOVEANU a adus în casele noastre, pe lângă varietatea temelor propuse spre dezlegare și un adevărat caleidoscop oltean, dar și „curiozități” ale rebusului național.

A fost membru al Societății Ziariștilor din România și Secretarul Societății de Științe Filologice din România, filiala Olt, publicând în ziare din județele Satu Mare și Olt, în cotidiane centrale, în reviste și publicații de cultură, divertisment și de specialitate din Capitală și din țară (*Tribuna învățământului*, *Limba și Literatura Română* și altele), iar în 1979 a obținut premiul pentru reportaj la Concursul de publicistică inițiat de Ziarul „Scânteia Tineretului”.

Încă din gimnaziu a început să dezlege careuri și probleme de enigmistică, urmând

exemplul fraților mai mari, care erau abonați la revista *Rebus* încă de la prima apariție din 1957. Până la a începe să compună a fost doar puțin timp, debutând în revista *Rebus* la 20 octombrie 1965 cu un „scart literar” și cu un careu la 31 decembrie 1968 în ziarul *Cronica sătmăreană*, ulterior devenind un fidel colaborator al revistei *Rebus*.

Ca membru fondator și președinte al Cercului rebusist „Alutus” din Caracal, începând cu 13.10.1985, organizează cursuri de inițiere în enigmistică și creație rebusistă, întâlniri rebusiste, concursuri de dezlegări cu premii și participă la toate concursurile, consfăturile, festivalurile, simpozioanele și colocviile organizate la nivel național: București, Craiova, Târgoviște, Bacău, Oradea, Cluj-Napoca, Mediaș, Constanța, Roman etc. cu creații rebusiste, epigrame, comunicări, proză rebusistă, obținând diplome, premii, insigne, trofee, atât el cât și membrii cercului.

A promovat cu asiduitate rebusismul în rândul elevilor înființând cercul rebusist „Alutus-tineret” (1988), fiind și președintele Societății Culturale „Haralamb G. Lecca” (1992).

Ca membru al „Asociației Rebusiștilor din România”, a organizat cu participarea revistei *Rebus* mai multe ediții ale „Dialogului Rebusist” (1986, 1988, 1992, 1994), Caracalul devenind la un moment dat „Capitala rebusului românesc”.

În urma participării la Concursurile Naționale de Compunere organizate anual de revista *Rebus*, a fost de opt ori campion al județului Olt, iar în anul 1995 a primit Premiul anual al revistei *Rebus* pentru careul tematic.

Multe din materialele publicate le-a semnat și cu pseudonimele Voinea Colceriu și C. Ilie.

Pe data de 12 martie 2011, în deschiderea campionatului Internațional de Skandenberg, ediția a III-a, Caracal, „Cupa Romaniștilor”, organizat de Asociația Română de Skandenberg „Braț de Fier”, București (secretar general Dragoș Corcoveanu) și de Asociația C.S. „Prietenia”, Caracal (președinte Aurel Baci), i-a fost acordat post-mortem, titlul de Cetățean de onoare al municipiului Caracal, de Consiliul Local al Primăriei municipale. Evenimentul a fost urmat de un moment de reculegere ținut de aproape 1000 de spectatori.

Tot cu acest prilej a fost instituit Trofeul memorial „**Profesor Ilie Corcoveanu**”, care a fost obținut de cel mai bun sportiv din competiție, bulgarul Krasimir Kostadinov, câștigătorului categoriei Open brațul drept.

Avea în plan și alte acțiuni, pe care, din păcate, nu a mai putut să le finalizeze, suferința răpunându-l.

Amintiri și lacrimi, flori, multe flori pe mormântul lui, plecat mult prea devreme, la numai 59 de ani, dintre noi, lăsându-ne să ducem povara regretelor eterne și a unui dor sfâșietor. Dumnezeu să-l odihnească în pace și lumineze în lumea de veci! Fie-i memoria binecuvântată!

O amintire frumoasă omului bun, care a dăruit atât de mult și care s-a împlinit prin Cuvânt...

DRAGOSTEA SA DE-O VIAȚĂ...

Revista Rebus a avut privilegiul ca, de-a lungul timpului, în paginile ei să găzduiască remarcabilele creații ale unor valoroși realizatori de careuri. Domnul profesor Ilie Corcoveanu își are, fără doar și poate, locul său, pe deplin meritat, în panteonul celor care și-au adus o contribuție deosebită la acest fenomen al spiritului, care este rebusismul românesc.

La o șuetă rebusistă împreună cu directorul Publicațiilor Flacăra – domnul Alex. Păsărin și fondatorul revistei Rebus – N. Gh. Popescu

Cu grijă, minuțiozitate, talent și dăruire, profesorul Ilie Corcoveanu a împletit știința limbii române cu aceea a careului și enigmisticii, realizând o operă dedicată tuturor acelor care își doreau să afle mai mult și mai bine, o adevărată fereastră spre neuitare pentru limba ce-o vorbim, dar și pentru obiceiurile și tradițiile care leagă oamenii de aici sau de mai departe. Aceasta ca să reamintim doar două dintre temele dragi inimii și sufletului d-lui profesor.

Și dacă întreaga sa creație vorbește de la sine despre rebusistul Ilie Corcoveanu, nu trebuie să uităm contribuția sa la răspândirea mișcării rebusiste. Începând cu cei mai tineri, învățăceii, pe care îi îndruma de pe băncile școlii, până la deja pasionații rebusului, Ilie Corcoveanu a fost un adevărat animator, un însuflețit promotor al acestei extraordinare pasiuni.

De precizat că, prin activitatea dusă de cercul rebusist de la Caracal, de al cărui bun mers s-a ocupat o perioadă îndelungată, mișcarea rebusistă din Regat a căpătat noi valențe, alături de București, Craiova, Pitești, Rm. Vâlcea, Târgoviște, Ploiești, Tr. Măgurele etc. Și să nu uităm că a avut un sprijin deosebit din partea soției sale, care a condus un cerc de elevi la Palatul Copiilor din localitate.

De aceea, suntem siguri că toți aceia care l-au cunoscut fie pe profesorul și pedagogul, fie pe rebusistul Ilie Corcoveanu, nu-i pot păstra decât o amintire de neșters, iar într-o Istorie a Rebusului, o filă importantă îi este rezervată.

Și dacă într-o zi tristă soarta a ales să-l ducă puțin mai departe de toți cei care îl iubeau și admirau, suntem încredințați că un ultim regret al d-lui prof. Corcoveanu a fost și faptul de a nu mai putea fi alături de dragostea sa de-o viață – REBUSUL.

FESTIVALUL NAȚIONAL REBUSIST DE LA ROMAN

La confluența a două ape moldovene, mult cântate de către poeți, Moldova și Siretul, într-o atmosferă deosebit de caldă, atât la propriu cât și la figurat, s-a întrunit în luna iulie 1995 un mare număr de creatori de forță ai rebusismului românesc, pentru a-i aplauda pe cei mai buni dintre ei și pentru a se întrece în diverse probe lansate de către organizatori.

Evenimentul a avut loc la Cercul Militar din Roman, în organizarea Cercului rebusist „Edip” din localitate, a S.C.Publicațiile Flacăra S.A. din București și a Asociației Rebusiștilor din România.

Punctul surpriză din bogatul program al acțiunii, mult așteptat de către participanți, l-a constituit festivitatea de acordare a Premiilor revistei **Rebus** pe anul 1995, fericiții laureați primind, pe lângă diplome, și un premiu în bani de câte 300.000lei, aceștia fiind:

1. DAMIAN BÂLDEA – pentru „Debutul său pe deplin confirmat, printr-o etalare de talent și modestie”
2. AUREL BOBOC – pentru „Modul original în decantarea definiției tematicе în retortele rebusiste”
3. **ILIE CORCOVEANU** – pentru „Temele atractive pe care le predă, în calitate de profesor și rebusist”
4. OPREA EFTIMIE – pentru „Talentul cu care știe să abordeze minorele ca – gen major-”
5. FLORIAN GEORGESCU – pentru „Felul în care s-a afirmat printre campionii mondiali ai lumii rebusiste la Campionatul Mondial din România”
6. ELIADE GÂLDĂU – pentru „Măiestria de a obține străluciri diamantine din mina de cărbune în definițiile sale rebusiste”
7. ȘTEFAN GROSSU – pentru „Perseverență în Campionatul de compunere organizat de revista **Rebus**”
8. GEORGE MARINĂ – pentru „Măiestria prin care îmbină patima și taletul rebusist”
9. ANTON MOREANU – pentru „Revenirea sa în lumea rebusistă, dăruindu-ne bucuria de a nu-i mai simți lipsă”
10. CERCUL REBUSIST „EDIP”, ROMAN – pentru „Concretețea prin care demonstrează an de an că nicio problemă a Sfinxului nu este de nerezolvat”.

*O parte din relatarea publicată în Revista **Rebus** (august 1995), de către Alexandru Păsărin, director al Publicațiilor de Divertisment Flacăra-Rebus, București.*

CUVÂNTUL ROSTIT DE PROFESOR ILIE CORCOVEANU LA FESTIVITATEA DE PREMIERE DIN CADRUL FESTIVALULUI NAȚIONAL REBUSIST DE LA ROMAN, ORGANIZAT DE S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. ȘI ASOCIAȚIA REBUSIȘTILOR DIN ROMÂNIA

„Trebuie să mărturisesc faptul că am descoperit rebusul încă din copilărie, fiind pasiune de familie, că am debutat în revista **Rebus** pe când eram licean și că rebusul a avut o mare influență în alegerea profesiei de dascăl, devenind în cele din urmă un hobby statornic.

Personal, trăiesc clipe de emoție și deplină satisfacție, fiind nominalizat între premianții revistei **Rebus** pe anul 1995, când am împlinit 30 de ani de la debutul în revista **Rebus** și 10 ani de la înființarea Cercului rebusist ALUTUS din Caracal, de care se leagă atâtea realizări și satisfacții.

Prin careurile de cuvinte încrucișate publicate în revistele **Rebus** și **Rebusache** am reușit să predau ore de limba și literatura română atrăgătoare, care să le fie utile elevilor, să le verifice și să le consolideze cunoștințele și deprinderile, aplicând metoda *rebus la tablă*, cu eficiență în procesul instructiv-educativ, un mijloc excelent de cultivare a limbii române.”

1995 – Momentul înmânării premiului de către domnul
Alexandru Păsărin, director SC Publicațiile Flacăra SA,
București

**ÎN MEMORIA TATĂLUI MEU
CONCURS DE SKANDENBERG
CUPA ROMANAȚIULUI
CARACAL, 2009-2012 (4 EDIȚII)
– ISTORIC –**

Preambul

Tata a căutat tot timpul să ofere Caracalului cât mai mult. A organizat diverse evenimente din aria lui de activitate în oraș și a încercat să mă convingă și pe mine să pun experiența sportivă acumulată în valoare și să creez o competiție de skandenberg care să ducă mai departe ideea de Romanați. Am făcut-o într-un moment când skandenbergul din România a trăit cele mai frumoase momente din punctul meu de vedere, începând cu anul 2009. Mai jos sunt descrise cele 4 ediții care au avut loc, pe care, din nefericire, tata nu a reușit să le vadă cu ochii lui. Dar când a plecat dintre noi, știa sigur că în câteva zile va fi concurs de skandenberg la Caracal și sunt sigur că bucuria aceasta i-a mai alinat din suferința ultimelor clipe...

Trofeul memorial „Prof. Ilie Corcoveanu”

Ideea

Mișcarea de skandenberg din România a luat amploare începând cu anul 2001. Între reprezentanții la vârf ai acestui sport se numără și persoane născute în municipiul Caracal.

După mai mulți ani de discuții și tatonări, s-a hotărât organizarea în oraș a unei competiții de skandenberg numită Cupa Romaniștilor. Numele a fost ales de către principalul susținător al ideii, d-l profesor Ilie Corcoveanu (1949-2009), ca o

Duel între primarul Caracalului, Gheorghe Anghel și campionul mondial la skandenberg, Ion Onescu – arbitrați de Dragoș Corcoveanu, arbitru internațional

omagiare a județului Romanați, județ istoric interbelic ce făcea parte din Regatul României și avea capitala la Caracal. Romanațiul a fost desființat prin reforma administrativă din anul 1950, însă există mulți militanți pentru reînființarea sa, în virtutea vremurilor glorioase de odinioară.

Alături de omul de cultură Ilie Corcoveanu, la idee au aderat Aurel Baci, președintele clubului local *As CS Prietenia Caracal*, și fiul său, Dragoș Corcoveanu, membru fondator și secretar-general al Asociației Române de Skandenberg „Braț de Fier”.

Inițiativa a fost sprijinită imediat de Primăria Municipiului Caracal (primar Gheorghe Anghel), Consiliul Local al Municipiului Caracal, conducerea Asociației de Skandenberg, precum și de diverși sponsori și de mass-media locală și națională.

Cupa Romanațiului – Ediția I – 28.03.2009

Concursul a fost unul regional, adresat doar județelor din Oltenia: Olt, Dolj, Gorj, Vâlcea, Argeș și Mehedinți. Au participat în total 84 de sportivi la 5 categorii în funcție de vârstă, sex și greutate corporală. Invitați de onoare au fost campionul mondial IRON Ion Onescu și show-man-ul Radu Valahu. Marele câștigător a fost TEKA Bogdan Nicolae Ghiță din Pitești, multiplu campion național. Toată ziua atmosfera a fost una de fair-play, iar emoțiile au fost diverse.

Minutul de reculegere și banderolele negre purtate pe brațe de sportivi au adus un ultim omagiu tatălui lui Dragoș Corcoveanu, d-l prof. Ilie Corcoveanu, unul din susținătorii morali ai acestui eveniment, ale cărui funeralii au avut loc chiar cu o zi înainte de concurs. Deși marcate de această tragedie, gazdele au dat dovadă de maximă ospitalitate, iar sportivii au făcut un show de zile mari.

Dragoș Corcoveanu alături de Krasimir Kostadinov, campion mondial din Bulgaria, câștigătorul trofeului memorial „Prof. Ilie Corcoveanu”

Cupa Romaniatului – Ediția a II-a – 27.03.2010

Concursul a devenit unul cu participare națională, în urma succesului de la prima ediție. Au participat în total 134 de sportivi la 11 categorii. Invitații de onoare au fost aceiași, campionul mondial IRON Ion Oncescu și show-man-ul Radu Valahu. Marele câștigător a fost URSU Ioan Pușcașu din Făgăraș, medaliat cu bronz mondial la categoria supergreu, care s-a impus la open atât la brațul drept, cât și la brațul stâng.

Cupa Romaniatului – Ediția a III-a – 12.03.2011

Concursul s-a transformat într-unul internațional, Romania International Open. Au participat în total 158 de sportivi la 12 categorii. Țările prezente au fost România și Bulgaria. Marele premiu, Trofeul memorial „Profesor Ilie Corcoveanu”, acordat celui mai bun sportiv din competiție, câștigătorul categoriei Open brațul drept, a trecut granița la vecini, campionul mondial Krasimir Kostadinov (22 ani, 97 kg) impunându-se clar în fața supergreului, bronz mondial, Ioan „Ursu” Pușcașu (32 ani, 125 kg). Surprinzător, pe 3, un alt bulgar de doar 71 kg, Hristo Delidzhakov din Sofia. Au avut loc în total 444 meciuri! Evenimentul a fost transmis live pe internet pe www.sport.ro și a permis iubitorilor acestui sport din întreaga lume să urmărească desfășurarea ostilităților.

*Câștigătorii concursului au fost: locul I – Krasimir Kostadinov (Bulgaria),
locul II – Ioan Pușcașu Ursu (România), locul III – Hristo Delidzhakov (Bulgaria)*

Cupa Romanațiului – Ediția a IV-a – 24.03.2012

În 2012 cupa, înscrisă în calendar de către Federația Mondială de Skandenberg (WAF), s-a dovedit a fi cel mai mare concurs internațional de skandenberg organizat vreodată în România. Concursul, devenit unul tradițional, a reunit la start un număr record de 216 participanți din 4 țări, clasamentul fiind: România, Bulgaria, Azerbaijan și Marea Britanie. Festivitățile de deschidere și premiere au urmat tiparul emoționant al competițiilor internaționale consacrate, cu prezentarea națiunilor participante, arborarea drapelurilor țărilor prezente și intonarea imnurilor de stat. Tradițiile oltenești au fost evidențiate printr-un moment coregrafic susținut de Călușarii din Caracal, urmași de ceva modern, un dans Thriller executat de fetele din echipa de handbal *Prietenia* a clubului local. Întru cinstirea istoriei locului, s-a împărțit publicului ultimul număr al ziarului „Romanațul” oferit de Fundația Iancu Jianu. În memoria domnului Prof. Ilie Corcoveanu (1949-2009), inițiatorul competiției, s-a ținut un moment de reculegere în debut, apoi un concurs – surpriză de rebus și integrame, cu tematica de skandenberg, adresat celor prezenți în Polivalentă. Marele premiu, Trofeul memorial „Profesor Ilie Corcoveanu”, acordat celui mai bun sportiv din competiție, câștigătorul categoriei Open brațul drept, a trecut din nou granița la vecini, campionul mondial en-titre Krasimir Kostadinov (23 ani, 99 kg) impunându-se clar în fața românului Ștefan Tamaș. Evenimentul a fost transmis din nou live pe internet pe www.sport.ro, fiind vizionat în lumea întreagă. Arbitru Șef și Supervisor al Federației Europene (EAF) a fost Mr. David Shead – Marea Britanie.

Alături de premiați, Mr. David Shead (Marea Britanie), arbitru șef și supervisor al Federației Europene (EAF) de Skandenberg, Victor Barbu și Dragoș Corcoveanu, arbitri internaționali

Încheiere

Ediția din anul 2012 s-a dovedit a fi și ultima a acestei competiții. Autoritățile locale au renunțat să mai susțină ideea și eu personal nu am vrut să mai fac efortul uriaș presupus de organizare. Am locuit și în afara României o perioadă. E păcat că nu s-a continuat, însă cei patru ani de existență a cupei au produs amintiri de neuitat. Memoria tatei a fost cinstită într-un mod foarte frumos. Orașul și zona Romanașului au avut parte de o reclamă imensă și de unele dintre cele mai mari evenimente sportive găzduite vreodată. Clubul sportiv *Prietenia* din Caracal a format o pepinieră de sportivi valoroși din care au răsărit talente care au început să se impună în competițiile naționale și internaționale de skandenberg. Detalii, fotografii și video de la concurs, de la toate cele patru ediții, găsiți pe www.bratdefier.ro.

A fost un concurs excelent, de care toată lumea își va aduce aminte cu bucurie!

Semnează

Dragoș Corcoveanu,

*Arbitru internațional de skandenberg (arbitru la 7 campionate europene și 5 campionate mondiale de skandenberg, cele mai recente în 2015)
Membru fondator al Asociației Române de Skandenberg „Braț de Fier” (2003) și
secretar general al acesteia în perioada 2003-2012.*

PROFESORUL ILIE CORCOVEANU – CETĂȚEAN DE ONOARE POST-MORTEM, AL MUNICIPIULUI CARACAL

12 martie 2011 – Titlul de Cetățean de Onoare pentru prof. Ilie Corcoveanu, înmănat, post-mortem, soției acestuia de către primarul municipiului Caracal, Gheorghe Anghel

Pe data de 12 martie 2011, în deschiderea Campionatului Internațional de Skandenberg, ediția a III-a, Caracal, „Cupa Romanașului”, domnul primar Gheorghe Anghel a acordat titlul de Cetățean de onoare post-mortem domnului profesor ILIE CORCOVEANU, din partea Consiliul Local al Municipiului Caracal. Titlul a fost înmănat soției acestuia, doamnei profesor Marieta Corcoveanu, urmând un moment de reculegere ținut de aproape 1000 de spectatori.

La finalul competițiilor, Marele premiu a fost Trofeul memorial

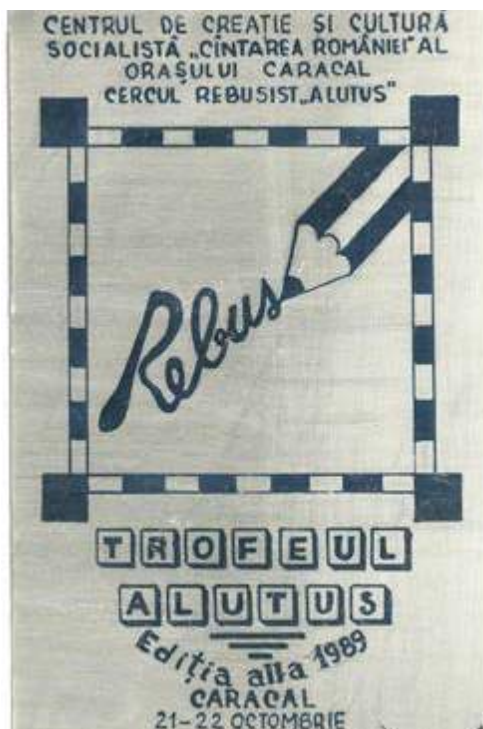

„Profesor Ilie Corcoveanu”, acordat celui mai bun sportiv din competiție, câștigătorul categoriei Open brațul drept, campionului mondial la skandenberg, Krasimir Kostadinov, din Bulgaria.

Evenimentul organizat de Asociația Română de Skandenberg „Braț de Fier”, București (secretar general Dragoș Corcoveanu) de Asociația C. S. „Prietenia”, Caracal (președinte Aurel Baci), de Consiliul Local și Primăria Municipiului Caracal a fost transmis live pe internet pe www.sport.ro și a permis iubitorilor acestui sport din întreaga lume să urmărească desfășurarea competiției.

DIPLOME, TROFEE, DISTINCȚII

Se acordă domnului
Ilie Corcoveanu
 pentru *Temple atractive*
pe care ni le predă,
în calitate de
profesor
și rebusist
 în anul 1995

București
 13 iulie 1996

Președinte-Clubul general

Redactor-șef

Să lucrăm
 nu cu zăburile,
 ci cu literile,
 cu cuvintele.
 Să încitim
 la cultură.
 Rebusismul,
 sportul acesta
 al minții,
 e-n floare astăzi
 și așa va rămâne
 câtă vreme
 va fi cultură.

N. Gh. Popescu-Rebus
 Președinte
 al rebusist „Rebus”, 1991

MINISTERUL APĂRĂRII
CERCUL MILITAR CARACAL
CERCUL REBUSIST „ALUTUS”

DIPLOMĂ ANIVERSARĂ

1997

2006

Se conferă d-lui profesor **ILIE CORCOVEANU**
cu prilejul celei de-a X-a ediții a
CAMPIONATULUI MILITAR DE REBUS

Șeful Cercului Militar Caracal
Cpl. (r) *[Signature]*

Nicolae POPESCU

01 DECEMBRIE 2006

„TURRIS” REBUS GRUP

TURNU-MĂGURELE

DIPLOMA

Se acordă Cercului rebusist „ALUTUS”
din CARACAL care a obținut locul 3
la Cenursul rebusist „TURRIS” REBUS GRUP „ALUTUS”

PRESEDINTE,

[Signature]
Turnu Măgurele 8 mai 1993

REBUS
REVISTA DE PROBLEME DISTRACTIVE

DIPLOMĂ

Se acordă d-lui Ilie Corcoveanu
din Caracal
titlul de Campion al județului Olt
pe anul 1997 pentru compunere

REDACȚIA PUBLICAȚIILOR

FLACĂRA

PRESEDINTELE COMISEI

[Signature]
REBUS

Dragostea te învață să zbori

*Stimate Doamnă,
Corcoveanu Ilie*

*Organizația Județeană
a Familiei Liberele Olt*

este onorată să vă prezinte aceasta

Diploma de excelență

*pentru contribuția
de care ați dat dovadă
în viața de familie
și pentru că nu v-ați agreat
nici odată partenerului de cuplu.*

Gând de poet

Me am glădit să dau o definiție iubirii,
Lucru pe care, desigur,
poetii l-au înlocuit mereu.
După suferințe și ocupații complicate,
Nu am ajuns la nici un rezultat,
Pentru că iubirea este unică.
Și poate fi:
un surâs,
un sărut,
o întîlnire,
o pierdere,
o scapare de dragoste,
o dimensiune în care lini război,
o speranță de mîine,
o joacă,
un mîrșă care am mîrșă amîndoi,
o raie de soare
prinsă în plămînt,
timpul ce trece sau stăruie,
timpul ce se întinde sau se îngustează,
copacul sub care am poposit,
lună de plină
în care se amîndoi,
amîndoi,
viața în doi,
Adică noi.

Ilie Corcoveanu

*Caracal,
8 decembrie 2006*

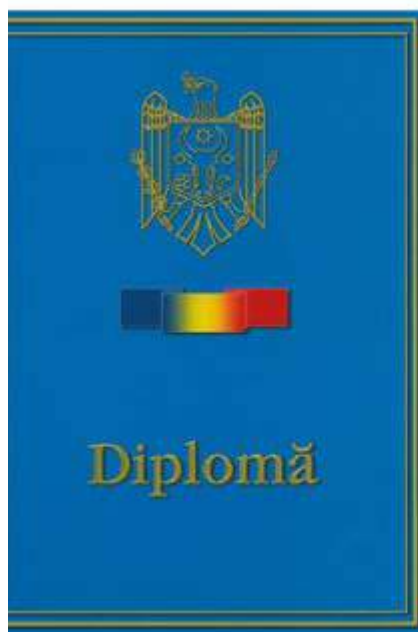
CASA ARMATEI CLUJ-NAPOCA
CERCUL REBUSIST „STRAJ”

DIPLOMA

Se acordă **CERCULUI REBUSIST ALUTUS**
PREMIUL I **CARACAL**
LA CONCURSUL REBUS DIN 26-28 MAI 1989
PROBA DE COMPUNERE

ȘEFUL CASEI ARMATEI
COLONEL

PREȘEDINTE
CERCUL REBUSIST
„STRAJ”
CLUJ-NAPOCA

CARACAL – CAPITALA REBUSULUI ROMÂNESC

La finele anului trecut, municipiul Caracal, prin Cercul rebusist „Alutus”, care a împlinit 10 ani de existență, a fost gazdă primitoare la întâlnirii celor mai mari rebusiști ai țării. În organizarea Asociației Rebusiștilor din România, în această perioadă s-a desfășurat la Liceul Teoretic „Ioniță Asan” din Caracal o serie de manifestări, capul de afiș deținându-l Campionatul Național de Rebus Activ – 1995 și Concursul dotat cu Trofeul „Alutus”, ediția a III-a.

Concurenții și invitații au vizitat liceul gazdă (directori, prof. Marin Ștefan și prof. Tanța Negroiu-Drăghici), poposind în săli de clasă, cabinete și laboratoare, în Pinacoteca „Marius Bunesco”, în muzeul „Ilie Constantinescu”, în biblioteca „Nicu Barbu-Locusteanu” și cabinetul metodic „Prof. Emerit Pătru Crăciun”, rămânând cu impresii frumoase despre această instituție de învățământ de prestigiu din județ și din țară, luând parte și la vernisarea expoziției ”Cercul rebusist Alutus Caracal – 10 ani de existență”.

Între invitații de onoare s-a aflat și domnul Nicolae Gh. Popescu-Rebus, profesor pensionar din comuna Pietrari, județul Vâlcea, care, la cei 87 de ani ai săi, este decanul de vârstă al rebusiștilor români. A fost astfel marcată împlinirea a 70 de ani de mișcare rebusistă în România, printre ai cărei promotori de marcă îi amintim pe N. Gh. Popescu-Rebus și Alexandru Cristici din Caracal, aflat la venerabila vârstă de 83 de ani, prezent de asemenea la această acțiune.

După momentul festiv, s-a derulat etapa a III-a a Campionatului Național de Rebus Activ – 1995, organizat de Asociația Rebusiștilor din România, la care au participat 76 de finaliști din diferite orașe ale țării, care s-au întrecut în trei probe devenite clasice: compunere careu, dezlegare careu și dezlegare enigmatică, contând și pentru Concursul dotat cu Trofeul „Alutus”, inițiat de orașul gazdă. Paralel a avut loc Trofeul „Alutus” pentru tineret, constând din concursuri de dezlegări cu premii, organizate de SC „Publicațiile Flacăra” SA și compania „TIMpress”, București, la care au participat peste 100 de elevi din școlile orașului.

Câștigătorul etapei în CNRA-1995, dl Dinu Ioan Necula din București a intrat în posesia Marelui Trofeu „Alutus”-1995, ediția a III-a, iar Trofeul „Alutus” pe probe a revenit lui Emil Suciu, Cluj-Napoca (proba de compunere careu), Dinu Ioan Nicula, București (proba de dezlegare careu) și George Marină, Sibiu (proba de dezlegare enigmatică). Câștigătorii concursului rezervat tineretului au fost, în ordine: Mirela Volintiru, Lavinia Dorobanțu, Andrada Cocoșilă, Cristi Avădanei (Ploiești), Lidia Brebu, Andreea Vasile, Mariana Oprea, Dragoș Bălan, Andra

Șerban, Roxana Sulger (clasele III-V), Ionuț Cioboată, Sorin Filip, Roxana Cernea, Cătălina Slujitoru (clasele VI-VIII) și Mirela Deveseleanu, Doru Iordache, Violeta Roșca, Nicolae Dragoș Corcoveanu și Diana Drăgoescu (clasele IX-XII) ș.a. Premiera la concursurile desfășurate cu elevii a fost făcută de domnii Alexandru Păsărin, director la SC „Publicațiile Flacăra” SA, Toma Michinici, director la Compania „TIMpress”, Ilie Corcoveanu, președintele CR „Alutus” Caracal. Cu același prilej, a avut loc premiarea câștigătorilor Campionatului Național de Compunere – 1995, organizat de revista „Rebus” și decernarea diplomelor de campioni.

Un moment emoționant l-a constituit înmânarea, cu prilejul aniversării a 10 ani de existență a Cercului rebusist „Alutus” din Caracal, a diplomelor de onoare „Trofeul Alutus” unor cunoscuți rebusiști români: Nicolae Gh. Popescu-Rebus (Pietrari, Vâlcea), Vasile Turculescu (București), Alexandru Cristici (Caracal), Alexandru Păsărin, Toma Michinici, Oprea Eftimie, Adrian Mitu, Andrei Ciurunga, Adam Stoica (București) ș.a. A fost o adevărată sărbătoare a rebusului românesc.

***Prof. Ilie CORCOVEANU, Articol publicat în „Olt Press”,
Cotidian independent, în 6 ian.1996***

1995 – După o reuniune rebusistă alături de directorii Marin Ștefan și Tanța Negroiu, N. Gh. Popescu Rebus și membrii familiei: frații Gheorghe, Mihai, Vergina, fiul Dragoș și prietena lui, Diana, Cristi, fiul lui Mihai și soția Marieta

STATISTICĂ

Careurile rebus au apărut în:

1. Ziarul *Cronica sătmăreană* (1968-1986) – De iarnă – careu de debut – 31 decembrie 1968
2. Ziarul *Univers sătmărean* (1991-1993)
3. Ziarul *Jurnal de Romanați* (1993)
4. Ziarul *Jurnal de Olt* (1993)
5. Ziarul *Jurnalul Național* (1993)
6. Ziarul *Oltul* (1973, 1984, 1985, 1986)
7. Ziarul *Anotimp magazin* (1994)
8. *Crucigrame* (1995, 1996, 1997)
9. *RebusTIM* (1992, 1993-2001)
10. *Rebus Optim* (2001-2008)
11. *Ariadna* (1991)
12. *Revista Rebus* (1986-2008) – peste 150 de careuri
13. *Rebusache* (1993-2009, nr. 1 – careul *Convorbiri literare*, pag. 22)
14. *Mini Rebus* (1997-2000)
15. *Rebus Bis* (2003-2008)
16. *Școala de la Târgoviște*

Premiat de domnul
George Arion – președinte,
director general
al Publicațiilor **Flacăra**,
București și domnul
Alexandru Păsărin,
vicepreședinte și director
al Publicațiilor **Rebus**

*Apărut în revista **Rebus** nr. 4/ 1996*

OBICEIURI LA NAȘTERE

[illegible]

din Palestina – Locul de naștere al primilor oameni (leg.) – Particulă care precedă numele tatălui și intră în componența numelui de familie al copiilor (înv.; reg.). 5) Ion Andreescu – Persoană care ține în brațe pruncul în timpul botezului, devenind astfel rudă cu familia respectivă – Expresia „a te naște sub o ... norocoasă” înseamnă a avea noroc. 6) Masa mare de la botez, care marchează sensul integrator al ceremonialului de naștere – Verighetă. 7) Abreviație pentru „cetil trimetil bromură de amoniu” – Situație la unele jocuri de cărți. 8) Ion Rădulescu – Armăsar. 9) Bold – Locaș sfânt în care are loc ritualul de primire a noului născut printre credincioși, însoțit de atribuirea unui nume. 10) Membrii familiei care duc grija pentru destinul noului născut – Zahăr mărunț. 11) Ființă imaginară despre care se crede că are darul de a hotărî soarta omului la naștere.

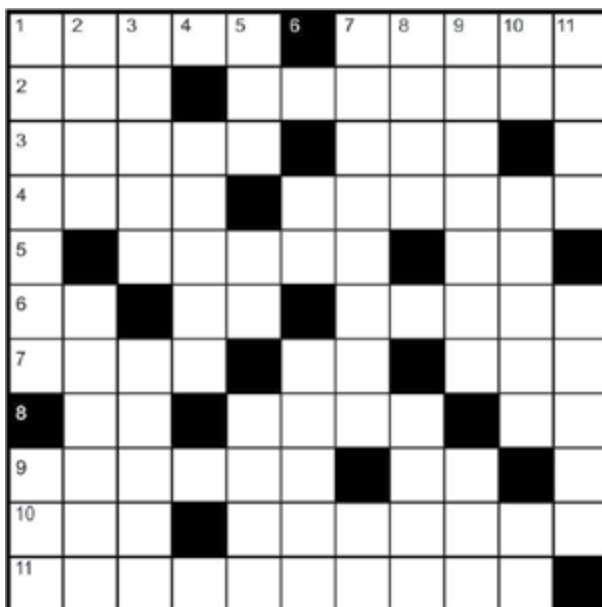
VERTICAL: 1) Plantă medicinală de grădină cu miros plăcut, simbol al dragostei, care se pune în apa pentru scaldă copilului – Lichid în care se face primul scăldat, un alt act ritual de bază din ceremonialul de naștere. 2) Zi în care oamenii își serbează numele de botez. 3) Membru al familiei care se bucură, alături de mamă, de nașterea fiecărui nou copil – Fire care acoperă capul copilului, din care preotul taie câteva şuvițe la botez – Radu Ulmeanu. 4) Începe emisiunea! – Râu în Germania – Dare, impozit. 5) Venit domnesc (înv.) – Încins (pop.). 6) Sunt la nași! – Sărbătoarea cea mare de peste an, prin care creștinii celebrează Învierea Domnului și când cei mici primesc grijanie. 7) Slujitor al bisericii, investit cu dreptul de a oficia botezul, ritual prin care copilul devine creștin, moment solemn la care participă moașa și nașii (pl.) – Asemănător. 8) Tria! – Celuloză monosulfat, fabricată din lemn sau din plante. 9) Vas cu apă în care, în ritualul bisericesc ortodox, preotul afundă copilul la botez. 10) Sfârșitul ospățului! – Ființe imaginare din mitologia populară românească, cu puteri nefaste – Grup de cântăreți vocali în biserică. 11) „Sfintele ...”, cele șapte ritualuri, sau setea de cult din religia creștină, precum botezul, căsătoria, spovedania ș.a. prin care credincioșii consideră că li se transmite harul divin (sg.) – Asistă și îngrijește femeile la naștere, întâmpinând pe noul născut (pl.).

Dicționar: UNAM, UMA, SIN, CTAB, ȘLEM, EMI, NAB, IRAT, CINS, AAA, SNS.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 6/ 1994*

ORIZONTAL: 1) Obicei de Anul Nou care constă din executarea unor figuri comice de către un personaj mascat – Biletul din plăcintele de Revelion. 2) Strigăt cu care începe Plugușorul – Joc cu caracter de pantomimă, asemănător cu capra sau cu țurca, aparținând teatrului folcloric, întâlnit mai ales în Muntenia. 3) Anotimpul alb, cel mai bogat în obiceiuri și tradiții populare precum: ardesca, brezaia, capra, căluții, cerbul, cămila, irozii, malanca, plugușorul, sorcova, steaua, vasilica, vergelul etc. – Reverie, închipuire. 4) A se zvânta – Unealtă de lemn folosită în industria casnică pentru zdrobitul și curățatul cânepii și inului (pl.). 5) Fantastic – Ler! 6) Ion Chirescu – Ulpiu Andrei – Domol. 7) A se decolora – George Oprea – Acum (pop.). 8) Radu Popescu – Localitate în Cehia – Emil Raicu. 9) Locul de sacrificiu și de prelucrare a porcilor și a altor animale – Plantă textilă. 10) Folosit la jocul de hochei pe gheață – Obicei specific Munteniei, practicat mai ales de copii care, purtând în mână o rămurică de măr sau de păr, împodobită cu hârtie colorată trec pe la casele oamenilor în dimineața de Anul Nou, urându-le mulți ani, fericire și sănătate. 11) Datina uratului de Anul Nou, când flăcăii umblă cu acest obiect simbolic împodobit cu hârtie colorată, cu flori, recitând colinde, sunând din clopotei, pocnind din bici.

VERTICAL: 1) Obicei popular specific pentru Moldova – Siglă pentru agenția de știri pakistaneză. 2) Rege al iudeilor – Joc cu măști întâlnit în părțile Hunedoarei, purtând numele unui mamifer de pădure. 3) Mamifere domestice crescute pentru carnea și grăsimea lor, sacrificate după datină, de Ignat, în preajma Crăciunului – Chimist Român (Gheorghe; 1883-1955). 4) A dărâma. 5) Țesătură groasă de lână din care se confecționează haine țărănești pentru iarnă – Dânsa – Îmbujorat la față de frigul iernii. 6) Cap de malancă! – Timp de iarnă aprigă. 7) Petrecere tradițională la cumpăna dintre ani – 2, 3 irozi! 8) Instituție de asistență socială pentru ocrotirea bătrânilor, infirmilor, copiilor orfani – Siglă pentru „Comitetul Internațional

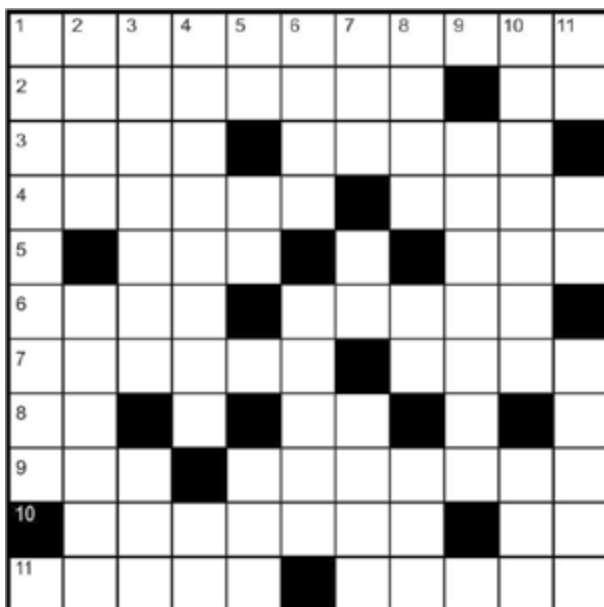
al Crucii Roșii”. 9) Cap de porc împodobit cu flori și panglici, purtat pe o tavă de către flăcăii care colindă în ajunul Anului Nou – „Anul...”, ziua de 1 ianuarie în care se serbează începutul unui an, bogată în obiceiuri populare, marcată prin petrecerea Revelionului. 10) Avram Iancu – A străbate – Vasile Lucaciu. 11) Locul unde „s-a născut veșnicia”, după expresia lui Lucian Blaga, leagănul perpetuării prin veacuri a bogatelor noastre datini și obiceiuri, a limbii și portului popular (pl.) – Joc mimic asemănător cu capra și brezaia, întâlnit în Transilvania și în Țara Oltului.

Dicționar: RENC, APP, AHAS, SPACU, CICR.

Apărut în revista *Mini Rebus* nr. 1/ 1999

PRAZNICE

ORIZONTAL: 1) ... a Maicii Domnului, sau Blagoveșteniile, sărbătoarea creștin-ortodoxă de la 25 martie (2 cuv.). 2) Intrarea în Biserică a Maicii Domnului, sau..., sărbătoare cu dată fixă: 21 noiembrie (neart.) – Ulpiu Rădulescu. 3) Vârf în Munții Nemira – Înălțarea la cer a Domnului, sau ..., praznic cu dată schimbătoare, sărbătorit la 40 de zile după Învierea Mântuitorului (neart.). 4) Respectat – Țară asiatică în Orientul Mijlociu. 5) Abreviație U.A.I. pentru constelația Leo Minor – Imaculat. 6) Personaj din „Vechiul Testament” – Sfintele..., una din cele mai mari sărbători de peste an, legată de învierea lui Iisus Hristos, celebrată de creștini în prima Duminică după echinocliul de primăvară și după Luna plină. 7) Rapide – Rație de alimente. 8) Zina Olaru – Tudor Mușatescu. 9) Râu în Brazilia – Nașterea Domnului sau..., altă sărbătoare creștină cu data fixă (25 decembrie), legată de nașterea lui Iisus (neart.). 10) Duminica..., altă denumire a Sfintelor Paști, semnificând scoaterea omenirii din starea de robie a păcatului, prin răscumpărarea pe care a împlinit-o Iisus, răstignit pe Crucea Golgotei (nom.) – Aurel

Cu fratele Mihai și tatăl lor

Tudorache. 11) ... Hristos, fiul lui Dumnezeu, al cărui nume vine din ebraicul „Iehosua” („Mântuitor”) – Sfinții Împărați Constantin și ..., sărbătoarea celebrată la 21 mai.

VERTICAL: 1) Boboteaza Domnului, sau..., praznicul de la 6 ianuarie, semnificând botezarea lui Iisus în apele Iordanului, de către Sf. Ioan Botezătorul. 2) Râu în Suedia – Duminica Stâlpăriilor, a ramurilor verzi sau..., zi omagiată cu o săptămână înaintea Paștilor (neart.). 3) Sărbătoarea de la 6 decembrie, închinată Sfântului Ierarh ... - Sensul cuvântului „Mesia” (ebraică) sau „Hristos” (greacă) (neart.). 4) ... Maicii Domnului, sărbătoarea dedicată Născătoarei de Dumnezeu, de la 15 august (dată fixă), precedată de un post de două săptămâni (neart.) – Vasile Uricariu. 5) Viorel Eremia – Posezi – Do diez în notație literală (muz.). 6) Sigla Oficiului național italian de turism – Sfânt celebrat la 29 iunie, alături de Sfântul Pavel (pop.). 7) Pumnal (arg.) – Schimbarea... față a Domnului sau Pobreajenul, praznicul creștin de la 6 august – Sântămăria ..., altă denumire a Adormirii Maicii Domnului. 8) Ghimpi – Sandu Trucă – Sfântul Vasile ... Mare, sărbătoarea de la 1 ianuarie. 9) ... Domnului, alt nume al Bobotezei (neart. pl.). 10) Duminica Pogorării Duhului Sfânt, sau... praznic ce se ține la 50 de zile după Paști (unica sărbătoare închinată Sfântului Duh) (neart.) – Numele a două orașe din China antică. 11) În mers! – Nicolae Barbu – Nu se oficiază în zilele de post (sing.).

Dicționar: BACO, LMI, EFAI, ARU, UVAN, CIS, ENIT, SIS, UAN.

se în biserică de către preot foi de nuc, de tei sau de alte plante și împodobindu-se bisericile și casele cu această verdeață – Corabia lui Noe. 12) Care are gustul pelinului (fem.) – Cunoscut folclorit și etnografromân (Simion Florea; 1847-1907), autorul unor lucrări celebre, între care „Nunta la români”, „Nașterea la români”, „Înmormântarea la români”, înfățișând datini legate de marile evenimente din viața omului.

VERTICAL: 1) „Cântecele de ...” din Transilvania, descriind această lucrare agricolă, accentuează frecvent aprecierile în legătură cu asprimea și greutatea muncii – Dans popular românesc cu ritm domol care se joacă în jurul bradului la nuntă, împodobit cu flori artificiale, panglici, beteală. 2) Important obicei și dans, cultivat mai ales de Rusalii, cunoscut și peste hotare, primele notații despre joc aflându-le la Dimitrie Cantemir în „Descrierea Moldovei” (neart.) – „Sâmbra ...”, obicei popular din Țara Oașului, când se face măsurarea laptelui, primăvara în luna mai (nom.) – Băătură alcoolică fabricată prin distilarea melasei din trestia de zahăr (var.). 3) „Și-n scări el s-a ridicat, / Peste câmpuri s-a uitat, / Ca s-aleagă-un loc curat / De ... și semănat” (Plugușorul) – Nume purtat de femeie în ziua sau în preajma căsătoriei sale, folcloristul Sandu Florea Marian înfățișând în lucrarea sa „Nunta la români” cele trei momente care formează osatura spectacolului popular. 4) Sandu Ionescu – Neîntrecut meșter popular care confecționează roți, căruțe și alte vehicule rustice de transport. 5) Olga Popescu – Mlaștină în Crișana – Sentiment de repulsie față de cineva. 6) Târg mare ținut la date fixe în anumite perioade ale anului, de obicei la sărbători importante (Rusalii, Sf. Ilie, Sf. Maria ș.a.) și însoțit de spectacole și petreceri populare – Bluze femeiești din portul național românesc. 7) Locul unde se aruncă scaloianul, obiect de ritual folcloric în forma unui om de lut, împodobit cu flori, care în timp de secetă se îngroapă ca să aducă ploaia (pl.) – Cuvânt care apare ca refren în colinde, cărora le dă un anumit colorit eufonic (var.) – Pământ și apă (reg.). 8) Unealtă de pescuit formată dintr-o plasă mare cu care se adună peștele de pe suprafețele întinse de apă – Teodor Enescu. 9) Fluier mare ciobănesc, făcut din lemn de paltin sau de alun – Din când în când. 10) Obicei cunoscut la popoarele slave din Balcani, în special la bulgari, cu răspândire și pe malul stâng al Dunării, când flăcări se travestesc și merg să joace pe la casele oamenilor (neart.) – Sărbătoare populară ținută în ziua de „Lăsatul secului”, când tinerii adunați în jurul unui foc de lemne și paie cântă și chiuie, apoi iau tăciunii aprinși și fac din ei un cerc de foc, rostind cuvântul care dă numele obiceiului. 11) Nimfă care l-a hrănit pe Zeus, când era copil – Unul din numele populare ale sărbătorii din 24 iunie (Nașterea Sf. Ioan Botezătorul), zi în care se joacă un dans cu același nume. Tot în această zi, se culeg flori și buruieni de leac din care se face o cunună numită „Cununa de sânziene”.

Dictionary: EAR, REV, EUT, OCI, IRR, EOS, RUM, ECED, IDA

OBICEIURI DE PRIMĂVARĂ

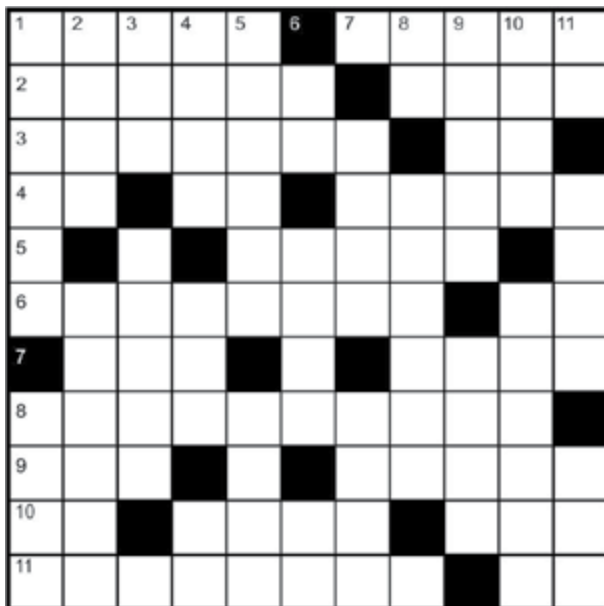
[illegible]

9) Cai dobrogeni – Cutiuță în care se păstrează ochelarii – Sandu Dumitrescu. 10) Localitate în S.U.A. – De Sân-Toader, tradiția populară a păstrat momentul culegerii acestora: iarba mare, frunzele de nuc, rădăcinile de urzică etc., cu care fetele își spală părul, ca să-i dea frumusețe și bogăție. 11) Sărbătoare populară, ținută de Lăsatul Secului, când tinerii, adunați în jurul unui foc de lemne și paie, cântă și chiuie, apoi iau tăciunii aprinși și fac din ei un cerc de foc, rostind cuvântul care dă numele obiceiului – „...-Toader”, sfântul serbat în sâmbăta din săptămâna-mare, când, pe lângă alte obiceiuri, se practică încurarea cailor, datină ce a cunoscut o mare înflorire în secolele XVIII-XIX.

VERTICAL: 1) Anotimp cuprinzând intervalul dintre echinocțiul de la 21 martie și solstițiul de la 21 iunie, în care are loc, între altele, și „Sâmbăta oilor”, obicei popular din Țara Oașului, când se face măsurarea laptelui la împreunatul oilor. 2) „... grânelor”, alt obicei care, alături de refenelele, baterea alviței, cucii, alimorii etc. se practică în ziua de Lăsatul secului (neart.) – Folositor. 3) Ulpiu Florescu – Postul mare sau al Paștilor, care începe de la duminica Lăsatului secului și ține până la sfârșitul săptămânii patimilor, adică șase săptămâni. 4) Ramură a biologiei care studiază fenomenele și legile eredității și variabilității organismelor – Cel leneș și rău era înfierat prin „strigarea peste sat”, o formă mai veche de manifestare a opiniei publice față de orice act prin care nu se respecta comportamentul consfințit de tradiție. 5) Zeul cerului în miturile asiro-babiloniei – Dânsule. 6) Cale de atac în justiție – Radiometru multicanal pe satelitul meteo american „Nimbus 5” (astron.). 7) Dan Ionescu – Animale cu urechile mici (masc.). 8) Cete de flăcăi, de copii sau de tinere fete, constituite după anumite reguli, reprezintă performerul, transmitătorul mesajului și al funcției magice – Început de primăvară! – Ion Andreiță. 9) Mulțime de oameni care însoțește o ceremonie, precum în obiceiul numit „plugarul” – Nichita Stănescu. 10) Cel mai important obicei din această perioadă, cultivat mai ales de Rusalii, însemnată manifestare folclorică cu urme vechi și o literatură bogată, primele notații despre joc aflându-le la Dimitrie Cantemir, în „Descrierea Moldovei” – Sărbătoare religioasă celebrată de creștini, comemorând învierea lui Iisus Hristos, fiul lui Dumnezeu, la români cuprinzând câteva obiceiuri între care sacrificarea mieilor, vopsitul și încondeiatul ouălor etc. 11) Floare albastră – Obicei de 1 Mai care comunică bucuria reînvierii naturii, constând în arborarea la porțile oamenilor a unei ramuri verzi de fag, stejar sau salcie și dintr-o petrecere populară cu cântece și băuturi la iarbă verde.

Dicționar: ASR, ECE, IAN, ATI, IMO, ANU, ITPR.

ORIZONTAL: 1) Important obicei și dans, cultivat mai ales de Rusalii, cu urme vechi și cu o literatură bogată, cunoscut și peste hotare, primele notații despre joc aflându-le la Dimitrie Cantemir în „Descriptio Moldaviae” – Tânăr care primește botezul, devenind creștin, cu care prilej are loc o petrecere. 2) Urări în versuri pe care colăcarii le adresează mirilor la nuntă, creații de amploare mai mare, răspândite pe parcursul desfășurării obiceiului, intensificând caracterul dramatic și spectacular al acestuia, atmosfera solemnă sau momentele de voie bună – Esența, tot ce e mai bun în lapte, în rodul bucatelor etc., despre care poporul crede că se poate răpi prin farmece și vrăji sau de către strigoaice. 3) Cântec pe care îl cântă fetele, colindând pe ulițele satului, în ziua dinaintea Floriilor, denumită „Sâmbăta lui Lazăr” – Piesă de harnașament care se pune pe spinarea calului. 4) Dispozitiv la războiul de țesut, unealtă casnică tradițională – Nistor Elenescu – Pe baza studiului acestor corpuri cerești, astrologii își propuneau să prezică soarta cuiva, în raport cu data nașterii sale. 5) Complex de obiceiuri care ceremonializează căsătoria, folcloritul Simeon Florea Marian înfățișând în lucrarea sa „... la români”, în date bogate și interesante, cele trei momente care formează osatura spectacolului popular (pl.). 6) Unul din numele populare ale sărbătorii din 24 iunie (Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul), zi în care se joacă un dans cu același nume; tot în această zi se culeg tot felul de flori și de buruieni de leac din care se face o cunună, numită „cununa de sânziene” – Mihai Eremia. 7) Lac în Paraguay – Oraș antic în nordul Asiei Mici. 8) Specie a liricii populare, de obicei în versuri, cu caracter epigramatic, cu aluzii satirice sau glumețe sau cu conținut sentimental, care se strigă la țară, în timpul execuției unor jocuri populare. 9) A cumpăra – Plantă erbacee cu flori galbene, dispuse în umbrele (pl.). 10) Eugen Atanasiu – Conifer tăiat și împodobit cu prilejul Crăciunului – Abreviație uzuală pentru „dumneata”. 11) Datina uratului de Anul Nou în folclorul românesc, constând din umblatul flăcăilor cu acest obiect agricol, împodobit sărbătorește,

sunând din clopoței, pocnind din bice etc. – Elvira Dumitrescu.

VERTICAL: 1) Căntece tradiționale interpretate de cete de copii, de flăcăi sau de adulți care umblă din casă în casă, de sărbătorile Crăciunului și ale Anului Nou, caracterizate printr-o mare varietate tematică și imagistică, determinată de caracterul individualizat al urării (sg.) – Navă fără propulsie proprie, folosită pentru transportul mărfurilor. 2) „Și-n scări el s-a ridicat, / Peste câmpuri s-a uitat, / Ca s-aleagă-un loc curat / De... și semănat” (Plugușorul) – Ceremonial desfășurat după reguli tradiționale, cu prilejul nașterii, căsătoriei, morții sau al muncilor agricole. 3) Teren de curând despădurit – Între jocurile mimice ce se

2010 – Parastasul de 1 an

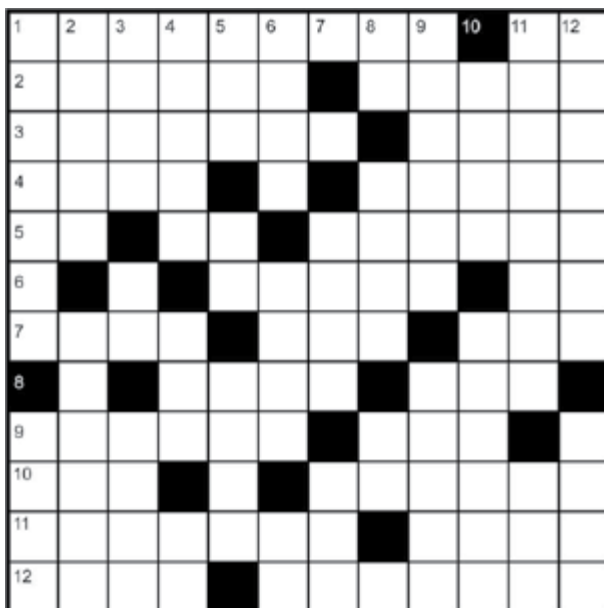
practică și domină sărbătoarea Anului Nou se numără și acest obicei străvechi care constă din executarea unor figuri comice de către un personaj mascat. 4) Poet român contemporan (Tiberiu) – Ca o paparudă care, în vreme de secetă, își înfășoară corpul numai în verdeață, cântând și dansând pe ulițe și invocând ploaia (masc.; pl.) – Barbu Georgescu. 5) Ființă fabuloasă, cu aspect de femeie, cu picioare și aripi de pasăre, mai târziu cu coadă de pește, care prin cântecul ei ademenea pe corăbieri în locuri primejdioase, unde aceștia își găseau moartea (mit.) – Localitate în India. 6) Bluză femeiască din portul național românesc, confecționată din pânză albă de bumbac, de in sau de borangic și împodobită la gât, la piept și la mâneci și cu cusături alese, de obicei în motive geometrice cu fluturi, îmbrăcată mai ales la hora de Paști – A nu-și aduce aminte – Carte de joc marcată cu un singur punct. 7) Șahist cehoslovac contemporan (Alois) – Localitate în Columbia. 8) Ființă superioară – Sculpturi care reprezintă imaginea integrală a unor ființe, expuse de obicei într-un spațiu deschis, a căror inaugurare se face prin dezvelirea lor. 9) Sărbătoare religioasă celebrată de creștini, comemorând învierea lui Iisus Hristos, fiul lui Dumnezeu; în orașul bizantin Niceea din Asia Mică, cu prilejul sinodului ecumenic din anul 325, s-a hotărât ca aceasta să aibă loc întotdeauna după 21 martie, în prima duminică după ivirea lunii pline, la români cuprinzând câteva obiceiuri între care sacrificarea mieilor, vopsitul și încondeiatul ouălor etc. – Colindători costumați care umblă cu vicleimul, dramă

curățește și înaripează sufletul, îl înalță și îl ușurează”. 9) Nicolae Eremia – Schimbă macazul – Localitate în Letonia. 10) Duminica Pogorării Duhului Sfânt, una din cele mai vechi și mai mari sărbători creștine, prăznuită a cincizeca zi după Paști, fiind unica sărbătoare închinată Sfântului Duh (neart.) – Început de iubire! 11) ... sau Arătarea Domnului, praznic ce are loc la 6 ianuarie, în amintirea botezului Mântuitorului de către Sf. Ioan Botezătorul. La săvârșirea acestei Sfinte Taine, Duhul lui Dumnezeu s-a văzut pogorându-se ca un porumbel peste Iisus și glas din ceruri se auzea zicând: „Acesta este Fiul Meu cel iubit întru care am binevoit”. **VERTICAL:** 1) Schimbarea la față a Domnului sau Preobrajenia, în postul Sfintei Marii, sărbătoare amintind de arătarea măreață a Mântuitorului pe muntele Tabor dinaintea a trei din apostolii săi. 2) Om cu iubire de avuții, unul din păcatele de căpetenie ale omului – Dans popular spaniol. 3) Sărbătoarea de la 20 iulie, una din cele închinată sfinților mari: Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul – Udrea Bărbulescu. 4) Tudor Dinulescu – Medic arab de religie creștină (sec. X-XI) – Cognomenul poetului latin Ovidiu. 5) Pseudonimul poetului român Ion Vinea – Călcarea a unei legi sau a unei porunci bisericești, abatere de la o normă religioasă. 6) Nu s-au bărbierit – Articol posesiv genitival. 7) ... Hristos, fiul lui Dumnezeu, întemeietorul creștinismului, născut de Fecioara Maria în staulul din apropierea orașului Bethlehem într-o iesle săracă, al cărui nume vine de la ebraicul Iehosua, ceea ce înseamnă „Mântuitorul” – Două din sărbătorile cu dată neschimbătoare în cinstea Născătoarei de Dumnezeu: Adormirea Maicii Domnului sau Sfânta ... Mare (15 august) și Nașterea Maicii Domnului sau Sfânta ... Mică (8 septembrie). 8) Categorici – Miros specific. 9) ...Domnului sau Sfintele Paști, una din cele mai mari sărbători de peste an cu data schimbătoare, fiind precedată de Sfântul Mare Post (Postul patruzecimii, Păresimile sau Postul Paștilor), rânduit pentru curățirea sufletului prin ajunare, rugăciune, milostivire, spovedanie, împărtășirea cu Sfintele Taine (neart.). 10) Sărbătoare în cinstea Erigonei, fiica lui Icarius (mit.) – Perioadă din istoria omenirii – Înălțarea Sfintei Cruci sau ... Crucii (14 septembrie), sărbătoare care amintește aducerea Sfintei Cruci la Ierusalim, după ce fusese răpită de Hosroe împăratul perșilor, în veacul al VII-lea (neart.). 11) Râu în Franța – Nașterea Domnului, mare sărbătoare creștină cu data neschimbătoare (25 decembrie), care amintește de nașterea lui Iisus Hristos, fiul lui Dumnezeu. Este precedată de șase săptămâni de post și rugăciuni (15 noiembrie-25 decembrie), Postul Nașterii Domnului, ce închipuie ajunarea de 40 de zile a prorocului Moisi, precum și postul patriarhilor din „Vechiul Testament”.

Dicționar: RRTI, ABLA, PIM, EZI, ISA, NASO, IEV, EORA, RUE

NUNTA LA ROMÂNI

ORIZONTAL: 1) Eveniment crucial din viața omului, considerat, prin tradiție, un act de majoră însemnătate atât pentru perechea care „intră în rândul lumii” cât și pentru întreaga colectivitate, devenind astfel act social (pl.) – Silviu Lerescu. 2) Urări în versuri pe care colăcarii, starostele sau vorniceii le adresează mirilor la nuntă – Complex de obiceiuri prin care se celebrează căsătoria, cunoscutul folclorist Simion Florea Marian înfățișând în lucrarea sa de mari proporții „... la români” cele trei momente care formează osatura spectacolului popular. 3) Momentul culminant al primului act al nunții, numit și încuviințarea sau încredințarea, ceremonie prin care un bărbat și o femeie se angajează să se căsătorească – Sat și cabană turistică în județul Cluj. 4) Pictor clasic român (Theodor; 1831-1861), autorul pânzei „Horă la Aninoasa” – Terminat. 5) Început de căsnicie! – Cel de păr este folosit la împodobirea miresei din Oaș – Inelul de logodnă pe care fata este obligată să-l înapoieze, împreună cu năframa, în situația în care, din anumite motive, se desface încredințarea. 6) Vârstă – În mijlocul verii! 7) Abreviație pentru „Republica Sovietică Socialistă Autonomă” (înv.) – Sufix cu sensul de „colectiv” – Zeița hindusă a frumuseții, a norocului și a fericirii. 8) Secvență de bază din a doua mare parte a ceremonialului, când se oferă invitaților pâine, sare și rachiu, după care mirele, mireasa, nunii, invitații ocupă locurile stabilite de tradiție, servind mâncăruri și băuturi alese – Zăpăcit (reg.). 9) Cererea fetei în căsătorie, de obicei prin intermediul părinților, rudelor sau al starostelui, în unele zone folclorice – Darul în numerar făcut de nașul cel mare, apoi de neamuri, prieteni, cunoscuți și oaspeți în cadrul obiceiului numit „închinarea paharului dulce” la masa nunților din zona Sucevei (sg.). 10) Tip de sateliți americani – Vedrele sau aducerea ..., secvența nunții propriu-zise care se desfășoară după ce, duminica dimineața, are loc pregătirea mirelui pentru nuntă (nom.). 11) Mama și tatăl fetei în fața cărora mireasa îngenunchează, cere iertarea și binecuvântarea

lor în noul drum croit în viață, prilej cu care se rostește o orație de un lirism impresionant – Plantă exotică din care se extrage indigoul. 12) Măiestrii - ... de mână, personaj din anturajul miresei, cu anumite atribuții în timpul desfășurării ceremonialului de nuntă în satele din Oltenia (pl.).

VERTICAL: 1) Fiecare dintre flăcăii care însoțesc, de obicei călare, alaiul nunții și care rostesc la masă orația de nuntă, în unele regiuni ale țării – Slujitor al unui cult religios, investit cu dreptul de a oficia cununia (pop.). 2) Mireasma pâinii calde pregătite pentru nuntă – Călăreț în fruntea alaiului, ales dintre cei mai buni dansatori, care merge să aducă mireasa la casa mirelui și care poartă steagul de mire, făcut

Bucuria de a-i fi alături Alinei Anghel (fostă elevă) – în postura de mireasă

din mai multe năframe de mătase și împodobit cu panglici și spice de grâu. 3) Glumele care se spun la adresa mirelui în timp ce este bărbierit (sg.; reg.) – Fruntaș – Prăjitura din mai multe straturi de aluat, oferită de mireasă mesenilor la nunțile din zilele noastre. 4) Neaccentuată – Munte în Zair – Bluză femeiască din portul național românesc, confecționată din pânză albă și împodobită cu cusături alese și îmbrăcată în trecut mai ales la horă și la nuntă. 5) Localitate în Anglia – Început de ceremonial! – Arbore ce crește pe malul apelor. 6) Sportul nostru național – Arbore sau arbust rășinos care poate atinge peste 1000 de ani (pl.) – Toc gol! 7) Alt nume al obiceiului numit și „vulpea”, întâlnit în Valea Putnei (Suceava), când, înainte de a ieși cu mireasa din ogradă, feciorii vecini cu aceasta leagă poarta, mirele trebuind să plătească „vulpea” – Vechi nume al Vidinului. 8) Din pânza făcută din firele provenind din această plantă textilă se confecționează frumoasele ii țărănești – Mirese – Negație. 9) Sentimentul afectiv pe care se bazează căsătoria tinerilor – Locuitor de la sat. 10) Nume dat în ziua căsătoriei bărbatului și femeii care asistă pe miri la cununia religioasă și care sunt solicitați să îndeplinească obligațiile cerute de ritualul creștin – Coroană care se așază pe capul celor ce se căsătoresc, după ritualul religios. 11) Moment ce are loc după logodnă, când se aduce la cunoștință, în mod public, acceptarea căsătoriei de către ambele familii – Ceremonial desfășurat după reguli tradiționale, cu prilejul nașterii, căsătoriei,

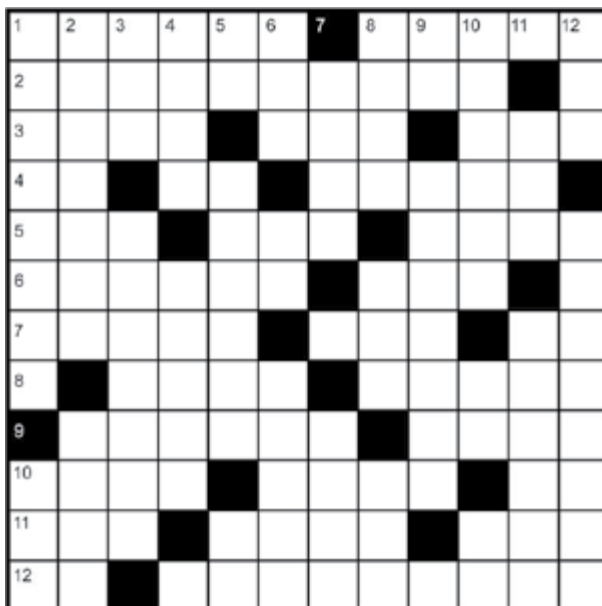
pară, așezat în turnul sau turla bisericii, folosit pentru a chema credincioșii la liturghie, la înmormântări etc. (pl.). 4) Persoane care țin de o anumită parohie – Andrei Olteanu. 5) Plantă tehnică – Reprezentant al unei instituții, care îndeplinește anumite însărcinări. 6) Ion Creangă – Specialiști în teologie, știința despre divinitate, având ca obiect existența, atributele și raporturile lui Dumnezeu cu lumea. 7) A ploua mărunț și des – Vergea. 8) A slăvi, a mări o divinitate – Localitate în Camerun. 9) Sau – A stropi cu agheasmă pe credincioși și casele lor. 10) Cântec religios de preamărire a divinității – Recent -Clar. 11) „... la cer a Domnului nostru Iisus Hristos”, una din cele 12 mari sărbători domnești ale bisericii creștine, în amintirea zilei când, în prezența apostolilor săi s-a înălțat la cer pe Muntele Măslinilor, la 40 de zile după Înviere, prăznuită de biserică în joia a șasea după duminica Paștilor (neart.) – Udrea Eremia.

Dicționar: OSĂL, AMP, ELAR, BAM.

Apărut în revista *Rebusache* nr. 2/ 1997

LIRICĂ AUTUMNALĂ

ORIZONTAL: 1) Reputat scriitor român, din creația căruia amintim poezia „Cai de toamnă” (Zaharia; 1902-1974) – Autorul versurilor „Un cinic puf au nins scaietii/ Și totuși, iată-mă venit/ În fața toamnei și-a tristeții/ Cu gândul iarăși ispitit”, incluse în poemul „Peisagiu retrospectiv” (Ion; 1895-1961). 2) Îndrăgit poet român, autorul cunoscutelor „Rapsodii de toamnă” (George; 1886-1937). 3) Din paleta cromatică a acestui maestru al penelului românesc fac parte și tablourile „După culesul viei” și „Ultima cursă de toamnă” (Theodor; 1831-1891) – Imaculat – Păsări răpitoare de zi. 4) Nicolae Onescu – Sandu Ionescu – Stea a liricii românești apusă în plină tinerețe, semnatarul poeziei „Toamna” (Nicolae; 1935-1956). Comună în Franța – Grup de plante sau de animale care aparțin

aceleiași specii sau varietăți – Prefix cu semnificația „înainte”. 6) Compozitor român de muzică ușoară, din a cărui prestigioasă creație amintim melodia „Două rândunici” (Radu; 1927-1984) – Veche unitate de măsură. 7) Fotbalist român (Sorin) – Automobil românesc de teren – 3-4 nuci! 8) Conte maghiar sau german – Aeroplan. 9) Obiect matematic reprezentând o generalizare a noțiunii de vector – Nepot de fiu al lui Booz și Ruth, tatăl regelui David. 10) A forma rizuri – Liricul rus Serghei Esenin este semnatarul poeziei „...mea, vezi, toamna varsă iar” – Barbu Stoenescu. 11) Cai dobrogeni – Poet clasic român căruia îi aparține poezia „Toamna” (Octavian, 1881-1938) – Volumul de versuri „Toamnă sub...” este semnat de poetul Victor Tulbure (sg.). 12) Ulpiu Alexandrescu – Din lirica acestui îndrăgit poet român am ales titlul „Cu toamna în odaie” (Ion; 1881-1944)

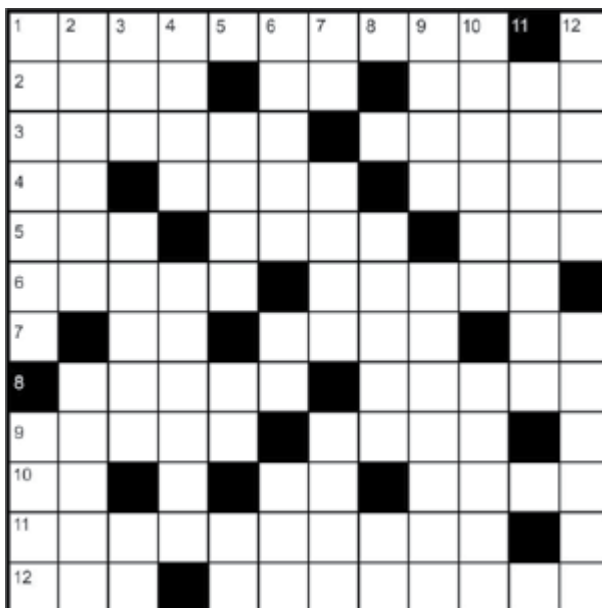
VERTICAL: 1) Poetul „necuvintelor”, autorul cunoscutelor versuri „A venit toamna, acoperă-mi inima cu ceva/ cu umbra unui copac sau mai bine cu umbra ta”, incluse în poezia „Emoție de toamnă” (Nichita; 1933-1983) – Liric clujean, autorul poeziei „Zi de noiembrie” (Aurel). 2) Semnatarul unei povestiri pentru cei mici, purtând titlul „Toamna cu iepuri” (Gheorghe) – A scris poezia „Sună toamna” (Ștefan; 1905-1977). 3) Râu – Mare poet român (Tudor, 1880-1967), autorul poeziei „Târziu de toamnă”. 4) Acoperit de zăpadă – „Toamna în Deltă” și „Autumnală” sunt poeziile cu care acest poet contemporan este prezent în contextul nostru tematic (Vlaicu). 5) Constantin Radu – Reprezentantă de seamă a liricii noastre feminine care a semnat și o poezie intitulată „Toamna” (Magda; 1916-1944) – Gheorghe Ionescu. 6) Cauză, motiv (înv.) – Olga Niculescu – Particulă elementară a radiației electromagnetice. 7) Personaj feminin din „Avatarii faraonului Tlă”, de Mihai Eminescu – Pârâu în județul Sălaj. 8) Pictor de referință în plastica românească contemporană, din creația căruia amintim tablourile „Țărani” și „Odihnă pe câmp” (Corneliu) – Ceas – Zgomot al respirației. 9) Toamnă (fig.) – Reprezentant de seamă al simbolismului românesc (Gheorghe 1881-1957), din creația căruia am reținut poeziile „Nervi de toamnă” și „Vals de toamnă”. 10) Oxidul toamnei (fig.) – Bluză țărănească – Nichita Stănescu. 11) Acest (reg.) – „Toamna” și-a intitulat una din poeziile sale acest mare poet clasic român (George; 1866-1918). 12) Plouați – Luceafărul din galaxia liricii universale, căruia îi aparține și sonetul „Afară-i toamnă” (Mihai, 1850-1889).

Dicționar: EZA, HROF, IESE, UCA, ELLI, RAGU, RAL.

PEISAJ DE IARNĂ

ORIZONTAL: 1) Liric român (Virgil; 1908-1984), autorul poeziei „Peisaj românesc”, din care reproducem versurile: „Cad de sus luceferi de zăpadă/Ningencet cu liniște pe glee/ Țara stă privind la azăvadă/ Plăpumile-ntinse pe câmpii”. 2) Zeul grec al războiului – În temă! – „... Iarna intră-n sat”, capodoperă a literaturii pentru copii, aparținând Otiliei Cazimir. 3) Mantia albă a iernii – Compozitor român (Elly), autorul melodiei „Reverie de iarnă”, pe versurile Mariei Banuș. 4) Ion Gheorghiu – Pește de apă dulce cu botul lung și ascuțit – Personaj masculin din piesa „Adam și Eva” de Aurel Baranga. 5) ... Crăciun cu plete dalbe/ A sosit de prin nămeți” – Localitate în insula Taiwan – Una din insulele arhipelagului grecesc Ciclade. 6) A muri prin sufocare – Om politic bulgar (Hristo; 1848-1876). 7) Vasile Olteanu – Râu în Franța – Bluză țărănească. 8) Pictor român (Camil; 1880-1962), autorul unei pânze intitulate „Iarnă” – Scriitor român contemporan (Valeriu Emil; 1921-1995). 9) Liric român (Ion; 1895-1961), semnatarul poeziei „Banchizele” – „... de zăpadă”, operă de Nikolai A. Rimski-Korsakov. 10) Radu Boureanu – În Asia! – Prăpastie. 11) Clasic al literaturii noastre (Vasile; 1818-1890), din creația căruia fac parte pastelurile: „Iarnă”, „Gerul”, „Viscolul”, „Sania” ș.a. 12) Din tolba lui Moș Crăciun, pentru pomul de iarnă – Liric român (Nichita; 1933-1983), din a cărui valoroasă creație cităm poezia „Visul unei nopți de iarnă”.

VERTICAL: 1) „Plouă cu gheață” este una dintre poeziile dedicate iernii de această cunoscută poetă româncă (Otilia; 1894-1967) – „Zăpezile de acasă” (1972) și-a intitulat unul dintre volumele sale de versuri acest scriitor român contemporan (Ion; n. 1929). 2) Reputat scriitor francez, autorul poemului „Trandafirii iernii! (Louis) – Vechitură. 3) Republică (abr. uz.) – Exigent – În seră! 4) Liric clujean (Emil; 1866-1954), din a cărui creație amintim poeziile „Ninge” și „Cântec de iarnă” – Poet clasic român (George; 1866-1918), autorul celebrei poezii „Iarna pe uliță”. 5) A se consacra – Sever

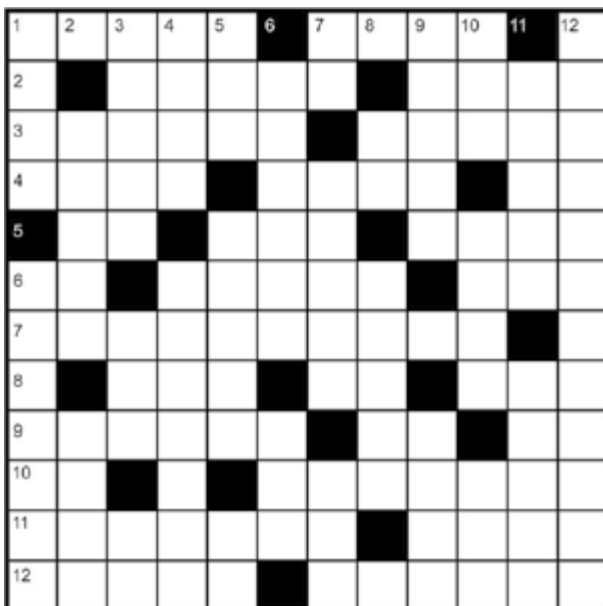

Utan – Bis! 6) Din creația acestui scriitor român contemporan (Fănuș, n. 1932), amintim volumul de debut „Ningea în Bărăgan” (1959) – În stup! – Localitate rustică. 7) „Ființă” făcută de copii din zăpadă – Culoarea zăpezii (fem.) – Delicăță. 8) Mare istoric român (Nicolae; 1871-1940), autorul poeziei „Brad bătrân” – Darie Novăceanu. 9) Scândură care leagă în față tălpile saniei – Ospățare. 10) Citrică cu coajă galbenă, aromată, bogată în vitamine – Poet român (Nicolae; 1935-1956) care a lăsat posterității poeziile „Zurgălăul” și „Liniște de iarnă”. 11) Ilustru reprezentant al simbolismului românesc (George; 1881-1957), semnatul poeziilor „Tablou de iarnă”, „Ninge” și „Dialog de iarnă”. 12) Poetă româncă din creația căreia amintim versurile intitulate „Zi cu viscol” (Maria; n. 1914) – Mare compozitor român (George; 1881-1955), autorul liedului „Dar de Anul Nou”.
 Dicționar: ARES, TACU, DULI, IOS, TARR, REP, OBOT.

Apărut în revista **Rebus** nr. 2/ 1995

LIRICĂ DE PRIMĂVARĂ

ORIZONTAL: 1) Mare liric și filosof român (Lucian; 1895-1961), semnatul poeziilor „Noapte de mai” și „Primăvara” – „Vis de mai” și-a intitulat una din poeziile sale acest liric contemporan (Ion). 2) Compozitor român care, în opereta sa „Povestea anotimpurilor”, ne invită la „Valsul primăverii!” (Elly) – Mare scriitor francez (Victor; 1808-1885), autor al unor poezii dedicate frumuseții naturii, dintre care o amintim pe cea intitulată „Ce-am văzut într-o zi de primăvară”. 3) Reputat scriitor francez (Louis; 1897-1982), autorul poemului Trandafirul și rezedă”, pus pe muzică de Georges Auric – Alt scriitor român (Sorin; 1935-1985), căruia îi aparține schița „Într-o zi de primăvară”. 4) Regină la jocul de șah – Socotitor cu bile – Radu Ionescu. 5) Vasile Anghel – Abreviație pentru „acidul ribonucleic”, în terminologia anglo-saxonă – Din paleta cromatică a primăverii, acest maestru al penelului a

imortalizat și un „Buchet de liliac” (Theodor; 1831-1891). 6) Întrebare – Urcări – Articol (abr. uz.). 7) „Bardul de la Mircești” (Vasile; 1818-1890), autorul poeziei „Oaspeții primăverii”. 8) „... de primăvară”, lied din creația compozitorului austriac Franz Schubert – Aurel Ionașcu – Fântână în toponimia arabă. 9) Poetă româncă (Magda; 1916-1944), prezentă în acest context tematic cu o „Dimineață de primăvară” – În vârful liliacului! – Adrian Enescu. 10) Început de martie! – Scriitor contemporan (Constantin; n. 1938), autorul volumului de poeme intitulat „Lumina pământului”. 11) „Creangă al Munteniei” după expresia lui Eugen Lovinescu, acest scriitor (Ion Marin; 1912-1977), e semnatarul nuvelei „Soare cu dinți” – Denumire veche a Iranului. 12) Sculptor francez (Auguste; 1840-1917), din ale cărui presitigioase lucrări amintim pe cea intitulată „Primăvara” – Apreciat scriitor român (Zaharia; 1902-1974), din a cărui lirică amintim poeziile „Iarbă” și „Cântec pe iarbă”.

VERTICAL: 1) Scriitor român, semnatarul poeziei „Într-o noapte de primăvară” (Ion; n. 1927) – Din lirica acestei scriitoare (Otilia; 1894-1967), am ales pentru tematica noastră poeziile „Ploaie de primăvară”, „E primăvară iar” și „Primăvara urbană”. 2) „Pe iarbă” se intitulează una din creațiile acestui cunoscut compozitor francez (Maurice; 1875-1937), realizată pe versurile poetului Paul Verlaine – Oraș în Taiwan. 3) Scriitor român contemporan (Horia; n. 1930), autorul poeziei „Vin păsările călătoare” – Personaj feminin din poemul epic „Paradisul pierdut” de J. Milton – Vasile Dumitrescu. 4) Liric clasic român (Octavian; 1881-1938), semnatarul poeziei „Cântec” din care redăm versurile: „ Primăvară, primăvară/ Zâmbetul întregii firi/ Dragoste de fluturi galbeni/ Și de galbeni trandafiri” – Volumul de versuri „... galbene”, din care fac parte și poeziile „Nervi de primăvară” și „Note de primăvară”, aparține lui George Bacovia, strălucit reprezentant al simbolismului românesc. 5) Localitate în Rusia – Unul dintre cei mai reprezentativi exponenți ai pașoptismului (Alecu; 1819-1859), autorul cunoscutului poem „Cântarea României” din care cităm: „Pe câmpiile Tenechiei răsărit-au florile? ...Nu au răsărit florile, sunt turmele multe și frumoase ce pasc văile tale...” – Sandu Naumescu. 6) Scriitor contemporan (Valeriu; n. 1921), autorul poemului dramatic „Miorița” – Recipient pentru cereale. 7) Firicel de floare albastră – Liric contemporan (Vlaicu; n. 1913), a cărui poezie „În țara mea e primăvară” a fost pusă pe note de compozitorul George Vancu – Bulgăre de pământ (reg.). 8) Tudor Arghezi – Iubire în primăvara vieții. 9) Prozator și economist român (Ionm, 1816-1897), rămas celebru prin „Scrisori către Vasile Alecsandri”, autorul unui studiu intitulat „Pământul și omul” – „Vers de primăvară” și „Întâlnire de primăvară” sunt titlurile unor frumoase poezii dedicate primăverii de către acest scriitor român (Ion, Th.; 1908-1983). 10) În afara terenului – Veche divinitate care ar fi

simbolizat la romani primăvara (mit.) – Specie de frasin (reg.). 11) Ianuarie (pop.) – Dormitor (reg.). 12) Alt scriitor român din generația pașoptistă (Dimitrie 1819-1872), autorul poeziei „La primăvară”.

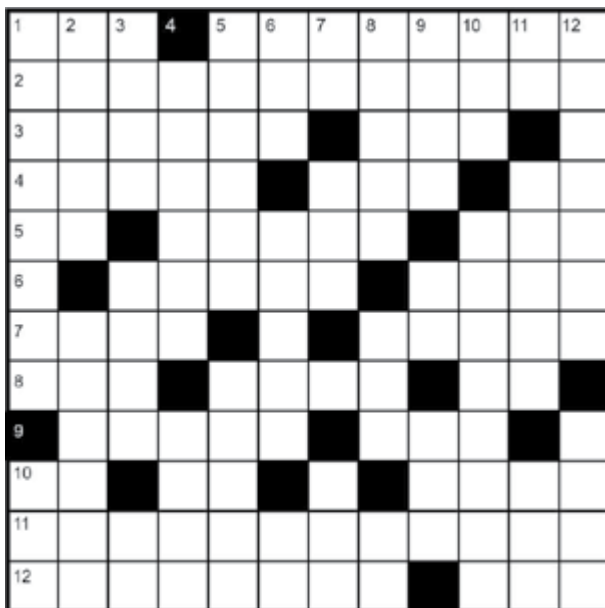
Dicționar: RNA, AIN, ERAN, SAOO, AMO, BUS, MAIA, URN.

Apărut în revista **Rebus** nr. 3/ 1994

ANOTIMP TÂRZIU

ORIZONTAL: 1) Fructul cel mai ades întâlnit în legende, cules din paradisul toamnei – „... de toamnă”, cunoscut ciclul liric al lui George Topârceanu. 2) Instituție de învățământ ce-și numără bobocii la început de toamnă (fem. adj.). 3) Patina toamnei, punându-și amprenta pe galben-verdele verii – Categorie. 4) Fructe de pădure folosite în fabricarea unui delicios rachiu de casă – Orașel în Olanda – Răcori la inimă! 5) Tudor Ilieșiu – Folositoare (precum roadele toamnei) – Bere fabricată la Brunswick! 6) Acțiuni de protest sindical – Ne dau roadele lor în sezon autumnal. 7) Precum zilele călduroase, toamna (masc.) – Toarce fără caier la gura sobei. 8) Măsoară pământul – „Trei ...frățâni ce stau să moară, / Își tremur creasta lor bolnavă”, spune Octavian Goga într-una din poeziile sale (sing.) – Tudor Rugină. 9) Pântecoasele ce primesc adăpost în crame – Ștofă țărănească de sezon. 10) Început de toamnă! – Întepată în inimă! – Program școlar. 11) Cităm, din nou, din lirica autumnală a lui George Topârceanu „Iar când știu c-o să vă-nghete/ Iarna mizerabilă, / Mă cuprinde o tristețe/ ...”. 12) Fâș, fâș... prin ploaia ce cade!... – Balta cu pește.

VERTICAL: 1) Conserve puse de cu toamnă (sing.) – Model. 2) Finalul unei retorici hamletiene (3 cuv.) – Își ridică crengile golașe spre cer, ca într-un gest de supremă disperare (sing.). 3) Crypto, dintr-un superb poem al lui Ion Barbu, părăsit de mereu doritoarea de soare, laponă Enigel (pl.) – Strâns

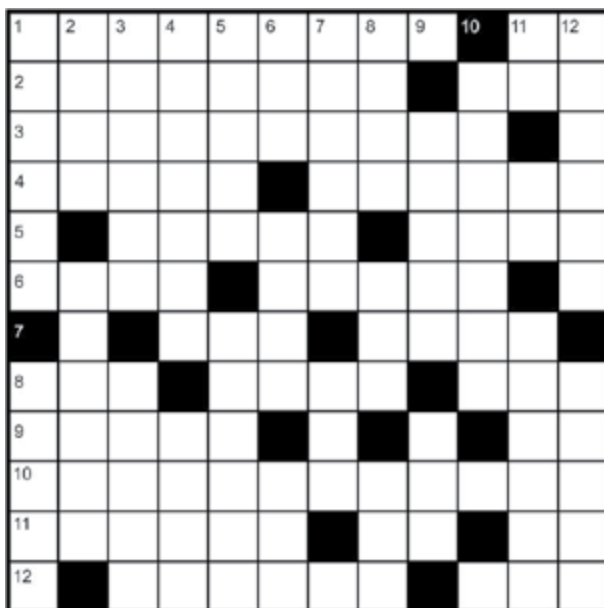
deja, din vremea verii, în hambare, este semănat toamna – Însingurat, după ce s-a dus ea (!). 4) Licori de viață lungă – „Toamna” (pl.). 5) Varietate de mere de origine olandeză, de culoare galben-limonie, portocalii pe partea expusă la soare – Condiment pentru murături. 6) Verb de sezon – „S-a... pe culme toamna”, ne anunță același George Topârceanu (subst. pl.) – Dimineața, devreme! 7) Paul Slăvescu – Dânsule – Copac tot timpul verde. 8) Încălzit de licoarea rubinie a toamnei – Tip de fibră sintetică polinitril-acrilică (abr. uz.) – Abis! 9) Folosit la murături – Nicolae Ionescu – Conține (când e de strugure) un strop de vin. 10) Oferit – Grădini amenajate toamna, pe lângă restaurante. 11) Ionel Răcaru – Se adună toamna în triumphiuri călătoare, vâslind pe cer, spre țările calde (sing.) – Cel de colo (pop.). 12) Mirosul lor nu mai rămâne decât o amintire din timpul verii – Legumă de sezon... oltenească.

Dicționar: EGT, MOM, ABA, PNA.

Apărut în revista Rebus Tim nr. 41/ 1993

PRIMĂVARĂ LITERARĂ

ORIZONTAL: 1) Marele nostru dramaturg (Ion Luca 1852-1912) care, zguduit de evenimentele din 1907, a scris articolul „1907. Din primăvară până-n toamnă” – Ion Barbu. 2) Strălucit exponent al romantismului românesc și european (Mihail – 1850-1889) a cărui pană măiastră a zămislit și poezia „Floare albastră” – A se adăpa. 3) Poet român (George – 1886-1937) care a notat în versuri – „Cu narcisi, cu crini, cu lotuși, / Timpul cald s-apropie / Primăvara asta totuși / Nu-i decât o copie” (Primăvara). 4) Scriitor român contemporan (Horia n. 1930), autorul poeziei „Vin păsările călătoare” – Scriitor român (Zaharia – 1902-1974), din a cărui lirică am ales poeziile „Iarba” și „Cântec de iarbă”. 5) Lucrare la plantele prășitoare – Rămășiță. 6) Grădinar și botanist ieșean (sec. XIX) – „Primăvara în crâng”,

„Mai” și „Vânt de martie” sunt titluri cu care această poetă se prezintă la întâlnirea cu primăvara (Maria n.1914). 7) Element de compunere cu sensul „deasupra”, „pe” – Groapă mică prin care sunt delimitate două terenuri de fânaț(reg.). 8) Renumit agronom norvegian – Prozator român prezent la tematica noastră cu nuvela „Dimineața de mai” (Remus n. 1923) – Grăsime naturală folosită ca aliment. 9) Piatră semiprețioasă – Albă pe margini! 10) Poet român din perioada pașoptistă (Dimitrie-1819-1872), autorul poeziei „La primăvară” din care cităm – „Tu vii încă primăvară! / Paseri, fluturi, flori aduci / Pe aripa ta de ceară / Peste-a tale coarne dulci”. 11) Poetă româncă (Magda-1916-1944), prezentă cu „Dimineața de primăvară” – Subsemnatul – Ionel Teodoreanu. 12) Poet chilian de renume mondial (Pablo n. 1904), autorul poemului „Primăvara în Nord” – Din lirica acestui scriitor contemporan, am ales poeziile „Emoție de primăvară” și „Sceneta de primăvară” (Aurel 1930).

VERTICAL: 1) Fortăreață – Regretat liric dispărut în primăvara vieții (Nicolae – 1935-1956) de la care ne-a rămas ciclul de poezii „Înserări de primăvară”. 2) „Primăvara...” (nom.), poezie erotică din creația poetului Iancu Văcărescu – Poet român contemporan (Nicolae – 1938), autorul volumului „Zăpezi fără întoarcere”(1973). 3) Deplasare a unei porțiuni de linie de cale ferată – Scriitor contemporan, autorul romanului „Zorii robilor” 1950, în care evocă răscoala țăranilor din primăvara anului 1907 (Valeriu Emil n.1921). 4) Ies primăvara la păscut –A crește păsări, animale. 5) Ianuarie (pop.) – Aparat de zbor fără motor. 6) Siglă pentru International Sericicultural Commision – Plăcut, gustos (pop.) „Port” în toponimia japoneză. 7) Pronume demonstrativ – De Sân-Toader, o altă sărbătoare a primăverii, tradiția a păstrat momentul culegerii unor plante, cu care fetele își spală părul, ca să-i dea frumusețe și bogăție ca și acela al încurării a acestor animale. 8) Răpit – Siglă pentru Nationel Reconery Administration – Zăpadă. 9) A se ruina – Scriitor român (Traian n. 1931) autorul volumului „Pavăză la armonia culorilor”10) Apreciat pictor realist, originar din Caracal (Marius 1881-1971) de la care ne-a rămas tabloul „Compoziție cu flori”. 11) Bluză țărănească cusută în nopțile lungi de iarnă și îmbrăcată primăvara la Hora de Paști – Scriitor, autorul poemului „Miorița” (Valeriu n. 1921). 12) Poet român (Ion – 1914-1987) din a cărui lirică am ales „Primăvară” din ciclul „Lacrima diavolului” – Regretat scriitor contemporan (Nicolae 1919-1972), semnatarul dramei” Furtuni de primăvară”(1955).

Dicționar: EDEL, EPI, RICĂ, LAG, IBIU, TSU, IE

[illegible]

ani în părul tău au nins, / Și câte flori din crâng de iasomie / S-au stins, s-au stins!” – Localitate în Franța. 4) Vorba găștei! – Final la tango! – Nimfă (mit.). 5) Eroină a lui Caragiale – Vale din Austria – A rămâne pe loc. 6) Teo! – Cadru natural pentru romanța „La umbra nukului bătrân” – „Miorița” (pl.). 7) Antreu – Denumire dată, în Evul Mediu, nobililor polonezi. 8) Acces de tuse – Veche și reputată colecție de artă din București. 9) Lopătică pentru curățat brăzdarul plugului – „Și dacă ... bat în geam”, celebră romanță pe versuri de M. Eminescu (sing.) – Am strâns toamnă după toamnă (fig.) 10) Elemente arhitecturale – Jucător din înaintarea unei echipe de fotbal. 11) „Dragoste, buruiiană ...”, altă cunoscută romanță românească – „Pe ... pletele-i curg râu”, romanță pe versurile lui George Coșbuc (sing.). 12) „... milă, nu pleca, rămâi”, din romanța cu același titlu – „Of... de ce mi se pare / Că noaptea-i mare / Și drumul lung?” se întreabă într-o altă îndrăgită romanță.

Dicționar: GANGA, ONTO, NIS, SÎI, NAO, ILA, MAS, AORA, INN, PAN, SIMU, OTIC.

Apărut în revista **Rebus Tim** nr. 45/ 1994

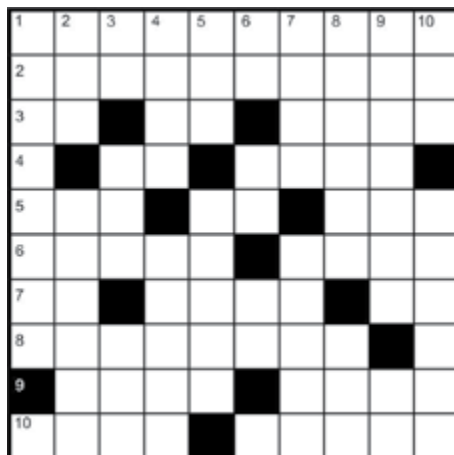
HIBERNALĂ

ORIZONTAL: 1) Chiciură. 2) Ghețușuri. 3) Inimă de pumă! – Esență de brad! – Mersul cu plugușorul. 4) Barbu Eremia – Moral. 5) Singura – Notă de comandă – Omonim. 6) Vehicule hibernale – Vas de pisat diverse substanțe. 7) „... de zăpadă”, opera copiilor în anotimpul alb – Aduce zăpada (reg.) – Nisip uscat! 8) Petrecere tradițională la cumpăna dintre ani. 9) Dur – Pom de iarnă. 10) Arbust ornamental, simbolul castității – Pâclă.

VERTICAL: 1) Datina uratului de Anul Nou în folclorul românesc. 2) Băutura marinarilor (pop.) – Troiene de zăpadă. 3) Final de revelion! – Dar pentru colindători – Alb ca omătul. 4)

Fructe din tradiționalul pom de Crăciun – Nemișcat. 5) Inimă de mocan! – Flacoane. 6) Crud la mijloc! – Dânsa – Udrea Iancu. 7) Oscior – Mostre. 8) Suflați cu aur – Siglă pentru „National Recovery Administration”. 9) „Moș ...”, personaj legendar despre care copiii cred că aduce daruri pentru pomul de iarnă – Acut! 10) Usturoiat (reg.) – Mantia albă a iernii.

Dicționar: NOR, RUM, NRA, AIT.

Apărut în revista **Mini Rebus** nr. 2/ 1998

ORIZONTAL: 1) Poet dramatic latin ale cărui comedii după modelele grecești se impun prin realismul personajelor, echilibrul construcției și distincția formei („Fata din Andros”, „Cel care se pedepsește singur”, „Soacra”, „Frații”, „Andria”, „Eunucul”; Publius Afer; c. 190-159 î.Hr.) – Introducere în literatură! 2) Una dintre cele mai importante lucrări, în opt cărți, păstrate fragmentar, în care istoricul și omul politic Publius Cornelius Tacitus înfățișează evenimentele din prima parte a imperiului (14-96 d. Hr.), de pe pozițiile aristocrației senatoriale, deși își afirmă de la bun început obiectivitatea, susținând că scrie „fără ură și fără părtinire” (sine ira et studio) – Autor de comedii căruia i se atribuie 21 de piese dintre care amintim „Gemenii”, „Comedia măgarilor”, „Soldatul fanfaron”, „Cartaginezul” (Titus Maccius; 254 sau 251-184 î. Hr.). 3) Om politic, orator, filosof și scriitor roman ale cărui discursuri politice („Catilinarele”, „Filipicele”), pledoarii juridice, tratate de retorică și de stil au ridicat la un nivel înalt proza și elocința latină (Marcus Tullius; 106-43 î. Hr.) – A stârni. 4) Capul lui Iuvenal! – Eritem ..., simptom al mai multor boli – Ioan Chirilă. 5) Costache Anton – Imaginară. 6) Capul lui Cezar! – Soția lui Manole – Cununi! 7) Bătut la table – Poet latin de inspirație alexandrină care a scris poezii de dragoste, epigrame, poezii ocazionale (Caius Valerius; c. 87-c.54). 8) Renumit poet, om de știință și filosof persan, autorul a circa 250 de catrene („rubaiate”) cunoscute în toată lumea (Khayyam; c. 1040-1122 d. Hr.) – Pseudonim al scriitorului Ion Codru-Drăgușanu (1818-1884). 9) Poet latin care prin „Epigramele” sale, remarcabile prin verva mușcătoare și acuitatea observației, a contribuit la definirea genului și a satirizat moravuri ale timpului (Marcus Valerius; c.40-c.104 d. Hr.) – Râu, în toponimia suedeză. 10) În cerc! – Document – Ciulin. 11) Sclav – Poet clasic al literaturii latine și universale, a cărui operă este alcătuită dintr-o carte de epode, două cărți de satire, patru de ode, două de epistole și una separată, „Epistolă către Pisoni”, cunoscută sub numele

de „Arta poetică” (Quintus Flaccus; 65 î.Hr.-8 î.Hr.).

VERTICAL: 1) Istoric și om politic roman, scriitor rafinat, maestru al construcției dramatice, unul dintre cei mai străluciți reprezentanți ai istoriografiei romane (55-120 d.Hr.) – Poet epic elin, considerat părintele literaturii europene, autorul epeilor „Iliada” și „Odiseea”, relatând desfășurarea războiului troian și peripețiile lui Ulise la întoarcerea către casă (probabil secolul al VII-lea î.Hr.). 2) Poet latin, inițiator al limbii literare și al stilului poetic latin, care a contribuit la răspândirea culturii elenice la Roma (Quintus; 239-169 î. Hr.) – Cognomenul poetului latin Vergilius (70-19 î. Hr.). 3) Crustaceu – Om politic, general, scriitor și orator roman, autorul lucrărilor „Comentarii de bello Gallico” și „Comentarii de bello civili” (Caius Iulius; 100-44 î. Hr.). 4) Greacă – „Epistolă către Pisoni”, cunoscută și sub numele de „... poetică”, operă a poetului latin Horațiu, în care abordează problemele generale privitoare la fondul și la forma creației literare. 5) Împărat roman care a instituit o guvernare autoritară și crudă (Tiberius Claudius; 54-68 d. Hr.) – Pătrat agrar – Pseudonim al lui Ilarie Chendi (1872-1913). 6) Zeul suprem în mitologia scandinavă „Stăpânul cerului și al pământului”, zeu al războiului dar și al magiei și inspirației poetice – Om politic și scriitor roman, autorul primei opere istorice scrise în limba latină („Origines”) și al unui tratat de agricultură (cel Bătrân; 234-149 î. Hr.). 7) Ilie Petrescu – Răspuns profetic. 8) Personaj principal al poemului homeric „Odiseea”, unul dintre vitejii soldați ahei întâlnit încă din „Iliada” – În cadă! – Piesă de harnașament. 9) Campion – Pauză teatrală. 10) Poet latin, creator al satirei romane prin opera „Satire” (Caius; c.180-c.103 î.Hr.) – Negru (pop.) 11. Insulă grecească din grupul insulelor ionice, patria legendară a lui Ulise – Istoric latin, autor al unei istorii a Romei („Ab urbe condita”), de la întemeiere până în anul 9 d. Hr., în 142 de cărți, din care 35 păstrate aproape complet (Titus; c. 59 î. Hr – 17 d. Hr.).

Dicționar: CODR, ALV, ICH, ODIN, LAI.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 981/ 2004*

[illegible]

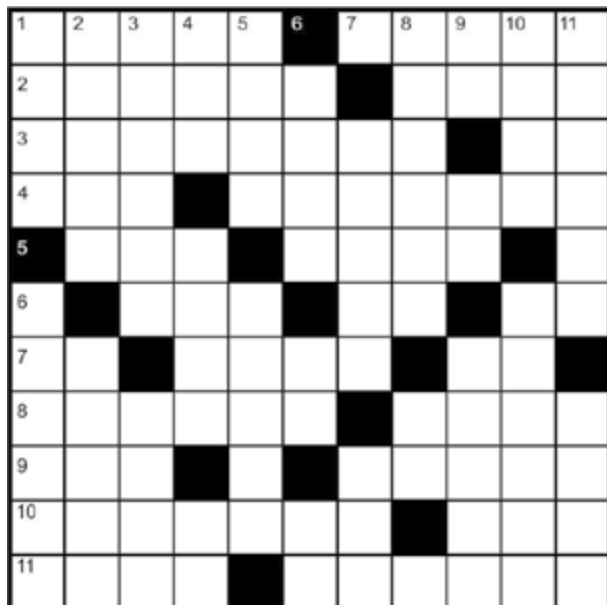
străluciți reprezentanți ai istoriografiei romane (Publius Cornelius 55-120 d.Hr.) 2.) Are 12 luni – Om politic și scriitor roman, autorul primei opere istorice scrise în limba latină (*Origines*) și al unui tratat de agricultură (cel Bătrân 234-149 î. Hr.) – A cincisprezecea zi a lunilor martie, mai, iulie și octombrie și a treisprezecea zi a celorlalte luni în calendarul roman. 3) Stăruitor – Trib arab din Hijaz. 4) Râu în Kazahstan – Tulipe. 5) Laura Dincă – Teodor Pop – Pânză de cinema. 6) Ustensilă de cusut – Nota șapte la latină! – Nucleu de neon! 7) Poet latin exilat de împăratul August la Tomis unde a și murit. Creația sa, remarcabilă prin limpezime, fluență și eleganța stilului, dezvăluie un spirit prin excelență elegiac, un analist al vieții sentimentale (Publius Naso 43 î.Hr.-c.17 d.Hr.) – A exista. 8) Poet roman ale cărui Satire înfierează moravurile corupte ale Romei Imperiale (Decimus Iunius c.60-c.140) – Idol. 9) Poet latin protejat de împăratul Augustus și de Mecena. Inițial a fost atras de lirica alexandrinilor, apoi de literatura clasică greacă și de poezia lui Lucrețiu. Creația sa e dominată de cultul vieții pașnice în mijlocul naturii și de un puternic sentiment patriotic (Publius Maro 70-19 î.Hr.). 10) Localitate în Noua Guinee - A cinsti. 11) A gresa – Poet latin al limbii literare și al stilului poetic latin, care a contribuit la răspândirea culturii elenice la Roma (Quintus 239-169 î. Hr.).

Dicționar-ADAL, UNN, IDE, ACIR, UIEN, IHU.

Apărut în revista **Rebus** nr. 979/ 2004

OPERE EPICE

ORIZONTAL: 1) Specie a genului epic, în proză, cu acțiune complexă și de mare întindere, cu personaje numeroase și intrigă complicată – Enorm. 2) Specie epică de amploare, în versuri cu numeroase personaje, intrigă complexă, cu acțiune pe mai multe planuri, care narează întâmplări eroice, legendare la care iau parte și forțe supranaturale (pl.) – Asalt. 3) Eroul dintr-o operă literară, muzicală, cinematografică sau plastică – Sandu Horia. 4) Ceas – Comunicări directe, prezentând epoca în care a trăit autorul, personaje contemporane și evenimente la care a fost martor. 5) Aceea (pop.) – Simbol al talentului poetic, al inspirației și creației poetice, al poeziei. 6) Marcă de automobil românesc – Primele capitol! – Cap de japonez! 7) Final la șah! – Numărul de încercări la care sunt supuși fiii de împărat în basme – Cupeu! 8) Specie epică populară sau cultă, inspirată de obicei din tradiția istorică sau populară și care relatează o acțiune eroică, o legendă, o întâmplare însemnată – Prăjitură festivă. 9) Jilave – Subdiviziuni ale unui act dintr-o operă dramatică, marcate prin intrarea sau ieșirea unui personaj. 10) Specie populară sau cultă a genului epic, în proză sau în versuri, amestec de

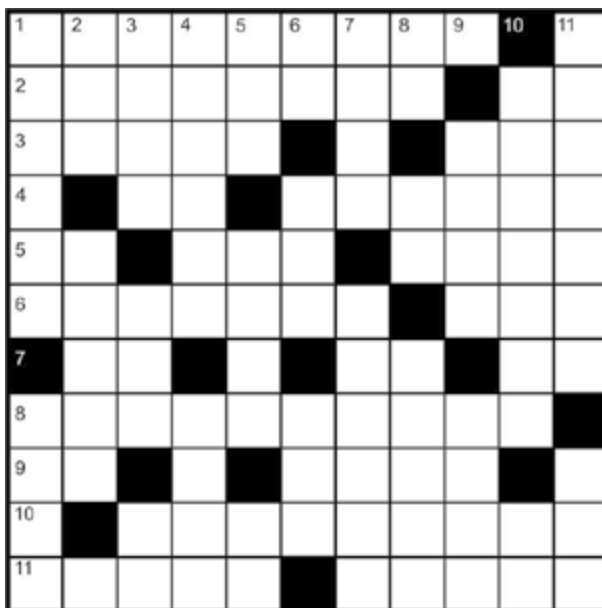
adevăr și ficțiune cu privire la originea ființelor și lucrurilor sau la întâmplări cu eroi, în care se explică un fapt real printr-o cauză fantastică (pl.) – Primele mamifere! 11) Studiu în care autorul își expune un punct de vedere personal asupra unei probleme filosofice, științifice, literare, artistice și în care talentul literar are uneori o pondere mai mare decât rigoarea științifică – Creație epică în proză, cu o acțiune mult mai dezvoltată ca a schiței, pusă pe seama mai multor personaje, ale căror

caractere se desprind dintr-un puternic conflict, printr-o intrigă mai complexă.

VERTICAL: 1) Prima parte a reportajului! – Specie alegorică a genului epic, în proză sau în versuri, în care personajele sunt animale, plante sau lucruri (puse în situații omenești) și din care se desprinde o morală (pl.). 2) Cea literară constituie o unitate indisolubilă între un conținut și o formă, cu un mesaj transmis prin cuvinte, structurată într-un text cu valoare artistică – Infern (livr.). 3) Învățătura cuprinsă într-o scriere, mai ales într-o fabulă – Datină, obicei. 4) Pas împleticit! – Activitate a omului care are drept scop producerea unor valori estetice și care folosește mijloace de exprimare cu caracter specific, așa cum este și literatura – Final de eseu! 5) Lipsit de omenie – Comandă. 6) Verighetă – Dânsa – Decan! 7) Prieteni – Eseu! 8) Matură – Toc gol! 9) Pete! – Esență de brad! – Specie epică în versuri, mai amplă decât balada, cuprinzând o sută de episoade, cu personaje mai multe, animate de sentimente nobile și o intrigă mai complicată (pl.). 10) Martori la o cununie – Scriere ce cuprinde notații periodice ale întâmplărilor și preocupările unei persoane, de multe ori exprimând o sensibilitate deosebită. 11) Specie a genului epic, caracterizată prin numărul redus de personaje, limitarea acțiunii la un episod din viața unuia sau mai multora dintre ele și prin simplitatea intrigii – Un aspect dintre cele mai generale ale realității, surprins artistic în opera literară.

Dicționar: ARO, MAM, REPO, APS.

Dictionar: ASE, ITN, CORS, OSO, AVA, GRAF, FLA, EIA.

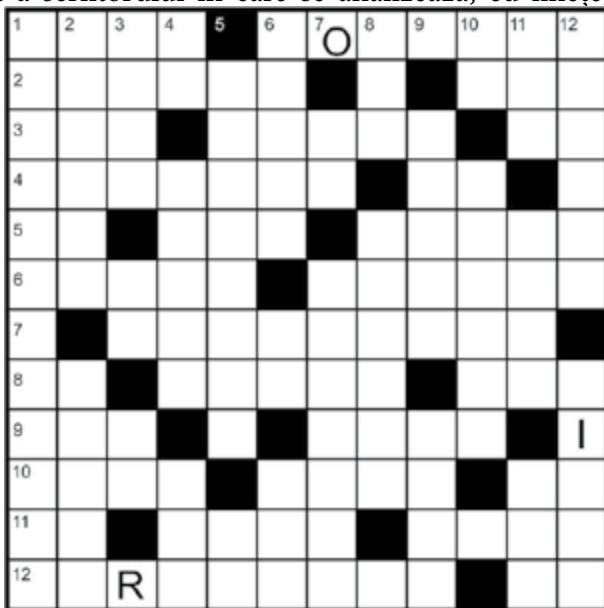
Dictionar: DAIO, NEB, RIO

IOAN SLAVICI

(1848-1925)

70 DE ANI DE ETERNITATE

ORIZONTAL: 1) Cel mai realizat dintre romanele lui Slavici, pe care G. Călinescu îl apreciază, în contextul dezvoltării genului în țara noastră, ca pe „un mare pas înainte” – Nuvelă a scriitorului în care se analizează, cu finețe, transformările sufletești prin care trece personajul central, sub influența banilor. 2) Oraș ardelean unde, în toamna lui 1873, Slavici, ocupând funcția de arhivar, începe să scrie nuvela „Popa Tanda” – În goana după această bogăție, eroii lui Slavici se dezumanizează, majoritatea sfârșind tragic. 3) Adrian, în familie – Tatăl Martei, din nuvela „Gura satului” – Gheorghe Dinică. 4) Curent literar în care poate fi încadrată opera prozatorului

Cu două ele ve de excepție, Alina Anghel și Dana Bondrescu

– Nicolae Labiș. 5) Inima Marei! – Singură – Capitala Austriei, unde Slavici se înscrie la universitate în toamna lui 1865, fiind ales președinte al Societății „România Jună”. 6) Cu urechile rupte (reg.) – Ziar bucureștean la care scriitorul va lucra începând cu 15 martie 1876, până în 1884, fiind coleg de redacție cu Eminescu și Caragiale. 7) Cojocar, ca și tatăl scriitorului, pe nume Sava (pl.). 8) Nae Gheorghidiu – Murat – Morar legendar, care, după D. Cantemir ar fi fost eponimul Târgului Iași. 9) Interjecție – Piesă de legătură între bielă și manivelă. 10) Prăpastie – „.... satului”, nuvelă de dragoste a prozatorului – În turn! 11) Ovid Teodorescu – Gaz inert – Oraș unde apărea revista „Convorbiri literare”, în care Slavici debutează cu comedia „Fata de birău”, în 1871, la recomandarea lui Eminescu. 12) Cel mai mare dramaturg român, cu care Slavici și Coșbuc editează, în 1894, revista „Vatra”, care va apărea până în 1896 (Ion Luca) – Poftim.

VERTICAL: 1) Capodoperă a lui Slavici, nuvelă de mare profunzime psihologică, localizată în satul transilvănean din a doua jumătate a secolului al XIX-lea (3 cuv.). 2) Mistuiri în foc – Personaj principal al nuvelei „Moara cu noroc”, care, în goana după bani, își pierde echilibrul moral și se prăbușește, sfârșind dramatic. 3) Cucerire turcească – În lume! – Operă (livr.). 4) Adrian Domșa – Pipă – Soția lui Ghiță, din nuvela evocată la 2 vertical. 5) Cel mai mare poet român, pe care Slavici îl cunoaște la Viena și cu care leagă o durabilă prietenie (Mihai) – Emil Gârleanu. 6) Fructă văratică – Eugen Rotaru – Dezbrăcați. 7) Huțu Marinescu – Revistă fondată de Slavici la Sibiu, în 1884. 8) Oiță tânără – Timpul care vine. 9) Se spune că nici una nu e ca aceea de mamă – Celebrul lăutar al lui O. Goga. 10) Abis! – Turtit (reg.). 11) Pedepsă pentru eretici, în Evul mediu – Joardă – Intrări. 12) Provincie istorică a țării, a cărei viață o înfățișează cu atâta măiestrie Slavici, în opera sa – Satul unde, la 18 ianuarie 1848, a văzut lumina zilei Ioan Slavici.

Dicționar: CIULE, IAS, OHO.

ORIZONTAL: 1) Satul „de peste apa Neamțului”, în care s-a născut, în 1937, Ion Creangă (... sau la 10 iunie 1839, conform singurului document autentic: o condică – „mitrică”, partea I – a nioilor născuți din sat) – Paul Jianu. 2) „... din copilărie”, opera de maturitate artistică a lui Creangă, în care, după afirmația lui George Călinescu, se „povestește copilăria copilului universal” – Făt-Frumos, ...Iepe!, fragment de basm al lui I. Creangă, apărut postum (neart.). 3) Alcătuiesc scoarța pământului – Vas pentru mămăligă. 4) Măsură de suprafață – „Ioan... și Vodă Cuza”, celebra povestire cu subiect istoric a lui Ion Creangă – Negru amestecat cu alb (pop.) 5) „Nou” în toponimia germană – Uzat... la coate. 6) Timp prezent (pop.) – Copacul lui Moș Andrei, în care își avea cuibul pupăza - Localitate din S.U.A. 7) Zei romani, protectori ai familiei și căminului – Sfântă. 8) După ce întrerupe școala în satul natal, Creangă o continuă în această localitate împreună cu vărul său, Dumitru – Emanuel Elenescu. 9) Oraș antic pe teritoriul Pakistanului – Mic afluent al fluviului Lena. 10) Mare poet român (1850 – 1889), prieten apropiat al lui Creangă – Sufix în chimia organică, cu sensul „amină” sau „anilină”. 11) Adrian Enescu – Scrieri publicate în timpul vieții (fem. sing.) – Gheorghe Stan. 12) „...cu trei iezi” – Adverb cu sens „precis”.

VERTICAL: 1) Una dintre piesele de referință ale scriitorului (2 cuv.) – Judecător în Infern (mit.). 2).... comică din „Amintiri”, creată de buna dispoziție a povestitorului, de întâmplările hazlii pe care le evocă, de aluziile, proverbele, zicătorile, expresiile, vorbele de duh ce inundă paginile – Tip de bomboană. 3) Iedul cel mai cuminte – „Soacra cu trei ...”, povestire cu care autorul debutează în revista „Convorbiri literare”, la 1 octombrie 1875. 4) „Moș Ion Roată și ...”, altă celebră povestire istorică a lui Creangă (neart.) – Persoană care ține isonul (înv.). 5) Leon Tănase – Le făcea găina babei din „Punguța cu doi bani” (sing. dim.) – Coadă lungă la rochie. 6) Zeița medicinei la danezi (mit.) – Epoci – Silviu Tudor. 7) Sere! – Prefix pentru trei – Fructele acestui pom, pe care nătărăul din „Prostia

[illegible]

omenească” vrea să le arunce cu țăpoiul, din tindă, în pod (dim.). 8) Mahala a Iașului unde se afla celebra bojdeucă – „Fata babei... fata moșului”, încă una din poveștile prea bine știute ale marelui scriitor – Oraș și port în Japonia. 9) Piață (abr.) – „... și barosul”, povestire cu caracter didactic (neart.). 10) După ce învățase și la Târgu-Neamț (1853-1854), Creangă urmează școala de catiheți din această localitate. 11) Vas în care unii...bat apa! – Cel despre care Călinescu afirma, în monografia consacrată vieții și operei sale, că este „poporul român însuși, surprins într-un moment de genială expansiune”. 12) Societate cultural-literară condusă de Titu Maiorescu – Orașul așezat de o parte și de alta a Bahluiului, unde Ion Creangă a trăit până la moarte.

Dicționar: LAI, NEU, ACU, TICE, LARI, AROR, ANAI, INA, EAC, EIRA, UMO.

*Apărut în revista **Rebus Tim** nr. 40/ 1993*

PESONALITĂȚI ALE NEAMULUI VASILE ALECSANDRI

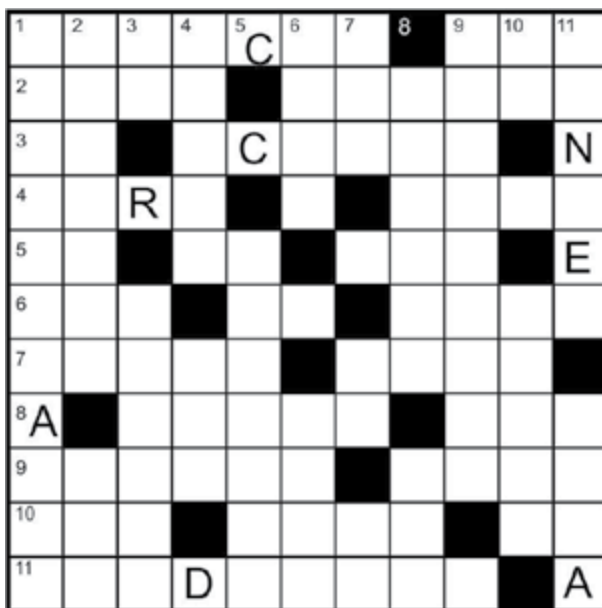
ORIZONTAL: 1) Orașul moldovean în care s-a născut scriitorul, fiul lui Vasile Alecsandri și al Elenei Cozoni, poet, prozator și dramaturg, deschizător de drumuri în literatura română – Specie a genului liric, creată și dusă la celebritate de V. Alecsandri însuși, într-un ciclu de versuri care i-a dat numele, publicat în revista „Convorbiri literare”, între 1868-1869. 2) Orașel în China – Viitorul scriitor și-a petrecut copilăria la moșia din această localitate, cumpărată de tatăl său în jurul anului 1830. Aici se retrage spre bătrânețe și scrie o parte din opera sa cel pe care Eminescu îl numește „rege al poeziei”. 3) „... nou” (1851), piesă cu tendință de critică socială, construită pe motive folclorice – „Galbân ca făclia de galbân/ Ce-aproape-i ardea,/ Pe-o scândură veche aruncată afară” (Groza). 4) „Farmazonul din...”, prima sa piesă, jucată pe scena secției românești, a teatrului ieșean, în 1810 – Dan Ionescu – Întrebare. 5) Organe care au o poziție anormală – Raită. 6) Amintirea Unirii este evocată și de acest scriitor contemporan cu Alecsandri, în poezia „24 ianuarie 1861” (Gheorghe; 1823-1885) – Mijlocul zilei. 7) Populație germană, colonizată în unele regiuni ale Transilvaniei, între sec. XII-XIII – Din când în când. 8) Genul literar în care s-a mai afirmat scriitorul cuprinzând ciclurile de versuri „Legende”, „Ostașii noștri”, nuvele, începutul de roman „Dridri”, memorii de călătorie, proze scurte ș. a. – Racă. 9) Radu Alexandrescu – Lipsit de văz – Andrei Olteanu. 10) Mistuită de foc – „... 1855” (neart.), versurile în care poetul îndeamnă poporul la lupta pentru libertate socială și națională – „Amândoi suntem de-o.../ De-o făptură și de-o samă” (Hora Unirii, 1857). 11) Capitala Moldovei, în care se stabilește, după 1821, tatăl său și unde poetul își va petrece copilăria și o mare parte a vieții-aici din 1840,

în 1869 la insistența lui M. Kogălniceanu. 10) Literă în alfabetul arab – Poezie scrisă la Mircești, în septembrie 1866, din care amintim versurile „Din umbra deasă-a norului/Întins pe țări străine,/ Cu aripile dorului/ Voios revin la tine”. – Mari maestri. 11) Eugen Tudoran – Domnitor al Unirii (1859-1866) – Alexandru Ioan), care-l numește pe Alecsandri ministru de externe și îl trimite într-o lungă misiune diplomatică în Apus – Notă comică în scenetele, vodevilurile și comediile dramaturgului, cele mai cunoscute făcând parte din ciclul „Chirițelor”, în care s-a afirmat marele actor Matei Millo. 12) „România ...”, revistă ce apare sub redacția poetului, la începutul anului 1855, și în paginile căreia întâlnim majoritatea scriitorilor moldoveni și munteni din acel timp – Salut roman.
Dicționar: UFU, ILOT, ICUT, TSA, AVE.

*Apărut în revista **Rebus Tim** nr. 35/ 1993*

RADU ȘERBAN (1927-1984)

ORIZONTAL 1) Orașul în care s-a născut, la 1 decembrie 1927, compozitorul Radu Șerban, maestru al muzicii ușoare românești – Abreviație muzicală pentru „vivace”. 2) „... meu natal” (1962), cunoscută melodie din vasta creație a compozitorului, dedicată Caracalului (neart.) – Perlă a Mării Negre unde are loc vara un prestigios festival de muzică ușoară, la care Radu Șerban a obținut numeroase succese, între care „Marele Premiu” cu melodia „Prieten drag”, pe versurile lui Constantin Cârjan, în interpretarea Pompiliei Stoian. 3) Nicu Marinescu – Arbore din familia rozaceelor, folosit în industria mobilei. 4) Infirmieră – Metal de culoare albă-albăstruie. 5) Eugen Niculescu – Nicolae Buicliu – Nămol. 6) Râset – „... minut”, 1958, alt șlagăr de succes al lui Radu Șerban – Trei localități din Italia. 7) Biografii – Cea părintescă se află pe strada care-i poartă numele, începând

cu 1990, când a avut loc prima ediție a festivalului-concurs Radu Șerban (pl.) 8) Cu adevărat, anume – Animal domestic. 9) Tablă – Sărutări (fig.) 10) „Un minut ...” de 60 de ori – Verbul dragostei – În 1994 se împlinesc 67 de ani de la nașterea lui Radu Șerban și zece de la trecerea sa în eternitate (sing.) 11) „Două...”, melodie premiată la festivalul de la Mamaia 1964.

VERTICAL 1) Instituție de învățământ superior ale cărei cursuri au fost urmate de Radu Șerban între 1947-1954. 2) Parte a teoriei muzicale, care studiază acordurile în compoziție – Măsurii agrare. 3) Rău Aurel – Compozitorul care ne-a dictat aceste rânduri. 4) „Ioniță...”, liceul de tradiție al vechiului Romanai, al cărui elev a fost și compozitorul. – Suport pentru minge la jocul de golf. 5) Alt fost elev al liceului sus-citat, compozitor, unul din profesorii lui Radu Șerban la Conservator (Nicolae). 6) „Iubire, iubire” – Numele generic al unor insecte asemănătoare cu muștele. 7) Personaj mitic din folclorul românesc – Întrebare – Barbu Ion. 8) Arta căreia Radu Șerban i-a dedicat peste 30 de ani de viață – Localitate în Ungaria 9) Maestru al muzicii ușoare românești, deschizător de drumuri, pe care a apucat cu succes și Radu Șerban (Ion). 10) Bluze țărănești – Altă cunoscută melodie din creația lui Radu Șerban, pe versurile lui Gheorghe Vâlcu. 11) Compozitor de muzică simfonică, eminent profesor la Conservatorul din București, cu care Radu Șerban a studiat „Contrapunctul” (Zeno) – „...Cătălina”, primul mare succes care l-a făcut cunoscut publicului.

Dicționar: SCORUS, CESA, TEE, LAR, GIC.

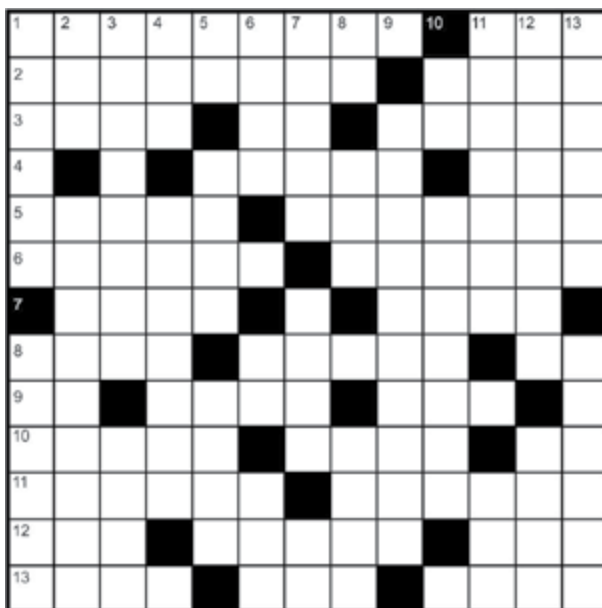
*Apărut în revista **Rebus Tim** nr. 75/ 1994*

ION PILLAT

ORIZONTAL: 1) Orașul unde, la 31 martie 1891, s-a născut Ion Pillat – Ambalaj de pânză pentru cereale. 2) „... Română”, cel mai înalt for de cultură al țării, al cărui membru corespondent este ales scriitorul în 1936 (neart.) – „La ...”, când Horațiu prindea, nemuritoare, / Cadența ta în odă”, primul vers din Sonetul al IX-lea (volumul „Scutul Minervei”). 3) „... pe mare”, poezie din ciclul „Balcic” – „... vie”, stihuri din volumul „Pe Argeș în sus” – Capitala Franței, unde elevul Ion Pillat este înscris la Liceul „Henri IV”. 4) „Pe ... în sus”, volum de versuri din 1929, care inaugurează faza „tradiționalistă” a poeziei sale – Pseudonim al lui Iacob Mureșianu. 5) Nemărginit – Dânsa – Pictor și grafician german. 6) „... de fructe”, altă poezie din volumul „Pe Argeș în sus” – Țară europeană unde călătorește, în 1929, poetul. 7) Localitate din insula japoneză Honshu – „... cum îl sfidase cu aripa

de ceară, / L-a prăbușit Apollo pe-al mărilor podmol” (Sonet XII, volumul „Scutul Minervei”). 8) Poezie din volumul „Caietul verde” (neart.) – Muzică vocală – Ion Vinea. 9) Olga Rădulescu – „... marine”, ciclu din volumul „Eternități de-o clipă” (sing.) – Prima femeie. 10) „... La Miorcani”, versuri din volumul „Grădina între ziduri” – Oraș din Moldova unde, în timpul Primului Război Mondial, Ion Pillat îi citește lui Duiliu Zamfirescu poezia „Logodna mistică” – Constantin Sorescu. 11) Ageri – În 1931, poetul face o călătorie în această țară europeană. 12) Romancier portughez – „La ...”, versuri din volumul „Pe Argeș în sus” – „De ... vechi s-a făcut frunzarul, / Zărire-s stinse cum e cenușa” („Toamna la Florica”). 13) „... păgână”, poezie din volumul „Visări păgâne” – Liric contemporan clujean, sub a cărei îngrijire a apărut, în 1965, culegerea de „Poezii” ale lui Ion Pillat (Aurel) – Poezie din ciclul „Visuri regăsite”, care debutează cu întrebarea: „Cine-mi lovește-n inimă mereu?”

VERTICAL: 1) „La ... am scris mai toate versurile din volumul cu același nume și multe altele” („Mărturisire”) – Tatăl poetului, ca proprietar al unor întinse pământuri în Miorcani, în nordul Moldovei. 2) Literă din alfabetul chirilic – Critic literar care îi reține, pentru debutul în „Convorbiri literare”, poeziile „Centaureii” și „Pictor Ignatus” (Titu). 3) Mare cărturar care, în „Descriptio Moldaviae”, pomenește de mai multe generații de boieri de țară din neamul pillateștilor, de veche obârșie răzășească din județul Fălciu (Dimitrie) – Localitate în Yemen. 4) A luat apă (fem.) – Poezie din ciclul „Biserica de altădată” (neart.). 5) Romulus Elenescu – Oraș în Maroc – Poet și scriitor moralist olandez. 6) Guvernământ musulman – Se ivesc „Cocorii”! – Din nou. 7) „... străbun”, poezie din volumul „Caietul verde” – A răsunat prelungit – Vasile Alecsandri. 8) Teodor Enescu – Fluviu antic în Epir și Illyricum – Grup de insule în Indonezia. 9) Paul Slăvescu – Oraș din Argeș unde, în 1901, Ion Pillat își ia examenul de absolvire a claselor elementare. 10) Radu Alexandrescu – Strălucit reprezentant al simbolismului, căruia poetul îi editează volumul de debut „Plumb” (George). 11) Cunoscută

universitate din Paris, unde Ion Pillat își ia licența în Litere (1913) și Drept (1914) – Veche țară în Africa. 12) „Casa ...”, poezie din ciclul cu același nume (nom.) – Sită. 13) „... din copac” (volumul „Pe Argeș în sus”) – „... păgâne” (1912), volumul de debut al lui Ion Pillat.

Dicționar: BNU, BOTT, IISO, ECA, UCU, ATAG, ASRO, CATZ, HĂUI, EAS, AIOU, LAO.

*Apărut în revista **Rebus Tim** nr. 6/ 1995*

CORIFEI AI LITERELOR ROMÂNE ION LUCA CARAGIALE

ORIZONTAL 1) Sat din județul Prahova, unde, la 30 ianuarie 1852, s-a născut I.L. Caragiale, fiind fiul lui Luca Șt. Caragiale și al Ecaterinei Karaboa-Barbu Ștefănescu. 2) Ocupație a tatălui marelui dramaturg înainte de a fi administrator de moșie, avocat și magistrat; aceeași ocupație o avuseseră Costache (1815-1877) și Iorgu (1826-1894) Caragiale – Ziar bucureștean în redacția căruia intra, în 1877, Caragiale, alături de Eminescu și Slavici. 3) Piesa cu care I. L. Caragiale își încheie, în 1890, activitatea de dramaturg – A da naștere. 4) Siglă pentru Direcția regională silvică – ...examenelor, subtitlul schiței „Un pedagog de școală nouă” (neart.) Udrea Virgiliu. 5) O mică întrebare – „...Hasan”, povestire orientală, care denunță moravurile societății românești – Răi la inimă (fig.). 6) Comună în Franța – Ceasul din Tempora! – Șmecher (arg.) 7) Prăpăstios – Crustaceu – Sandu Ionescu. 8) Izomer geometric al vitaminei A și al retinenuului din ochi (chim.) – „Cănuță... sucit” – Cuvânt din toponimia rusă, cu sensul de gură, vărsare a unui râu. 9) Revistă umoristică redactată, în 1877, de Caragiale (neart.) – Usturoiat (reg.). 10) În 1911 scriitorul participă, la Blaj, la serbările organizate de ASTRA, asistând la zborul acestui pionier al aviației românești (Aurel) –

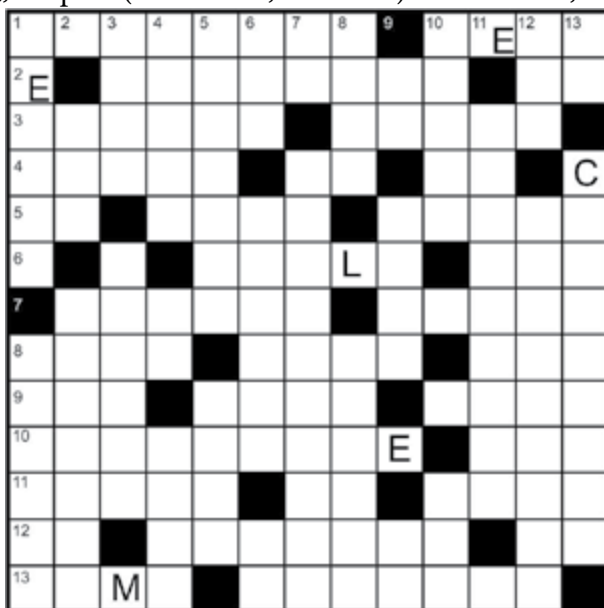
„...dracului”, povestire plasată într-o lume dominată de fantastic și miraculos, ca și „La Hanul lui Mânjoală” sau „Kir Ianulea” (neart.) 11) Adrian Enescu – Poet clasic român (George 1866-1918, care a condus, cu I. Slavici și I. L. Caragiale revista ilustrată *Vatra* (1894-1896) – Zoe Eftimescu. 12) Alergătorul..., organ al opoziției liberale, la care scriitorul este girant responsabil în 1875 și 1876 – Oraș din Germania unde, începând din 1905, primind o moștenire care-i echilibrează situația financiară, Caragiale se autoexilează, împreună cu întreaga familie.

VERTICAL 1) La ... lui Mânjoală(1898), cunoscuta nuvelă în care dimensiunea fantastică se cuprinde în relatarea profund realistă a întâmplărilor (neart.) – „D-ale ...”, comedie reprezentată, în aprilie 1885, pe scena Teatrului Național, și premiată de un juriu din care făceau parte corifeii ai literelor române ca V. Alecsandri, B. P. Hașdeu, T. Maiorescu, V. A. Urechia (neart.) 2)...română, înaltul for de cultură care, în 1891, respinge de la premiere volumele „Teatru” (1889)și „Năpasta” (1890), după zadarnica pledoarie a lui Iacob Negruzzi, pentru ca, în 1902, după o altă strălucită pledoarie, aparținând lui Delavrancea, să respingă propunerea de premiere a volumului „Momente” (1901) (neart.) – Animale sălbatice, închise... în casă! 3) Radiometru multicanal, de pe satelitul meteo american „Nimbus”-5 (astr.) – „... literară”, revistă condusă, în 1896, de Caragiale, avându-l ca secretar de redacție pe poetul Șt. O. Iosif. 4)Asistă la naștere – Într-o parte (fem. pl.). 5) Mistuit de foc – Numele generic al boului – Vale legendară în Palestina. 6) Unul din cele 12 semne ale zodiacului – Contrar. 7) Pește din Marea Roșie (iht.) – Două localități în Italia - Bebe Bistriceanu. 8) Introducere în literatură! – ”... pedagog de școală nouă”, schiță a lui Caragiale dominată de neuitata figură a luiMarius Chicoș Rostogan – Localitate în Guineea Ecuatorială. 9) Marele coleg de redacție de la „Timpul”, la moartea căruia Caragiale publica necrologul „În Nirvana” – Siglă pentru „Automobil Clubul Român”. 10) Post scriptum – George Mihail – Fular. 11)Oraș în care Caragiale trăiește și scrie o mare parte a vieții și unde este înhumat, la cimitirul Bellu, alături de Eminescu – ”O ... solemnă”, schiță în care bravul primar Leonida Condiescu, reușește, după un an de alergătură, ca expresul București-Berlin să oprească și în gara Mizil. 12)Scriitor clasic român (Ioan 1848-1925) cu care Caragiale a fost coleg de redacție la „Timpul” și cu care, alături de Coșbuc, a condus revista „Vatra” – „... de plăcere”, cu care familia Georgescu pleacă la Sinaia într-un faimos „week-end”.

Dicționar: AME, SMEC, NEOB, UST, AIT, ITPR, BOS, ACOR, ATAJ, ARMO, NCUE.

MIHAI EMINESCU GENIUL TUTELAR AL LIMBII ROMÂNE

ORIZONTAL: 1) Oraș unde, la 15 ianuarie 1850, s-a născut Mihai Eminescu, cel de-al șaptelea fiu al căminarului Gheorghe Eminovici și al Ralucăi Jurăscu – „Scriș în cartea vieții este și de... și de stele/ Eu să fiu a ta stăpână, tu stăpân al vieții mele” („Scrisoarea III”; sing.). 2) Aici își petrecea copilăria, între 1850 și 1858, cutreierând pădurile din împrejurimi, ascultând „povești și doine, ghicitori, erseuri” – „... lângă plopul fără soț”, una dintre cele mai cunoscute poezii eminesciene. 3) „Și dacă... bat în geam/ Și se cutremur plopul/ E ca în minte să te am/ Și-n cet să mi-te apropii („Și dacă...” – „Din valurile...” o altă capodoperă eminesciană (nom.). 4) Oameni lipsiți de caracter (fig.) – „... mormântul lui Aron Pumnul”, prima poezie, compusă în ianuarie 1866, semnată Mihai Eminovici și dedicată profesorului poetului, de la Gimnaziul din Cernăuți – Pofim. 5) Ion Rădulescu – Inginer și profesor universitar, specializat în petrol, care a activat între anii 1910 și 1939 – Dracul gol. 6) A se oxida – Vârful în munții Bistriței. 7) Locuințe (num.) – Păsări de curte. 8) „Parisul ...-n valuri, furtuna-n el se scaldă,/ Turnuri ca facile negre trăsesc arzând în vânt” („Împărat și proletar”) – Orașul de care „voievodul de la Ipotești” a fost foarte legat, el ocupând aici, între 1874 și 1877, diferite posturi, colaborând la „Convorbiri literare” și participând la ședințele „Junimii” – Spirit considerat de gnostici ca emanat dintr-o inteligență divină. 9) Poet român contemporan (Traian) – Instrumente muzicale cu coarde (pop.) – Experiență vest-germană cu dispozitive de microunde, pe Spacelab. 10) Mare scriitor român, cu care Eminescu a fost coleg de redacție la ziarul „Timpul” (1852-1912, Ion Luca) – Do bemol, în notație literală. 11) Înfrățire – Radu Enescu – Etrusc (antic.). 12) Romeo Grigoriu – „În ochii mei acum nimic nu are preț/ Ca taina ce... a tale frumuseți” („Nu mă înțelege”) – „De ce să mori...”, titlu din opera eminesciană. 13) Poezie care, o dată în plus, probează că Eminescu are o înaltă conștiință artistică, tinzând neconținut spre perfecțiune: „De mult mă lupt câtând în vers măsura” (neart.) – Scriitor clasic român, cu care poetul se împrietenește la Viena, unde reorganizează Societatea

Studentească „România”, sub numele de Societatea Academică Social-Literară „România jună” (Ion: 1848-1925).

VERTICAL: 1) Capitală europeană unde M. Eminescu a studiat filosofia, în perioada 1872-1874 – „Pe copite iau în fugă fața negrului pământ,/ Lănci, scânteie lungi în soare, ... se întind în vânt („Scrisoarea III”). 2) „... e vioriu, miroasele florilor mândre/

Adormitor se ridică din oștile florilor mândre” („Dacă treci râul Selenei”; neart.) – Cel mai mare povestitor al neamului nostru, prieten apropiat al lui Eminescu, pe care acesta l-a introdus în cercul Junimii și l-a îndemnat să scrie povești și amintiri (Ion; 1839-1889). 3) Ziar la care poetul desfășoară o intensă activitate publicistică între 1877 și 1883, alături de I.L. Caragiale și de I. Slavici (neart.) – „Fiind băiet ...cutreieram”, bucată în care „poetul nepereche” cântă, așa cum numai el știe s-o facă, natura, 4) Volume – Sandu Eftimescu – Locuitor din Orientul Apropiat. 5) Scriitor român contemporan care i-a dedicat lui Eminescu poezia „Trebuiau să poarte un nume” (Marin) – Fiul lui Apolo și al Cyrenei (mit.). 6) Cai dobrogeni – Schimbări de direcție – Constantin Sorescu. 7) Nistor Elenescu – Culme a creației eminesciene, apărută în Almanahul Societății Academice Social-Literare „România Jună” din Viena, în 1883, având ca punct de plecare basmul românesc „Fata din grădina de aur”, publicat de germanul Richard Kunisch în 1861 (o alegorie pe tema romantică a locului geniului în lume). 8) Personaj masculin din Vechiul Testament, unul din fiii lui Așur – „Dacă treci râul ...”, altă cunoscută poezie eminesciană (nom.). 9) Tudor Roșculescu – „Eu nu cred ... în Iehova”, poezie care, alături de „Epigonii”, de „Criticilor mei” ș.a. exprimă concepția despre misiunea poeziei și a poetului – Dan Vasilescu. 10) Capitală europeană unde, în perioada 1869-1871, Eminescu urmează cursul de filosofie, istorie, drept și economie politică, se împrietenește cu I. Slavici, o cunoaște pe Veronica Micle, începe colaborarea la „Convorbiri literare” – „Povestea...”, piesă din lirica erotică eminesciană (neart.). 11) Personalitate a criticii românești, mentorul spiritual al „Junimii”, cu merite deosebite în afirmarea poetică a lui Eminescu, care, în decembrie 1883 îi tipărește prima ediție a Poesiilor” (Titu; 1840-1917). 12) „Trece lebăda pe... / Între trestii să se culce...” („Somnoroase păsărele”) – Oraș unde se mută poetul în 1877 și unde se stinge din viață, la 15 iunie 1889. 13) „... te legeni”, prelucrare folclorică, cu prețios adaos de rafinament în planul expresiei și al ideii – Scriitor, critic și istoric literar care, în studiul său „Viața lui Eminescu” (1932), a scris aceste emoționante cuvinte: „Ape vor seca în albie și peste locul îngropării

La 27 ianuarie 1901 moare acest cunoscut compozitor italian, unul dintre cei mai proeminenți reprezentanți ai teatrului liric, autor al faimoaselor opere „Rigoletto”, „Traviata”, „Bal mascat”, „Don Carlos”, „Aida” (Giuseppe; n. 1813). 11) La 20 ianuarie 1984 moare, la Los Angeles, Johnny Weissmüller (n. 1904), înotător și actor de film american, multiplu campion olimpic, popular interpret al acestui cunoscut rol în numeroase pelicule – Capitala Moldovei, unde, la 5 ianuarie 1859, Adunarea Electivă a Moldovei alege ca domn pe colonelul Alexandru Ioan Cuza (1820-1873), participant la Revoluția de la 1848 și la lupta pentru Unirea Principatelor, cel care a reușit să pună bazele dezvoltării României moderne, înscriindu-și astfel numele în galeria marilor personalități progresiste ale istoriei poporului român.

VERTICAL: 1) La 3 ianuarie 106 î. Hr. se naște acest om politic, orator, filosof și scriitor roman care, după asasinarea lui Iulius Cezar a promovat ideea unei republici romane, idee care l-a costat până la urmă chiar viața (Marcus Tullius; m. 43 î. Hr.) – La 23 ianuarie 1806 moare cel ce a fost de două ori premier al Marii Britanii, prima dată avea numai 25 de ani, cel mai tânăr premier al lumii (William; n. 1759). 2) În josul apei – Capitala Marii Britanii, unde, în ziua de 4 ianuarie 1835, apare, în ziarul britanic „Bell’s Life”, prima rubrică de șah din lume. 3) Matelot – Din nou. 4) În orice lună! – Jocul minții – Ciolan. 5) Suspectat – Vasile Alecsandri. 6) Râu în Germania – Piesă de lenjerie feminină destinată susținerii sânilor. 7) Nășie (rar) – În stoc! 8) Volum – Din care nu lipsește nimeni – Râu în Zair. 9) La 18 ianuarie 1957 moare la Los Angeles acest cunoscut actor american, renumit prin rolurile sale din filmele „Șoimul maltez”, „Casablanca”, „Revolta de pe Caine” (Humphrey) – A se uni. 10) Primul pilot care pe 18 ianuarie 1911 a aterizat cu aparatul său de zbor pe o navă, mai exact pe o platformă de 40 de metri lungime amplasată pe crucișătorul american *Pennsylvania*, în portul San Francisco (Eugene) – La 1 ianuarie 1863 s-a născut baronul Pierre de Coubertin, fondatorul Jocurilor Olimpice moderne, organizatorul în 1896 a primei ediții moderne în acest oraș al Greciei. 11) Instrument muzical folosit în antichitate – La 1 ianuarie 1449 s-a născut acest om politic florentin, poet și patron al artelor într-o perioadă în care puterea și influența orașului său erau maxime, atrăgând la curtea sa numeroși artiști și umaniști și făcând din Florența adevăratul centru al Renașterii italiene (Lorenzo de ... sau Laurențiu Magnificul; m. 1492).

Dicționar: GYR, NAN, LORA, TTTM, AND, TRA, NAB, ADI.

S-A ÎNTAMPLAT ÎN FEBRUARIE...

ORIZONTAL: 1) La 21 februarie 1852 moare acest scriitor rus modern, unul dintre creatorii prozei realiste, care a avut o puternică influență asupra scriitorilor secolului XIX (Nikolai Vasilievici) – Capitala Franței, unde, la 27 februarie 1897, are loc prima căsătorie după care o pereche de tineri pleacă în lume în voiaj de nuntă, în automobil, de la Oficiul stării civile. 2) Stat în S.U.A., unde, la 4 februarie 1861, este formată Confederația Statelor Americane, o alianță a statelor sudiste secesioniste – Localitate în Portugalia. 3) Dare – Referitor la vamă. 4) Rând – La 5 februarie 1798 moare acest fizician și medic italian, unul dintre fondatorii electricității ca știință, inventator al unui aparat de măsurare a intensității curenților slabi, denumit galvanometru (Luigi; 1737-1798). 5) Margine liberă a tălpii la încălțăminte – Inediți – În ziar! 6) La 8 februarie 1931 s-a născut acest actor american, care a devenit erou al unui veritabil cult după moartea sa prematură într-un accident pe autostradă în 1956 (James) – Pseudonim al lui Alexandru Vlahuță. 7) A lupta pentru un principiu – Inimi la car (reg.). 8) Dânsa – Oraș în S.U.A., pe țărmul Oceanului Atlantic, centru administrativ al statului Massachusetts, unde, la 12 februarie 1831, pentru prima dată în lume sunt produși galoși de cauciuc de către John Wesley Goodrich, acesta fiind primul produs comercializat la nivelul întregii Americi. 9) La München, la 4 februarie 1928, această cântăreață de culoare a stârnit protestele naziștilor, ulterior fiindu-i interzise reprezentațiile deoarece ar fi avut „un comportament indecent pe scenă” (Josephine) – Postere! 10) Exclamație care exprimă mirare (reg.) – La 7 februarie 1478 s-a născut acest gânditor umanist și om politic englez, autor al volumului „Utopia”, prim-ministru al Angliei, decapitat de către Henric al VIII-lea pentru refuzul de a fi negat autoritatea papală (Thomas; 1478-1535). 11) La 1 februarie 1787, la Londra, apare pentru prima dată în lume o revistă a botaniștilor „Botanical Magazine”, editată de acest farmacist englez (William) – La 12 februarie

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11				T	S					

1804 moare acest cunoscut filosof german, întemeietorul filosofiei clasice germane, autor al volumului „Critica rațiunii pure” (Immanuel; 1724-1804).

VERTICAL: 1) La 23 februarie 1855 moare acest matematician, fizician și astronom german, cu contribuții fundamentale în multiple domenii ale matematicii,

Alături de prieteni dragi: Mișu Slătulescu, dr. Nicolcioiu Dumitru și prof. Paul Matiu

care a aplicat metodele științei exacte la studiul electricității și al magnetismului (Karl Friedrich; 1777 – 1855) – La 2 februarie 1848, războiul dintre S.U.A. și acest stat din America de Nord, în urma căruia americanii iau o mare parte din teritoriile din sud de la hispanici, se încheie prin semnarea Tratatului de pace de la Guadalupe Hidalgo. 2) Vas de ceramică – La 10 februarie 1931 orașul New Delhi devine capitala acestui stat federal din sudul Asiei – Crud la mijloc! 3) La 13 februarie 1950 s-a născut acest muzician pop britanic, fost membru al trupei Genesis (Peter) – Local de noapte. 4) Fluviu în Siberia – Secret. 5) Loc pe mare depărtat de țărm – Nicolae Tonitza – „Mare”, în toponimia japoneză. 6) Are 12 luni – Pseudonim al lui Anton C. Bacalbașa (1865-1899). 7) La 27 februarie 1936 moare la Moscova acest fiziolog și psiholog rus, cel care a formulat teoria reflexului condiționat la animale, laureat al Premiului Nobel în 1904 (Ivan Pavlovici; 1849-1936) – Lac în Suedia. 8) La 15 februarie 1519 se naște acest navigator și explorator spaniol, cel care a descoperit Florida și a făcut-o colonie spaniolă (Pedro Menendez de) – Ovidiu Kogălniceanu. 9) Capitala Italiei, unde, la 5 februarie 1816, are loc premiera entuziastă a operei „Bărbierul din Sevilla” a compozitorului italian Gioacchino Rossini (1792-1868) – Vas sanguin. 10) Locuitori de la munte – Mare furnizor de icre negre... 11) La 13 februarie 1873 s-a născut la St. Petersburg acest bas rus, considerat unul dintre cei mai mari artiști lirici ai lumii (Fiodor Ivanovici; 1873-1938) – Spește!

Dicționar: OTA, VLA, ERMI, IRA, OBI, KAI, ABE, ORM.

*Flori pe mormântul celui ce a fost prof. Ilie Corcoveanu
– trecut la nemurire în 26 martie 2009*

telescopului (Sir Isaac; n. 1642) – La 18 martie 1906 acest inginer și inventator român, pionier al aviației mondiale, realizează la Paris primul zbor din lume cu un aparat mai greu decât aerul (Traian; 1872-1950).

VERTICAL: 1) La 4 martie 1832 moare acest egiptolog francez, primul care a descifrat hieroglifile din piramide, dar și autorul unei gramatici și al unui dicționar egiptean cu o scriere hieroglifică

(Jean François; n. 1790). 2) La 25 martie 1949 acest film britanic este primul care a câștigat premiul Oscar pentru cinematografie, interpretul principal, Sir Laurence Olivier, primind și el un premiu pentru interpretare – Gresate. 3) Ceasuri – La 20 martie 1934, radarul este probat pentru prima dată în acest port de la Marea Baltică, de către inventatorul său, dr. Rudolf Kuhnhold, șeful departamentului de Cercetare a Semnalelor din Codul Marinei germane – Carl Welstein. 4) Paradis – Unit în vederea unei acțiuni comune. 5) Dragoste curată (var.) – Caro! 6) La 15 martie 1917 acest țar al Rusiei abdică la Moscova în timp ce revoluția bolșevică era la apogeu, el fiind executat împreună cu familia un an mai târziu (... al II-lea). 7) Precum – La 31 martie 1889, acest turn din Paris, ridicat cu ocazia Expoziției Universale, înalt de 320,75m, care costase cam cinci milioane de franci la vremea respectivă, a fost inaugurat oficial de către președintele Franței, fiind terminat la doi ani de la deschiderea lucrărilor, operă a inginerului francez cu nume omonim (Gustave; 1832-1923). 8) Anatoli Karpov – Bianca Joiță – Vânătoare (reg.). 9) La 8 martie 1889 s-a născut acest sculptor român, realizator al monumentului de la Buzău, închinat răscoalei țărănești din 1907 (Corneliu; m. 1964) – Poetă româncă (Florența). 10) La 8 martie 1941 moare acest scriitor american, unul dintre creatorii nuvelei moderne, de un realism îndrăzneț, în care este evocată viața medie americană (Sherwood; n. 1876) – Anca Ivan. 11) Localitate în Congo – Capitala Marii Britanii unde, la 7 martie 1804, este fondată Societatea Regală de Horticultură, prima de acest fel din lume, iar la 22 martie 1907 apar primele taxiuri cu aparat de marcat, tariful cursei fiind stabilit în funcție de distanța parcursă.

Dicționar: DDA, BREH, PEKI, OTI, ASL, EFE, ANN, IDIL, LOV, NSAH.

lume, laureat al Premiului Nobel în 1921 (Albert; n. 1879) – Cure! 11) Partidă sportivă – La 30 aprilie 1895 s-a născut acest scriitor și publicist român (Ion; m. 1964).

VERTICAL: 1) La 9 aprilie 1821 s-a născut acest poet, critic literar și de artă francez, unul dintre cei mai mari lirici ai literaturii universale, autorul volumului de poeme „Florile răului” (Charles; m. 1867). 2) La 26 aprilie 121 d. Hr. S-a născut acest împărat roman, care a fost pregătit inițial pentru profesiunea de filosof, dar s-a dovedit a fi un împărat nobil și civilizat în ciuda faptului că a prins o conjunctură defavorabilă (Marcus) – În timp! 3) Eugen Stoica – La 16 aprilie 1660 s-a născut acest medic și naturalist irlandez, a cărui casă și bibliotecă au constituit baza pentru întemeierea British Museum și British Library (Sir Hans). 4) Orașel în Republica Ciad – Refren din cântecele populare oltenesti – Republica Socialistă Cehoslovacia (fostă siglă). 5) Richard Wagner – La 20 aprilie 1881, volumul „Crimele din strada Morgue”, al acestui scriitor american, este publicat la Boston, fiind considerat primul roman polițist modern (Edgar Allan; 1809-1849) – Persoane aparținând unui vechi neam germanic. 6) La 6 aprilie 1859 moare acest cărturar ardelean, cleric, publicist și istoric român, profesor și director al Gimnaziului românesc din Beiuș (Teodor; n. 1803) – La 16 aprilie 1916 moare acest prozator român care a făcut parte din cercul „Junimii”, traducător al „Infernului” lui Dante (Nicolae; n. 1838). 7) Unul dintre cei șapte înțelepți ai Greciei antice (secolul al VI-lea î.h.r.) – Ion Vinea. 8) Nicu Florescu – A strânge din dinți. 9) Maeștri – Ornament (abr.) 10) La 8 aprilie 1929 s-a născut acest scriitor și critic român contemporan, autorul monografiilor: „N. D. Cocea”, „G. Topârceanu”, „Anton Bacalbașa”, „Alexandru Vlahuță” (Virgiliu) – La 10 aprilie 1954 moare pionierul francez al cinematografului, care, împreună cu fratele său Louis Jean (1864-1948), a construit primul aparat de filmat (1895) pe care l-a numit „cinematograf” (Auguste; n. 1862). 11) La 11 aprilie 1858 s-a născut acest scriitor, avocat și om politic român, autorul trilogiei dramatice „Apus de soare”, „Viforul”, „Luceafărul”, construită în jurul personalității lui Ștefan cel Mare și a urmașilor săi (Barbu Ștefănescu; m. 1918).

Dicționar: POȘ, SILV, ISO, ȘNEC, ATY, ILA, BIAS, ORN.

S-A ÎNTÂMPLAT ÎN MAI...

ORIZONTAL: 1) La 20 mai 1506 moare, în totală sărăcie, la Valladolid, în Spania, acest navigator genovez care a descoperit America (Cristofor; n. 1451) – Prenume masculin rusesc. 2) Afluent al Nigerului – Continent descoperit de Cristofor Columb. 3) În cadrul unui zbor de la Londra până în acest oraș francez, la 1 mai 1927, compania de transporturi aeriene „Imperial Airways” a servit primele mese calde din lume pe cursele aeriene – La 7 mai 1909 s-a născut acest fizician american inventator al aparatului de fotografiat „Polaroid” care permite obținerea rapidă a fotografiei (Edwin Herbert). 4) La 4 mai 1955 a murit acest mare compozitor, dirijor, violonist și pianist român, care a reușit să ridice componistica românească la nivelul muzicii universale (George; n. 1881) – Nuc uscat! 5) Capete de rând! – La 2 mai 1859, Austria recunoaște de facto dubla alegere a acestui domn al celor două țări românești, Țara Românească și Moldova, cu cele două guverne de la Iași și de la București (Alexandru Ion; 1820-1873) – Iată! (reg.). 6) La 5 mai 1821 moare în exil, pe insula Sf. Elena din Atlantic, acest împărat al Franței (1804-1814 și 1815), unul dintre cei mai străluciți comandanți militari din istorie (... I Bonaparte; n. 1763) – Poștale! 7) Brodat pe mijloc! – Bile! – Localitate în Franța. 8) La 18 mai 1388 se termină zidirea bisericii mari a acestei mănăstiri, importantă ctitorie a lui Mircea cel Bătrân, care va rămâne principalul model al arhitecturii religioase – La 31 mai 1932 încetează mandatul guvernului condus de la 18 aprilie 1931 de acest istoric, scriitor, publicist și om politic român (Nicolae; 1871-1940). 9) Aurel Eremia – Zei! – Mic afluent al Mureșului. 10) La 15 mai 1856 s-a născut Frank Baum, avocat american și autor de cărți pentru copii, cea mai cunoscută fiind „Vrăjitorul din ...” – La 24 mai 1819 s-a născut această regină a Marii Britanii și Irlandei (1837-1901) și împărăteasă a Indiei (1876-1901), în timpul căreia Regatul Unit a atins, datorită politicii expansioniste, apogeul puterii maritime și coloniale și o perioadă de deosebit avânt economic și cultural.

11) La 10 mai 1866, acest prinț de Hohenzollern-Sigmaringen, agreat de numeroase curți monarhice europene este proclamat domnitor al României sub numele de ... I (1866-1881) și rege al României (1881-1914), în timpul căruia a fost proclamată independența națională (9 mai 1877), consolidată prin Războiul de Independență (... I; 1839-1914) – La 21 mai se prăznuiește Sfânta sărbătoare Sfinții Mari Împărați și întocmai cu apostolii, Constantin și ...

Prietene de-o viață: prof. Gina Țugui, asist. Nuți Groza, prof. Ionica Dan, soția și fiul

VERTICAL: 1) La 24 mai 1543 moare acest vestit astronom polonez care a susținut teoria heliocentrică, potrivit căreia Soarele se află în centrul sistemului solar, iar Pământul, împreună cu celelalte planete, se rotește în jurul acestuia și în jurul propriei axe (Nicolaus; n. 1473) – Miez de rocă! 2) Stat în Europa Occidentală, la Marea Nordului, având capitala la Amsterdam, unde, la 25 mai 1982, pentru prima dată în lume, firma Philips a introdus conceptul de *Laserdisc*, discuri citite cu laser, utilizate pentru înregistrări muzicale, video sau de date – Loc în deșert cu vegetație permanentă. 3) Monede britanice – Fotografii. 4) A spiona – Victor Olteanu. 5) Bărbat – Casă de bătrâni. 6) Bianca Manu – Localitate în Franța – Pecie! 7) Dânsul – A se boci (reg.) – Cute! 8) La 26 mai 1908 a avut loc prima mare grevă în domeniul petrolier în acest stat din Asia, în Orientul Mijlociu, denumit până în 1935 Persia, când muncitorii de la mii de sonde au încetat activitatea ca protest împotriva tratamentului de semisclavie la care erau supuși – Țarc. 9) Cric – Voință. 10) Acid-Citrat-Dextroză (abr. med.) – La 9 mai 1903 moare acest pictor francez post-impresionist, singur în coliba sa din insula polineziană Oa Hiva din Pacific, care a evoluat spre o pictură simbolică („Hristosul galben”, „Și aurul trupurilor lor”, „Femei pe plajă”, „Calul alb”, „Lupta lui Iacob cu îngerul”; Paul; n. 1848). 11) Cunună! – La 19 mai 1887 s-a născut acest sculptor român, autorul unor portrete („Tatăl meu”, „Autoportret”), compoziții („Arcaș odihnindu-se”), monumente („Spiru Haret”, „Decebal”) remarcabile prin echilibrul de esență clasică al compoziției (Ion; m. 1983) – Asia!

Dicționar: OLI, IGA, VUE, CEU, UZEL, AOLI, ACD

La 18 iulie 1949 s-a născut
prof. Ilie Corcoveanu

care, în 1895, a realizat o transmisie radiotelegrafică folosind un aparat propriu, brevetat în 1896, iar în 1901, prima radiocomunicație telegrafică transatlantică (Guglielmo; n. 1874) – Specie de salcie. 2) La 4 iulie 1807 s-a născut acest general și om politic italian, unul dintre conducătorii luptei pentru eliberarea și unificarea națională a Italiei (Giuseppe; m. 1882). 3) Luat la mijloc! – Hectar (abr.) – A face o alianță. 4) La 10 iulie 1871 s-a născut acest scriitor francez care domină secolul al XX-lea prin vastul ciclu „În căutarea timpului pierdut”, cuprinzând 16 volume și alcătuind un singur roman, considerat o capodoperă a literaturii universale (Marcel; m. 1922) – Piatră prețioasă translucidă. 5) Acum! – Loc gol! – Apel! – Țel! 6) Cere liniște – Menit. 7) Numele unui joc de cărți – A distruge complet. 8) Bidiviu – Oana Anghel. 9) La 24 iulie 1909 s-a născut acest filosof

român, raționalist și umanist, autor al unor lucrări de teorie a existenței, de teorie a cunoașterii și de logică, de teorie a culturii, de istorie a filosofiei (Constantin; m. 1987) – La 12 iulie 1191 este eliberat de luptătorii din a treia cruciadă acest port de la Golful Guineea, centru administrativ al coloniei Coasta de Aur, după cucerirea engleză (sec. XIX), apoi din 1957 capitală a statului independent Ghana din Africa Occidentală, devenit din 1960 Republica Ghana. 10) Ten! – Matematician francez din secolul al XVII-lea – Floare albastră. 11) la 9 iulie 1900 s-a născut acest lingvist, membru al Academiei Române, având contribuții în domeniul lingvisticii generale, al foneticii, gramaticii și lexicografiei limbii latine și române (Alexandru; m. 1988) – Capitala Moldovei unde, la 22 iulie 1858, este lansată prima emisiune „cap de bour” din filatelie.

Dicționar: TOMI, SAOU, IBU, IOV, ROLLE

ORIZONTAL: 1) La 22 septembrie 1888 s-a născut acest pictor român, autor de peisaje, naturi moarte cu flori și compoziții: „Țărani la târg”, „Iarna la Târgoviște”, „Flori de ferigă”, „Toamna în pădure” (Dumitru) – La 8 septembrie 1932 s-a născut acest lingvist român, membru al Academiei Române, autorul unor cercetări de dialectologie, de onomastică și de istoria limbii, colaborator la „Crestomația romanică” (Marius). **2)** La 15 septembrie 1830 este inaugurată prima cale ferată din lume, *Liverpool and Manchester Railway*, pe care va trece locomotiva cu acest nume, brevetată de inginerul englez George Stephenson (1781-1848) – Cărruie printre lanuri (reg.). **3)** Mijlocul pistei! – La 28 septembrie 1895 moare acest medic și savant francez, descoperitor al vaccinului împotriva turbării (1885) și cel care a elaborat principiile asepției și a pus bazele imunologiei (Louis). **4)** Maria Dincă – La 9 septembrie 1908 s-a născut acest scriitor italian, autor de poeme, romane și eseuri (Cesare). **5)** Liturghie la catolici – Zile romane – Mihai Adam. **6)** Crustacee comestibile – Calapod. **7)** Cuvânt care redă o sclipire (reg.) – Cultivator de flori albastre. **8)** La 22 septembrie 1958 are loc la București premiera operei „Oedip” a acestui compozitor, dirijor, violonist și pianist român care a ridicat componistica românească la nivelul muzicii universale (George; 1881-1955) – Care are aceeași valoare cu altul. **9)** Localitate în Namibia – „De jos, inferior”, în toponimia evenka – Dumneata. **10)** Început de august! – La 13 septembrie 1876 s-a născut acest scriitor american, unul dintre creatorii nuvelei americane moderne (Sherwood). **11)** La 21 septembrie 1832 moare acest scriitor romantic scoțian de limbă engleză, creator al romanului istoric, cel mai cunoscut fiind „Ivanhoe” (Sir Walter) – La 5 septembrie 1940 guvernul Marii Britanii (prin Winston Churchill și lordul Halifax, ministru de externe) dă declarația expresă privind nrecunoașterea arbitrajului germano-italian din acest oraș, capitală a Austriei.

[illegible]

lingvist, filolog și folclorist german care prin culegerea de „Basmе pentru copii și casă”, realizată împreună cu fratele său Wilhelm, a făcut să nu fie uitate cele mai frumoase basme din Germania (Jacob) – La 27 septembrie 1917 trece în neființă acest pictor, desenator și sculptor francez impresionist, autorul unor creații ca „Repetiția unui balet pe scenă”, „Clasa de dans”, „La un pahar de absint”, „Călătoreasa” (Edgar). 2) La 17 septembrie 1888 moare această poetă româncă de limbă franceză, autoare de satire, meditații, comedii și drame pline de sensibilitate (Iulia) – Zăpăcit. 3) Institutul de Cercetări Textile (siglă) – La 12 septembrie 1921 s-a născut acest prozator și eseist polonez, autorul romanului de aventuri „Norul lui Magellan” (Stanislaw). 4) Aurel Herescu – La 22 septembrie 1888 la Conferința Electrică din acest oraș, capitală a Franței, sunt denumite oficial unitățile de măsură „ohm”, „volt” și „amper” – Acut! 5) Sat în județul Vrancea – Pronunțare, mai intensă, pe un ton mai înalt, a unei silabe dintr-un cuvânt sau a unui cuvânt dintr-un grup sintactic. 6) Transmis prin atavism – Una dintre cele trei ursitoare din mitologia scandinavă. 7) Încercuiri și atacări cu forțe armate ale unui loc întărit pentru a-l cuceri – Pseudonim al lui Ion Vinea, scriitor și ziarist român (1895-1964). 8) Literă din alfabetul arab – La 28 septembrie 1876 a murit acest om politic, diplomat și scriitor român, participant la mișcarea revoluționară de la 1848 din Moldova și militant pentru Unirea Principatelor (Costache). 9) Necredincioasă – Comună din județul Timiș – Case! 10) La 4 septembrie 1733, acest mamifer carnivora din familia felidelor, supranumit „regele animalelor”, primul din Europa, aflat în Turnul Londrei, moare în captivitate din cauza vârstei înaintate – Localitate în nordul Aticii, la 42,195 km de Atena, unde se află câmpia pe care a avut loc la 12 septembrie 490 î.Hr. o bătălie pe care grecii conduși de Miltiade au obținut o strălucită victorie asupra armatei persane condusă de Darius, izbânda fiind vestită de luptătorul grec Filipides care a alergat distanța respectivă pentru a spune doar „Am învins!”, înainte de a muri epuizat. 11) La 1 septembrie 1159 moare acest papă britanic, pe numele lui real Nicholas Breakspear – Fiecare dintre cele 12 diviziuni ale anului.

Dicționar: TED, LIC, GAM, ERIG, TEPA, URD, IEV, TSE, ȘAG.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 986/ 2004*

născut acest virusolog american care a preparat vaccinul antipoliomielitic și l-a utilizat în profilaxia bolii (Jonas Edward) – Dulgher (reg.).

VERTICAL: 1) La 28 octombrie 1636 a fost înființată în S.U.A. această universitate privată, prima de pe teritoriul Lumii Noi, purtând numele acestui preot unitarian care a donat 779 de lire sterline și o bibliotecă de 300 de volume – Registrul cel mai de jos al vocii bărbătești. 2) La 3 octombrie 322 î.Hr., în urma unei boli de stomac, la Atena, moare acest mare savant și filosof grec, discipol al lui Platon (... numit și Stagiritul). 3) Băutură alcoolică din struguri – Oază în Somalia – Vele! 4) La 15 octombrie 70 î. Hr. S-a născut Vergiliu (Publius Vergilius Maro), cel mai mare poet latin, autorul lucrărilor „Bucolicele”, „Georgicele” și al acestei epopei, capodoperă a antichității latine – Una dintre insulele Andreanof din Arhipelagul Aleutine. 5) Lei! – La 15 octombrie 1920 s-a născut scriitorul american de origine italiană Mario Puzo, autorul acestui roman (1969) în care este descrisă cu lux de amănunte ascensiunea familiei mafiotice Gambino. 6) Abreviație engleză pentru „sea level static thrust” – Grădină cu pomi fructiferi. 7) Afluent al fluviului Obi din Rusia – Localitate în insula japoneză Honshu. 8) Fin (reg.) – La 7 octombrie 1849 moare acest scriitor american, autor de lirică romantică („Tamerlan”, „Corbul”), proză fantastică („Aventurile lui Arthur Gordon Pym”, „Prăbușirea casei Usher”), de factură enigmistică („Scarabeul de aur”), studii de teorie literară și eseuri (Edgar Allan) – Localitate în Olanda. 9) Localitate în Rusia – Vedetă de cinema. 10) La 27 octombrie 1662 acest rege al Marii Britanii și Irlandei, care a restaurat absolutismul și a dus o politică externă favorabilă intereselor Franței, a vândut portul Calais francezilor contra sumei de 2,5 milioane de lire, creându-și astfel o ostilitate crescândă în Anglia (... al II-lea; 1660-1685) – Capitala Greciei, unde, la 3 octombrie 322 î. Hr., a trecut în neînțelegere marele filosof Aristotel. 11) Soția lui Manole – La 22 octombrie 1911 apare la București, săptămânal, apoi bilunar, revista literară și socială „Flacăra”, sub direcția acestei personalități a culturii românești (Constantin) – Măsură agrară.

Dicționar: RINE, ATID, ILAD, ILAK, OIAS, NIRE, HIN, EYS, IVDA.

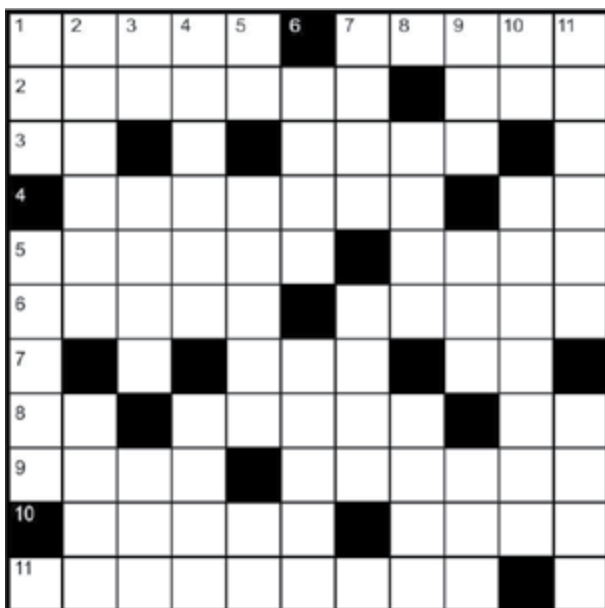
*Apărut în revista **Rebus** nr. 987/ 2004*

Baraschi, realizatorul, printre altele, al monumentelor lui Nicolae Bălcescu la Sibiu, iar la Dorohoi al acestui muzician român (George; 1881-1955). 11) la 19 noiembrie 1877 a murit acest maior român, în luptele de la Rahova, erou din Războiul de Independență (Constantin; n. 1837) – La 2 noiembrie 1854 a încetat din viață acest scriitor, folclorist și muzician român, cel care a semnat o „Culegere de proverburile sau Povestea vorbii” (Anton; n. 1796) – Horia Diaconescu.

VERTICAL: 1) La 30 noiembrie 1835 a văzut lumina zilei acest scriitor american, unul dintre cei mai mari umoriști ai lumii (Mark; m. 1910) – La 25 noiembrie 1884 acest străvechi aliment al omului sub formă condensată a fost patentat în Statele Unite ale Americii de către John Mayenberg din St. Louis, Missouri. 2) Miorița – La 10 noiembrie 1925 s-a născut acest actor englez de teatru și de film, cu creații de seamă în „Privește înapoi cu mânie”, „Noaptea Iguanei”, „Becket”, „Cui i-e frică de Virginia Woolf?”, „Comedianții”, „Equus” (Richard; m. 1984). 3) Comună în Franța – La 14 noiembrie 1933 are loc instalarea guvernului condus de acest jurist și om politic român, fruntaș al Partidului Național Liberal (Ion Gheorghe; n. 1879) – A doua notă muzicală. 4) Sile Dinicu – A bubui – Curte! 5) La 8 noiembrie 1476, Ștefan cel Mare pune stăpânire pe Târgoviște, în locul lui Laiotă Basarab, care fuge spre Dunăre, fiind uns ca domn acest remarcabil comandant militar care a condus rezistența țării împotriva unei mari armate otomane, autoritatea sa politică și militară asigurându-i o notorietate europeană (Vlad) – Acea. 6) Andrei Hurezeanu – Prenume masculin. 7) La 26 noiembrie 1909 a văzut lumina zilei acest cunoscut scriitor francez de origine română, creator al teatrului absurdului (Eugen) – Om politic malaisian (n. 1922). 8) La 7 noiembrie 1867 s-a născut această savantă franceză de origine poloneză, laureată a Premiului Nobel de două ori, pentru fizică (1903) și chimie (1911), descoperitoarea unui nou element chimic, radiumul, având contribuții fundamentale la studiul radioactivității (Maria Sklodowska; m. 1934) – Localitate în Norvegia. 9) Bianca Enescu – Acut! – Pom fructifer. 10) La 8 noiembrie 1922 s-a născut acest profesor și chirurg sud-african, cel care a realizat primele transplanturi de inimă la om (3 decembrie 1967 și 2 ianuarie 1968) la Cape Town (Christian) – Siglă pentru „Trustul de Construcții Hidrotehnice”. 11) Siglă pentru „Consiliul Național al Audiovizualului” – La 10 noiembrie 1891 a murit acest poet simbolist francez, personalitate marcantă a liricii universale (Jean-Arthur; n. 1854).

Dicționar: ATO, CDM, LLO, ONN, OVEN.

ORIZONTAL: 1) La 17 decembrie 1912 moare acest pedagog, matematician, sociolog și om politic român care a adus contribuții originale în mecanica cerească, ministru al Instrucțiunii (1897-1899, 1901-1904, 1907-1910), reorganizând pe baze moderne învățământul de toate gradele de la noi (Spiru; n. 1851) – Eveniment major al istoriei țării noastre, consemnat la 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia. 2) La 24 decembrie 1900 s-a născut acest grafician, pictor și scenograf român, autorul unor desene politice și caricaturi, portrete-șarjă din lumea teatrului (Ion; m. 1963; pseudonimul lui Ion Valentin) – Prenume masculin. 3) Nete! – La 24 decembrie 1871 are loc premiera acestei opere în patru acte de Giuseppe Verdi (1813-1901), compozitor italian, unul dintre cei mai proeminenți reprezentanți ai teatrului liric. 4) La 15 decembrie 1962 are loc, la Paris, premiera piesei „Regele moare”, a acestui scriitor francez de origine română, creator al teatrului absurd (Eugen; 1909-1994) – Coș gol! 5) Cei mai buni – Spectacol în arenă. 6) Aliment de bază al omului (pl.) – La 31 decembrie 1866, acest avocat și om politic român, unul dintre întemeietorii Partidului Național Român din Transilvania, prezenta împăratului Austriei, la Viena, o petiție (redactată de George Barițiu și semnată de 1493 de intelectuali, negustori, industriași și agricultori români) în care se exprima protestul împotriva votării, de către noua Dietă, a alipirii Transilvaniei la Ungaria (Ioan; 1828-1902). 7) Beteală (înv.) – Birlic. 8) Scrieri! – La 13 decembrie 1797 s-a născut acest poet și eseist german, ultimul și cel mai prestigios reprezentant al romantismului german (Heinrich; m. 1856) – Toma Petrescu. 9) La 1 decembrie 1934 s-a născut această poetă româncă, semnatara, printre altele, a volumelor „Fără popas”, „Intrare în anotimp”, „Fata morgana”, „Măști de priveghi” (Florența) – Om fără caracter. 10) La 6 decembrie 1897 s-a născut acest scriitor român de limbă germană, autorul mai multor romane, volume de poezii și eseuri (Oscar Walter; m. 1966) – Localitate în China. 11) Capitală a Țării Românești,

unde, la 4 decembrie 1855, s-a inaugurat Școala de mică chirurgie de la Spitalul „Mihail Vodă” (fondator Carol Davila).

VERTICAL: 1) La 3 decembrie 1891 s-a născut acest sculptor român, realizatorul unor portrete („Tonitza”, „Eminescu”, figuri de voievozi), monumente statuare („Brâncoveanu”, „M. Kogălniceanu”, „Mihai Viteazul”), compoziții („Elegia”), caracterizate printr-o viziune realistă (Oscar; m. 1976) - ... Națională din București, instituție de spectacol inaugurată la 8 decembrie 1921, cu „Lohengrin”, de Wagner, sub bagheta lui George Enescu, cea mai importantă scenă lirică a țării. 2) La 10 decembrie 1867 s-a născut acest om de știință român, întemeietorul Muzeului de istorie naturală din București (Grigore; m. 1944) – Atletă româncă, specialistă la săritura în lungime (Marieta). 3) Preț mediu! – Lopătică la plug (reg.) – Taur (reg.). 4) La 27 decembrie 1925 a murit acest poet rus, autorul unei lirici originale, cu imagini picturale inspirate din viața și peisajul satului natal sau de amintirea nostalgică a trecutului patriarhal (Serghei; n. 1985) – Pârâu în județul Vaslui. 5) Teșit! – A enunța – Pere! 6) Capitala Moldovei, unde, la 26 decembrie 1848 are loc reprezentarea de către Matei Millo, actor și autor dramatic, a celei dintâi operete românești, „Baba Hârca” – La 4 decembrie 1875 s-a născut acest cunoscut poet austriac, personalitate singulară a liricii germane din prima jumătate a secolului al XX-lea (Rainer Maria; m. 1926). 7) Singular – Plăgi. 8) La 29 decembrie 1933 este asasinat pe peronul gării Sinaia acest premier român, jurist și om politic, fruntaș al Partidului Național Liberal, al cărui guvern fusese instalat la 14 noiembrie 1933 (Ion Gheorghe; n. 1879) – Localitate în Scoția. 9) Personaj feminin din opereta „Liliacul”, de Johann Strauss – Spetează – Exclamație care exprimă o chemare. 10) Esență de brad! – La 31 decembrie 1919 acest episcop al Caransebeșului este ales mitropolit primat al României întregite, devenind din 1925 primul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române până în 1939 (Miron; 1868-1939). 11) La 8 decembrie 1921 are loc spectacolul inaugural al Operei Române din București, cu „Lohengrin”, de Wagner, dirijor fiind acest cunoscut compozitor, violonist și pianist român (George; 1881-1953) – La 10 decembrie 1968 are loc la București premiera operetei „Anton...”, de Alfred Mendelsohn (1910-1966).

Dicționar: TRA, HEAN, ILCU, OTIC, BIC, HUSU, ECHT, IDA.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 989/ 2004*

Dictionar: ATS, CEST, UED, TEO, BAIS, RHE, DRO, IAT, CRA.

MÂNĂSTIRI DIN OLTENIA

[illegible]

în comuna cu același nume, din județul Gorj, valoros ansamblu de arhitectură monastică, întemeiată spre sfârșitul secolului al XV-lea. 7) Emoție pe scenă – Numele întemeietorului credinței creștine (var.). 8) Abis! – Mănăstire în județul Vâlcea, valoros complex monastic, cel mai vast ansamblu de arhitectură medievală din Țara Românească, principala ctitorie a lui Constantin Brâncoveanu. 9) Mirean – Zăpadă. 10) Mănăstire în comuna Frâncești, care, potrivit tradiției, ar fi fost precedată de un mic schit construit dintr-un stejar uriaș, în secolul al XVI-lea (2 cuv.). 11) ... de Aramă, oraș în județul Mehedinți, cu o biserică a fostei mănăstiri ctitorită de Milco Băiașul, vătaful minerilor din localitate – Mănăstire în comuna Vârciorova, județul Mehedinți, ctitorie a călugărului Nicodim.

VERTICAL: 1) Mănăstire în județul Vâlcea, importantă așezare monastică și centru de cultură din Țara Românească, ctitorie a boierilor Craiovești – Dan Barbilian. 2) Conducător al unei comunități mozaice – A adera. 3) Ion Danciu – Șeful bisericii romano-catolice – Au 12 luni. 4) La ieșirea din biserică! – Țintită. 5) Substanță chimică folosită ca antiseptic – Lucru din mijloc! 6) Loc în mijocul unui deșert, unde există vegetație și apă (pl.) – Sat în județul Satu-Mare – Udrea Vifor. 7) Animați – Eră (livr.) – Prefix referitor la „popor” sau „rasă”. 8) Localitate în India – Șanțuleț (reg.) – Liana Diaconu. 9) Nicolae Ionescu – Așezare monahală în județul Vâlcea, între munții Cheia și munții Cozia, înconjurată de frasini, de unde își trage numele. 10) Ovule de pește – George Untaru – Siglă pentru uzina „Electroputere” din Timișoara. 11) La ieșirea din Cozia! – Mănăstire în comuna cu același nume, din județul Gorj, întemeiată de călugărul Nicodim, după mănăstirea Vodița, fiind cel mai vechi așezământ mănăstiresc din Oltenia și din țară.

Dicționar: IFE, RNA, UCR, OAR, ETNO, ENAI, RIZ, EMT.

*Apărut în revista **Rebusache** nr. 3/ 1997*

NOI MUNICIPII

Reconstituire

Prin introducerea cuvintelor de mai jos în grilă se va obține o încrucișare corectă, în care figurează numele a 10 orașe declarate recent municipii:

2 litere: AA, AR, AS, AV, EN, ER, FI, IN, MI, OA, OI, RA, SA, TD, VG;

3 litere: AICI, ALU, AUR, ERE, FUS, ICA, IVI, PFU, RCA, REA, URA;

4 litere: AIUD, DRON, HAGA, IACI, IDEI, IRIS, RAPP;

5 litere: BÂRFĂ, BRAVO, DRAMĂ, MIȚOS, SANIE, ȘTERS, UNIRE;

6 litere: ORĂCĂI, REGHIN;

7 litere: CARACAL, CÂMPINA, CHIULAF, DOROHAI, ÎNGERAȘ;

8 litere: ALEURONA, DINAMURI, MEDGIDIA;

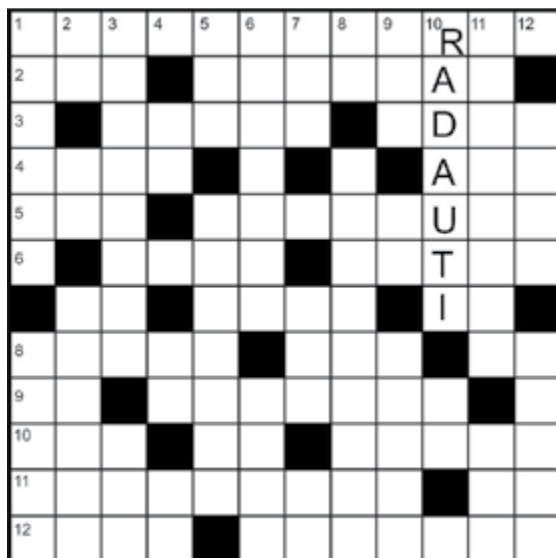
9 litere: CÂMPULUNG, FĂLTICENI;

12 litere: RÂMNICU SĂRAT

Apărut în revista *Rebus Tim* nr. 4/ 1995

Cu soția, la plimbare prin parcul caracalean (1997)

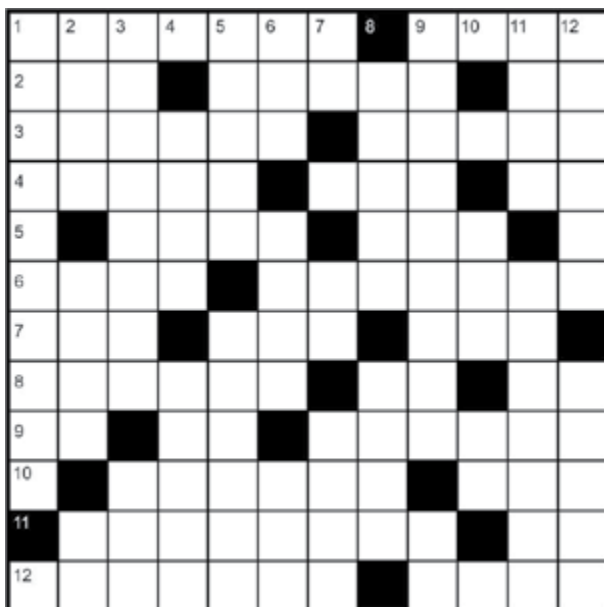

VEȘTI DIN CARACAL

ORIZONTAL: 1) Oraș în Olt, devenit recent municipiu, care și-a aniversat 456 de ani de atestare documentară – Ritm în muzică. 2) Orășel în Somalia – Școlari – Adrian Enescu. 3) Unul din cele mai importante centre urbane ale Daciei Romane (azi satul Reșca, comuna Dobrosloveni), al cărui nume îl poartă frumosul complex turistic și hotelier dat în folosință în 1983 – A alături de ceva. 4) Nicovale (reg.) – Munte în Togo – Aurel Teodorescu. 5) Vergea lungă și flexibilă – Dans spaniol. 6) Cel cumanic, de pildă, popor asiatic care a dat numele Caracalului (acesta derivând din Kara-Kale=Cetatea Neagră sau Turnul Negru) – Pictor caracalean al cărui nume îl poartă pinacoteca Liceului „Ioniță Asan” (Marius). 7) Județ din care face parte la ora actuală, orașul Caracal – Pom fructifer a cărui denumire o poartă una din străzile orașului – A rămâne pe loc. 8) Domnitor al Țării Românești (1535-1545), care a menționat, pentru prima dată, numele orașului într-un hrisov din 17 noiembrie 1538 (Radu) – Bice! – Radu Lupescu. 9) Oneste! – Liana Șerban – Roade. 10) Specie a poeziei lirice – Gest involuntar. 11) Produse pentru echiparea autoturismelor „Dacia” și „Oltcit” de către S.C. Olt Tyre S.A. – Eugen Comănescu. 12. Domnitor al Țării Românești, originar din Brâncoveni, care a locuit în curtea domnească din Caracal, unde a construit un nou castel (Matei) – Teatrul de ..., locul de desfășurare a Festivalului-concurs caracalean „Călușul Românesc”.

VERTICAL: 1) Poet român, născut la Caracal, care a debutat, în 1927, în publicația „Zorile Romanișului” (Virgil).

2) Insulă de corali – Animal nordic – Aurelian Andreescu. 3) Vechi județ al țării care își avea reședința în orașul Caracal – Celuloză monosulfat. 4) Plata pentru măcinat – Laudă, preamărire. 5) Masele populare de la Caracal și din această localitate de baștină a unuia din principalii revoluționari de la 1848, Radu Popa Șapcă, au luptat, din primele zile, pentru susținerea cauzei pașoptiste – Taină. 6) Acela (pop.) – Oraș în Grecia Antică – Refren din

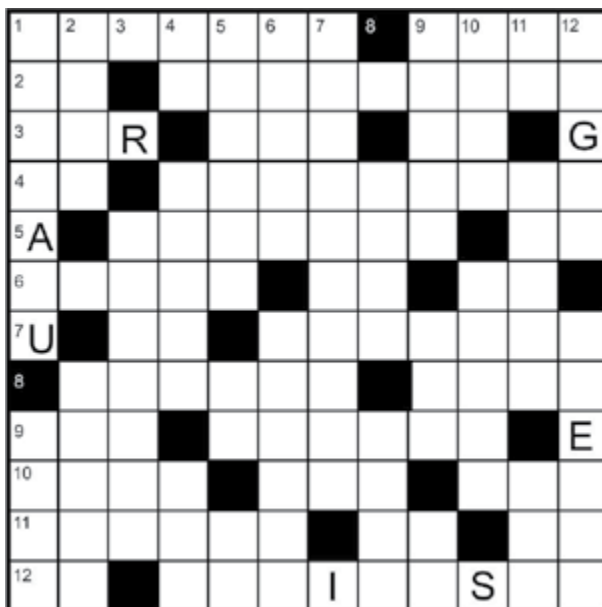
cântecele populare oltenești. 7) Liviu Elenescu – Ulpiu Rădulescu – Zeu din mitologia scandinavă. 8) Vehicul produs de S.C. Romvag S.A. din Caracal – Pește de apă dulce. 9) Eminent om politic și diplomat român, deputat de Romanați în anul 1912 (Nicolae) – Emil Vasilescu. 10) Răsărit – Constantin Tănase. 11) Locuință – Unități urbane (sing.). 12) Cea mai impunătoare clădire a orașului, construită în stil baroc, între anii 1896 și 1901, după planurile arhitectului Franz Billek – Actor și dramaturg caracalean, patronul Societății Culturale a Liceului „Ioniță Asan”, a cărui statuie se găsește în parcul orașului (Haralamb G.).

Dicționar: ATO, AGU, OLE, ATOL, SNS, ABAE, FROB.

*Apărut în revista **Rebus Tim** nr. 9/ 1995*

LICEUL „IONIȚĂ ASAN” (ASTĂZI – COLEGIUL NAȚIONAL „IONIȚĂ ASAN”) CARACAL

ORIZONTAL-1) Oraș din județul Olt unde, la 1 octombrie 1888, ia ființă un Gimnaziu clasic – Deprindere colectivă. 2) Eugenia Spezzi – Critic și teoretician literar, profesor universitar, ministru al Instrucțiunii Publice, care aprobă înființarea gimnaziului din Caracal (Titu-1840-1917). 3) Aruncat la joc – Siglă pentru „Baccalaureates Scientiae” – Relu Oprescu. 4) Ion Năstasie-Eminent om politic și diplomat român, strălucit orator, academician, profesor universitar, președinte al Academiei Diplomatice Internaționale, deputat de Romanați, care, în 1913, îl sprijină pe directorul M. Dimonie în demersurile făcute de acesta pe lângă minister pentru a i se aproba școlii caracalene o clasă paralelă și la clasa I (Nicolae – 1882-1941). 5) Pictor român, originar din Caracal, al cărui nume îl poartă pinacoteca liceului, înființată la 1 septembrie 1947 (Marius-1881-1971) – Aurel Rău. 6) Coccis (pl.) – Teodor Hordinski – Fie! 7) Lascu

Olimpia – Manifestare cu caracter solemn, organizată, la 4 mai 1920, cu elevii școlilor secundare din localitate,” pentru ridicarea unei plăci comemorative în amintirea foștilor elevi ai liceului căzuți pe câmpul de luptă”. 8) Aerisită – Ac mare pentru cusut. 9) Fir – El. 10) Compact – A cumpăra-Mistuit de foc. 11) Publicații școlare, cele mai valoroase, un conținut fiind, în cazul nostru, cele din 1907-1908, publicate de directorul Ilie Constantinescu și de D. Eftimescu (1930-1931) – Radu Șerban – Elena Cernescu. 12) Maici! – Profesor de geografie și filosofie, director al liceului, din a cărui inițiativă în anul 1928, a avut loc o lungă și instructivă excursie peste hotare (Dumitru).

VERTICAL-1) Om de cultură care sprijină înființarea unui gimnaziu la Caracal (Dumitru) – Figură luminoasă de profesor, care a înființat și a condus „Societatea de gimnastică și sport” și „Deșteaptă-te române!” (Nicolae). 2) Gimnaziul clasic „Ioniță...”, denumire cu care începe să apară, în acte, din 1892 – Capitala Greciei, cuprinsă în itinerarul excursiei organizate de D. Eftimescu. 3) Profesor de geografie și director al liceului, cu însemnat aport la construirea actualului local, în perioada 1922-1928, după planurile arhitectului M. Mihalcea (Silvestru). 4) Andronache Maria – Profesor universitar, specialist în istoria Daciei romane, fost profesor al liceului, care publică, în anuarul pe 1930-1931, studiul istoric „Cetatea Romula” (Dumitru-1908-1982) – Grup de mici insule în Oceania.

Dirigintele și elevi de excepție: Patricia Marin, Ana Maria Constantin, Anghel Alina și Dana Bondrescu

5) Încăperi mici – Andrei Dumitrescu – Romeo Florescu. 6) Aceste (reg.) – Mic cilindru de metal. 7) Profesor de geografie, primul director al gimnaziului care și-a legat numele de înființarea unui cor, a pus bazele bibliotecii școlii și a elaborat „Dicționarul geografic al județului Romanați” (Constantin). 8) Abreviație uzuală pentru „launcher” (astr.) – Grație, farmec. 9) Neîntrerupt – Zeiță sumeriană a medicinei – Stănescu Eugenia. 10) Cu oase mari – Revistă ce apare în decembrie 1964 și care se deschide cu un „Cuvânt înainte” al directorului de atunci, Crăciun Pătru. 11) Dumbravă Constantin – „Caracal, ...”, jurnal de călătorie publicat de D. Eftimescu – Bară de gimnastică. 12) Auspiciu – Mare compozitor, dirijor, violonist și pianist român, academician, în memoria căruia sculptorul Ion Jalea a ridicat un monument în fața liceului, festivitatea dezvelirii având loc în 6 iunie 1965 (George-1881-1955).

Dicționar: BSC, ACON, SAE, LCHR, BAU, REC.

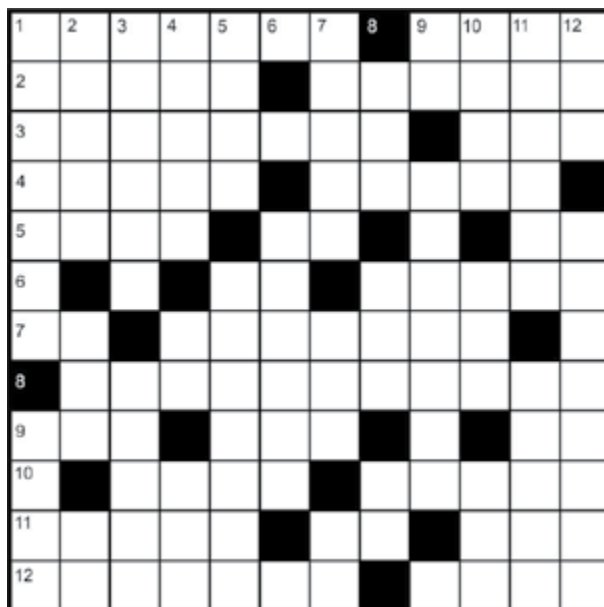
*Apărut în revista **Rebus Tim** nr. 58/ 1994*

ROMÂNIA PITOREASCĂ JUDEȚUL OLT

ORIZONTAL: 1) Municipiu situat în mijlocul Câmpiei Romanațiului, menționat documentar prima dată în 1538, într-un hrisov al domnitorului Radu Paisie – „Monumente istorice și de ... din județul Olt”, lucrare de Mihail Butoi și Aurelia Mincă, prezentând valori ale patrimoniului acestor meleaguri. 2) Străveche așezare de olari din județ – Referitor la una din ramurile de bază ale economiei județului (fem.) 3) Vechi județ cu reședința la Caracal – Au populat cetățile Sucidava (Celei), Acidava (Enoșești) etc. (sing.) 4) Numele antic al Oltului, râu ce udă județul pe o distanță de 160 kilometri – A ghici. 5) Sferă mică – Baba Novac – Campion. 6) Dumneata – Vestit haiduc al acestor meleaguri, căpetenie de panduri în oastea lui Tudor Vladimirescu (Iancu). 7) Aur (simb.) – Cultivate pe suprafețe întinse pe ogoarele județului. 8) Oraș agroindustrial, în partea de nord-est a județului. 9) Impozit – Crescut în baza de agrement hipo de la Brebeni – Odinioară (abr.) 10) Stânenel – „... Optășani”, rezervație științifică din județ, cu o frumoasă pădure de gârnițe. 11) Mod de a colora monocrom un desen – Mioare – Cusătură pe margine. 12) Reședință a județului Olt, important centru industrial și comercial – Sat component al comunei Crâmpoia, atestat documentar în hrisovul lui Neagoe Basarab din 27 iulie 1512.

VERTICAL- 1) Port la Dunăre, în apropierea căruia se află complexul arheologic de la Sucidava – Oraș pe Oltet, centru industrial, cu un parc public natural. 2)

A desființa – Intrări – În Balș! 3) Așezare geto-dacică, inițial numită Malva, care a primit rangul de municipiu în vremea lui Adrian (117-138 d. Hr.) și de colonie în timpul lui Septimiu Sever (193-211 d.Hr.) – Sat component al orașului Piatra-Olt. 4) Piatră semiprețioasă – La intrarea în Corabia! – Obicei. 5) Vas de băut – A zdrobi. 6) Câmpie limitrofă, la granița de sud-est a județului. 7) Împărații Adrian și Septimiu Sever (sing.) – Lac maritim în Scoția – Scâncet. 8) Băutură alcoolică – Jaf (înv.)

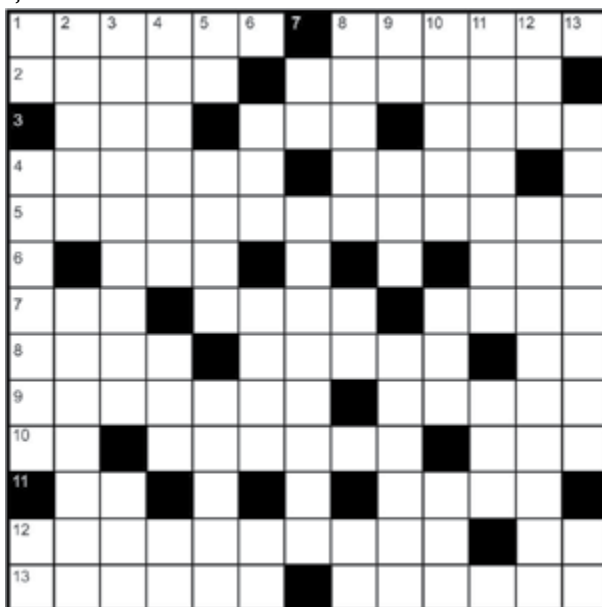
– Notă muzicală. 9) Măsură agrară – Situație cu trei alternative (pl.). 10) Prima menționare documentară a județului datează din 1506, când ... cel Mare dăruiește mănăstirii Ostrov cinci găleți de grâu și cinci de orz – Monedă romană – Carte mare. 11) Împărat roman, cuceritorul Daciei, al cărui nume este purtat de una dintre comunele județului – Ros. 12) Abreviație latină – Așezare geto-dacică, apoi oraș în Dacia Traiană, unde împăratul Constantin cel Mare a construit un pod peste Dunăre.

Dicționar: LAVIU, BUTA, EIL, JAC, AES, AAC.

Apărut în revista **Rebus Tim** nr. 114/ 1996

IMPRESIONISMUL

ORIZONTAL: 1) Stat în vestul Europei, unde, în deceniul al optulea al secolului al XIX-lea, a apărut impresionismul, mișcare artistică denumită astfel după tabloul lui Claude Monet „Impresie, răsărit în soare” (1874) – Ostenit peste măsură. 2) Pictor și desenator francez, promotor al picturii moderne, precursor și adept al impresionismului, autor de compoziții („Dejunul pe iarbă”, „Balconul”, „Barul de la Folies-Bergères”, „Cursele de la Longchamp”), portrete („Femeia cu pălărie neagră”, „Mallarmé”), peisaje („Argenteuil”), naturi moarte (Édouard; 1832-1883) – Pictor francez de origine engleză, reprezentant al impresionismului; a pictat mai ales împrejurimile Parisului: „Mica piață din Argenteuil”, „Pe Sena” (Alfred; 1839-1899). 3) Voltage dependent resistor (abr.) – Arbore al cărui lemn e folosit în rotărie – Străvechi locuitor al Spaniei. 4) Pictor francez, inițial fovist, s-a apropiat ulterior de tradițiile clasice, fiind autor de peisaje („Un colț din Hyde Park”, „Parlamentul din Londra”) și portrete (André; 1880-1954) – Derivat din numele Ion. 5) Compozitor, dirijor, pianist și muzicolog român, autor de muzică orchestrală („Amurg de toamnă”, poeme simfonice „Didona”, „Acteon”), de cameră și vocală de influență impresionistă (Alfred; 1893-1959). 6) Poem antic atribuit lui Hesiod – Ajutor cerut pe mare. 7) Scriitor maghiar – Coastă abruptă a unui deal – Localitate în Olanda. 8) Anastasia cea mică – Pictor francez care prin peisajele sale („Poiana din Ville d'Avray”, „Amintire de la Mortefontaine”), de un intens lirism, anunță impresionismul (Jean Baptiste-Camille; 1796-1875) – Sorin Ene. 9) Pictor francez, promotorul realismului în arta franceză a secolului al XIX-lea, care se remarcă prin construcția formelor, coloritul puternic și simțul concretului: „Buna ziua, domnule Courbet”, „Înmormântare la Ornans”, „Atelierul pictorului”, „Juliette” (Gustave; 1819-1877) – A ospăta. 10) În șubă! – Mănunchi de fibre de lână, de in, care se fixează pe furcă pentru a fi tors (pl.) – Poet român (Aurel). 11) Patru roman – Șef. 12) Pictor și desenator român, mare peisagist și portretist, principalul ctitor al picturii moderne românești. După 1880, elementele de factură impresionistă ale picturilor sale („Pescăriță la Granville”, „Car cu boi pe înserat”) se accentuează (Nicolae; 1838-1907) – Cult! 13)

Pictor francez, reprezentant de seamă al impresionismului, interesat și de compozițiile cu personaje și de portrete pictate ca și numeroasele sale nuduri feminine într-o gamă caldă, luminoasă, cu o notă de senzualitate senină: „Judecata lui Paris”, „Femei la scăldat” (Auguste; 1841-1919) – Pictor englez a cărui preocupare pentru efectele de lumină și atmosferă îl situează printre precursorii impresionistilor: „Răsărit de soare în ceață”, „Ploaie” (Joseph Mallord William; 1775-1851).

VERTICAL: 1) Florea Marian – Pictor român influențat de neoimpresionism, autor de peisaje caracterizate prin acuitatea fină a viziunii („Calea Victoriei pe ploaie”, „Palat venețian”), acuarelist de seamă (Nicolae; 1883-1959) – Ger! 2) Compozitor francez, important reprezentant al impresionismului, având o scriitură excelând prin perfecțiunea orchestrației, lirismul profund și inventivitate (Maurice; 1875-1937) – Știrbirea unui obiect casant. 3) Pictor român, influențat de impresionisti, dar care se deosebește de aceștia prin solida construcție a formelor și prin cromatica sobră cu tonalități grave (Ioan; 1850-1882) – Bătură alcoolică obținută din struguri. 4) Nebărbierite – Resort – În ogor! 5) Teșit! – Pictor, gravor și caricaturist român care cultivă un desen viguros, colțuros și expresiv în grafică și pictură („Țărani din Argeș”, „Tătăroaică în albastru”). Evoluează după 1920 către acorduri cromatice mai intense și mai luminoase, echilibru desăvârșit și monumentalitate („Arlechin și dansatoare”), autor de portrete (Iosif; 1881-1958) – Pește mic de apă dulce. 6) Singura – Aceia – Repere! 7) Scule! – Dragele bunicilor (dim.). 8) Sfios – Măsură agrară – Spete! 9) Radu Șerban – „... spaniolă”, operă a compozitorului francez Maurice Ravel – Compozitor, dirijor și pedagog român, membru fondator și prim-dirijor al Operei române, profesor și rector al Conservatorului din București; muzică de factură impresionistă: opere bufe, balet, muzică simfonică, de cameră (Ion Nonna; 1888-1940). 10) Drum îngust care străbate un sat (pl.) – Abreviație pentru „Western Test Range” – Raită. 11) Compozitor, pianist, dirijor și critic muzical francez, reprezentant al impresionismului, scriitura sa excelând prin plasticitate și finețe în lucrările pentru pian și cele simfonice („Nocturne”, „Marea”, „Preludiu la după-amiaza unui faun”), balet, lucrări vocal-simfonice, opera „Pelléas și Mélisande”, muzică de cameră (Claude-Achille; 1862-1918) – A brăzda pământul. 12) Insuliță japoneză – Pictor peisagist englez, colonist rafinat, precursor al picturii în plein-air: „Car cu fân”, „Lan de grâu”, „Catedrala din Salisbury” (John; 1776-1837). 13) Pictor francez, promotor al grupului de la Barbizon, de la care ne-au rămas peisaje evocând poezia naturii: „Margine de pădure”, „Coborârea vacilor din Munții Jura” (Théodore; 1812-1867) – Perete!

Dicționar: IBER, IOȚU, EEE, ACS, WYNS, SICA, IYE.

ORIZONTAL: 1) Stat în vestul Europei, având capitala la Paris, unde a apărut suprarealismul, curent literar și artistic, la începutul celui de-al treilea deceniu al secolului al XX-lea, răspândit în aproape toate țările lumii – Poet și eseist francez, teoretician și principal animator al mișcării suprarealiste (André; 1896-1966). 2) Pictor și grafician american care aderă la dadaism, suprarealism, apoi la pictura abstractă (Man; 1890-1976) – Sculptor, pictor și poet francez, unul dintre inițiatorii mișcării dada și al artei abstracte („Păstorul și norii”), care a participat la decorarea Palatului UNESCO din Paris (Hans (Jean); 1887-1966) – Femeie foarte grasă. 3) Poet francez, inițiator și reprezentant al suprarealismului („Dragostea, poezia”, „Viața imediată”); a transformat limbajul poetic ezoteric într-un element de comunicare umană (Paul; 1895-1952) – Monedă unică europeană. 4) Ion Vinea – Interjecție – Cerb-lopătar. 5) Dese! – Asia! – Poet francez care a evoluat de la suprarealism la tradiționalism („Corpuri și bunuri”, „Domeniu public”), participant la Rezistență (Robert; 1900-1945). 6) Pictor american de origine franceză, unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai suprarealismului (Yves; 1900-1955) – Canal artificial care separa, la romani, arena și animalele sălbatice de spectatori, în circuri. 7) Poet și romancier francez, unul dintre întemeietorii suprarealismului, autorul unei proze realiste de factură modernă (Louis; 1897-1982) – A căpăta o leziune a pielii. 8) Oxid de calciu – Localitate japoneză – Calapod. 9) Virgil Carianopol – Rasă franceză de oi – Siglă pentru „Trustul de Construcții Carpați”. 10) Localitate în Ungaria – International Coffee Agreement (siglă) – În afara terenului de joc. 11) Poet român care a debutat cu versuri avangardiste, evoluând apoi spre o lirică neoclasică, tradiționalistă, exaltând sentimentul național (Virgil; 1908-1984) – Aurel Ivașcu. 12) Siglă pentru „Asociația Internațională de Securitate Socială” – Specialistă în limba și cultura ebraică. 13) Aranjament, afacere (fam.) – Dramaturg. Poet și eseist francez, actor de teatru și

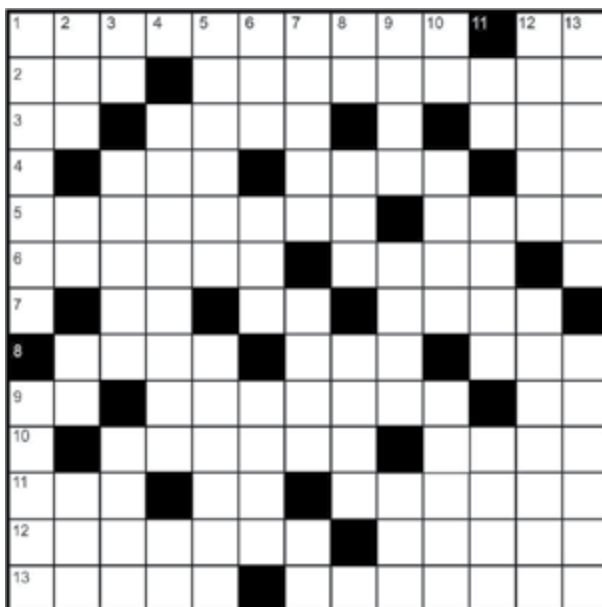
cinema. Încercări de reînnoire a artei scenice și a teoriei teatrale, cu influență asupra teatrului contemporan de avangardă, poeme suprarealiste (Antonin; 1896-1948).

VERTICAL: 1) Psihiatru austriac, stabilit la Londra în 1938, întemeietorul psihanalizei, care a studiat rolul sexualității în viață și artă, al viselor, al actelor de fiecare zi, ca și al impulsurilor de autoafirmare (Sigmund) – Persoană care are profesiunea de a acorda asistență juridică acelor interesați (var.). 2) Zgomot caracteristic al respirației sau ale alveolelor pulmonare (med.) – Stradă (presc.) – Cineast francez, maestru al comediei satirice și al evocării lirice de epocă, a ilustrat suprarealismul prin filmul „Antract”, ca și Luis Buñuel („Câinele andaluz”); și Jean Cocteau („Sângele unui poet”) (René; 1898-1981). 3) Două mici râuri din Argentina – Compozitor estonian contemporan – Mistuită de foc. 4) Denumire generică dată unor curente și grupări literar-artistice (futurism, cubism, dadaism, suprarealism) care încearcă să spargă canoanele artei tradiționale. 5) Monarh slav – Piață publică în orașele Greciei antice. 6) „Pământ, ținut”, în toponimia arabă – Într-o lună! – Scriitor și publicist român care a editat în 1912 revista „Simbolul” (în colaborare cu Tristan Tzara și Marcel Iancu), între 1923 și 1931, revista de avangardă „Contimporanul”, iar după 1930 a condus „Facla” (Ion; 1895-1964). 7) Poet ungur care a contribuit la modernizarea poeziei maghiare (Endre; 1877-1919) – Scriitor și pictor francez care a cultivat o lirică modernistă (Max; 1876-1944). 8) Epoci – În cuib! – Localitate în India. 9) Scriitor francez a cărui creație („Gustul pâinii”, „Fericiții pământului”) e influențată de suprarealism (Jean) – Oare (reg.). 10) Abreviație pentru „Eficacitate biologică relativă” (med.) – Pom fructifer – Oțelit. 11) Scriitor român având o lirică suprarealistă („Blănurile oceanelor”), precum și autor de eseuri despre propria poezie (Virgil; 1909-1987) – Piesă de harnașament. 12) Scriitor israelian, autor de povestiri și romane inspirate din viața cotidiană, cu o atenție specială privind kibușurile și raporturile cu arabii (Amos) – Asiriană (poetic) – Mamifer nocturn din America Centrală. 13) Poet român, reprezentat al suprarealismului, autor de versuri și proză de o mare pregnanță a viziunilor onirice și a atitudinilor nonconformiste (Gellu; 1915-2001) – Scriitor și publicist român, propagandist și teoretician al avangardismului, editor al revistei „Unu” (1928), creator de poeme și prozopoeme („Diagrame”), care a publicat „Antologia literaturii române de avangardă” (Sașa; 1902-1981) – Infern.

Dicționar: HÂRȘ, DAM, JIO, RAVA, OLAD, AYUI, AAV, ARDH, APRA, OAR.

SIMBOLISMUL

ORIZONTAL: 1) Liric, estetician, critic literar și de artă francez, unul dintre inițiatorii poeziei și artei moderne. Poemele din volumul „Florile răului” (1857) exprimă drama omului modern apăsător de „spleen”, obsedat de ideea morții, încercat de sentimente satanice și însetat de absolut, impunând în literatura modernă atât de fecundul concept al „corespondențelor” prin care el va fi precursor al simbolismului (Charles; 1821-1867) – Jună! 2) Liric ungur de orientare simbolistă, care a contribuit decisiv la modernizarea poeziei maghiare („Versuri noi”, „Sânge și ani”, „În fruntea morților”; Endre; 1877-1919) – Poet belgian de limbă franceză, care a cultivat o lirică de inspirație naturalistă („Flamandele”), sau de factură simbolistă („Serile”, „Dezastrul”), ulterior de formulă social-vizionară („Câmpiile halucinante”, „Orașele tentaculare”), autorul unor proze, piese de teatru, eseuri, amintiri (Émile; 1855-1916). 3) Întrebare – Întinderi de apă – Algebră (abr. uz.). 4) Oraș în Rusia – Romancier francez influențat de naturalism și simbolism, precursor al lui Wells, autorul operelor „Fire slabă”, „Forța”, „Copilul din Austerlitz”, „Viclenia”, „Sub soarele de iulie” (Paul; 1862-1920) – Ulpiu Herlea. 5) Poet și prozator francez, reprezentant de prim rang al simbolismului european și universal, creatorul unor versuri pline de muzicalitate, de un lirism delicat, cultivând atmosfera vagă, visul, nuanțele, euforia („Poeme saturniene” – 1866, „Romante fără cuvinte” – 1874, „Odinioară și altădată” – 1885), autorul unor medalioane și pagini autobiografice (Paul; 1844-1896) – Papagalul poetului și navigatorului solitar american William Willis. 6) De statură mare (fem.) – Limbă din Filipine. 7) Karl Adam – Doctor în drept! – Onomatopee care imită râsul (2 cuv.). 8) Siglă pentru „Dicționarul Limbii Române Moderne” – Cărți bune – Nord-Nord-Est (abr.). 9) Joița Olaru – Poet italian, reprezentant al ermetismului, care cultivă o lirică accentuat pesimistă („Oase de sepie”) sau de dragoste („Xenia”). A susținut cronică literară și muzicală în „Il corriere della

sera” din 1948, făcând și traduceri, fiind laureat al Premiului Nobel pentru literatură în anul 1975 (Eugenio; 1896-1981) – Ode! 10) Roman care apare pe fragmente prezentate succesiv – Domoale. 11) „Florile ...”, unicul volum de versuri al lui Charles Baudelaire, moment de referință în istoria liricii franceze și universale, care cuprinde șase cicluri: „Spleen și ideal”, „Tablouri pariziene”, „Vinul”, „Florile răului”, „Răzvrătire”, „Moartea” (nom.) – Seci la mijloc! – Plin de mister. 12) Poet simbolist francez, personalitate marcantă a liricii universale, autorul volumelor „Un anotimp de infern”, „Iluminări”, „Poezii complete” etc., creator al versului liber și al sinesteziei, procedeu folosit de simbolisti (Jean Nicolas Arthur; 1852-1891) – Înțeles. 13) Scriitor irlandez de limbă engleză, cu activitate literară strâns legată de lupta pentru independența Irlandei, autorul unor poeme romantice, de atmosferă, piese în versuri, lirică simbolistă evocând stări de suflet incomunicabile („Vântul printre trestii”, „Turnul”), eseuri, drame, laureat al Premiului Nobel în 1923 (William Butler; 1865-1939) – Scriitor și eseist francez, promotor al teoriei „artă pentru artă”, precursor al parnasianismului („Emailuri și camee”, 1852), autor de romane fantastice sau de aventuri (Théophile; 1811-1872).

VERTICAL: 1) Poet român a cărui lirică exprimă sentimentul solitudinii și al alienării, al monotoniei vieții burgheze, obsesia morții, nevroze și atitudini halucinante, în decorul dezolant al periferiei provinciale („Plumb”, „Scânței galbene”, „Stanțe burgheze”), poeme în proză („Bucăți de noapte”), opera sa depășind prin profunzime și modernitate categoriile tematico-stilistice ale simbolismului, având afinități cu expresionismul și anticipând literatura absurdului (George; 1881-1957) – Scriitor francez, precursor al literaturii absurdului, capodopera sa „Ubu rege” fiind o satiră la adresa birocrăției și conformismului, autor de romane filosofice („Zilele și nopțile”), poezii („Clipe de nisip”), frecventând cenaclurile simbolistice ale vremii și legând prietenii cu poeții de la revista „Mercure de France” (Alfred; 1873-1907). 2) Scriitor american, autorul unor „Fabule în argou”, 1900 (George; 1866-1944) – Pene! – Prima notă muzicală – Frumoasa nepoată a lui Carol cel Mare. 3) Ulster Young – Poet austriac având o lirică expresionistă, dominată de sentimentul tragicului existențial (Georg; 1887-1914) – Rezultatul operației de adunare. 4) Poet francez, maestru al simbolismului, format sub influența lui Baudelaire, care a aderat un timp la parnasianism, poezia sa cerebrală fiind bogată în sensuri filosofice, de o rară muzicalitate și forță sugestivă („Herodiada”, „După-amiaza unui faun”), opera sa cuprinzând și eseuri, corespondență, traduceri (Stéphane; 1842-1898) – Barbu Tudor. 5) În formă de trapez, referitor la haine – Poet francez de origine greacă, promotor și teoretician al simbolismului, fondator al revistei „Le Symbolist”, pledând pentru forma clasică a poeziei în volumul „Stanțe” (Jean; 1856-1910). 6) Refren de colindă – Infern – Hipocoristic de la

Nicolae. 7) Persoană care aparține unuia dintre popoarele indo-iraniene – Pasăre de curte – Dan Grigore. 8) Ion Hanganu – Personaj feminin din romanul „Omul care râde”, de Victor Hugo – Săritură. 9) Cadru – Poet francez, de origine belgiană, creatorul „Școlii instrumentaliste” (René; 1862-1925) – Zeul cerului, în miturile asiro-babiloniene. 10) Margine de alee! – Element de compunere însemnând „după” – Poet, prozator, dramaturg și eseist englez de origine americană, unul dintre reprezentanții de seamă ai liricii universale din secolul al XX-lea, care a revitalizat lirica engleză prin noutatea expresiei și densitatea intelectuală („Tărâmul pustietății”, „Patru cvartete”), autor de teatru poetic, critic de mare autoritate („Dante”, „Rostul poeziei și rostul criticii”, „Ce este un clasic”), laureat al Premiului Nobel în 1948 (Thomas Stearns; 1888-1965). 11) Esență de brad! – Poet simbolist și istoric literar francez care s-a autoproclamat drept creator al „versului liber” (Gustave; 1859-1936) – Sloiuri de gheață (reg.). 12) A boci – Scrisori nesemnate. 13) Poet simbolist român (Dimitrie; 1872-1914), cântăreț al florilor și al peisajului marin („În grădină”), autor de proze lirice, metaforice și fantastice („Fantome”, „Oglindea fermecată”), în colaborare cu Șt. O. Iosif publicând versuri umorist-satirice („Caleidoscopul lui A. Mirea”), lucrări dramatice („Legenda funigeilor”, „Cometa”) – Persoană care trage la odgon.

Dicționar: ALG, TAZ, EKIE, AGTA, HAHA, ADE, AIE, DEA, ANU, INII.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 994/ 2005*

NATURALISMUL

ORIZONTAL: 1) Scriitor francez de origine olandeză, aderent la naturalismul incipient căruia i-a popularizat ideile teoretice, autorul romanelor „Surorile Vatarde” și „Bomboniera cu mirodenii” (Joris-Karl; 1848-1907) – Scriitor francez, teoretician și reprezentant al naturalismului, ale cărui principii le-a fundamentat în studiul „Romanul experimental” (1880), în ciclul de romane „Neamul Rougon-Macquart” („Crâșma”, „Nana”, „Germinal”, „Bestia umană”, „Banii”; 1871-1893) realizând o vastă frescă a societății franceze din a doua jumătate a secolului al XIX-lea (Émile; 1840-1902). 2) Critic și regizor francez, considerat părinte al teatrului naturalist, fondatorul „Teatrului liber” din Paris în 1887 (André; 1858-1943) – Adunare de ierarhi. 3) Medic dermatolog german contemporan – Diviziune administrativă daneză – A șaptea literă din alfabetul grec. 4) Petre Florescu – Unul dintre cei mai reprezentativi romancieri olandezi care a evocat lumea „sfârșitului de secol”, cu subtilitate analitică și accente naturaliste, autor

romanelor „Doamna Bovary” și „Educația sentimentală” (Gustave; 1821-1880). 3) Oraș în Brazilia – Cenușiu – Romancier italian, inițiator al „verismului”, autor de nuvele și romane, evocând cu un ascutit simț al tragicului cotidian arhaica lumea a sudului (Giovanni; 1840-1922). 4) Jambon (reg.) – Șarpe neveninos din Africa și Asia – Opere! 5) Vârstă înaintată de majorat – Mamifer rumegător din Tibet. 6) Are 12 luni – Mamifer din ordinul omnivorelor, cu trupul greoi și masiv – Scrisoare italiană, creatoare de nuvele și romane veriste, pline de mișcare și culoare, evocând îndeosebi lumea micii burghezii din sudul Italiei (Matilde; 1856-1927). 7) Localitate maritimă în insula Mainland, din arhipelagul britanic Shetland – Pronume reflexiv – Localitate în Vietnam. 8) Unitate de măsură pentru energie, egală cu un milion de ergi – Acum (pop.) 9) Scriitor suedez cu o operă vastă și stufoasă, de orientare naturalistă, apoi neoromantică și preexpresionistă, din care amintim romanele „Camera roșie” și „Cei de pe insula Hemsö” și trilogia „Spre Damasc” (Johan August; 1849-1912). 10) Are 24 de ore – Produs lactat – Apel! – Siglă pentru „Întreprinderea Optica Română”. 11) Cinstit – Înnoiri. 12) Parcelă – Lichid vital – Compus al siliciului cu hidrogenul. 13) Romancier francez, influențat de naturalism și simbolism, precursor al lui Wells (Paul; 1862-1920) – Scriitor american, unul dintre inițiatorii prozei realiste, creator de romane cu tendință naturalistă, cu un accentuat caracter social, dezvăluind contrastul dintre societate și erou („Sora Carrie”, „Jennie Gerhardt”, „La est de Eden”, „O tragedie americană”, capodopera sa; Theodore; 1871-1945).

Dicționar: UNN, AMT, ETA, TLS, CEARD, YTU, SONC, NEAP, DRAX.

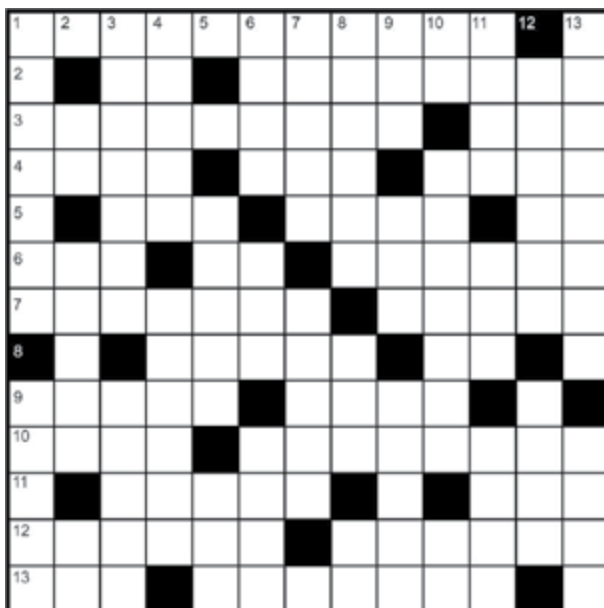
*Apărut în revista **Rebus** nr. 992/ 2005*

REALISMUL

ORIZONTAL: 1) Scriitor rus, una dintre marile personalități ale literaturii universale, care s-a impus prin remarcabilele sale romane: „Crimă și pedeapsă”, „Adolescentul”, „Idiotul”, „Demonii”, „Frații Karamazov” (Feodor Mihailovici; 1821-1881). 2) Erwin Wittstock – Scriitor francez, întemeietor al romanului modern, părinte al naturalismului și teoretician al specificului esteticului (Gustave; 1821-1880). 3) Mare clasic al literaturii române, desăvârșit arhitect al construcției dramatice, observator al realităților sociale, creator al unor memorabile tipuri, care a ridicat teatrul românesc la nivel european (Ion Luca; 1852-1912) – Nicolae cel mic. 4) Scriitor finlandez, părinte al romanului („Șapte frați”) și al dramaturgiei naționale, care a împletit într-un mod original romantismul și realismul (Aleksis; 1834-1872; pseudonimul lui Aleksis Stenvall) – Localitate în Pakistan – Prozator

și eseist german, unul dintre marii romancieri ai secolului al XX-lea, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură (1929), autorul romanelor „Muntele vrăjit” și „Casa Buddenbrook” (Thomas; 1875-1955). 5) Poftă de joc (reg.) – Căsuțe de lemn specifice unor sate rusești – Ion Dacian. 6) Clar – Esență de brad! – Episcop. 7) Clasic al literaturii române, teoretician al „realismului popular”, realizator prin opera sa al unui tablou autentic al satului transilvănean (Ioan; 1848-1925) – A trasa linii pe hârtie. 8) Animal protozoar microscopic – Mei! 9) Filosof și sociolog francez, fondator al pozitivismului, care susține că spiritul uman trebuie să renunțe să cunoască existența în serie a lucrurilor, mulțumindu-se cu adevărurile rezultate din observație și experiența fenomenelor (Auguste; 1798-1857) – Strâmtoare care despărțea altădată insulele olandeze Walcheren și Zuidbeveland. 10) Nepot al lui Avraam – Mare scriitor român, ctitor al romanului românesc modern („Ion”; 1920), creator al romanului crizei morale declanșate de absurditatea războiului (Liviu; 1885-1944). 11) Cameră de spital – Gresat. 12) Privitor la vise – Romancier francez, personalitate a literaturii universale, scriitor de o prodigioasă fecunditate, având peste 100 de nuvele și romane reunite sub titlul „Comedia umană”, care a configurat un vast și viguros tablou al societății franceze sub Restaurație (Honoré de; 1799-1850). 13) Talaz – Prozator și dramaturg rus, una dintre marile personalități ale literaturii universale, autor al unei opere cu profund conținut umanist și cu largi semnificații progresiste (Lev Nikolaevici; 1828-1910).

VERTICAL: 1) Prozator englez, creatorul unui realism umoristic și sentimental, autorul unor romane în care denunță abuzurile sociale (Charles John Huffam; 1812-1870) – Scriitor rus, reprezentant de seamă al teatrului universal modern prin piese ca „Pescărușul”, „Unchiul Vania”, „Trei surori”, „Livada cu vișini” (Anton Pavlovici; 1860-1904). 2) În baie! – Scriitoare engleză care a dezvoltat metodele analizei psihologice în romanele sale, unde tendința moralizatoare este compensată de descripția realistă a atmosferei și a

caracterelor, de umorul și de spiritul de observator social (George; 1819-1880; pseudonimul lui Mary Ann Evans) – Cunună! 3) Slujită – Scriitor austriac, autorul unei proze de investigare psihologică, nuvele, piese de teatru și publicistică (Robert; 1880-1942). 4) Scriitor american, unul dintre cei mai mari umoriști din literatura Americii, autor de schițe, note de călătorie, romane (Mark; 1835-1910; pseudonimul lui Samuel Langhorne Clemens) – Unealtă metalică cu care se scoate jarul din sobe (reg.). 5) Omoruri – Literatură (abr. uz.). 6) Tânăr nefericit care s-a sinucis din dragoste pentru Anaxarete (mit.) – În acest loc – Localitate în Italia. 7) Mamifere rumegătoare din familia cerbilor – Dramaturg, poet și prozator norvegian, unul dintre reformatorii teatrului ca gen literar, fiind considerat promotorul teatrului de idei, personalitate marcantă a literaturii europene și universale (Henrik; 1828-1906). 8) Sănătoși, teferi – Imaculat – Bianca Stan. 9) Scriitor francez, unul dintre creatorii romanului-foileton: „Misterele Parisului”, „Misterele poporului”, „Evreul rătăcitor” (Eugène; 1804-1857) – Nume dat zeului suprem babilonian Marduk – Împodobit. 10) Kia Benford – Scriitor francez, romantic prin dezbaterile conflictelor pasionale și gustul pentru exotism, aparține artei clasice prin sobrietatea compoziției și concizia stilului (Prosper; 1803-1870) – În bloc! 11) Hienă (înv.) – Au 12 luni – A asculta. 12) Vătămări – Localitate în Rusia. 13) Prozator francez, unul dintre creatorii romanului realist modern, proză caracterologică evocând aristocrația pariziană sub Restauratie, fenomenul arivismului, corupția, moravurile politice și ecleziastice, autor de nuvele, eseuri, însemnări de călătorie, pagini autobiografice (1783-1842; pseudonimul lui Marie-Henri Beyle) – A se ofili.

Dicționar: SNI, INC, SLOE, ETUR, LIT, IFIS, ROCO, BEL, IENĂ, ANNA.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 991/ 2005*

CLASICISMUL

ORIZONTAL: 1) Scriitor francez, unul dintre cei mai reprezentativi, fabuliști din literatura universală, care, dezvoltând motive antice și tradiții folclorice, prin opera sa principală „Fabule alese în versuri”, satiră a moravurilor societății franceze din perioada absolutismului dar și a defectelor general-umane, se impune prin vioiciunea limbajului, umor și lirism, spontaneitatea versificației (Jean de; 1621-1695; 2 cuv.) – Precum. 2) Grup compact de albine – Iezer – Făcut în mers. 3) Poet, critic și teoretician literar francez, reprezentat de seamă al clasicismului, unul dintre cei mai importanți scriitori ai literaturii universale, care, pe baza principiilor estetice preluate de la Horațiu, susține primatul rațiunii și al măsurii

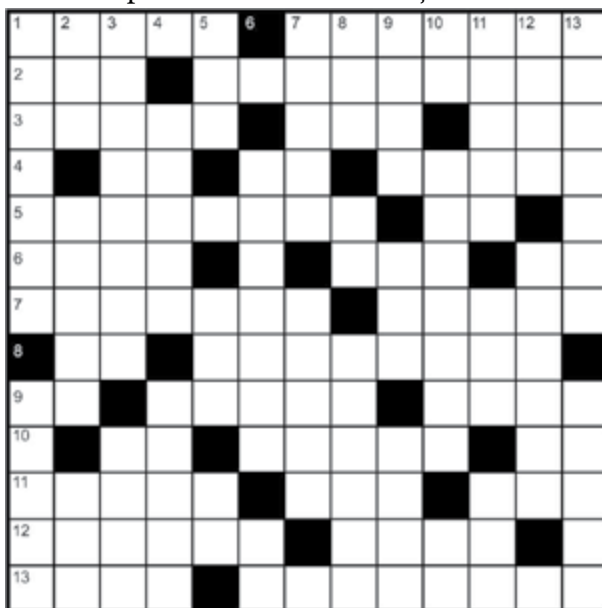
lipit de corp. 5) Mișcare armată a țăranilor din provincia de nord a Chinei, aliată a taipinilor (1849-1863) – Axat pe centru! – Scrieri! – Pește! 6) Siglă pentru „Asociația Europeană de Istorie contemporană” – Fără vlagă. 7) Avantaj (fig.) – Poet și dramaturg italian, creator al tragediei clasice italiene („Saul”, „Agamemnon”, „Oreste”), precursor al romantismului, care și-a exprimat împotrivirea față de tiranie și absolutism, influențând formarea conștiinței naționale, autor de comedii, epigrame, satire (Vittorio; 1749-1803). 8) Ionel Albu – Vaporii de apă – Cămașă populară – Întrebare. 9) Pomi fructiferi – Tragedie a dramaturgului italian Vittorio Alfieri – Loc de trecere în albia unui râu. 10) Mamifer rumegător din Tibet – Poet englez, participant la Revoluția burgheză din Anglia, care a militat în pamflete și eseuri pentru ideea de republică. Autorul unor ode și elegii de substanță umanist-renascentistă, sonete erotice și politice sau celebrând setea de liberate („Paradisul regăsit”), scrieri care prin forța tragică, prin frumusețea limbii se numără printre capodoperele literaturii universale (John; 1608-1674). 11) Pene! – Grup de mici insule în Oceania – Dânsa – Pete! 12) Scriitor iluminist și diplomat rus, unul dintre inițiatorii clasicismului în literatura rusă, autor de satire, tratate filosofice, ode, fabule, precum și al epopeii eroice „Petrída” (Antioh; 1708-1744) – Poet și gânditor englez, cel mai de seamă reprezentant și teoretician al clasicismului englez, autor de lirică pastorală, poeme eroi-comice, satirice, didactico-filosofice, preocupat cu deosebire de forma și expresia poetică, traducător al „Iliadei” și „Odiseei” lui Homer (Alexander; 1688-1744). 13) Om de cultură și scriitor român, întemeietor al învățământului (Academia Mihăileană), al presei („Albina românească”) și teatrului românesc (1816) în Moldova, autor de sonete, fabule, balade, poeme fantastice, influențat de clasicism și de preromantism (Gheorghe; 1788-1869) – Matematician, fizician, scriitor și filosof francez care în ultima parte a vieții a abandonat cercetările matematice, atras de problemele morale și ale filosofiei, concepând „Scrisorile provinciale”, remarcabile prin suplețe, claritate și vigoare (Blaise; 1623-1662).

Dicționar: UMĂT, IAB, CSEH, AMI, END, RIEC, TAPS, MOMO, NIEN, SAE.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 985/ 2005*

ILUMINISMUL

ORIZONTAL: 1) Prozator, poet și ziarist englez, reprezentant de seamă al iluminismului, unul dintre cei mai cunoscuți scriitori ai literaturii universale, autorul unor scrieri polemice, romane („Robinson Crusoe”, „Căpitanul Singleton, regele piraiților”, „Moll Flanders”, „Roxana”), memorialistică, eseuri și publicistică (Daniel; 1660-1731) – Cărturar iluminist român, unul dintre fondatorii Societății culturale, înființată la Brașov (1822), continuată de Societatea literară română (București; 1827), opera sa reprezentativă fiind „Însemnare a călătoriei mele, Constantin Radovici din Golești, făcută în anul 1824, 1825, 1826” (Dinicu; 1777-1830). 2) A chiui – Filosof iluminist și matematician francez, principalul colaborator al lui Diderot la redactarea „Enciclopediei franceze” (Jean le Rond; 1717-1783; 2 cuv.). 3) Reparați – Organizația Mondială a Sănătății (siglă) – Din când în când. 4) Leon Wolras – Bis! – Sacoșe. 5) Prozator, reprezentant de seamă al iluminismului rus, autorul lucrării „Călătorie de la Petersburg la Moscova” (1790) (Aleksandr Nikolaevici; 1749-1802) – Dânsul. 6) Diminutiv din numele Iosif – Mamifer din ordinul omnivorelor cu trupul greoi și masiv – George Ionescu. 7) Care sunt îndreptate fix spre ceva – A se domoli. 8) Nicolae Grigorescu – Filosof, istoric, dramaturg și prozator francez, una dintre marile figuri ale literaturii europene. A scris aproape în toate genurile și speciile, din creația sa amintim „Henriada” (epopee istorică), „Fecioara din Orléans” (poem eroic-comic), „Pro și contra” (poem filosofic) etc. (1694-1778). 9) Cuci! – A polua, a altera – Hipocoristic din Ioniță. 10) Mei! – Țăran dependent de stăpânul feudal – Horia Toader. 11) Istoric și filolog român, reprezentant de frunte al Școlii Ardelene, luptător pentru emanciparea națională a românilor din Transilvania, participant la redactarea memoriului „Supplex Libellus Valachorum” (Petru; 1761-1821) – Faraon egiptean, ale cărui „avatarii” au fost immortalizate de Mihai Eminescu într-o remarcabilă nuvelă – Refren de colindă. 12) Șarlatan – Nevăzători. 13) Toc de ochelari – Gânditor iluminist, scriitor și muzician francez, considerat drept unul dintre întemeietorii unui gen literar nou: memorialistica

(Jean-Jacques; 1712-1778).

VERTICAL: 1) Filosof, critic de artă, eseist, romancier și dramaturg francez, inițiator și redactor principal al „Enciclopediei franceze” pentru care a elaborat numeroase articole. Influențat de spiritul raționalist al secolului al XVIII-lea, a susținut idei anticreștine, fapt pentru care lucrarea sa „Cugetări filosofice” a fost arsă (Denis; 1713-1784) – Piatră dură sculptată în relief cu o figură sau cu un motiv decorativ, folosită ca podoabă. 2) Personificarea divină a vântului de răsărit, la vechii greci – Măgari – Acest (pop.). 3) Scriitor englez, supranumit „părintele romanului englez”, autor de proză caracterologică de factură realistă, întemeiată pe observația socială și psihologică valorificată printr-un stil direct, alert și expresiv (Henry; 1707-1754) – Filolog și istoric iluminist român, unul dintre corifeii „Școlii Ardelene”, autor de scrieri istorice în care susține originea romană și continuitatea neîntreruptă a poporului român pe acest teritoriu (Samuil; 1745-1806). 4) Prozator și poet iluminist englez, unul dintre cei mai mari satirici ai literaturii universale. Celebritatea i-a fost adusă de lucrarea „Călătoriile lui Samuel Gulliver în mai multe țări ale lumii”, satiră alegorică și în același timp parodie realistă a dinamicii sociale, remarcabilă prin grandioarea metaforei, luciditatea viziunii și incisivitatea stilului (Jonathan; 1667-1745) – Instrumente muzicale cu coarde. 5) Localitate în Australia – A se arăta pe neașteptate – Radu Oprea. 6) A scormoni – Cer! 7) Poezii cu formă fixă – Scriitoare engleză, una dintre cele mai reprezentative prozatoare a epocii victoriene. A cultivat romanul de factură psihologică în care tendința moralizatoare este compensată de descripția realistă a atmosferei și a caracterului, de umor și de spiritul de observație social (George; 1819-1880), pseudonimul lui Mary Ann Evans. 8) Uium (înv.) – Victor Ursu – Pictură. 9) Low middling spotted (abr.) – Rouă (pop.) – Orășel în nordul peninsulei daneze Jylland. 10) Emil Bobescu – Critic literar, dramaturg și poet german, cel mai de seamă exponent al iluminismului german și făuritorul unui ideal clasic al umanității (Gotthold Ephraim; 1729-1781) – Bianca Stan. 11) Formă de învățământ ale cărei cursuri se țin seara – Element de compunere având semnificația „trei” – Ciocârlie (pop.). 12) Grosolan – Poet, dramaturg, prozator, teoretician și critic literar, gânditor și om de știință german, personalitate de prim rang a culturii universale, creator plurivalent și spirit umanist cu o personalitate covârșitoare, autor al unei opere armonioase și desăvârșite, cu o influență puternică asupra spiritualității europene în epocă și în postumitate (Johann Wolfgang von; 1749-1832). 13) Slujbe religioase care se oficiază în bisericile ortodoxe dimineața, înaintea liturghiei – Auricul (anat.).

Dicționar: IUI, OSIF, TLA, EUR, EDI, OEM, LMSP, ROA, AARS, LIE.

ROMANTISMUL

ORIZONTAL: 1) Poet, prozator și dramaturg, unul dintre principalii reprezentanți ai romantismului rus (Mihail Iurievici; 1814-1841) – Poet, prozator și critic american, personalitate proeminentă a liricii universale, a cărui creație se circumscrie curentului literar romantic (Edgar Allan; 1809-1849). 2) Canal artificial care separa spectatorii, la romani, de arenă și animalele sălbatice, în circuri – Poet, prozator și eseist, ultimul și cel mai prestigios reprezentant al romantismului german, personalitate remarcabilă a liricii universale (Heinrich; 1797-1856). 3) În cont! – Locuință – Fructe de toamnă. 4) Poet, dramaturg și prozator, cel mai mare romantic rus, unul dintre renumiții scriitori europeni și universali (Aleksandr Sergheevici; 1799-1837) – Asin! – Soi de pește (reg.) 5) Care a fost declarat nevinovat prin hotărâre judecătorească – Localitate în Senegal. 6) Rigid – Regină a frumuseții. 7) Dan Nicolaescu – Scriitor romantic scoțian de limbă engleză, considerat creatorul romanului istoric din Marea Britanie, inspirat din istoria Scoției și din cea a Angliei, a Franței și a altor țări (Sir Walter; 1771-1832) – Bice! 8) Acid obținut prin oxigenarea iodului cu acid azotic concentrat – Raită – Plantă din China. 9) Veac (reg.) – Auriu (rar). 10) Scriitor cunoscut îndeosebi prin romanul istoric „Logodnicii”, capodoperă a literaturii italiene, teoretician al romantismului (Alessandro; 1785-1873) – Camarad, prieten. 11) Care nu este aceeași persoană – Fricoase – Poet, prozator și dramaturg francez, personalitate proeminentă a culturii universale (Victor; 1802-1885). 12) Scriitor german, reprezentant al școlii romantice de la Jena (Johann Ludwig; 1773-1853) – Poet romantic englez, una dintre marile figuri ale romantismului european, autorul unei lirici vizionare precum și al dramei „Prometeu descătușat” (1820), capodopera sa (Percy Bysshe; 1792-1822). 13) În casă! – Scriitor, lingvist, folclorist și istoric, autorul unor versuri romantice („Sarcasm și ideal”), întemeietor al lingvisticii, filologiei și lexicografiei științifice românești (Bogdan Petriceicu; 1838-1907) – Acela.

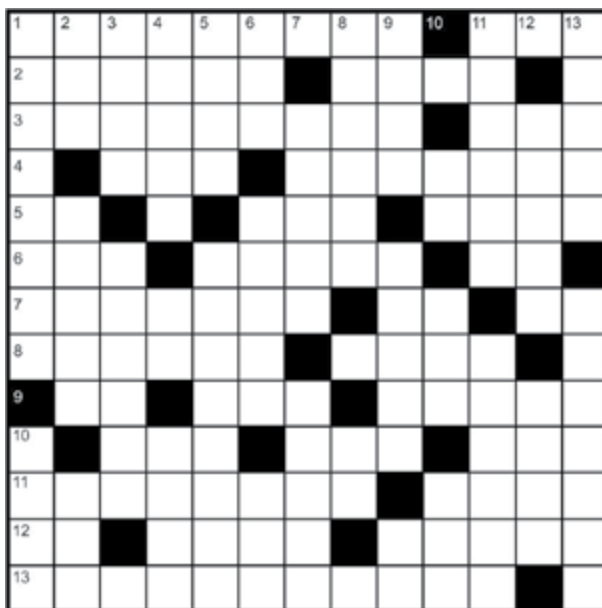
VERTICAL: 1) Scriitor italian, unul dintre cei mai mari poeți romantici ai lumii, autorul capodoperei lirice „Cânturi” (Giacomo; 1798-1837) – Opacă. 2) Paznic al haremului – Poet și prozator german, cel mai de seamă reprezentant al „Școlii romantice de la Jena” (pseudonimul lui Friedrich Leopold von Hardenberg; 1772-1801). 3) Reperel! – Simbol literal pentru „Short ton”, unitate americană de măsură pentru greutate – „La mormântul lui ...”, titlu din lirica patriotică a poetului italian Giacomo Leopardi. 4) Poet, primul și cel mai mare reprezentant al romantismului polonez, militant pentru renașterea Poloniei, autor de lirică romantică și poeme istorice (Adam Bernard; 1798-1855) – Costel Hurezeanu. 5) Denumire dată plantelor erbacee din genul *melandrium* – Localitate în Slovacia. 6) Rachiu tare – Singura. 7) Râu în Laos – Diplomatie – Pseudonim al Isabellei Sadoveanu, critic literar (1873-1941). 8) Inimă de poet! – Recentă – Ehe! 9) Poet, prozator și dramaturg francez, reprezentant de seamă al romantismului (Victor Alfred de 1797-1863) – Șiretlic – Subsemnatul. 10) Negație – Siglă pentru „Organizația Mondială de Turism” – Localitate în Germania. 11) Poetul național al poporului maghiar și unul dintre remarcabilii reprezentanți ai romantismului european și universal (Sándor; 1823-1849) – Încăpere într-o închisoare. 12) Luat la mijloc! – Scriitor și filolog german, teoretician al „Școlii romantice de la Jena” (August Willhelm von; 1767-1845). 13) Scriitor care marchează culmea romantismului românesc și ridică literatura națională în contextul universal. Motivele pur romantice ca Îngerul și demonul, somnul și visul, spațiile interstelare, noaptea, codrul, comunicarea cu natura, floarea albastră, izolarea în trecut și în prezent, viața ca vis, identitatea indivizilor prin destinul morții, geniul, dorul nemărginit, prind conturul perfecțiunii în versul său (Mihai; 1850-1889) – Pictor, desenator și gravor spaniol care, prin creația sa, a influențat pictura și grafica modernă (Francesco José de – y Lucientes; 1746-1828).

Dicționar: OAN, YOF, CHU, VAC, SHT, OLKA, THA, ISSD, ROHL.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 988/ 2005*

MODERNISMUL

ORIZONTAL: 1) Nume generic dat mișcărilor, tendințelor, experimentelor literare și artistice novatoare manifestate începând din ultimele decenii ale secolului al XIX-lea până în cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea și caracterizate prin respingerea tradiționalismului și academismului și prin proclamarea exclusivă a unor noi principii de creație – Cuvânt care redă sunetul unui clopot cu timbru grav. 2) Poet și romancier francez, unul dintre întemeietorii suprarealismului, creatorul unei proze realiste de factură modernă (Louis; 1897-1982) – Puiul de sex feminin al caprei. 3) Critic, istoric literar și prozator român, fondator (1919) și mentor al revistei și cenacului „Sburătorul”. Format la școala maioresciană și a impresionismului critic francez, a combătut sămănătorismul și excesele poporaniste sprijinind afirmarea poeziei moderniste și a romanului citadin de analiză (Eugen; 1881-1943) – Simbol literar pentru „longton”. 4) Capabil – Scriitor român ale cărui versuri și proză exprimă cu ardoare și dramatism setea de cunoaștere, incertitudinile existențiale („Cuvinte potrivite”, 1927), recuperează frumosul din urât („Flori de mucigai”, 1931), configurează din perspectivă cosmică universul miniatural și familial („Cărticica de seară”, 1935), autorul unor schițe și portrete, romane poematice și satirice, piese de teatru (Tudor; 1880-1967). 5) Alice Walker – Ieșit din ou – Cingătoare. 6) Rouă (pop.) – Scriitor și publicist român care a editat în 1912 revista „Simbolul”, în colaborare cu Tristan Tzara și Marcel Iancu, între 1923 și 1931, revista de avangardă „Contimporanul”, iar după 1930 a condus „Facla” (Ion; 1895-1964) – Yan Rotman. 7) Poet italian, reprezentant al ermetismului, care cultivă o lirică accentuat pesimistă („Oase de sepie”) sau de dragoste („Xenia”), susținând cronica literară și muzicală în „Il corriere della sera” din 1948, făcând și traduceri, fiind laureat al Premiului Nobel pentru literatură în anul 1975 (Eugenio; 1896-1981) – Rea! – Argint (simb.). 8) Poet francez, inițiator și reprezentant al suprarealismului, transformând limbajul liric ezoteric într-un element de comunicare umană (Paul; 1895-1952) – Scriitor și publicist român, propagandist și teoretician al avangardismului,

editor al revistei „Unu” (1928); a publicat „Antologia literaturii române de avangardă”, 1969 (Sașa; 1902-1981). 9) Florina Luican – Infern – Poet și matematician român, autorul unor versuri de factură parnasiană, apoi baladic-orientală („După melci”, 1921) iar în ultima perioadă a creației literare orientându-se spre o lirică ermetică și inițiatică, ținând puritatea esențelor (Ion; 1895-1961). 10) Primele noțiuni (fig.) – Au 12 luni – Sublocotenent (abr.) 11) Scriitor și filosof român, promotor al romanului modern, autor și al unor drame de idei, comedii, nuvele, eseuri, memorialistică (Camil; 1894-1954) – Două localități din Italia. 12) Tudor Vianu – Suită – Poet și eseist francez, elogiat de Sartre ca poet al existențialismului, precursor al „noului roman”, considerat promotor al unei filosofii a limbajului de orientare materialistă (Francis). 13) Liric, estetician, critic literar și de artă francez, unul dintre inițiatorii poeziei și artei moderne (Charles; 1821-1867) – Pătrat agrar.

VERTICAL: 1) Scriitor francez, maestru al simbolismului, format sub influența lui Baudelaire, care a aderat un timp la parnasianism, poezia sa cerebrală fiind bogată în sensuri filosofice, de o rară muzicalitate și forță sugestivă (Stéphane; 1842-1898) – Abreviație pentru „London Passenger Transport Board”. 2) Soi de viermi de mătase – Scriitoare britanică, reprezentantă a romanului psihologic modern, care a îmbogățit tehnica narativă prin utilizarea „fluxului conștiinței” (Virginia; 1882-1941) – Personaj feminin din tragedia „Adam izgonit”, de Hugo Grotius. 3) Denumire toponimică geto-dacă pentru „oraș” – Abrogat. 4) Stat cu capitala la Cairo – Tudor Arghezi – Scriitor român care este un continuator al filonului poeziei ardelene interbelice („Ora întrebărilor”, 1979), romancier în formula realismului tradițional: „Descoperirea familiei”, 1964; „Ultimul drum”, 1975; „Raiul răspopiților”, 1978 (Ion). 5) Cuvânt care imită zgomotul făcut de cel care roade un aliment uscat – Vărsat de vânt (pl.) 6) Nord-Nord-Est (presc.) – Dată ca exemplu – Fular. 7) Tip de baie cu aburi (pl.) – „... literară”, revistă apărută la Iași, în 1940, sub conducerea lui Mihail Kogălniceanu, prima tribună literară de prestigiu care a influențat hotărâtor evoluția ulterioară a culturii românești, militând pentru realizarea independenței, pentru unitatea culturală și națională. 8) Coșciuge – Titlul unui cunoscut eseu cu un pronunțat caracter contestatar, publicat în 1934 de Eugen Ionescu, scriitor francez de origine română, teoretician al avangardei deceniului șase, unul dintre creatorii antiteatrului și teatrului absurd, ca expresie a adversității sale împotriva regimurilor totalitare. 9) Insulă în Oceanul Pacific – Mauri – Pere! 10) Horia Brenciu – Soția Meșterului Manole – Scriitor și critic literar american, promotor al literaturii fantastice în volumele de proză: „Povestiri groțeste și fantastice”, 1840; „Povestiri”, 1845 ș.a. (Edgar Allan; 1809-1849). 11) Scriitor francez a cărui operă cuprinde versuri tinzând spre „poezia pură” și spre „încorporarea simbolismului în clasicism”, eseuri, dialoguri filosofice ș.a. (Paul; 1871-1945) -Unitate de măsură pentru lungimi, folosită în trecut. 12) Poet francez, originar din România,

fondator al dadaismului (Zürich, 1916); aderă apoi la suprarealism, evoluând ulterior spre un lirism al profunzimilor (Tristan; 1896-1963) – Poet, dramaturg, filosof și eseist român, cultivând o lirică expresionistă de esență nietzscheană străbătută de năzuința cunoașterii, de setea de transcendent, de sentimentul dorului și obsesia morții (Lucian; 1895-1961). 13) Poet român al cărui debut e caracterizat printr-o atitudine de frondă demitizantă, autor printre altele, de teatru de factură expresionistă, eseuri, cronici de artă plastică (Adrian; 1891-1968) – Scriitor și eseist francez, promotor al teoriei „artă pentru artă”, precursor al parnasianismului, autor de romane fantastice sau de aventuri (Théophile; 1811-1872).

Dictionar: VUM, LTN, ROA, SLT, PLAI, ORO, MAUG, ARSIN.

Apărut în revista **Rebus** nr. 12 (2013)/ 2006

AVANGARDISMUL

ORIZONTAL: 1) Pictor, grafician, sculptor și ceramist spaniol care a influențat puternic arta modernă. După „perioada albastră”, tradiționalistă și „perioada roz”, descoperirea sculpturii negre îl îndrumă către o nouă înțelegere a formei. Cu „Domnișoarele din Avignon” (1907) se situează în fruntea mișcării cubiste, iar după 1920 experimentează clasicismul artei greco-romane și suprarealismul creând „Dansul”, „Lupta cu taurii” (Pablo; 1881-1973) – Poet francez, originar din România, fondator al dadaismului, aderă apoi la suprarealism, evoluând ulterior către un lirism al profunzimilor (Tristan; 1896-1963). 2)

Corp de balet! – În haos! – Asteroidul nr. 249 (astron.). 5) Localitate în Germania – Sculptor român, personalitate marcantă a artei secolului al XX-lea, stabilit în 1904 la Paris, care se desprinde de sculptura tradițională, urmărind esențializarea formelor și concentrarea maximă a expresiei (Constantin; 1876-1957). 6) Încet (fam.) – Localitate în Japonia. 7) Andrei Gheorghe – Pictor, grafician, eseist spaniol, unul dintre principalii reprezentanți ai suprarealismului (Salvador; 1904-1989) – Abreviație pentru „Resultant Linear Density”. 8) Actor și regizor român (Dan) – Catâr. 9) Balerin și coregraf american de origine rusă, realizatorul unor spectacole de avangardă („Parada”, scenografia P. Picasso), suprarealiste („Mad Tristan”, libretul și scenografia S. Dali), punând în scenă spectacole la teatrul de operă „La Scala” din Milano (Leonid; 1896-1979) – Masa de seară – Toma Caragiu. 10) Ape! – Dictator – Țepe! 11) Conducător de ascensor – Pictor italian care a semnat, împreună cu U. Boccioni, Carlo Carra, F. Russolo și G. Severini, manifestul futurist din 1910, fiind interesat de redarea mișcării în pictură (Giacomo; 1871-1958). 12) Mică insulă daneză – Pictor, sculptor și poet francez, unul dintre inițiatorii mișcării dada și al artei abstracte, care a participat la decorarea Palatului U.N.E.S.C.O. din Paris (Hans Jean; 1887-1966) – Poet român, reprezentant al suprarealismului, autor de versuri și proză de o mare pregnanță a viziunilor onirice și a atitudinilor nonconformiste (Gellu; 1915-2001). 13) Mișcare involuntară – Cineast francez, maestru al comediei satirice și al evocării lirice de epocă (René; 1898-1981) – Umblă cu capra.

VERTICAL: 1) Pictor francez, promotor al dadaismului și al artei abstracte (Francis; 1879-1953) – Scriitor francez, influențat de suprarealism, creator de romane polițiste (Leon; 1909-1996). 2) Stat în sudul Europei, unde a luat naștere futurismul, mișcare literară și artistică inițiată de un grup de tineri intelectuali, uniți în jurul lui F. T. Marinetti, ale cărui elemente se vor prelungi în toate curente de avangardă de la începutul secolului al XX-lea, printre reprezentanți numărându-se G. Papini, G. Balla, U. Boccioni – Scriitor, eseist și publicist italian, având tendințe nonconformiste, apoi programatice, adept al futurismului literar, interesat ulterior de valorile trecutului, convertit la catolicismul activ și la naționalism (Giovanni; 1881-1956). 3) Pictor belgian, reprezentant al suprarealismului (Paul; 1897-1994) – Ardere violentă cu flăcări. 4) Cunoscută cântăreață de operă și pedagogă româncă (de Barbu; 1895-1958) – Pictor belgian, reprezentant al suprarealismului care a prezentat obiecte și forme dispartate în contexte compoziționale inedite, creând o atmosferă stranie, creația lui influențând arta pop (René; 1898-1967). 5) Scriitor ceh care a cultivat o lirică impresionistă și simbolistă, autor de balade epice, povestiri și romane pe teme psihologice (Antonin; 1864-1928) – Sloiuri de gheață (reg.). 6) Jumări de ouă

literare sau științifice – Bucată de piele, cu păr cu tot, pentru măturatul vetrei (reg.) – Ode! 3) Soția Meșterului Manole – Poet român a cărui operă depășește prin profunzime și modernitate categoriile tematico-stilistice ale simbolismului, având afinități cu expresionismul și anticipând literatura absurdului (George; 1881-1957). 4) Siglă pentru „Republica Populară Democrată Coreeană” – Unitate monetară – Comună în județul Harghita. 5) George Hudiță – Coridor – Poet român stabilit în Spania, apoi în S.U.A., autorul unor versuri expresioniste pe teme sociale și naționale sau cântând dorul de țară (Aron; 1891-1961). 6) Localitate în Olanda – Poet român al cărui debut e caracterizat printr-o atitudine de frondă demitizantă, autor, printre altele, de teatru de factură expresionistă („Lupii de aramă”), eseuri, cronici de artă plastică (Adrian; 1891-1968) – În sală! 7) Holdă – Grigore Eremia – Prenume masculin. 8) Scriitor american care a cultivat o lirică imagistică și expresionistă. A mai creat proză realistă („Catârul alb”) și de introspecție (romanul „Construcția”), eseistică (William Carlos; 1883-1963) – Pericol. 9) Siglă pentru agenția spaniolă de știri „Europa Press” – Irațională. 10) Radu Petrescu – Sculptor, gravor, poet și dramaturg german care s-a inspirat din sculptura medievală: „Om cântând”, „Revederea” (Ernst; 1870-1938) – În turn! 11) Țesătură pufoasă de bumbac – În sobă! – Seci la mijloc! 12) Pictor și grafician german din România, autorul unor portrete în viziune expresionistă („Cap de expresie”), peisaje, compoziții și naturi statice (Hans; 1883-1955) – Ciolan – Poet francez, originar din România, fondator al dadaismului (Zürich, 1916), aderând apoi la suprarealism, evoluând ulterior spre un lirism al profunzimilor (Tristan; 1896-1963). 13) Scrânciob – Dramaturg german, reprezentant al teatrului expresionist, a experimentat noi formule artistice, autorul unor drame antimilitariste și antifasciste („Pluta Meduzei”, „Cetățenii din Calais”), prezentând omul dezorientat de civilizația tehnică (Georg; 1878-1945).

VERTICAL: 1) Poet german, influențat de simbolismul francez și tinzând către un nou clasicism (Stefan; 1868-1933) – Scriitor austriac, unul dintre întemeietorii expresionismului, autorul volumelor de versuri „Prietenul omenirii”, „Noi suntem”, „Ziua judecății”, al numeroase romane și drame (Franz; 1890-1945). 2) Eugen Simion – Poet român cultivând o lirică neoromantică, meditativă, valorificând visul, imaginația și amintirea ca modalități de cunoaștere (Alexandru A.; 1900-1979). 3) Scriitor, eseist, critic literar și de artă englez, promotor al curențelor artistice moderne, autorul unei lirici imagistice cu implicații metafizice (Sir Herbert Edward; 1893-1968) – Încăpere mare – Zăpadă. 4) Pictor și gravor norvegian cu lucrări dominate de sentimentul morții, al durerii și al dificultăților traiului zilnic („Țipătul”, „Fete pe pod”). Arta lui a constituit unul din izvoarele expresionismului european (Edvard; 1863-1944) – Nicu Lucian – Compozitor

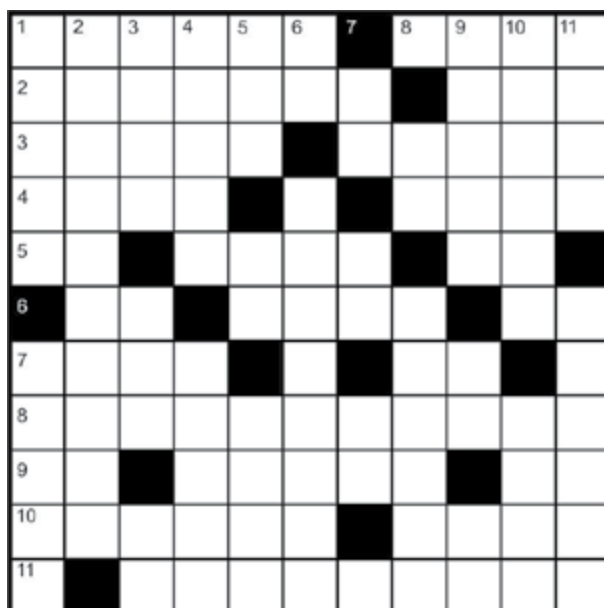
austriac, pionier al dodecafonismului serial, având anumite pagini cu caracter expresionist sau chiar postromantic (Alban; 1885-1935). 5) A brăzda pământul – Ființă rațională – Venit domnesc. 6) Cununie! – Poet, dramaturg, filosof și eseist român; inițial expresionistă, de esență nietzscheană („Poemele luminii”, „Pașii profetului”), lirica sa este străbătută de năzuința cunoașterii, de setea de transcendent, de sentimentul dorului și obsesia morții (Lucian; 1895-1961) – În cont! 7) Negație – Neîndurător. 8) Profunzi – Anemic. 9) Miez de nucă! – Localitate în Franța – Miez de cocă! – Tudor Arghezi. 10) Complex de exerciții fizice și de jocuri practicate în mod metodic – Scriitor român ale cărui versuri și proză exprimă cu ardoare și dramatism setea de cunoaștere, incertitudinile existențiale, recuperează frumosul din urât, configurează din perspectivă cosmică universul miniatural și familial (Tudor; 1880-1967). 11) Locurile unde se extrage piatra de var – Prods lactat. 12) Medic și scriitor român, creator al unei lirici a arhaicului și monumentalului ori de inspirație religioasă, celebrând dragostea și setea de împlinire prin eros (Vasile; 1884-1963) – Scriere! 13) Supliment, completare (var.) – Om meschin, zgârcit (reg.).

Dicționar: DUP, RACU, EIS, EPA, IRAT, OUR

*Apărut în revista **Rebus** nr. 1000/ 2005*

DIN NOU LA ȘCOALĂ

ORIZONTAL: 1) Elev – Merge la școală. 2) Tatăl și mama copiilor – Început de examen! 3) Au orizontul mărginit (fig.) – Cutioara școlarului. 4) Lipsite de frecvență – Lucrare scrisă pentru acasă. 5) Toc gol! – Ondulații care se propagă pe suprafața apei – Primele la seminar! 6) Cuib! – Taur tânăr – Nete! 7) Asalt la poarta adversă – Indicator orar. 8) Examenul de maturitate la terminarea liceului. 9) Caiete! – Șobolan mic – Ulpriu Radu. 10) Formă de bază a organizării activității

instructiv-educative din școală (pl.) – Sufix românesc. 11) Titrat, diplomat.

VERTICAL: 1) Complex de exerciții fizice și de jocuri practicate în mod sistematic – Descurcăreață. 2) Examen de absolvire a ciclului gimnazial. 3) Program școlar – Pod plutitor – Intrarea în clasă! 4) Școală de cultură generală, superioară gimnaziului – Manuale școlare. 5) Stadii de studiu în unele forme de învățământ – Nicolae Jianu – Mirean, profan. 6) Carte!

– Element important în formarea tineretului, primit și dezvoltat în timpul școlii. 7) Ion Popescu – Pene! – Udrea Onescu. 8) Emil Tudor – Document care atestă calitatea de elev. 9) Nu îi place să învețe – Întrebare – Anca Ioan. 10) Probă de verificare a cunoștințelor – Amfiteatru. 11) Anotimpul vacanței mari – Licențiat. *Dicționar: EXA, EALĂ.*

Din nou la grădi... cu nepoțica Amira (15 sept. 2004)

Apărut în revista Mini Rebus nr. 9/ 1998

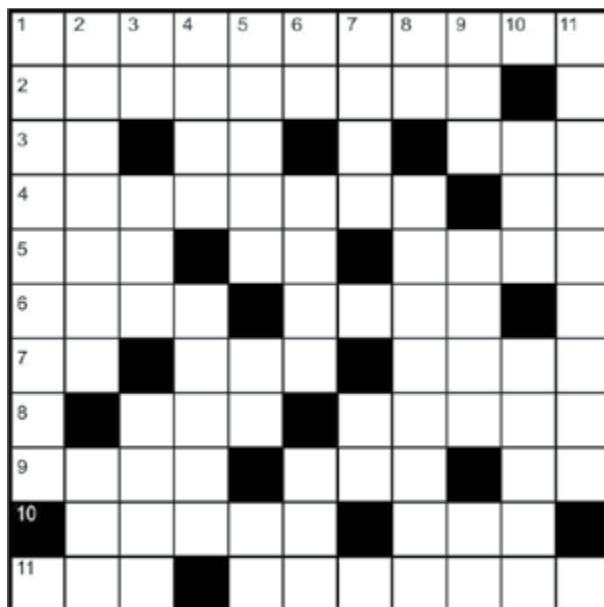
ORA DE DIRIGENȚIE

ORIZONTAL: 1) Etapă a vieții situată între copilărie și vârsta adultă ce se caracterizează printr-o importantă creștere și transformare corporală și psihică. 2) Acceptarea punctelor de vedere diferite, pe baza convingerii că nu toți oamenii sunt la fel și că fiecare poziție are unele temeuri și justificări. 3) Cuier! – George Oancea – Pseudonim al scriitorului român Ioan Slavici. 4) Perioadă din

Ora de dirigenție la bibliotecă

viața omului între copilărie și maturitate – În sală! 5) Singură – Sfârșitul visului! – Aguzi. 6) Abreviație militară pentru „detașament înaintat” – Rival, concurent. 7) Ion Alexandru – Strigățul broaștei – A reproduce un text. 8) Curelușă de meșină – „... dirigintelui”, instrument pivot al activității educative, ce trebuie întocmit la începutul unui ciclu școlar și completat constant (neart.). 9) Element constitutiv al unui chestionar – Așezare rurală – Începe sesiunea! 10) Obiect și subiect al educației (fem.)

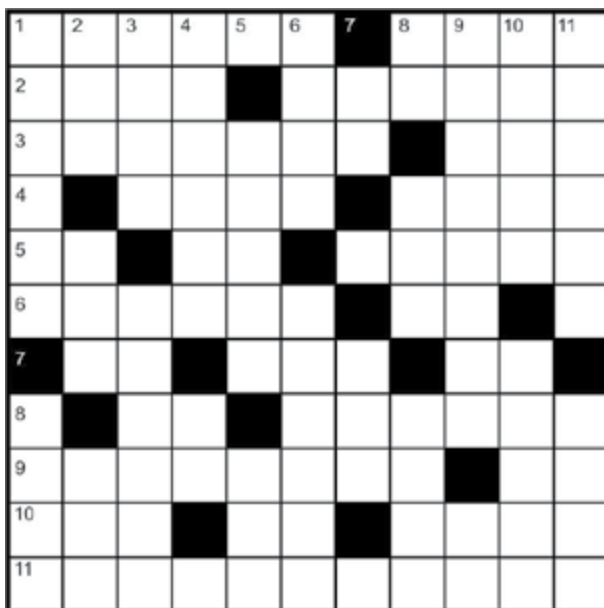

– Semivocala „i” numită și „i consonantic”. 11) Dansul toleranței! – Raportare activă la ceva, după un criteriu de ordin utilitar sau de plăcere.

VERTICAL: 1) Modalitate relativ constantă de raportare a individului sau grupului față de anumite laturi ale vieții sociale și față de sine (pl.). 2) Stare de conștiință a subiectului asupra unor trebuințe real resimțite, cu orientare activă, mobilizatoare în direcția satisfacerii trebuinței – Scop educativ. 3) 3-4 adolescenți! – Instrument muzical popular – Zâne din mitologia populară românească. 4) „... învățământului”, act normativ de importanță vitală pentru destinele școlii românești – „... socială”, regulă care prescrie comportamente acceptate de o colectivitate sau instituție (pl.). 5) Greșeli – Asia! – Șase roman. 6) Stă pe cal – Insucces care în plan subiectiv este conștientizat și trăit ca o insatisfacție generatoare de stări tensionale – Calapod. 7) Biciul rusului – Costache Anton. 8) Antete! – Un proces specific uman de esență socială care constă în formarea permanentă a individului prin intermediul culturii. 9) Martor la o cununie – Păsări răpitoare – Ore! 10) Împrejurare – Instrumente fundamentale de diagnostic psihologic. 11) Însușire sinonimă cu priceperea, îndemânarea, dibăcia, iscusința care evidențiază ușurința, rapiditatea, calitatea superioară și precizia execuției anumitor activități. *Dicționar: SCI, DTIN, IRA, ITEM, IOT, OLE, CNUT.*

[illegible]

Apărut în revista *Ariadna* nr. 10/ 1994

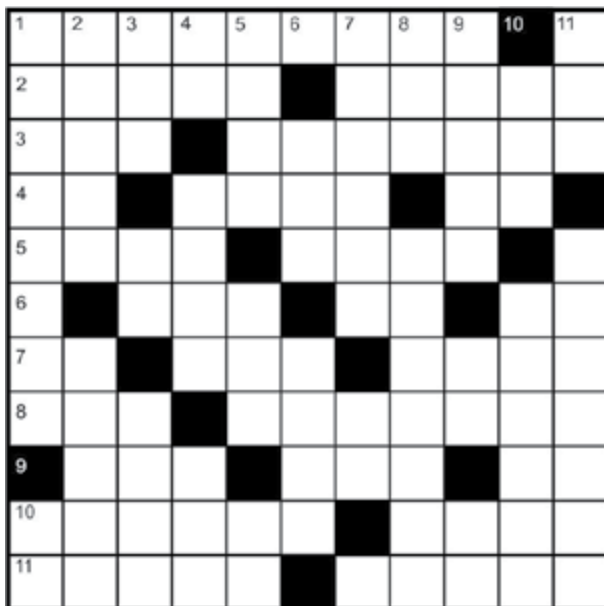

Dictionar: LAR.

*Apărut în revista **Rebusache** nr. 6/ 2002*

LA COFETĂRIE

ORIZONTAL: 1) Produs de patiserie preparat din făină, zahăr, grăsimi, ouă și ingrediente, care se consumă, de obicei, ca desert. 2) Lichid alb-gălbui cu gust dulceag, foarte hrănitor, folosit la prepararea prăjiturilor – Produs alimentar crocant, de forma unui bețișor, făcut din aluat sărat, cu gust plăcut, prin adaos de sare, brânză, chimen, și care servește ca aperitiv. 3) Umplutură de rahat! – Preparate culinare din aluat, cu mult unt, așezat în foi și umplut cu brânză, tocătură de carne etc. 4) Ciocolată pe margini! – Chemare pentru purcei – Urme de făină! 5) Orașel în India – Instrument muzical cu claviatură. 6) Produs alimentar obținut prin fierberea fructelor, cu zahăr, până la gelificarea siropului, folosit ca umplutură la unele prăjituri – La sfârșit, cacao! – Bucătică de biscuiți! 7) La urmă, plăcinte! – Etaj! – Localitate în Franța. 8) Cam încurcat! – Prăjitură făcută din aluat dospit, frământat cu ouă, lapte, unt, zahăr și ingrediente. 9) Animale sălbatice – Haină – Mijloc de șnur! 10) Preparat alimentar făcut din sirop de zahăr bine legat, colorat și aromat cu diferite esențe sau sucuri de fructe, folosit ca ingredient la prăjituri – Hipocoristic pentru Suzana. 11) Preparat culinar cu

consistența uneipaste, obținut din lapte, ouă și zahăr, cu adaos de cafea, ciocolată și vanilie, care servește ca desert sau se adaugă ca ingredient la unele prăjituri – Pus la conservare.

VERTICAL: 1) Preparat de patiserie făcut din foi de aluat în care se pune o umplutură de brânză, de carne, de fructe etc. – Sandu Cernat. 2) Produs de cofetărie cu aspect gelatinos, fabricat din sirop de zahăr, amidon și diferite substanțe aromatice, prezentat de obicei în formă de cuburi mici și folosit ca ingredient la prăjituri – Prăjitură făcută dintr-un fel de gogoși alungite, umplute cu cremă și acoperite cu glazură de șerbet sau ciocolată. 3) Lichid folosit la prepararea aluaturilor – Andrei Ghoerghe – Fructe bune pentru plăcintă. 4) Jet! – Prăjitură specific englezească, preparată din aluat cu grăsimi, stafide și rahat, și coaptă în forme – Localitate în Austria. 5) Femelele cailor – Sămânța unei plante papaveracee, cu flori de obicei roșii, folosită în alimentație – Urme de cafea! 6) Apel telefonic – Prăjitură făcută din mai multe foi de aluat, având între ele straturi de cremă, de dulceață, acoperită cu o glazură sau cremă. 7) A pișca – Miezul bezelelor! 8) Siglă pentru „Republica Arabă Egipt” – Produs de patiserie făcut din aluat dospit și prăjit în grăsimi, peste care se presară zahăr. 9) Servite de obicei cu bere (sg.) – Puțin unt! – Seminte de mure! 10) Epocă – Produs alimentar obținut prin coagularea și prelucrarea laptelui, folosit ca umplutură la plăcinte. 11) Bomboană (reg.) – Produs alimentar bine deshidratat prin coacerea unui aluat de prăjitură, tăiat în diferite forme.

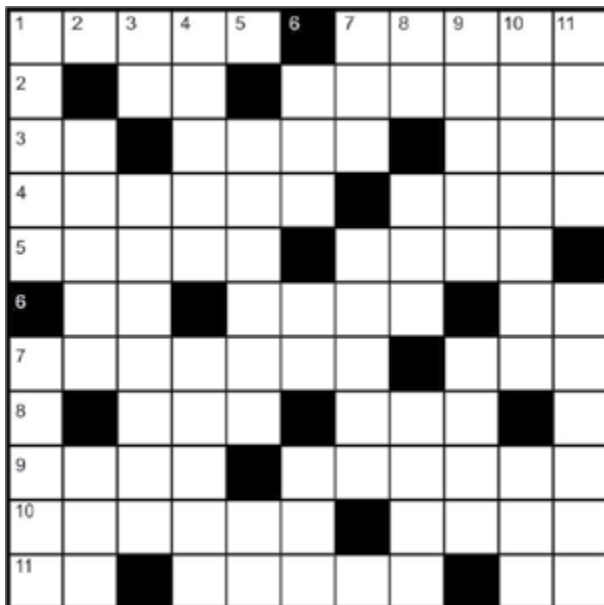
Dicționar: CELU, ITAH, GURS, ACM, IBM, PUI.

*Apărut în revista **Rebusache** nr. 6/ 2002*

ÎNCĂLȚĂMINTE

ORIZONTAL: 1) Încălțăminte făcută dintr-o bucată de lemn scobit sau dintr-o talpă de lemn cu fețe de piele groasă – Încălțăminte de iarnă care se poartă peste pantofi. 2) Jilav – Cizmuliță. 3) Încălțat la final! – Apă gazoasă – Fruct. 4) Încălțăminte de stradă din piele, din materialele sintetice sau din pânză care acoperă laba piciorului până la gleznă – Grădină de iarnă. 5) Os al bazinului – Parte lustruită a pantofului. 6) Petre Pop – Nu poate cânta corect – Toc gol! 7) Un fel de papuci cu talpă de lemn – Armăsari. 8) În orice butcă! – Punct culminant. 9) Zeița pământului și a morții la romani – Încălțăminte ușoară care se poartă în casă (pl.). 10) Încălțăminte țărănească făcută din piele sau cauciuc, strânsă pe laba piciorului cu ajutorul nojițelor (pl.) – Șiretlic. 11) Vârful sandalei! – Încălțăminte ușoară de vară, cu fețele decupate sau făcute din bentițe (var.) – Cămăși populare.

VERTICAL: 1) Papuci pentru plajă sau baie, fără toc – Încălțăminte de cauciuc purtată peste pantofi ori peste ghete, pentru a le proteja de umezeală sau de noroi. 2) Piele groasă, tăbăcită special, din care se confecționează pingele la încălțăminte și flecuri la tocuri – Se spune că nu e bună nici în cizme. 3) Intrare în butic! – Piese în formă de tub. 4) Cândva – Ermetic. 5) Gheată rezistentă făcută din piele și talpă groasă – Vârful călțunului! 6) Înoțește o căzătură – Fețe! – Înrușinat cu bradul. 7) Șorici (reg.) – Hârtie mică. 8) Cote medii! Calapod pentru încălțăminte – A alege. 9) Bentiță îngustă de bumbac sau mătase care servește pentru a lega sau a strânge încălțăminte – Sită. 10) Respectată – Bătut la tălpi. 11) Momeală – Papuci de lână împletită sau de stofă.

DICȚIONAR: UTC, LARA, SOR

*Apărut în revista **Rebusache** nr. 6/ 2001*

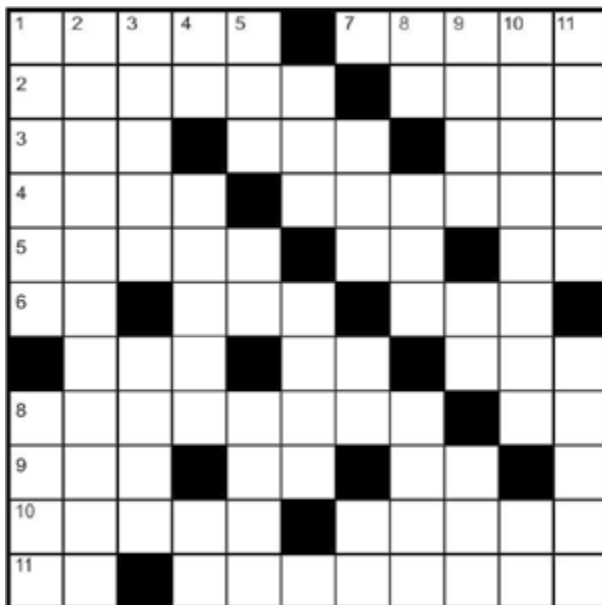
BĂUTURI RĂCORITOARE

ORIZONTAL: 1) Băutură răcoritoare cu gust acrișor și miros specific, preparată din făină de mei, de porumb sau de secară, fiartă și fermentată – Băutură răcoritoare din suc de fructe ori de plante, din zahăr și apă, în amestec de sifon. 2) Fruct din țările calde, cu coajă galbenă, aromată, cu miezul acru, bogat în vitamine, din care se prepară citronada – Băutură alcoolică slabă, obținută prin fermentarea unei infuzii rezultate din fierberea în apă a malțului și a florilor de hamei, consumată rece în sezonul cald. 3) Conținutul unui poc! – Băutură de izvor – „A da peste ...”, expresie însemnând a înghiți dintr-o dată conținutul unui pahar. 4) Soția fiului – Biruit. 5) A falsifica o băutură – Șampanii, în final! – O gură de Jidvei! 6) 4, 5 lămâi! – Algebră (abr. uz.) – Omăt. 7) Pahar special de bere – Puțin rom! – A face cinste cu ocazia unui eveniment. 8) Băutură răcoritoare preparată din zahăr caramel, semințe și frunze de cola, din care s-a extras substanța toxică – 2, 3 halbe! 9)

Din nou – Eugen Grigore – A patra notă muzicală. 10) Local în care se consumă băuturi și preparate culinare într-un cadru rustic – Apă gazoasă folosită la prepararea unor băuturi răcoritoare. 11) Inimă de poet! – Băutură răcoritoare gazoasă preparată din sirop de fructe.

VERTICAL: 1) Bere de culoare deschisă, gălbuie – Băutură răcoritoare. 2) Băutură care astâmpără setea. 3) Băuturi cu gust de pelin – Acidă. 4) Bragă, în final! – Masă colegială – Maria Lungu. 5) Cei de la

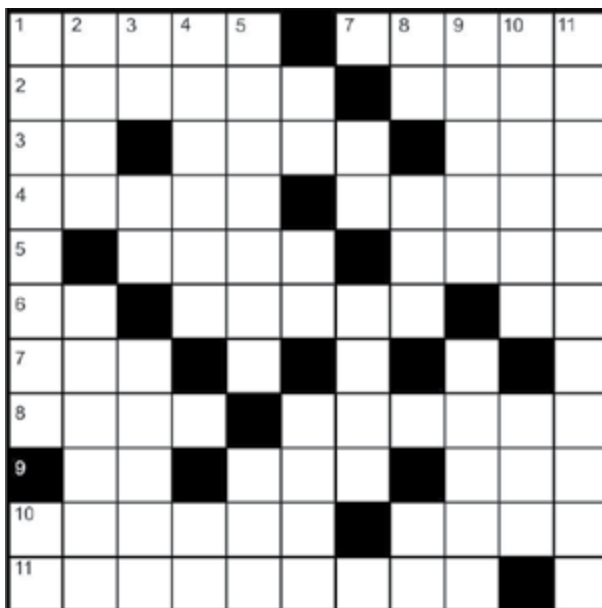
zaiafet! – Dânsul – Băutură din plante medicinale sau din frunzele acestui arbust exotic. 6) La început de epistolă! – Băutură preparată din rom, coniac sau rachiu amestecată cu apă fierbinte îndulcită și cu lămâie. 7) Aflați în etate – Vas de lut ars – Sorin Oprea. 8) Cuib! – Băutură alcoolică obținută prin fermentarea mustului de struguri – Arbust de munte din fructele căruia se prepară o băutură fină. 9) Băuturi... răcoritoare – Subsemnatul – Comună în Franța. 10) Băutură răcoritoare preparată din suc de portocale, zahăr și sifon – Ode! 11) Numele comercial al unei băuturi răcoritoare acidulate, care conține esență de cola (var.) – Merge la o bere. **DICȚIONAR:** ALG, EPI, AFA

Apărut în revista *Mini Rebus* nr. 8/ 1999

ORIZONTAL: 1) Bucată din țesutul muscular al animalelor tăiate, întrebuițată ca aliment – Nume generic dat mai multor preparate din carne, de tipul salamului. 2) Măruntaie comestibile ale animalelor, din care se fac diverse preparate – Conservă preparată sub formă de pastă de ficat, carne de porc și slănină. 3) Nes. – Ardei folosit drept condiment – Vârf în Alpi. 4) Un fel de cârnaț (mai gros) făcut din carne tocată de vită sau de porc, de obicei afumat și uscat – Bucată de grăsime între pielea și carnea porcului, conservată și preparată ca aliment (cu adaos de sare și de boia sau afumată) sau care se topește, devenind untură (reg.). 5) Gând, judecată – Prefix cu sensul de „articulație”. 6) Rom gol! – Organe ale păsărilor, care servesc la zbor, folosite și la preparatul mâncării – În tavă! 7) Fluviu în Vietnam. 8) Soldat musulman – Partea cea mai importantă a sistemului nervos central la animale, prăjită în grăsime, după ce a fost dată prin făină, ou și pesmet. 9) Tina Pop – Lichid secretat sau conținut în corpurile animalelor și îndeplinind diferite funcții – Paner. 10) Produs alimentar preparat din carne tocată și condimente, introduse în intestine de porc, de oaie sau într-un înveliș din material sintetic – Produs obținut din boabe de cereale (mai ales orz) încolțite, uscate și măcinate, folosit la fabricarea berii, a spirtului, sau prăjit, la prepararea unui surogat de cafea. 11) Produs alimentar în formă de cârnăcior, obținut din carne de vită și slănină tocate fin, introduse și adesea prinse în pereche.

VERTICAL: 1) Produs alimentar fabricat în așa fel încât, păstrat în ambalaje speciale sau în borcane închise, își menține multă vreme nealterate calitățile – Costel Cernat. 2) Friptă – Condiment sub formă de pastă moale, de culoare galben-verzuie, obținute prin prelucrarea plantei cu același nume, cu adaos de zahăr, sare, acid acetic, cimbru etc. 3) Radu Gabrea – În plic! – Mamifere rumegătoare al căror lapte se folosește ca aliment. 4) Nimfă a izvoarelor, a fântânilor și a

apelor curgătoare (mit.) – Bine! 5) A înșira – Galben-negru la față. 6) Emil Tudor – Dânșii – Strigăt cu care se cheamă câinii. 7) Eugen Simion – Mamifer domestic omnivor, cu botul alungit, cu corpul acoperit cu păr aspru, scurt și relativ rar, crescut pentru carnea și grăsimea lui. 8) Emil Hurezeanu – Negru amestecat cu alb (pop.) – Mese! 9) Specie de zaharoză de culoare albă, cristalizată, cu gust dulce și plăcut, obținută mai ales din sfeclă sau din trestie, constituind unul din produsele alimentare de bază – Glandă anexă a tubului digestiv, formată din lobi și vezica biliară, folosită în alimentație, friptă sau fiartă, dar mai ales în prepararea unor produse delicioase precum pateul, lebărvurștiul etc. 10) Lichid volatil cu miros aromatic puternic, întrebuințat în alimentație – Zeu al vânturilor (mit.). 11) Preparate alimentare din pateu de ficat de porc.

Dicționar: HEB, ARTR, ASAB, SAV, LAI, EOL.

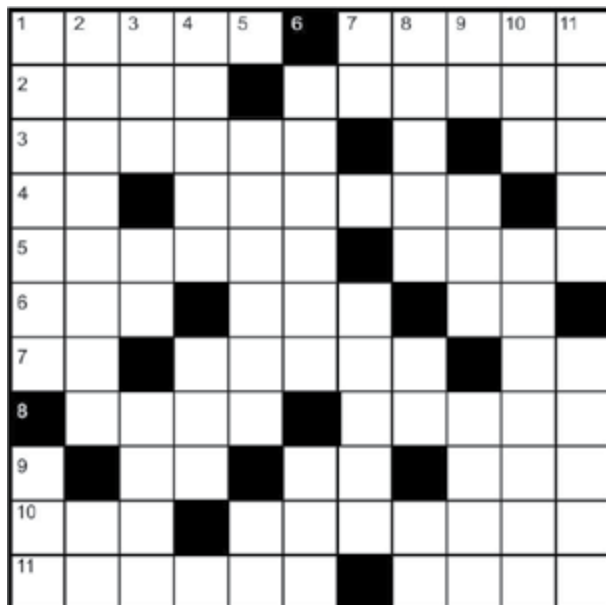
*Apărut în revista **Mini Rebus** nr. 3/ 1999*

ALIMENTE

ORIZONTAL: 1) Bucată din țesutul muscular al animalelor tăiate, întrebuințată ca aliment – Obișnuit. 2) A se uni – Produs alimentar obținut prin coagularea și prelucrarea laptelui. 3) Substanțe organice grase, insolubile în apă, componente ale materiei vii – Puse în pipă! 4) Ființă superioară care se hrănește cu alimente – Dungat. 5) Ansamblu de indicații privind materiile prime, proporția și modul de preparare a unei mâncări (pl.) – Văgăuni. 6) Individ – Fibră care se desprinde din păstaia unor plante leguminoase precum fasolea sau mazărea – Sere! 7) Ieșit pe margini! – Preparat culinar obținut din lapte, ouă și zahăr, cu adaos de cafea, ciocolată, vanilie care se servește ca desert sau se adaugă ca ingredient la unele prăjituri – Copt la mijloc! 8) Personaj masculin din „Vechiul Testament” – Preparat din tomate. 9) Curse! – Vas de lut ars folosit în gospodărie pentru pregătirea și păstrarea bucatelor – Cuțite! 10) Produse avicole, protejate de o coajă calcaroasă și alcătuite din albuș și din gălbenuș, folosite ca aliment – Substanțe organice naturale care conțin carbon, hidrogen și oxigen, prezente în anumite alimente, reprezentând un constituent fundamental al materiei vii și având un rol important în metabolism. 11) Nume generic dat unor vegetale (fasole, cartofi, ceapă etc.), cultivate pentru hrana omului – Gen de plantă erbacee din familia gramineelor, cu inflorescență în formă de spic, din ale cărei boabe se face făină.

VERTICAL: 1) Unități de măsură care indică valoarea energetică a unui aliment – Strat afânat, moale și friabil de la suprafața scoarței pământeste, care constituie mediul de viață al plantelor. 2) Produse în stare naturală sau prelucrate care servesc ca hrană – În duet! 3) Ac de tricotat – Pește! – Mică plantă erbacee din familia

rozaceelor, cu flori albe și cu fructe mici, conice, roșii sau albicioase, comestibile. 4) Credule – Produs alimentar preparat din lapte încheșat și stors de zer. 5) Stabilirea datei exacte a unui eveniment (pl.) – Gem! 6) Șepci marinărești – Prefix cu sensul de „măslin” sau „ulei”. 7) Semințe de mure! – Larg, dezvoltat. 8) Unul din produsele alimentare de bază, de culoare albă, cristalizat, ușor solubil în apă, cu gust dulce și plăcut, obținut mai ales din sfeclă sau din trestie – Albă pe margine! – Carol Gruia. 9) În

mijlocul alunișului! – Talerul cântarului – Plantă erbacee cu tulpină ramificată, cu flori verzi dispuse în ghemulețe rotunde și cu frunze comestibile. 10) Astăzi – Substanță organică azotată, care prin desfacere hidrolitică, eliberează aminoacizi, conținută în anumite alimente. 11) Lichid alb-gălbui cu gust dulceag, foarte hrănitor – Preparat culinar din aluat cu mult unt, așezat în foi și umplut cu brânză sau tocătură de carne.

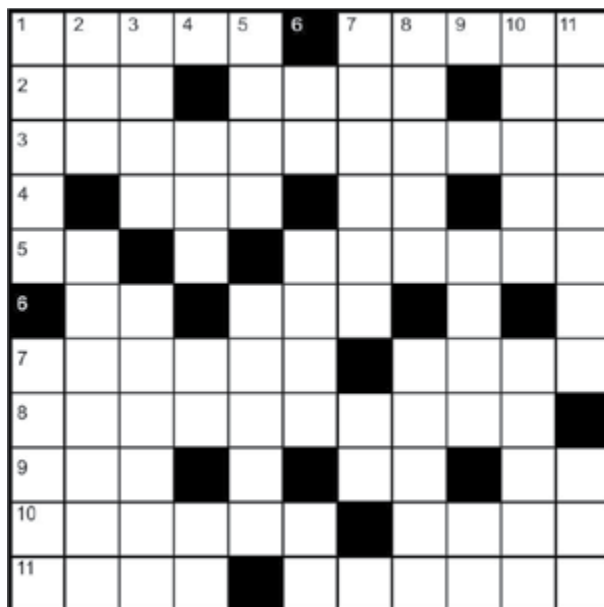
Dicționar: EFAI, TIT, RIP, OLE.

Apărut în revista Mini Rebus nr. 5/ 1998

GRĂDINA CU LEGUME

ORIZONTAL: 1) Plantă erbacee legumicolă cu tulpină înaltă, cu frunze mari, penate și cu flori galbene, cultivată pentru fructul ei comestibil, sferic, roșu, zemos, bogat în vitamine (pl.) – Cristale de gheață care se formează noaptea, primăvara și toamna, prin înghețarea vaporilor de apă din atmosferă și care se depun pe plante și pe sol. 2) Frunze înguste – Anotimpul cel mai călduros în care se coc fructele și legumele – În sală! 3) Plante comestibile cultivate în grădină, de la care se consumă mai ales frunzele și rădăcinile. 4) Atmosferă – Schimb de noapte – Andreea Marin. 5) 12 răsaduri! – Suflare lină de vânt. 6) Esență de parfum! – Teren plantat cu viță. 7) Plantă legumicolă cultivată pentru frunzele sale mari și cărnoase – Bun de mâncat. 8) Fructe de formă alungită, de culoare verde, care se consumă

crude, murate sau gătit. 9) Oraș în Japonia – Pusă pe cal – Seu! 10) Arbust cu flori plăcut mirositoare, albe sau colorate în diferite nuanțe de violet sau albastru-violet, crescute în formă de buchete, cultivat ca plantă ornamentală – Plantă erbacee, legumicolă, din familia liliaceelor, înrudită cu ceapa, cu tulpina cilindrică, groasă, înaltă, cu frunzele lanceolate și cu bulb cărnos. 11) În centru, la Săcele! – Vegetală, mai ales erbacee, cultivată de om, în grădină.

VERTICAL: 1) Strat de legume, în grădină – Unealtă. 2) Măsura lui Cuza – Bulb mic de ceapă, obținut din sămânță și care, răsădit, dă ceapa obișnuită. 3) Construcție specială cu acoperișul și pereții din sticlă sau din material plastic, folosită pentru cultivarea plantelor care nu suportă frigul – Plantă erbacee anuală, din familia leguminoaselor, cu frunze compuse din trei foliole mari, păroase, cu flori albe, alb-verzui, roz sau roșii, cultivată pentru păstaie și pentru semințele sale, folosite în alimentație. 4) Râvnă, sânguină – Nicolae Toma – Ion Lucian. 5) Zăvor – Plantă legumicolă din familia cruciferelor, cu frunze mari, groase și ondulate, care se învelesc unele pe altele formând o căpățână compactă, folosită în alimentație. 6) În tavă! – Divinitate a destinului la vechii greci – Cepe! 7) Straturi de legume sau de flori – Vas gol! 8) Porții – Plantă legumicolă, bienală, comestibilă, cu miros puternic, specific, cu tulpină aeriană, dreaptă, cilindrică și verde și cea subterană, în formă de bulb. 9) Câinele Deltei – Carne! 10) Plantă erbacee aromatică, din familia umbeliferelor, cu frunze filiforme și cu flori galbene, întrebuințată drept condiment – Ardei mărunțit, iute. 11) Produse în stare naturală sau prelucrate, care servesc ca hrană (sg.) – Peluza din dreapta!

Dicționar: UGO, AICĂ, ENOT

BUN E VINUL GHIURGHIULIU

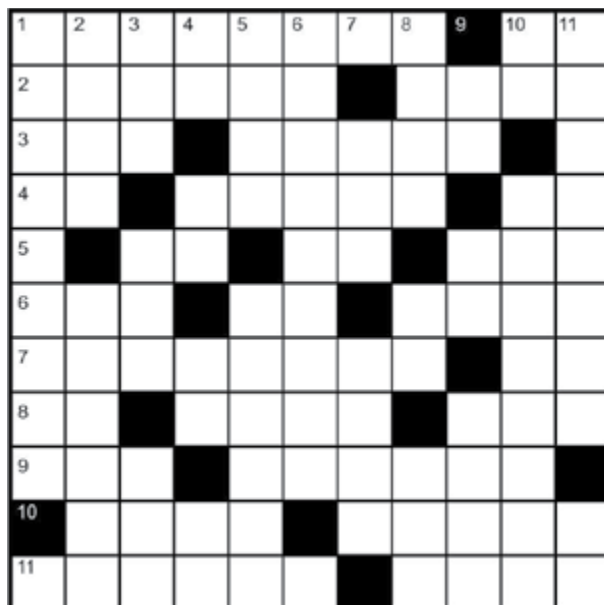
ORIZONTAL: 1) Soi românesc de viță de vie, cu struguri rămuroși și boabe rotunde, de culoare neagră-albăstruie, din care se produc vinuri roșii – Pere... la șpriț! 2) Băutură alcoolică (pop.) – Încăpere subterană unde se țin băuturile la rece. 3) Vin care conține 4 grame zaharuri la litru – Porțiune de lăstar sau de rădăcină din vița de vie, sădită în pământ pentru a forma o plantă nouă. 4) Esență de must! – Vin superior obținut din mustul care se scurge de la sine din strugurii puși în teasc, fără presare – Fes! 5) Capete de viță! – Ion Scărlătescu – Soi. 6) A avea bobul sec (reg.) – Marin Georgescu – Butoaie pentru păstrat vinul. 7) Vin produs dintr-un soi de viță de vie cu struguri roșietici, de mărime mijlocie și boabe sferice uniforme – Eugen Negrici. 8) Intrarea în Cotești! – Element gazos, foarte toxic – Efect comic. 9) Astfel – Soi de struguri cu gust dulce și foarte aromat, cu nume omonim cu o plantă originară din țările calde. 10) Ciclu solar sau lunar – Vinuri care conțin peste 50 de grame de zaharuri la litru. 11) Vin produs din struguri proveniți dintr-un soi de viță de vie nealtoită... de la Nea Mărin – Regiune de vii, podgorii (reg.).

VERTICAL: 1) „... de Bohotin”, vin aromat, dulce, de culoare trandafirie și cu o mare complexitate gusto-olfactivă, fiind denumit „miracolul” cunoscutei podgorii Huși, obținut din struguri cu un mare conținut de zahăr și recomandat la desert. 2) Frecvent – Vas de lemn cu capacitate mică, rotund și turtit, cu gâtul scurt și strâmt, care se poartă atârnat de o curea, în care se ține vinul de servit la nuntă. 3) Luminează... în beci! – Plante perene cu rădăcină puternică și tulpină lipsită de susținere proprie, din care ies mlădițe cu cârcei agățători, cu frunze mari, crescute adânc și cu fructe în formă de ciorchine, care se cultivă într-un număr mare de soiuri și varietăți – Măsuri agrare... la Cotnari! 4) Esență de Fetească! – Gras la mijloc – Cec! – Ulpiu Busuiocan. 5) „Fetească ...”, numele unui soi autohton de viță de vie din care se produce vinul tradițional ce face faima podgoriei Cotnari, una dintre cele mai vechi și mai renumite podgorii românești – Vin foarte dulce obținut în podgoriile din jurul orașului spaniol cu același nume. 6) Soi

2005 – La un grătar și un pahar de vin cu cuscrul Arcaș, cumnatul Marin și nepotul Dan

de viță de vie cu struguri având boabe verzui, îndesate, bune pentru producerea unor vinuri superioare, cu aromă suavă și gust amplu, de neconfundat. 7) Vas plat, rotund – Pseudonim al lui Traian Demetrescu, poet și prozator român (1866-1896). 8) Socotitor cu bile – Boabe fără miez! – Complet dezbrăcat. 9) În vest! – Florin Udrea – Ceremonii. 10) Plic gol! – Numele a două soiuri autohtone de viță de vie, care produc vinuri de calitate superioară: albă și neagră, cultivate în podgoriile de la

Cotnari, Dealu Mare, Jidvei. 11) Varietate de struguri cu boabe dese, de culoare galben-verzuie, cu mici puncte negre, cu piele groasă, din care se produce un vin „italian”, cunoscut ca sec și sobru, în podgoriile de la Bucium-Iași – În file!

Dicționar: OPI, TRAD.

*Apărut în revista **Rebus** nr. 10/ 2002*

LA VÂNĂTOARE

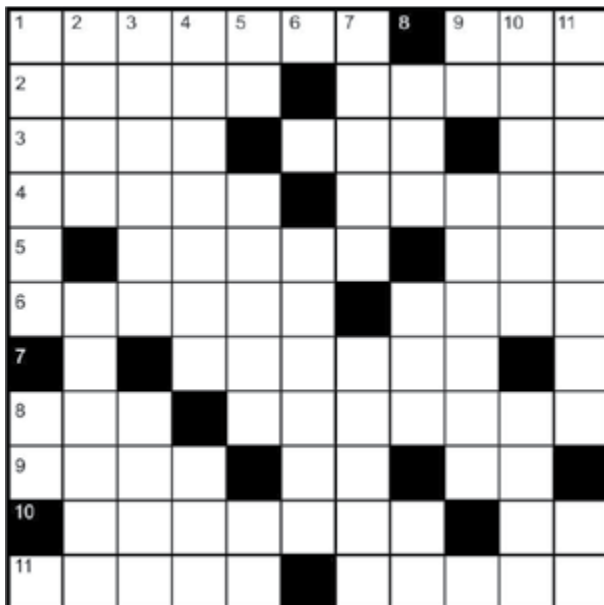
ORIZONTAL: 1) Pasări migratoare de culoare albă, cu ciocul lung și lat ca o lopată și un moț de pene pe cap – Masculul caprei negre și al căprioarei. 2) Ocrotire, sprijin – Proiectile sferice de plumb cu care sunt încărcate unele cartușe de vânătoare (sg.). 3) Pașă (inv.) – A pândi – Vasile Dumitriu. 4) Organ al păsărilor, care servește la zbor, urmărit de țința vânătorilor – Metal de culoare albă-cenușie. 5) Câine de vânătoare de talie mare care urmărește vânatul după miros – Zeu din mitologia scandinavă numit și „Săgetătorul”, meșter în alergatul cu patinele și schiurile și iscusit arcaș. 6) Plantă aromată cultivată pentru uleiul eteric și substanțele grase care se extrag din fructe – Pată albă de păr pe fruntea unui animal, precum cerbul din pădure. 7) Parte a unui animal vânat, păstrată pentru valoarea sau frumusețea ei. 8) Culme din Germania – Piesă mobilă din mecanismul unei arme de foc. 9) Servește la vânat și în unele probe sportive – În pază! – În bloc! 10) Animal fricos

vânat pentru carnea și blana lui (dim.) – Timp bun de vânat. 11. Cerboaică – Pasăre migratoare de baltă de mărimea unui porumbel, cu un moț negru în creștet.

VERTICAL: 1) Pasăre acvatică având penele albe sau negre și gâtul lung și arcuit – Olga Andrei. 2) Câine de vânătoare cu picioare lungi, foarte iute la fugă – Rozătoare acvatice originare din America de sud, cu blana brună-cenușie, foarte apreciată. 3) Cea sălbatică este mai mare decât cea domestică, are blana roșcată-cenușie,

cu dungi negre și trăiește în pădure – Personaj fantastic din basme cu puteri supranaturale, învins întotdeauna de forțele binelui. 4) Loc ferit la o partidă de vânătoare – Bun de muncă. 5) Coadă de marmotă! – Strigăt cu care se îndeamnă un câine să aducă vânatul împușcat sau un obiect aruncat – Udrea Alexandrescu. 6) Plată pentru un serviciu prestat. 7) Bărbătușul raței – Pasăre de mărimea unei găini, cu coada lungă și ascuțită, vânată pentru carnea ei gustoasă. 8) O ia primul la sănătoasa – Jar (înv.) – Cap de șacal! 9) Toma Ionescu – Care are loc reciproc și fără cuvinte. 10) Păsări răpitoare de zi, cu ciocul drept la bază și încovoiat la vârf, cu gheare puternice și aripi lungi și ascuțite – Partea din spate a unor animale cu blană, folosită la confecționarea unor obiecte vestimentare (pl.). 11) Persoană însărcinată cu paza pădurii și ocrotirea vânatului – Mormăit în final!

Dicționar: BASA, URL, OTZ, SEG.

Cu prietenul rebusist Alexandru Cristici

INTEGRAME

Integramele au apărut în:

1. *Oglinda Romaniului* (1995-1999)
2. *Integrame pentru acasă* (1999)
3. *Anotimp Magazin* (1994)
4. *Integrame Rebus TIM Amator* (1995)
5. *Integrame Rebus Nostim* (1995)
6. *Paradisul integramelor* (1995)
7. *Integrame Garell* (1994-1995)
8. *Integrame Dracula* (1994)
9. *Integrame Maxi-Skandy* (1995-1999)

A compus și a publicat peste 1800 de integrame.

Sfântul Ioan				Sculptor (1856-1899)		↖	
				Scriitor (1899-1954)		↙	
				În corti Scriitor (1839-1899)		↘	
				Oana Dinu		↖	
				Cեսuри		↙	
				7 Ianuarie Resort		↘	
A stropi Fagurii Zburătoare		↖					
Gol		↖					
Vedere În baltă		↘					
Cuvni Loviri		↘					
Domnitor Primitor La nave		↙					
Lipici		↙					
Mărgine de Aleei		↙					
A se opri		↙					
Ca Zăpada Fluviu European		↘					
Înteles Poutni		↘					
Ion vinea		↙					
Lina Ciobanu		↙					
Scriitor Ion Luca (1892-1912)		↘					
Scriitor (1948-1925)		↘					
Cuvni Radu Șerban		↘					
Dinu Seabade		↘					
Imbucare		↘					

Apărută în cotidianul Oglinda de Bucegi nr. 56/ 1996

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

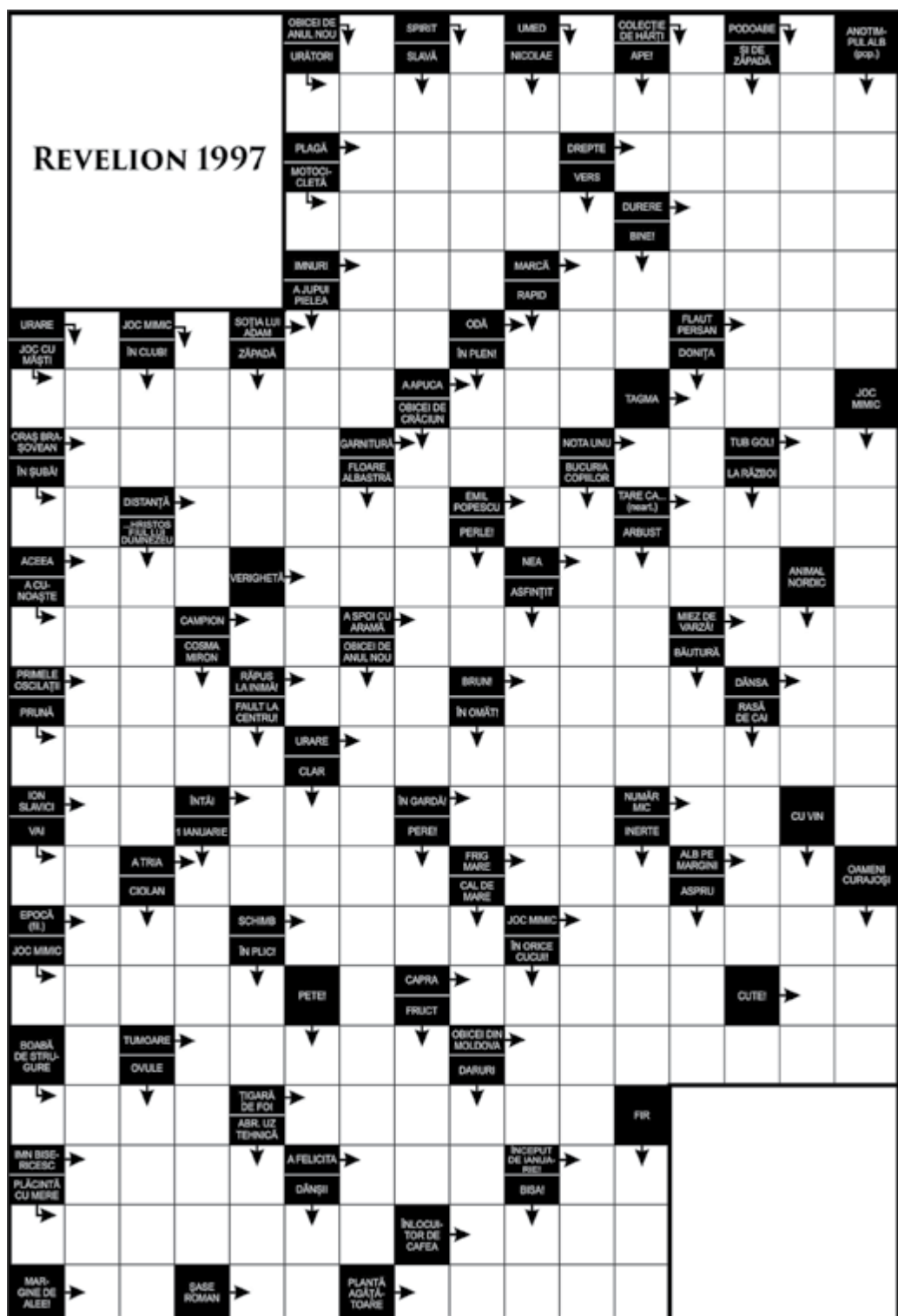

[illegible][illegible]

Instructor	Jucării pe roțile	Spiroidală	24 de ore	Folosință	Țară	NIU	Deschise
Descur-căreață	Între pas și galop	Prins de umăr	Recel	Măncare de porc	Nebună	PECO!	Crudă
Capricorn							
Retor x							
Depilație							
Plantă textilă							
Fabrici de oțet (inv.)							
Tarif							
Ondulat							

Apărută în revista *Anotimp* magazin nr. 141/ 1994

Apărută în cotidianul **Oglinda Romanișului**, nr. 390/1996-1997

Sportivă
Integrată de marian Găzeu,
în memoria prietenului
Ilie Corcoveanu

[illegible]

Publicistică

**COLEGIUL NAȚIONAL „IONIȚĂ ASAN”, CARACAL
SOCIETATEA CULTURALĂ „HARALAMB G. LECCA”,
60 DE ANI DE LA ÎNFIINȚARE (1944-2004)**

Societatea „Haralamb G. Lecca” este continuatoarea unor frumoase tradiții în domeniul cultural-științific în care, timp de aproape o jumătate de veac (1902-1948), au activat 11 societăți și care, prin entuziasmul membrilor săi: elevi, profesori, intelectuali din oraș au creat o atmosferă culturală în urbe, contribuind la ridicarea prestigiului liceului, la cultivarea aptitudinilor elevilor care au devenit mai apoi scriitori, artiști, savanți de renume.

Societatea a luat ființă la 1 noiembrie 1944, cu 60 de membri fondatori, elevi din toate clasele, având ca scop principal crearea unui muzeu arheologic al orașului, fiind condusă de profesorul Crăciun Pătru. Activitatea societății s-a întins pe o perioadă de 4 ani, din 1944 până în 1948 și a constat din serbări școlare, spectacole cu trupe de artiști amatori, ședințe cu programe variate, conferințe, excursii, culegeri de folclor, colecționarea de piese muzeale, publicându-se și 2 anuare, primul pe anul 1944/1945, al doilea pe anul 1945/1946.

Douăzeci de ani mai târziu, în 1968, consiliul pedagogic al școlii a hotărât să fie reînființată vechea societate „Haralamb G. Lecca”, ținându-se seama de activitatea instructiv-educativă din trecut.

Societatea a fost condusă cu competență și cu o generoasă pasiune de doamna profesoară Mariana Petrescu, vreme de 19 ani, din 1968 până în 1987 (anul pensionării).

Din anul 1987 până în 1990, Societatea „Haralamb G. Lecca” a fost coordonată de doamna profesoară Alexandra Ștefan, contribuind în mod activ la reușita manifestărilor și festivităților prilejuite de sărbătorirea centenarului Liceului „Ioniță Asan”, din zilele de 15-16 octombrie 1988.

În perioada care a trecut de la Revoluția din decembrie 1989, odată cu schimbările profunde produse în România în toate domeniile de activitate, grație unor profesori pasionați, iubitori ai actului de cultură, precum Corneliu Vasile, Paul Arețu, Ilie Corcoveanu ș.a., foști elevi ai liceului, Societatea „Haralamb G. Lecca” a fost revitalizată și reorganizată, incluzând cercul de literatură (societatea), cenaclul „Speranțe”, revista „Speranța”, Cercul rebusist „Alutus-tineret”, cercurile pe obiecte, cercul dramatic, activitățile culturale și științifice.

De destinele societății au răspuns, în calitate de președinte, profesorul Corneliu Vasile în perioada 1990-1992, iar din anul 1992 până în prezent, profesorul Ilie Corcoveanu.

În ciclul „Aniversări și comemorări literare” s-au organizat în cadrul unor ședințe festive, medalioane literare, recitaluri de poezie, expoziții de carte, manifestări

consacrate sărbătoririi centenarului nașterii lui Ion Pillat și Adrian Maniu (1991), Cezar Petrescu (1992), Ion Marin Sadoveanu (1993), Camil Petrescu (1994), Ion Barbu și Lucian Blaga (1995), Mihai Ralea (1996), Ionel Teodoreanu (1997), George Călinescu (1999), Bicentenarul nașterii lui Ion Heliade Rădulescu (2002), dar și lui Eugen Lovinescu – 120 de ani de la naștere (2001), Ion Luca Caragiale – 150 de ani de la naștere (2004) ș.a.

An de an, la mijloc de Gerar (15 ianuarie), iubitorii de poezie și-au dat întâlniri cu Mihai Eminescu „Luceafărul spiritualității românești”, la biblioteca liceului, având loc aici medalioane, expoziții, recitaluri, concursuri dedicate zilei de naștere sub genericul: „Mihai Eminescu – Luceafărul poeziei românești” (1992, 1993, 1996), „Eminescu -144” (1994), „Eminescu – 145” (1995), „Eminescu – omul deplin al culturii românești, (1996, 1997), „Mihai Eminescu, poetul național al românilor” (1998), „Mihai Eminescu – 150” (2000), „Mihai Eminescu – 151” (2001), „Mihai Eminescu – 152” (2002), „Luceafăr și la ...153 de ani” (2003), „Mihai Eminescu – mereu un Luceafăr” (2004).

În ciclul „Personalități românești” s-a prezentat viața și opera scriitorilor caracaleni Haralamb G. Lecca (1873-1920), Virgil Carianopol (1908-1984), Tudor Măinescu (1892-1977), a compozitorului Radu Șerban (1927-1984), a pictorului Marius Bunescu (1881-1971) etc., evidențiindu-se contribuția acestora la dezvoltarea literaturii, culturii și artei românești în cadrul unor manifestări precum: „Scriitori din Romani” (1999), „Trecut și viitor în lirica românească” (1998), „Medalion plastic Marius Bunescu -120 de ani de la nașterea pictorului caracalean”, 15 mai 2001.

Liceul nostru a fost gazdă primitoare a unor manifestări din cadrul Festivalul Național de Poezie „Virgil Carianopol” (1993, 1995, 1997, 1998), prilej de întâlnire cu scriitorii caracaleni Ion Potopin, Nicolae Paul Mihail, dar și din București, Craiova, Slatina ori cu actorii Silviu Stănculescu, Radu Beligan, Mitzura Arghezi, cu dramaturgii D.R.Popescu, Marin Sorescu, Paul Everac, cu Ileana Vulpescu, Ecaterina Oproiu, cu prilejul Festivalului de Teatru Neprofesionist care avea loc la Caracal.

Sub genericul „Carte frumoasă, cinste cui te-a scris”, s-au desfășurat întâlniri cu cititorii și lansare de cărți ale unor scriitori românești: Corneliu Vasile (1992), Ion Precupețu (1994), Constantin Iancu (1997), Gheorghe Mihail (1993), Mariana Didu (2001), Ion Zbârcot, Dumitru Nicolcioiu, organizându-se un colț al „Scriitorilor din Caracal și din Romani”.

Deosebit de interesante au fost și manifestările dedicate marcării aniversării liceului, precum: simpozionul „Liceul „Ioniță Asan” – 105 ani de existență” (1993), sesiunea de referate și comunicări științifice prilejuită de sărbătorirea a 110 ani de la înființarea Colegiului Național „Ioniță Asan” (octombrie 1898), masa rotundă cu tema „115 ani de la înființarea Colegiului Național „Ioniță asan” din Caracal (octombrie 2003).

De o atenție deosebită s-au bucurat și manifestările dedicate aniversării orașului Caracal reunite sub genericul „Zilele municipiului Caracal” din perioada lunii noiembrie, din care vom aminti „Caracal-455 de ani de la prima atestare documentare a orașului -17 noiembrie 1538- (1993), „460 de ani de la prima atestare documentare a orașului Caracal” (1998), „465 de ani de la prima atestare documentare a orașului Caracal” (2003), „466 de ani de la prima atestare documentare a orașului Caracal (2004).

Sărbătorile de suflet ale neamului nostru precum: 1 Decembrie – Ziua Națională a României, 24 ianuarie – Unirea Principatelor Române, 9 Mai – Ziua Independenței de Stat a României, ca și alte momente importante din istoria milenară a poporului român au fost evocate an de an de profesorii de la catedra de istorie: Elisabeta Avram, Maria Panțir, Foarea Marghescu, Ștefan Crăciuneanu, Jeana Marica, Răzvan Bățăgui. Amintim aici doar câteva: „Ziua Independenței” (125 de ani de la Proclamarea Independenței de Stat a României) (2002), „Unirea cea mare” (simpozion cu prilejul zilei de 1 Decembrie, Ziua Națională a României) (2003), „Unirea – Națiunea a făcut-o” (145 de ani de la Unirea Principatelor Române sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza) (2004), „150 de ani de la Revoluția de la 1848” (concurs cu premii) (1998), „2004-Anul Ștefan cel Mare și Sfânt” (500 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare, domn al Moldovei (1457-1504), una dintre cele mai de seamă personalități ale istoriei românești) (2004).

Dintre activitățile cu caracter științific reținem: „Einstein și teoria relativității reflectate în fizică și filozofie” (1992) cu contribuția profesorilor Constantin Dan și Maria Petrescu, simpozionul „Fizicieni români în fizica modernă: H. Coandă și Șt. Procopiu” (1994), coordonate de profesorii Constantin Dan și Claudia Cocoșilă, „Albert Einstein (1879-1955), cel mai mare fizician al tuturor timpurilor” (2001), organizate de profesorii Claudia Cocoșilă și Marin Ștefan, centenar „Neda Marinescu” (1900-1959) (2000), simpozion cu tema „100 de ani de la nașterea lui Neda Marinescu, fizician român de renume mondial”, organizator profesor Claudia Cocoșilă, expoziție „Trecut, prezent și viitor – arc peste timp” (tehnici audio-video și aparate vechi în dotarea liceului, 1998, laborant Petre Popa) ș.a.

Catedra de geografie a organizat în acești ani „Columb-500” (500 de ani de la descoperirea Americii) (1992), coordonat de profesor Ioana Onescu, „Peste un veac de activitate meteorologică în țara noastră” (1996), coordonator profesor Maria Combii, „Omul și natura la cumpăna dintre milenii” (1998), simpozion pe tema protecției mediului, coordonator profesor Maria Combii.

Catedra de socio-umane a inițiat câteva activități precum: dezbaterea „Despre dialogul umanismelor și imunitatea violenței. Reașezarea valorilor în Est între reformism și conservatorism” (1993), condusă de profesor Mircea Olaru, „Despre comete” (1996), expunere prezentată de profesor Paul Tatomirescu, dar și „Gânduri bune pentru gânduri bune” (1998), conferință ținută de părintele Teofil Pârâianu de la

Mănăstirea Sâmbăta de Sus ș.a.

Zilele francofoniei (ediția a III-a), martie 2001, spectacol literar-muzical, organizat de catedra de limba franceză, coordonator profesor Florina Diaconescu și Doinița Pinu, „Anul Internațional al limbilor moderne. Săptămâna Comenius” (2003), simpozion și spectacol, se enumeră printre cele mai recente manifestări organizate de catedra de limba modernă din colegiul nostru.

Anul 2001 – anul Brâncuși (manifestări dedicate împlinirii a 125 de ani de la nașterea sculptorului Constantin Brâncuși, coordonat de profesorii Maria Delcea și Ilie Corcoveanu) (2001), Constantin Brâncuși – părintele sculpturii moderne” (45 de ani de la trecerea în neființă a marelui sculptor, expoziție medalion plastic 2002), simpozionul „Pinacoteca Marius Bunescu” – 50 de ani de existență: 1947-1997 (1997), coordonatori profesori Elena Sârbu și Ilie Corcoveanu, moment aniversar „55 de ani de la înființarea Pinacotecii Marius Bunescu” (2002), organizatori bibliotecar Magdalena Sîrbu și profesor Ilie Corcoveanu, „Poezia toamnei. Toamna caracaleană”, 2001 (seară cultural-muzicală, coordonator profesor Corneliu Vasile), „Centenar Giuseppe Verdi”, 2001 (activități de marcă a 100 de ani de la moartea compozitorului Giuseppe Verdi, realizat de profesor Ion Constantinescu și clasa a X-a G, dirigințe Ilie Corcoveanu ș.a, se numără printre cele mai reușite și frumoase acțiuni realizate de elevi și cadre didactice).

Nu putem să nu amintim și câteva din activitățile îndrăgite de elevii liceului desfășurate anual: „Miss Boboc internat”, seară de poezie, muzică și dans (organizatori Leliana și Gheorghe Stoian, pedagogi), „Miss Boboc Colegiu” (seara cultural-muzicală pentru liceeni, organizatori profesorul de muzică Ion Bîrză și directorii educativi din liceu, respectiv consilierii pe probleme educative), spectacole folclorice cu prilejul sărbătorilor de iarnă realizate de comisia metodică a învățătorilor și a diriginților, a catedrei de religie, engleză: a profesoarelor Niculina Tomescu, Dana Burnei ș.a.

Societatea Culturală „Haralamb G. Lecca” a valorificat potențialul cultural-educativ și estetic al Bibliotecii „N.B.Locusteanu” a liceului, al Pinacotecii „Marius Bunescu”, al Colțului Muzeistic „Profesor Ilie Constantinescu”, al cabinetului metodic „Profesor eminent Pătru Crăciun”, al Amfiteatrului liceului.

Pentru realizarea obiectivelor propuse și a manifestărilor înscrise în programul de activitate, societatea a realizat o bună conlucrare cu Palatul Copiilor și Elevilor din Caracal, cu Casa de Cultură „Radu Șerban”, cu Biblioteca Municipală „Virgil Carianopol”, cu Cercul Militar din Caracal, cu Muzeul de Istorie al Romanăștilui, cu celelalte școli și licee, dar și cu alte instituții, organizații, asociații, fundații, societăți, redacții de publicații, posturi de radio și televiziune, atât pe plan local cât și național.

Prof. ILIE CORCOVEANU,

*Articol publicat în Revista Limba și literatura română a
Societății de Științe filologice din România, nr. 4/ 2004*

PERSONALITĂȚI ROMANAȚENE HARALAMB G. LECCA (1873 - 1920)

HARALAMB G. LECCA, poet, prozator, dramaturg și traducător este una din personalitățile romanațene de seamă din domeniul literaturii române de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX.

Scriitorul s-a născut la 23 februarie 1873, în orașul Caracal, fiind nepot al pictorului Constantin Lecca. Este unicul fiu al lui George Lecca, ofițer de carieră, distins pe câmpurile de luptă ale Războiului de Independență și al Zoei Mănăstiriceanu. Din păcate, mama scriitorului se stinge din viață la numai 26 de ani, în ianuarie 1876, răpusă de o boală necruțătoare, lăsând copilul orfan la o vârstă fragedă.

Tatăl său este nevoit să se recăsătorească trei ani mai târziu, în 1879, cu Eliza Habudeanu, având doi copii: pe Octav-George (n.23 februarie 1880), ajuns istoric genealogist și pe Elvira Yga (n.27 ianuarie 1882).

Urmează cursurile Școlii Primare de Băieți Nr. 1 din orașul natal (1880-1883). După absolvirea gimnaziului și Liceului Central Craiova (1891), frecventează cursurile Facultății de Drept din București și Medicină din Paris, căsătorindu-se cu Natalia Botez. Va fi prezent în viața teatrală, îndeplinind funcțiile de subdirector general al teatrelor, director al Teatrului Național din Iași și inspector general al teatrelor.

Debutează cu poezia „În cimitir” în „Revista nouă” a lui B.P. Hașdeu, la 15 mai 1892, care-i prefătează și volumul de debut „Prima” (1896), volumul premiat de Academia Română, ca și volumul „Secunda” (1898). De altfel, anul 1896 este anul de multiple debuturi, cu volum de versuri, proză și dramaturgie. Publică volumele de poezii: „Sexta” (1901), „Octava”, „Poezii. A noua” (1904), „Poezii. A opta sută”(1911) ș.a.

Ca prozator, a debutat cu nuvela „Într-o zi de curse” (1896) în revista „Convorbiri literare”, iar încercările de acest gen publicate în „Noua revistă română” și „Flacăra” au fost strânse în volumul intitulat „Crângi. Nuvele” (1814), din care se detașează „Dincolo. Din Dunăre la Balcani”, surprinzând note și impresii din campania din Bulgaria la care a participat.

Traducător fecund, cum îl numea George Călinescu, Haralamb G. Lecca este în același timp și autor al multor piese de teatru social, unele cu succes la public: „Bianca”, poemă dramatică în trei acte (1896), „Casta Diva” (1899), „Jucătorii de cărți”(1900), „Suprema Forță” (1901), „Câinii” (1902), „Cancer la

Împreună cu elevii, cinstind memoria scriitorului caracalean Haralamb G. Lecca, februarie 2005

inimă" (1907) ș.a.

Cunoscut ca primul dintre autorii dramatici care au jucat în propriile piese, scriitorul Haralamb G. Lecca s-a remarcat mai ales prin traduceri din dramaturgia universală a unor capodopere sau piese de rezistență precum: „Femeia îndărătnică” (1897) de W. Shakespeare, „Atalia” (1907), de Racine, „Romeo și Julieta” (1907) de W. Shakespeare, „Bărbierul din Sevilla” (1908), de Beaumarchais, „Horatiu” de Corneille, „Tartuffe” de Moliere (1914). A colaborat la revistele: „Ateneul român”, „Vatra”, „Convorbiri literare”, „Flacăra”, „Revista nouă” și altele, semnând și cu pseudonimul „Câmpeanu”, iar ca interpret a apărut într-un program de teatru cu pseudonimul „Sybil”.

În calitate de căpitan de artilerie, ia parte la prima conflagrație mondială, unde este decorat cu „Coroana României”, cu însemn de „Virtute militară”. Haralamb G. Lecca se stinge din viață la 9 martie 1920, în urma invalidității căpătate în război, fiind înmormântat la Cimitirul Bellu din București.

Traducător și localizator de piese străine, autor al unor lucrări dramatice originale, conducător de instituții teatrale, înalt funcționar în conducerile teatrelor, regizor și actor, Haralamb G. Lecca a jucat un rol important în această epocă novatoare, în propășirea teatrului românesc, în punerea lui pe baze moderne.

Prof. ILIE CORCOVEANU,

Articol publicat în „Oglininda Romaniștilui” din 23 februarie 1997

CEZAR PETRESCU (1892-1961)

Cezar Petrescu este o personalitate de seamă a literaturii române interbelice. S-a născut la 1 decembrie 1892 în localitatea HODORA-COTNARI, județul Iași, în casa bunicilor săi după mamă. Este fiul lui DIMITRIE PETRESCU, fiu de țărani clăcași, originar din Caracal, din satul Boldul de Sus și al Olgăi (n. Comoniță), descendentă a unei vechi familii de boieri din ținutul Neamț.

Tatăl scriitorului fugise la 12 ani în lume pentru a învăța carte; urmează Școala de Silvicultură de la Herăstrău — București, este trimis cu o bursă la Paris de unde revine cu titlul de doctor în științe agricole.

Copilăria și-o petrece în mediul rural, la Pănești-Dragomirești (Roman) unde tatăl său, inginer agronom, era profesor și director la Școala de Horticultură.

Primii doi ani de școală îi face acasă, iar următorii doi ani, la Roman (1901—1903). Studiază la Liceul Național din Iași, cu excepția clasei a doua, urmată la Roman, luându-și bacalaureatul în 1911. Se înscrie la Facultatea de Drept din Iași, obținând licența în 1915.

Debutază în literatură în anul 1907 cu nuvela *Scrisori* în revista *Sămănătorul*. În același an, tatăl său moare prematur, la vârsta de 47 de ani, iar mama cu cei șapte copii minori se strămută la Iași.

Scriitorul colaborează la revistele: *Facla*, *Opinia*, *Versuri și proză*, *Cronica*, *Chemarea* ș.a. În timpul Primului Război Mondial e reformat și lucrează ca funcționar. Se mută la București, în decembrie 1918, unde intră în publicistică fiind codirector la revista *Hiena* (1919), redactor la *Adevărul*, *Dimineața*, *Țara nouă*, apoi se mută la Cluj, la *Voința* (1920), unde întemeiază împreună cu Adrian Maniu și Gib I. Mihăescu revista *Gândirea*, la 1 mai 1921.

Debutază editorial cu volumul de proză *Scrisorile unui răzeș* (1922), urmat de *Drumul cu plopi* (1924), *Omul din vis* (1925), *Omul care și-a găsit umbra* (1928), *Aranca, Știma lacurilor* (1929) ș.a. Bolnav fiind, revine la București (1923), intră în redacția cotidianului lui N. Iorga, *Neamul românesc*, părăsește *Gândirea* și fondează ziarele *Cuvântul* și *Curentul* (1928).

Se afirmă ca romancier cu *Întunecare* (1927—1928), care reflectă drama tânărului Radu Comșa, căruia prima conflagrație mondială îi distruge, ca atâtor colegi de generație, iluziile de fericire. Publică în continuare numeroase romane

și volume de nuvele organizate într-o vastă **Cronică românească a veacului XX**, după modelul **Comediei umane** a lui Balzac, care-i aduc în 1931 **Premiul Național pentru literatură**. A dat o amplă reconstituire biografică romanțată a vieții lui Eminescu în trilogia **Luceafărul, Nirvana, Carmen saeculare** (1935-1938).

Este secretar general al Ministerului Artelor în 1936 și director al ziarului oficios *România* (1938), al revistei *România literară*, ambele suprimate în 1940.

Devine membru al Academiei Române din 1955.

Literatura lui Cezar Petrescu, de o largă audiență în epocă, cu un imens succes de public, cu toate rezervele criticii de prestigiu, ambiționează să cuprindă într-o amplă frescă epică momentele nodale ale istoriei societății românești (1848, 1907, cele două conflagrații mondiale), din perspectiva critică a unei concepții patriarhale, urmărind destine individuale („inadaptabilul”) și colective (clasele, geografia provinciei și Capitalei) într-o tonalitate sceptică, decepționantă, sumbră.

Cariera prodigioasă a gazetarului îl familiarizează cu cele mai diverse medii, de la formele de existență ale țărănimii (**Apostol**, 1933; **1907**, 1937-1938), la mutațiile spectaculoase ale procesului industrializării capitaliste (**Comoara regelui Dromichet**, 1931; **Aurul negru**, 1934), la straturile vieții „târgurilor unde se moare” (**Oraș patriarhal**, 1933; **La Paradis general**, 1930), ori ale orașului tentacular, cu lumea interlopă, a „faptelor diverse”, a mediilor potențailor politici, intelectualilor etc. (**Calea Victoriei**, 1930; **Baletul mecanic**, 1931; **Duminica orbului**, 1935). Cezar Petrescu este unul din puținii prozatori români prin excelență citadin, evoluând fără prejudecăți și stinghereli în mediile cele mai felurite, create de diversificarea societății noastre postbelice.

Autor al câtorva cărți pentru copii, cu o mare audiență, devenite „clasice”: **Pif...Paf...Puf**, 1930; **Fram, ursul polar**, 1932; **Neghiniță**, 1949 va trece în lumea umbrelor la 9 martie 1961, la București, în urma unui atac de cord, fiind înmormântat la cimitirul Bellu din Capitală.

Prof. ILIE CORCOVEANU,

Articol publicat în „Oglină Românească”,

Cotidian popular, în 12 dec. 1997

PERSONALITĂȚI ROMANAȚENE
VIRGIL CARIANOPOL
(1908-1984)

Virgil Carianopol este una din personalitățile de frunte ale Romanatiului în domeniul literaturii române. Poet original, cu rezonanță în epocă, s-a născut la 29 martie 1908 în Caracal, unde își petrece copilăria și adolescența. Este fiul lui Grigore Carianopol, funcționar de tribunal, și al Atenei (născută Popescu). Urmează clasele primare (1916-1920) și primele două clase secundare (1920-1922) la Liceul „Ioniță Asan” din Caracal. La absolvirea liceului, funcționează un an ca practicant la Tribunalul Romanați, după care urmează cursurile unei școli de artificieri de la Pirotehnia Armatei din București (1924-1930), devenind specialist în fabricarea de pulberi și explozivi. Renunță însă la cariera armelor și urmează, ca student „audient”, cursurile Facultății de Litere și Filozofie a Universității din București (1934-1938). Lucrează ca angajat civil în diverse servicii ale armatei.

După propria-i mărturisire, Virgil Carianopol s-a format ca scriitor la gruparea literară „Panait Cerna”, unde a apărut mai târziu și revista „Vraja” al cărei redactor a și fost o perioadă. A debutat în 1928 în „Zorile Romanatiului”, o revistă mai puțin cunoscută, condusă de învățătorul Marin Georgescu și soția sa, ce apărea în comuna Celaru a fostului județ Romanați, cu poezia „Gânduri”, moment neconsemnat de critica literară.

Debutează în același an în revista „Vraja”, iar în 1929 cu poezia „Pentru cine iese luna”, publicată în „Gazeta noastră”.

Editorial debutează în anul 1931 cu volumul „Flori de spin”, care nu e definitiv pentru orientarea sa poetică, după care au urmat încă 24 de volume de versuri, literatură pentru copii și memorialistică, într-o activitate literară de peste cinci decenii. Poetul a început prin a frecventa cercurile avangardiste, deși provenea și el din același mediu oltenesc rural, ca D. Ciurezu, Radu Gyr, N. Crevedia și V. Ciocâlțeu. Alte două volume „Virgil Carianopol” (1933) și „Un ocean, o frunte în exil” (1934) îl integrează curentului suprarealist, configurând în evoluția poetului o primă fază, avangardistă.

Cu „Scriitori către plante” (1936), volum distins cu premiul de poezie al Societății Scriitorilor Români, Virgil Carianopol abandonează definitiv exercițiile avangardiste, ca să-și găsească timbrul propriu tot într-o poezie hrănită de valorile htonice ale peisajului oltean. Orientarea aceasta se conturează și mai hotărât în întreaga producție ulterioară a autorului: „Carte pentru domnițe”(1937), „Frunzișul toamnei mele” (1938), „Scară la cer” (1940), marcând trecerea spre un

tradiționalism gândirist, o a doua fază a creației poetice.

Poetul a făcut războiul în răsărit, scriind unul dintre cele mai zguduitoare volume de versuri „Poeme de pe front” (1942), pe care multă vreme istoria literară nu l-a consemnat, devenind unul din capetele de acuzare împotriva sa. A făcut parte din grupul de scriitori și gazetari care au cunoscut din plin represiunea comunistă, a fost înlăturat din Societatea Scriitorilor Români și apoi închis cu prietenii lui, Radu Gyr și Nichifor Crainic, făcând ani grei de temniță.

Opera sa de maturitate: „Versuri” (1967), ediție retrospectivă, unde s-au adăugat și ciclurile „Cântece interzise” (1936-1944) și „Inedite” (1966), cu care Carianopol își făcea reîntrarea în viața literară, după o absență de un sfert de secol, „Cântece de amurg” (1969), „Cântece românești” (1970), „Viorile vârstei” (1972), „Ștergar românesc” (1973), „Lirice” (1973), „Elegii și elegii” (1974), „Cântece oltenești” (1977), „Peisaj românesc” (1979) etc. conține valoroase notații de esență folclorică, reunind versuri rafinate ale unui sentimental horatian, cu conștiința efemerității lucrurilor, „din propria viață și a eternității patriei”. Elemente chtonice (câmpurile brumate, șaluri verzi de păduri, toamnele aurii, diminețile subțiri țesute din borangic, mătasea porumbului, plopii argințați, turmele cumiți, apele sclipitoare și zăpezile) se insinuează în universul lui Virgil Carianopol cu sficiunea glasului său și cu aceeași blândețe tristă. Și în ultimele volume: „Lumini pentru dragostea mea” (1978), de factură erotică, „Viorile vârstei” (1978), ediție selectivă, prefăcută de Al. Piru, „Cântec la plecarea verii” (1981), „Scară la cer” (1983), ediție retrospectivă, prefăcută de C. Stănescu, Virgil Carianopol rămâne un poet al sentimentelor fundamentale.

Traietoria prozodică evoluează de la nonconformismul suprarrealist către versificația clasică. În timp ce G. Călinescu îl încadra pe V. Carianopol la poezii suprarrealiste, cu evoluții promițătoare și influențe succesive de „arghezisme”, critica actuală îl înregistrează ca pe un poet autentic, una dintre cele mai interesante voci în epocă. Multe din poemele lui Virgil Carianopol sunt antologice, remarcându-se prin muzicalitate și ritmuri interioare originale, grave, în rezonanță cu trăirile intime cele mai profunde ale celor care receptează poezia cu revelația autodescifrării.

Copiilor li se adresează în versuri, prin volumele „Clopoței și prichindei” (1977), „Copilul și țara” (1981) distins cu premiul Asociației Scriitorilor din Craiova, „Cântece pentru mama” (1984), ca și în proză, prin volumele de povestiri istorice „Arcașul lui Ștefan” (1976) și „Copilul cu inima de aur” (1980), evocând figuri legendare precum Mihai Viteazul, Vlad Țepeș, Alexandru Ioan Cuza.

Virgil Carianopol este și autorul unor admirabile pagini memorialistice în „Scriitori care au devenit amintiri” (1973) unde apar în ipostaze inedite Ion

Pillat, Camil Petrescu, Nicolae Iorga, Ion Minulescu, Octavian Goga, Ionel Teodoreanu, iar în volumul al doilea al cărții, apărut în 1982, la Craiova, evocă personalități ale culturii române din perioada interbelică, între care Vladimir Streinu, Zaharia Stancu, Victor Eftimiu, Aron Cotruș ș.a.

Poetul este prezent în cele mai cunoscute periodice literare: „Gazeta noastră”, „Universul literar”, „Convorbiri literare”, „Viața românească”, „Gândirea”, „Revista Fundațiilor Regale”, „Gazeta literară”, „România literară”, „Ramuri” și altele, în unele semnând cu pseudonim: Virgil Călugăru, V. Jianu, V. Olteanu, V. Cariopol, Vicar.

După ce își găsește adevărata împlinire dovedind în ultimele volume o evoluție puțin obișnuită, Virgil Călugăru se stinge din viață la vârsta de 76 de ani, la 6 aprilie 1984, la București, fiind condus pe ultimul său drum, la cimitirul Bellu și de un grup de prieteni din orașul natal în care poetul revenea cu multă dragoste și emoție la întâlnirile cu cititorii.

La aproape un veac de la nașterea poetului atras de ținuturile dintre Olt, Dunăre și Carpați, unul dintre cei mai de seamă exponenți ai spiritului oltenesc în literatură, ne sunt încă vii în memorie, ca un mesaj pentru generațiile viitoare, versurile din celebrul „Cântec oltenesc”, interpretat de inegalabilul Tudor Gheorghe: „Muică, noi suntem un neam / Ca frunza zbatând pe ram./ Dacă n-aveam Jiu de soi / Trăgeam Oltul mai spre noi.”

*Casa din Caracal unde s-a născut
Virgil Călugăru*

Prof. ILIE CORCOVEANU,
Articol publicat în „Oltul”,
Cotidian regional, în 28 martie 2003

GEORGE BACOVIA (1881-1957)

George Bacovia este un ilustru reprezentant al simbolismului românesc. Poetul semnează cu pseudonim, numele său fiind George Vasiliu. S-a născut la Bacău, la 17 septembrie 1881, ca fiu al comerciantului Dimitrie Vasiliu și al Zoiței (n. Langa). S-a stins din viață la București, la 22 mai 1957.

Studiile începute la Bacău, după care urmează Școala Militară din Iași, Liceul băcăuan „Ferdinand”, absolvit în 1903, Facultatea de Drept din București și Iași, cu licență luată în 1911. Plătește zece ani cotizațiile de avocat la baroul din Bacău, fără să profeseze. A ocupat diverse slujbe, în mod intermitent, din cauza sănătății sale precare, cum ar fi cea de copist, șef de birou, ajutor contabil, profesor suplinitor, la Bacău și București, referent bibliotecar, obținând, în 1932, o pensie din partea Societății Scriitorilor Români și, din 1940, de la Casa de pensii a scriitorilor. În 1955, Consiliul de Miniștri îi acordă o pensie de onoare.

A debutat în revista „*Literatorul*” (1899) cu poezia „*Și toate*”, semnată V. George. Format în mediu simbolist, frecventând cenacul macedonskian (1903-1904). Din 1907 colaborează la revista „*Versuri*” (devenită „*Versuri și proză*”) a lui I. M. Rașcu, iar din 1912 la „*Flacăra*”. Scoate, la Bacău, revista „*Orizonturi noi*” (1915) și „*Ateneul cultural*” (1925).

Debutează editorial cu volumul „*Plumb*” (1916), premiat de Ministerul Artelor în 1923. George Bacovia scrie puțin, volumele de versuri îi apar la intervale relativ mari: „*Scânteii galbene*” (1926), „*Cu voi*” (1930), „*Comedii în fond*” (1936), „*Stanțe burgheze*” (1946), dar recunoașterea critică survine destul de târziu. Acest ultim fapt se datorează dificultății de încadrare într-o formulă poetică preexistentă a unui creator atât de original. Reprezentând un moment de vârf al simbolismului românesc, Bacovia depășește însă locurile comune ale acestui curent, valorificându-le la nivelul genialității. El figurează printre clasicii literaturii secolului XX, fiind laureat al Premiului Societății Scriitorilor Români (1925) și al Premiului Național (1934). Din 1933 Bacovia se stabilește în București. O mai veche nevroză îl silește la o viață în general retrasă. În 1947 este sărbătorit la Bacău pentru 65 de ani de vârstă și 50 de ani de activitate literară. Opera i se reeditează începând din 1956.

Simbolist prin formație, Bacovia își depășește epoca, aparținând poeziei române moderne ca unul dintre marii precursori. Despre manierismul estetic definind atmosfera cunoscută în istoria literară sub numele de „bacovianism” au vorbit toți marii critici. Atmosfera lăuntrică particulară este, cum spunea E.

Lovinescu, deprimantă: „de toamne reci, cu ploi putrede, cu arbori cangrenați, limitat într-un peisagiu de mahala de oraș, provincial, între cimitir și abator... atmosferă de plumb... în care plutește obsesia morții și a neantului”. Găsim în poezia lui Bacovia influența din E. Poe și din simbolismul francez: Rollinat, Laforgue, Baudelaire, Verlaine, prin atmosfera de nevroză, ideea morții, cromatica și predilecția pentru muzică. Impresiile sunt sugerate prin corespondențe muzicale, dar și prin culoare, poetul fiind influențat de pictori impresionisti ca Renoir și Degas. G. Bacovia este poetul toamnelor dezolante, al iernilor ce dau sentimentul de sfârșit de lume, al căldurilor toride, al primăverilor iritante și nevrotice („Decembre”, „Lacustră”, „Cuptor”, „Nervi de primăvară”). Cadrul este orașul de provincie, cu parcuri solitare, cu fanfare militare, cu cafenele sărace, cuprinse într-o realitate demoralizantă, amenințând să se prăbușească. La G. Bacovia, „sensibilitatea fuzionează cu tema lirică, astfel încât actul liric devine un act existențial”.

G. Bacovia se situează între două momente ale istoriei literare românești. El ilustrează „devenirea istorică a curentului simbolist”, care evoluează spre formule lirice intermediare impresioniste și expresionist-moderniste.

*Prof. Ilie CORCOVEANU, Articol publicat în „Oltul”, nr.1236,
28 mai-3iunie 2007*

*
**

GEORGE TOPÎRCEANU (1886-1937)

George Topîrceanu este unul dintre poeții cei mai populari și simpatizați de public în perioada interbelică. S-a născut la București, la 21 martie 1886. Este fiul cojocarului Gheorghe Topîrceanu și al Paraschivei (n. Coma), țesătoare de covoare la azilul „Elena Doamna”, amândoi originari din părțile Sibiului. Urmează școala primară la București (1893-1895), pe care a continuat-o în comuna Șuici, județul Argeș, unde părinții se stabilesc o vreme. Revenit în capitală în pragul adolescenței, este elev al liceelor „Matei Basarab” și „Sf. Sava” (1898-1906), iar în 1906 se înscrie la Facultatea de Drept, pe care o părăsește pentru cea de Litere, fără a termina studiile. Debutază în 1904 la revista umoristică „Belgia Orientului”, colaborând apoi cu versuri la o serie de publicații ale vremii: „Duminică”, „Revista noastră”, „Revista ilustrată”. Ocupă diverse funcții mărunte, colaborează la revistele „Sămănătorul”,

„Neamul românesc literar”, „Ramuri”, apoi se apropie de cercul „Vieții românești”, unde își începe colaborarea în 1909 cu parodia „Răspunsul micilor funcționari” (replică la „Caleidoscopul lui A. Mirea”). Apropiat de G. Ibrăileanu, unul din marii critici al epocii, cu care întreține o interesantă corespondență, se stabilește la Iași (1911), intrând în redacția „Vieții românești”. În atmosfera creată de revista ieșeană, care promova ideologia poporanistă și teoria specificului în literatură, G. Topîrceanu găsește terenul prielnic afirmării talentului său de factură clasică.

Împreună cu M. Sevastos scoate revista „Teatrul” (1912-1913). Mobilizat, participă la campania din Bulgaria, apoi la Primul Război Mondial, căzând prizonier în primele zile, la Turtucaia (1916) și rămâne în captivitate până în 1916. Experiența celor două campanii și a prizonieratului va fi evocată în proza sa: „Amintiri din luptele de la Turtucaia” (1918), „În gheara lor... – Amintiri din Bulgaria și schițe ușoare” (1920), „Pirin-Planina, episoduri tragice și comice din captivitate” (1936).

În 1916, debutează editorial cu două volume de versuri: „Balade vesele” și „Parodii originale”, care vor cunoaște numeroase reeditări, urmate de noi apariții. În aceeași perioadă îl cunoaște pe Mihail Sadoveanu, de care îl va lega o prietenie statornică, redactând împreună revista „Însemnări literare” până la reparația „Vieții românești” (1920), al cărui prim redactor va fi. Volumele sale de poezii „Balade vesele și triste” (1920), „Migdale amare” (1928) sau cel de proză „Scrisori fără adresă” (1930) se bucură de un enorm succes de public și de presă, în special poezia, pentru care obține și Premiul Național în 1926.

În 1934 începe în „Revista Fundațiilor Regale”, publicarea romanului satiric „Minunile Sf. Sisoie” (neterminat), apărând postum la Iași, în 1972. Devine membru corespondent al Academiei Române în 1936. Suferind de o boală neiertătoare, G. Topîrceanu se stinge din viață la 7 mai 1937, la Iași, în plină activitate creatoare.

Poetul se înscrie în lirica românească din secolul al XX-lea ca unul dintre puținii reprezentanți ai umorului liric. Spirit lucid, înzestrat cu remarcabilă inteligență artistică, el se caracterizează în primul rând prin autoironie, în același timp, se relevă ca un poet al anotimpurilor, un portretist și un miniaturist. Prin temele abordate, ca și prin limbajul poetic, este în bună măsură un poet tradiționalist, situându-se în prelungirea unor filoane din G. Coșbuc, D. Zamfirescu sau D. Anghel, stăpân pe o tehnică rafinată a versificației. Cunoscutele poeme „Rapsodii de toamnă”, „Rapsodii de primăvară”, „Balada unui greier mic” etc., intrate de multă vreme în conștiința publică, fac parte din sfera unui lirism filtrat și cenzurat prin inteligență. Poet al „universului mic”, cum l-a caracterizat G. Călinescu, nu este lipsit nici de fiorul naturii grandioase, monumentale sau

al marilor drame din existența umană. Dintre baladele memorabile, amintim „Balada morții”, adevărată piesă antologică, „Balada popii din Rudeni”, „Balada munților”, „Balada chiriașului grăbit” ș.a.

Verva umoristică și inteligența artistică a poetului se realizează pe deplin în „Parodii originale”, adevărate „pagini de critică literară în pilde”, așa cum le-a numit autorul.

***Prof. Ilie CORCOVEANU, Articol publicat în "Oltul", nr.1237,
din 4-10 iunie 2007***

*
**

TUDOR ARGHEZI (1880-1967)

Tudor Arghezi este considerat „placa turnantă a liricii noi”, intuind cu siguranță aproape toate formulele liricii moderne: „poezia fiorului religios, poezia sentimentului casnic, poezia vizionară, poezia universului domestic, poezia metamorfozelor materiei, poezia jocului, poezia absurdului”.

Pe numele său adevărat Ion N. Theodorescu, T. Arghezi s-a născut la București în 23 mai 1880, tatăl său fiind originar din Cărbunești — Gorj. Este fiul lui Nicolae Theodorescu, militar, comerciant, mic funcționar și al Mariei (n. Nițescu). Urmează cursul primar în orașul natal, la școala „Petre Poenaru” și gimnaziul „Dimitrie Cantemir” între 1891—1896. La vârsta de 16 ani debutează în ziarul „Liga ortodoxă” a lui Al. Macedonski, cu poezia „Tatălui meu”, sub semnătura Ion Theo. Colaborează, sub numele Ion Th. Arghezi, la „Revista modernă” și „Viața nouă”. Este tehnician la Fabrica de zahăr Chitila (1897-1899), novice la Mănăstirea Cernica (1899), diacon la Mitropolia Ungrovlahiei din București (1900). Între 1905 și 1910 locuiește în Elveția și călătorește în Franța. Din legătura ulterior legalizată (1913), cu profesoara Constanța Zissu se naște fiul său, Eliazar (1905). În 1910, N. D. Cocea îi publică versurile la „Viața socială”, unde-i apare „Rugă de seară”, al doilea manifest poetic, după articolul „Vers și poezie” din revista „Linia dreaptă” (1904), editată împreună cu V. Demetrius și G. Galaction. După întoarcerea în țară (1910), colaborează la „Facla” (1912), „Viața românească” și „Rampa”. Este redactor la ziarul „Seara” (1913—1914), iar din 1915 conduce, alături de Galaction, săptămânalul „Cronica”, susținând campania neutralității. În 1916 se căsătorește cu Paraschiva Burda (n. 1890), care-i va dăru

doi copii, Domnica (Mitzura) și Iosif (Baruțu). Rămas în București, în timpul ocupației germane, Arghezi colaborează la „Gazeta Bucureștilor” și „Scena”, activitate pentru care e condamnat în procesul ziariștilor colaboraționiști din 1918, alături de Slavici. Deținut la Văcărești, e grațiat în 1919, prin intervenția lui N. Iorga.

Colaborează la „Hiena”, „Adevărul literar și artistic”, „Lumea”, „Gândirea”, „Lamură”, „Clipa”, „Ramuri”, „Țara noastră”, „Integral”, „Contemporanul”, „Cuvântul”, „Clopotul” etc. Este redactor-șef la revista „Cugetul românesc” (1922—1924) și director al ziarului „Națiunea” (1923).

Primul volum de versuri, „Cuvinte potrivite” (1927 – Premiul Societății Scriitorilor Români) selecționat dintr-o perioadă de trei decenii, se deschide cu poezia „Testament”, „arta poetică” cea mai cunoscută din istoria noastră literară și cuprinde un repertoriu de teme pe care le va relua și adânci în volumele ulterioare.

Editează, într-o concepție grafică originală, revista „Bilete de papagal” (1928), unde lansează câțiva poeți tineri de valoare, în care, alături de vocația poetică, se afirmă și cea de pamfletar liric. „Flori de mucigai” (1931), cu teme extrase din viața mediilor sociale marginale, este cel mai unitar volum al lui Arghezi, de o certă originalitate. Volumele ulterioare „Cartea cu jucării” (1931), „Cărticica de seară” (1935), „Ce-ai cu mine, vântule?” (1937), „Hore” (1939), „Prisaca” (1954), „1907 — Peizaje” (1955), „Cântare Omului” (1956), „Stihuri pestrițe” (1957), „Frunze” (1961), „Poeme noi” (1963), „Cadențe” (1964), „Silabe” (1965), „Ritmuri” (1966), „Noaptea” (1967), și postumele „Frunzele tale” (1968), „Crengi” (1970), „Călătorie în vis” (1973), dezvăluie biografia spirituală a unui mare artist al cuvântului. Paralel, Arghezi cultivă proza poematică și foiletonistică („tableta”, „biletul”) în reviste și volumele „Icoane de lemn” (1929), „Poarta neagră” (1930), „Tablete din Țara de Kutu” (1933), în romanele (ulterior numite poeme) „Ochii Maicii Domnului” (1934), „Cimitirul Buna-Vestire” (1936), „Lina” (1942), eseul „Eminescu” (1943), pamfletul „Baroane” (1943), în „Informația zilei” care-i va aduce suprimarea publicației și internarea în lagărul de la Târgu-Jiu. În continuare, văd lumina tiparului „Manual de morală practică” (1946), „Bilete de papagal” (1946), „Pagini din trecut” (1955), „Lume veche, lume nouă” (1958), „Tablete de cronicar” (1960), „Cu bastonul prin București” (1961). În 1947 i se joacă piesa „Seringa”, iar în 1968 îi apare volumul „Teatru”. Face tălmăciri din La Fontaine, Krîlov, Gogol, Kuprin, France, Molière ș.a. În 1934 și 1946 primește Premiul Național, în 1957 este laureat al Premiului de Stat, iar în 1965 al Premiului Internațional Herder. Este membru al Academiei Române din 1955. Moare la 14 iulie 1967, i se fac funeralii naționale și este înmormântat în grădina casei sale de la Mărțișor.

„De la Mihai Eminescu — afirma Tudor Vianu — lirica românească n-a cunoscut o altă realizare mai de seamă, marcată de o originalitate mai puternică și cu repercursiuni mai intime asupra întregului sens literar al vremii, decât aceea legată de opera lui Tudor Arghezi”.

Arghezi rămâne, probabil, cea mai frapantă personalitate a literaturii noastre interbelice, unul dintre marii poeți ai veacului al XX-lea, un înnoitor al verbului, realizatorul celei mai originale sinteze între tradiție și modernitate.

*Prof. Ilie CORCOVEANU, Articol publicat în „Oltul”, nr.1242,
din 9-15 iulie 2007*

*
**

MEDALION PLASTIC LELIA ELENA CRISTICI

Pe strada Cuza-Vodă, în „gura” parcului Constantin Poroineanu din municipiul Caracal, la numărul 24, într-o casă cochetă, în mijlocul unei oaze de verdeață, cu o grădină de pomi înfloriți, de liliac și bujori, locuiește o familie cu totul deosebită, o familie de artiști: doamna Lelia Elena, o pictoriță valoroasă și Alexandru Cristici, un maestru al rebusului românesc, un publicist cunoscut și un pasionat de literatură.

Toată casa este o veritabilă expoziție de artă plastică, cu zeci de tablouri, care de care mai frumoase: flori, peisaje, portrete, natură moartă, ceramică pictată, linguri de lemn și căușe pictate, rod al pasiunii și trudei de o viață a artistei, care îți atrag privirea și te îmbie la admirație și meditație.

Lelia Elena Cristici, născută PAPANDREA, a văzut lumina zilei la 31 august 1917 în Caracal, într-o familie de negustori, fiind fiica lui Gheorghe și Anei. A urmat clasele primare și Liceul de Fete din orașul natal, absolvit în 1936, la Corabia. La vârsta de 22 de ani cunoaște pe economistul Alexandru Cristici de curând stabilit în oraș, cu care se și căsătorește în 1939 și, de aici înainte, împletindu-și viața și la bine și la rău, pentru că acesta va fi combatant pe frontul de est, în cel de-al doilea război mondial, fiind decorat cu „Virtutea Militară” în 1942, iar în anii totalitarismului va suferi 7 ani de detenție pentru vederile sale democratice exprimate ca reporter în unele din ziarele Capitalei; se va muta cu serviciul dintr-un oraș într-altul.

A îndrăgit pictura încă din copilărie, pasiune insuflată și de doamna BĂLOI, profesoara de desen din liceu, unde la caligrafie avea media cea mai mare

și desena toate hărțile la istorie și geografie. Spectrul războiului și devotamentul familial au împiedicat-o să urmeze școli înalte, de belle arte, dar talentul nativ și dragostea pentru frumos n-au împiedicat-o, ca peste ani, să ajungă un artist plastic de prestigiu. Dascăli i-au fost însă albumele de artă și marii pictori clasici români: N. Grigorescu, Th. Aman, Gh. Petrașcu, N. Tonitza și Șt. Luchian. Și-a desăvârșit însă înclinațiile artistice urmând mai târziu cursurile cercului de pictură de la Casa de Cultură din Caracal pe vremea când director era, cine altul decât nea Mișu Slătculescu, având ca profesor un cunoscut pictor din Craiova care, cu tact și migală, a ajutat-o să treacă de la cărbune și tempera la acuarelă și ulei, să-și cultive talentul, să organizeze primele expoziții și n-au fost puține. În zece expoziții vernisate în orașul natal și în alte orașe din țară, personale și în multe altele de grup, Lelia Cristici a oferit publicului iubitor de frumos, prilejul întâlnirii cu o artistă sensibilă, aplecată spre „darurile vieții”, care uimește și tulbură prin graiul luminilor și umbrelor, prin simfonia culorilor și mișcarea sentimentelor, parcă cu intenția de a opri în loc clipa grăbită.

” În lucrările mele nu veți găsi semne moderniste de întrebare, nici sofisticări de gen, nici suprealism, nici pedanterie și nici vreun curent de pictură nou. Veți găsi doar omul. Omul cu truda lui, cu bucuriile lui, cu aspirațiile lui. Veți găsi flori și lumină, zâmbete de primăvară, bucuria vieții”.

Remarcabilă a fost expoziția de pictură a Leliei Cristici deschisă la Craiova în sala „Cromatic” în 1978, unde a expus lucrări variate, pictură în ulei, ceramică, linguri și ouă pictate și care s-a bucurat de o bună primire din partea publicului larg, dar și a criticii de specialitate. Iată ce scria în revista ”Ramuri” din august 1978, profesorul universitar Ion Pătrașcu : ”... Aceste lucrări, ca și ceramica florală și picturile în ulei pe ouă sau obiecte casnice populare, vădesc o întreagă gamă de posibilități de transmitere a emoțiilor unui artist autentic, spirit echilibrat și lucid, care își găsește izvoarele de inspirație în inestimabila experiență artistică a poporului nostru ...”.

Și expoziția din holul Casei de Cultură din Caracal, organizată în 1980, de Ziua Femeii s-a bucurat de o mare audiență. Universul floral a fost prezentat într-o manieră realist-naivă, detașându-se tablourile: „Garoafe”, „Maci”, „Vas cu iriși”, „Trandafiri”.

Zeci de tablouri înfrumusețează interiorul multor case din urbea natală, dar și din Craiova, București, Turnu Măgurele, Cluj-Napoca, Slatina, Corabia, Brașov, Timișoara, Oradea, Sighișoara ș.a. sau din străinătate. Multe din ele au făcut ”ocolul pământului” pentru a fi prezente în expoziții din Franța, Germania, America, în înșorita Californie. Unele au rămas acolo, altele s-au întors și mai pot fi văzute doar la noi, în vechea capitală a județului Romanați sau în colecții

particulare. Peste 1000 de oale zămislite la Oboga și Horezu au fost pictate și lucrate în relief pornind spre orașele țării sau pe ”drumuri europene”. Pictorița a lucrat și aplice cu scriitori români pentru cabinetul de limba și literatura română de la ”Liceul Industrial”, un lucru inedit se pare.

În anul 1992 a donat Pinacotecii ”Marius Bunescu” de la Liceul ”Ioniță Asan” din Caracal (azi Colegiul Național), cinci lucrări executate în ulei, cu rugămintea de a nu fi înstrăinate. Este vorba de ”Truda pământului” (un olar din Oboga în truda sa artizanală), două tablouri intitulate ”Amurg”(un bătrân și o bătrână din ținutul Dornelor, în liniștea amurgului lor de o viață), ”Zâmbet de primăvară” (liliac înflorit), „De ziua ta” (garoafe). Primele sunt pictate în alb-negru, iar ultimele două în culori, intenționând să mai îmbogățească patrimoniul acestei pinacotecei, unicat în artă, cu alte lucrări de valoare.

Poate te vei întreba, iubite cititor, ce mai face Lelia Cristici după ce a avut fericirea să aniverseze 60 de ani de la căsătorie și nunta de ”diamant”. Ca și în tinerețe, iubește florile, animalele, lucrează grădina, e o desăvârșită gospodină și o soție iubitoare, dar mai presus de toate, îi place să picteze. Pentru că rămâne o pictoriță sensibilă, delicată, purtând în penel parcă toate darurile zeilor. Și azi, la cei peste 85 de ani, după o viață trăită din plin, e mereu tânără, își zdrențuiește sufletul călătorind printre luceferi să culeagă culorile visărilor pe care să le transpună ca daruri pentru semenii săi. Nu poți să nu exclami precum poetul latin Vergiliu, plin de admirație: ”FORTUNATE SENEX!” de vreme ce, în ciuda anilor, păstrează vigoarea fizică și spirituală.

Dorința acestei doamne a picturii noastre, mărturisită în plină putere creatoare este ca ”viața să fie mereu un imn, o baladă a lui Ciprian Porumbescu, care să unescă sufletele în tot ce este mai frumos, curat și înălțător”.

Numai trecându-i pragul casei, asemeni multora dintre iubitorii de frumos, admirându-i tablourile, ascultându-le povestea vieții soților Cristici poți să înțelegi pe deplin de ce doamna Lelia are ca îndreptar de viață celebra expresie latină ”ERIPITOR PERSONA MANET RES”, sau altfel spus ”Opera supraviețuiește totdeauna creatorului”.

La mulți ani, doamna Lelia Elena Cristici ! Fortunate Senex !

***Prof. Ilie Corcoveanu, Articol publicat în ”Romanați”, Ziar de opinie și
informare, din 10 noiembrie 2004***

ANIVERSĂRI CULTURALE

MIRCEA ELIADE

(1907-1986)

In zi de sărbătoare creștinească a celor 40 de sfinți Mucenici din Sevastia, vedea lumina zilei cel ce a făcut cunoscut lumii întregi potențialitatea creatoare a culturii românești, viitor filozof, prozator și eseist, personalitate de prestigiu, savant român căruia i-au fost dedicate studii și articole publicate în întreaga lume.

Mircea Eliade s-a născut la București la 9 martie 1907 și a murit la 22 aprilie 1986 la Chicago (SUA). Este fiul lui Gheorghe Ieremia, ofițer (devenit Eliade prin schimbarea numelui), originar din Tecuci, și al Ioanei (născută Stoenescu). Urmează școala primară(1913-1917) și Liceul Spiru Haret (1917-1925) din București.

Debutază în clasa a IV-a de liceu cu o proză fantastică, *Cum am descoperit piatra filozofală*, trimisă la un concurs al *Ziarului științelor populare*(1921). Tot acolo colaborează cu un ciclu de *Convorbiri entomologice*. Ține un jurnal intim și scrie *Romanul adolescentului miop*, publicat la noi sub îngrijirea lui Mircea Handoca, în 1989, una dintre cele mai impresionante mărturii din literatura română asupra etapelor de formare a unei personalități deosebite.

Dotat cu o voință de neclintit și cu un har al curiozității care nu-l va părăsi întreaga viață, viitorul scriitor posedă în plus și o putere de muncă ieșită din comun. Se interesează de tot și de toate: chimie, entomologie, alchimie, orientalistică, istorie, religie etc., găsind în același timp și răgazul de a putea interpreta la pian piese dificile din Beethoven, Bhrams, Debussy sau Rahmaninov.

Înscriș la Facultatea de Litere și Filozofie a Universității din București, termină studiile în 1928. E absorbit de intense lecturi filozofice, face călătorii în Italia. Colaborează la *Cuvântul*, *Universul literar*, *Adevărul literar și artistic*, *Lumea*, *România literară*, *Vremea*, *Viața literară*, *Sinteza*, *Azi*, *Revista Fundațiilor Regale* etc. Experiența decisivă a carierei lui Mircea Eliade o constituie șederea în India (1928-1932), unde studiază la Universitatea din Calcutta, obținând o bursă de studii, susținându-și doctoratul în 1932. Întors în țară, e numit asistent la Facultatea de Litere și Filozofie a Universității din București (1933-1939), după care intră în diplomatie în calitate de atașat cultural la Londra (1940-1941) și consilier la Lisabona (1941-1944). E profesor la *École pratique des Hautes Études* la Paris între 1946 și 1948, iar din anul 1956 se stabilește în SUA ca profesor la Catedra de Istorie a Religiiilor a Universității din Chicago (Illinois). Membru, apoi

președinte din 1963 la **American Society for Study of Religions**, reputat prin numeroasele lucrări de istorie a religiilor, studii asupra miturilor, tehnici yoga ș.a., din care amintim unele din cărțile celebre: **Sacru și profan** (Paris, 1956), **Imagini și simboluri** (1952), **Mituri, visuri și mistere** (1957), **Mitul eternei reîntoarceri** (1949). Mircea Eliade devine și membru al Academiei Regale Belgiene; doctor honoris causa al multor universități (inclusiv al celei din Paris, 1976). În 1961 formulează împreună cu Ernst Jünger, la Stuttgart, revista *Antaios*. Marea sinteză a studiilor sale despre credințele religioase și mituri se realizează în **Histoire des croyances et des idées religieuses** (I-II, 1976-1978) și printr-o **Enciclopedie a religiilor** la care lucrează în ultimii ani ai vieții.

Apariția acestui „uomo universale” s-a datorat, pe de o parte, geniului și talentului personal al scriitorului, iar, pe de altă parte, contextului social-istoric în care s-a exprimat și format acesta, așa cum mărturisește în ultima sa carte de memorialistică, apărută la Paris, în 1988: „Am făcut parte din generația cea mai norocoasă pe care a cunoscut-o până acum România. Nici înainte, nici după, România nu a beneficiat de libertatea, abundența și disponibilitatea de care ne-am bucurat noi, cei care am scris între 1925 și 1940.”

Editor al operelor lui B. P. Hasdeu (1937), eseist reputat (*Solilocvii*, 1932; *India*, 1934; *Oceanografie*, 1934; *Fragmentarium*, 1939; *Insula lui Euthanasius*, 1943 etc.), se consacră și prozei, în special povestirii fantastice (*Domnișoara Christina*, 1936; *Șarpele*, 1937 ori *La țigănci și alte povestiri*, 1969; *Noaptea de Sânziene*, 1970), romanul existențial (*Maitreyi*, 1933; *Huliganii*, 1935; *Nuntă în cer*, 1938) asimilând uneori experiența confesiunii din *Jurnal*, structurile epice din *Șantier* (1935) sub denumirea de „roman indirect”.

Opera lui Eliade, de o atât de întinsă diversitate, este un tot. Literatură, eseistică, comentariu filozofic, lucrări de erudiție, toate acestea sunt pentru scriitor modalități de căutare a „interogației juste”, calea prin care, după el, omul ajunge să trăiască „nu doar în timp, ci și în Eternitate”.

Prof. Ilie CORCOVEANU,
Articol publicat în "Oltul", nr.1230 din 16-22 aprilie 2007

RADU ȘERBAN – 75 DE ANI DE LA NAȘTERE

Se împlinesc, în aceste zile, 75 de ani de la nașterea compozitorului Radu ȘERBAN, una din personalitățile de seamă ale Romanișului în domeniul muzicii. A văzut lumina zilei la 1 decembrie 1927 la Caracal, într-o familie de învățători. Urmează cursurile Școlii primare de băieți nr. 1 și Liceul „Ioniță Asan” din orașul natal, după care devine student la Conservatorul de muzică „Ciprian Porumbescu” din București, în 1947, pe care îl absolvă în anul 1954.

Talentul de compozitor s-a manifestat din anii copilăriei. La vârsta de 12 ani a compus un vals, pe care l-a dedicat mamei sale, iar la 14 ani a scris muzica pentru o revistă ce s-a prezentat pe scena Teatrului Național din Caracal de către studenți. Cariera și-a început-o odată cu înscrierea la Conservator, având aici ca profesori pe câțiva din iluștrii reprezentanți ai artei noastre muzicale: Ion DUMITRESCU (armonie), Nicolae BUICLIU și Zeno VANCEA (contrapunct), Teodor ROGALSKI (orchestrație). Talent autentic, cu asemenea profesori, Radu Șerban a devenit în scurtă vreme un profesionist de clasă printre confrății săi. Un cunoscut al genului, Igor Grinevici, prieten și apropiat al compozitorului, afirma în revista „Săptămâna” din 17 februarie 1984, între altele: „După marele Ion Vasilescu – s-or supăra, nu s-or supăra Giroveanu, Mălineanu, Veselovski ori Gigi Grigoriu), Radu Șerban era ăl mai tare.”

Inspector în Ministerul Culturii între 1954-1955, șeful redacției de muzică ușoară în Radiodifuziunea Română între 1955-1958, membru de frunte al Uniunii Compozitorilor din țara noastră, Radu Șerban rămâne un maestru al muzicii ușoare românești.

Fin armonist, orchestrator de excepție, el a creat melodii cantabile, apreciate atât de specialiști, cât și de melomani, multe devenind adevărate șlagăre. Primul succes care l-a făcut cunoscut publicului l-a avut cu melodia „Lină Cătălină”, creată în 1951, urmată de altele, precum: „Frumos ești, București” (1955), „Un minut” (1958), „Orașul meu natal”, „La un pas de fericire” (1962), „Iubire, iubire” (1962), „Două rândunici” (1964), premiat la Festivalul de muzică ușoară de la Mamaia și multe altele, între care mai amintim: „Strada”, „A fost de-ajuns o melodie”, „Pe strune de chitară” ș.a. Nu e lipsit de interes să amintim și faptul că, la Festivalul de la Mamaia din 1966, Radu Șerban obținea „Marele Premiu” cu șlagărul „Prieten drag”, pe versuri de Constantin Cârjan, în interpretarea inegalabilă a Pompiliei Stoian, declarat de critica de specialitate „Șlagărul secolului”.

Radu Șerban a creat și muzică de film pentru „Porto-Franco” (1961), „Cerul n-are gratii” (1962), „A fost prietenul meu” (1963), ca și pentru „Diminețile unui băiat cuminte”, „Bariera”, „Ilustrate cu flori de câmp”, „Prin cenușa imperiului” (pentru care a obținut Premiul ACIN pentru cea mai bună muzică de film). A mai scris muzică pentru numeroase filme de scurt metraj, ca și pentru serialele de televiziune „Cireșarii”, „Toate pânzele sus!”, „Lumini și umbre” (unele în colaborare). Din creația sa corală amintim, între altele, „Cântec vesel de tabără” (1951) și „Cor de copii” (1954).

Radu Șerban a fost un mare iubitor de literatură de valoare, un admirator al versurilor lui Nichita Stănescu, poetul său preferat, al romanelor lui Marin Preda și Eugen Barbu, al prozelor lui Fănuș Neagu și al picturilor lui Ion Murariu.

După 30 de ani de creație muzicală, Radu Șerban a trecut în lumea umbrelor în ziua de 9 februarie 1984 în București, mult prea devreme, când încă nu împlinise 57 de ani. Prin oprea sa, el a avut o contribuție importantă la promovarea unei lirici moderne în muzica ușoară a deceniului 1957-1967, devenind un adevărat șef de promoție al generației sale, iar din 1967 un „clasic în viață al genului”.

Din fericire, orașul natal nu l-a uitat. Strada pe care a copilărit îi poartă numele, iar Casa de Cultură s-a numit, din anul 1922, „Radu Șerban”. De asemenea, în memoria lui, din anul 1990, la Caracal, se organizează Festivalul de muzică ușoară „Radu Șerban”. Cu prilejul aniversării a 460 de ani de atestare documentară a municipiului Caracal, din noiembrie 1998, i s-a acordat post-mortem titlul de ”Cetățean de Onoare” al municipiului Caracal.

Prof. ILIE CORCOVEANU,
Articol publicat în ziarul „Oltul” din 2 dec.2002

PERSONALITĂȚI ROMANAȚENE TUDOR MĂINESCU (1892 – 1977)

TUDOR MĂINESCU este una din personalitățile romanațene din domeniul literaturii române.

Poet, epigramist și traducător, TUDOR MĂINESCU, s-a născut la 23 februarie 1892, în orașul Caracal, unde tatăl său, Vasile Măinescu, de loc din Măinești (Balș), era funcționar la poștă. Mama, Theonia, născută Dobrițescu, era originară din comuna Oboga, renumită așezare de olari. Studiile primare și liceale le face la Craiova, București, Mizil, Ploiești și Galați. Începe cursurile Facultății de Drept la București și le termină la Iași, după ce, în prealabil, urmasese primul an la medicină și Conservatorul de Artă Dramatică la clasa C. A. NOTTARA.

Funcționează în magistratură la Celaru, Caracal, Călărași, Miercurea Sibiului, Ciochina, Slatina, fiind în cele din urmă consilier la Curtea de Apel din București, de unde se și pensionează în 1941.

Debutează încă de pe băncile liceului sub semnătura George Vanta. În 1916 semnează versuri în revista „Scena”, dar rămâne o descoperire a lui George Topârceanu, care-l prezintă în 1919 în revista ieșeană „Însemnări literare”, publicându-i poezia „Floare albă”. La „Bilete de papagal”, revista lui Tudor Arghezi, a publicat și cu pseudonimul Alfa T.M. La Caracal, în 1923, poetul conducea o revistă satirică „Sorcova”.

Primul volum de versuri „O picătură de parfum” vede lumina tiparului la București, în 1929, în Editura Cartea Românească, poezia fiind pentru Măinescu un exercițiu de divertisment spiritual, galant sau persiflant. Scriitorul are predilecție pentru epigrame, fabule, schițe vesele, cronici rimate, în care se dovedește un bun mânuitor al condeiului, adunate în volumele: „Surâs” (1931), „O fată mică se închină” (1935), „Întâmplări vesele pentru oameni triști” (1940), „Flori și ghimpi” (1956), „Muzică ușoară” (1961), „Bagaje ușoare” (1961), „Florile vieții” (1962), „Versuri clare” (1965), „Schițe oarecum vesele” (1966), „Soare cu dinți” (1972), „Curățitorul de pete” (1974) etc.

Un volum de versuri originale și de traduceri din literatura universală apare în 1959 cu titlul „Florile prieteniei”.

Pentru copii scrie: „3 și cu Roșcatul 4” (1968), iar în colaborare „Azi, Neptun și Nicușor vor să facă un vapor” (1965) și „Pățaniile fraților Chiț-Chiț” (1965).

Din literatura străină a tradus satire și epigrame de Martial, Juvenal, Persius ca și din creația lui Musset, Racine, V. Hugo, La Fontaine etc. De asemenea, a îngrijit și prefătat o ediție din epigramele lui Cincinat Pavelescu. De altfel, criticul și istoricul literar George Călinescu, în opera sa fundamentală „Istoria literaturii române de la origini până în prezent” (1941), îl încadrează pe Măinescu în tradiția lui Cincinat Pavelescu.

La 27 martie 1977, la București, trecea în lumea umbrelor cel ce încerca cu aleasă modestie, printr-o epigramă, să se autodefinească: „Puțin voios, puțin mândrit,/ Puțin temut, puțin iubit,/ Puțin poet, puțin artist/ Și chiar puțin epigramist”.

Prof. ILIE CORCOVEANU,
Articol publicat în „Oglinda Romaniului”,
Cotidian popular, în 27 martie 1997

*Oameni
Sentimente
Amintiri...*

LA MORMÂNTUL PREA BUNULUI ILIE CORCOVEANU

De un an de zile, profesorul ILIE CORCOVEANU a trecut „dincolo”, pentru cei care l-au cunoscut devenind legendă. O legendă vie, irepetabilă! Ca om - înzestrat cu calități sufletești nobile, ca profesor – un dascăl de modă veche cuceritor de suflete, pe care le-a cultivat cu știință și talent, ca pasionat de cultură, în general, și de arta divertismentului prin enigmistică, în special, domeniu în care a creat instituții și i-a dat valențe superioare, ILIE CORCOVEANU a lăsat un gol imens – de neînlocuit. Și peste toate acestea, un soț și un tată exemplar, cel care a făcut cinste neamului Corcovenilor, dându-i chiar și mai multă strălucire. Este credința care i-a îndemnat pe prieteni, rude, colegi, pe toți cei care l-au apreciat și iubit să meargă la mormântul din Cimitirul Nr. 2, unde s-a oficiat o slujbă religioasă, cu toții presărând o floare, un suspin, o lacrimă, participând, așa cum afirma prof. Pimen Ionescu, ”...la un moment

2010 – Parastasul de 1 an; membrii familiei (Laura, fiică; Dragoș, fiu; soția; Mioara, Vergina, și Mihai, frați)

*trist, dar care ne înalță pe toți prin amintirea ce i-o păstrăm”. Parastasul care a avut loc în memoria profesorului a fost precedat de un moment drag, dar neîmplinit în timpul vieții: **Lansare de carte!***

Careuri și amintiri – autor Ilie Corcoveanu, este titlul cărții lansate sâmbătă, ca un semn peste timp. Este o carte – unică în felul ei – cu caracter mai mult științific, care adună în 120 de pagini o parte din creațiile profesorului Ilie Corcoveanu în domeniul rebusismului și enigmisticii, aproape 100 de careuri cu tematică diversă, de la literatura Evului Mediu la personalități, de la obiceiuri și jocuri populare la vestigii și mitologie, de cea mai înaltă ținută și exigență. Este teritoriul în care autorul s-a afirmat de mic, ajungând să-i dea noi dimensiuni,

el – autorul – fiind un adevărat ferment nu numai aici în ținutul Romanațiului, promovând cu asiduitate rebusismul. Un profesor de excepție, despre care prietenii vorbesc într-un capitol rezervat în această lucrare și un colaborator, la fel ca și soția sa, Marieta Corcoveanu, al ziarului nostru. Soția, spuneam, este cea care s-a îngrijit de apariția acestei cărți, de toate cele lumești, cu grijă din partea copiilor, a fraților și surorilor, a rudelor, acum la împlinirea unui an de la trecerea la cele veșnice a profesorului Ilie Corcoveanu, un om deosebit caracterizat de modestie, blajin, om de o cultură impresionantă și care rămâne, cel puțin pe domeniul subliniat în carte – un rebus inconfundabil.

**Costel
VASILESCU, Articol
publicat în „Oglinda
Romanațiului”
din 26 martie 2010**

EL, ILIE, PERPETUA SPIRITUL DE OMENIE

Există o lume minunată, aceea a profesorilor „tăbărași”, în toate anotimpurile aflați alături de elevii lor. Întâlnirea de vară din Bucegi adună elevii creatori de literatură din toate zonele țării. Aerul ozonat al pădurilor de brazi, potecile de munte spre înalt, pârlăiașul dintre arinii de la poalele râpei înierbate, care te invită spre ascensiuni montane, toate alcătuiesc miracolul nemuririi locului și al amintirilor.

În sfârșit, pe poarta brazilor înalți ai cabanelor, vin concurenții, „micii reporteri” ai Caracalului! Deodată, un strigăt de bun venit: „- Haideti, fetelor!”. Era Ilie Corcoveanu, cu brațele întinse și cu ochii plini de farmecul momentului. „-Ilie, au venit caracalenii!”. Uitasem de copii, veniseră Ilie și Marieta, dragii noștri prieteni dintotdeauna.

Ilie! El era puternic, încăpeam toate patru în brațele și la pieptul lui. Venise Ilie și noi patru: eu, Lidia, Nina (de la Chișinău) și Violeta (de la Bacău), ne copilăream în lumina aurie a unei amiezi de vară, lângă vechiul nostru prieten care, prin veselia și erudiția sa, perpetua spiritul de omenie, de prietenie și de solidaritate.

Alături, Marieta urmărea exuberanța cu o privire maternă, ne iubea și ne înțelegea: la Cerbu, el avea să fie centrul Pământului!

El era un oltean exuberant, ea avea spiritul mai așezat, mai profund, al ardelenilor. Semăna cu mama!... ”- *Mai lasă-le, Ilie! Au și ele obligații, hai în cabană!*” Ilie avea multe să ne spună, nu era obosit și nu-i era foame. El era un profesor care trebuia ”să dăruiască”, să-și prezinte publicațiile cu careurile de rebus (pasiunea lui) apărute, dar și articolele ”micilor reporteri caracaleni”.

Ne secunda pe toate, așa cum era el, vijelios, imberb și plin de dragoste, de aceea îl așteptam și îl iubeam. Serile la cabană erau mirifice, iar drumul spre Lespezi era albit de lună adeseori. Erau minunate drumețiile prin cortinele de

Alături de laureații concursului „Efigii lirice”
(Alina Anghel, Cătălina Slujitoru
și Lavinia Dorobanțu)
prof. organizator Alexandrina Dinu

brazi, printre serpentine și săritoare, din marginea cărora se adânceau văile pline de cetină neagră. Și cerul Răteului, care aluneca înstelat pe umerii noștri!...

Ilie era înalt ca bradul și îndrăgostit de munte și de viață. Noi eram exuberante ca Ilie, iar Marieta era calmă, îngăduitoare și ne iubea, asta era înțelepciunea ei. Venise cu brațele pline de ursuleți de pluș! Cu sufletul ei cald, prietenos, ne adusese un simbol al puterii și al curajului. Mulțumesc, Marieta, atunci și acum, pentru ursulețul de la tine și de la elevii tăi, micii reporteri premiați la toate concursurile naționale „Efigii lirice” de la Cerbu-Dâmbovița. De Crăciun, în fiecare an, ursulețul stă în bradul meu tradițional, ca o steluță a prieteniei veșnice.

Au fost vacanțele noastre în Bucegi, la Cerbu, iar Ilie era sufletul lor. El a plecat primul dintre noi și lumea a rămas mai săracă, așa, ca și când i s-ar fi luat un cântec.

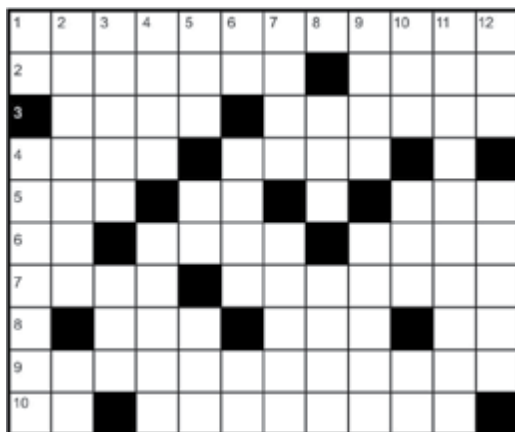
Prof. *Alexandrina Dinu, scriitoare*, Târgoviște

IN MEMORIAM ILIE CORCOVEANU

ORIZONTAL: 1) Comună din județul Olt unde s-a născut la 18 iulie 1949, Ilie Corcoveanu, unul dintre cei mai cunoscuți și activi rebusiști din țara noastră. 2) Reședința județului Olt unde Ilie Corcoveanu a colaborat cu materiale rebusiste la ziarul „Oltul” Colegiul Național „Ioniță ...” din Caracal unde Ilie Corcoveanu și-a finalizat studiile liceale în 1967 și unde a devenit profesor de gradul I începând din 1990 până în anul 2008, când boala îl împiedică să-și mai desfășoare munca la catedră. 3) Siglă pentru „Trustul de construcții căi ferate” Una dintre bolile de care a suferit în ultima parte a vieții Ilie Corcoveanu. 4) Director al Bibliotecii Municipale „Virgil Cărianopol” din Caracal pentru care Ilie Corcoveanu „a rămas cel pe care îl știe foarte multă lume: un om mare de stat, ce duce întotdeauna o servietă din piele... doldora de vise” (Bebică) – Foi de scris. 5) Fost portar la „Dinamo” București –debut la „Rebus”! – Scartul literar cu care Ilie Corcoveanu a debutat la revista „Rebus” la 20 octombrie 1965. 6) În ramuri! – Abreviere medicală pentru „acid ribonucleic ribozomal” – Scriitoare, autoarea unui „Omagiu profesorului Ilie Corcoveanu”, publicat în volumul „Careuri și amintiri” (2010), carte cu realizări rebusiste publicate, în timp, în diverse reviste și publicații de către Ilie Corcoveanu (Alexandrina). 7) În unele publicații, Ilie Corcoveanu a folosit și pseudonimul C..., alături de Voinea Colceriu – Orașul în care Ilie Corcoveanu a desfășurat cea mai prolifică activitate profesională (profesor la Colegiul Național

„Ioniță Asan”), dar mai ales rebusistă: membru fondator și președinte al cercului rebusist „Alutus” (înființat la 13 octombrie 1985), a promovat cu asiduitate rebusismul în rândurile elevilor înființând cercul rebusist „Alutus-tineret” (1988), fiind și președintele Societății Culturale „Haralamb G. Lecca” (1992), a organizat, prin Cercul Militar, un campionat militar de rebus (între 1997-2006) și etapele din 1989 și 1995 ale Campionatului Național de Rebus Activ, meciuri rebusiste cu cercul „Turris” din Turnu Măgurele și revista „Rebus TIM” etc. Tot aici a decedat la 26 martie 2009. 8) Scriitor român (Traian) – Pseudonimul lui Ion Heliade Rădulescu – Cult! 9) Revistă la care Ilie Corcoveanu a colaborat încă de la primele numere (1990) cu numeroase careuri tematice, renumit fiind lungul său serial „Limbă și comunicare”, prietenia cu Tima Michinici fiind notorie (2 cuv.). 10) Ultimele la „Rebus”! – Oraș din Transilvania unde Ilie Corcoveanu a funcționat ca profesor și unde a desfășurat o bogată activitate rebusistă: a debutat cu un careu la 31 decembrie 1968 în ziarul „Cronică sătmăreană”, l-a ajutat pe fratele său, Gheorghe, să înființeze cercul „Dr. Vasile Lucaciu” la 12 aprilie 1970, iar la 9 august 1970, ajutat de Gh. Nicolau-Expo, a organizat „Expoziția rebusistă interjudețeană”, unde, la concursul fulger de dezlegări a luat premiul doi. (2 cuv.).

VERTICAL: 1) Deși – Profesoară la Colegiul Național „Ioniță Asan”, elevă a sa din promoția 1991-1995, pentru care Ilie Corcoveanu „a fost cel care ne-a inițiat cu meticulozitatea și căldura sufletească a unui părinte în taina cuvintelor încrucișate” (Ionela). 2) Asociație Cultural-Sportivă inițiată și condusă de Ilie Corcoveanu (1973), redactând, împreună cu învățătorul-emerit Alexandru Marcu „Monografia comunei Osica de Sus – 500 de ani de atestare documentară” (1974); tot aici a înființat și condus (1972-1974) cercul rebusist „Cutezători” – Se întoarce! 3) Oraș unde Ilie Corcoveanu a participat la o etapă din cadrul Campionatului Național de Rebus Activ (ca și la cele de la București, Craiova, Târgoviște, Oradea, Cluj-Napoca, Mediaș, Constanța, Roman etc.) iar ca organizator, la Caracal în 1989 și 1995 – Iubire (reg.). 4) Siglă pentru „Real Time Computer Complex” – Revistă de specialitate în care Ilie Corcoveanu a debutat în 20 octombrie 1965 și la care a colaborat constant până la trecerea sa în neființă, și care l-a răsplătit cu Premiul anual în 1995 pentru careul tematic. 5) Siglă pentru Olimpiada Internațională de Fizică – Cură! – Întocmai. 6) În

Tușnad! – Având încă din tinerețe drept crez promovarea cuvintelor încrucișate, Ilie Corcoveanu a organizat și condus această activitate rebusistă la Solduba (Satu Mare) sub numele „Afirmarea” (1970-1971), „Cutezătorii” din Osica de Sus (Olt) între 1972-1974, „Alutus” din Caracal (1985) și „Alutus-tineret” (1988) – Olt (auto). 7) Cognomen al lui Publius Graecinus – Sat în județul Giurgiu. 8) Ziar județean la care a colaborat încă de la începuturile sale rebusiste Ilie Corcoveanu (near.) – Tact. 9) Unul dintre cei șase nepoți ai săi... – ... și nepoata sa preferată. 10) Iași (pop.) – Pseudonimul lui C. Jiquidid – Marin Roman. 11) Campionatul ... de compunere organizat de revista „Rebus” la care Ilie Corcoveanu a fost de opt ori campion al județului Olt. 12) Fibră (înv.) – Om învățat (pl.).

Dicționar: UTU, RARN, IIR, IUB, LACO, NAIPU, ESI, JIC, INA

Mihai-Ion Ialomițeanu,

Fundația Rebus TIM

PRIETENI... DE-O VIAȚĂ

Careu dedicat cunoscutului rebusist Ilie CORCOVEANU, în amintirea clipelor petrecute la Bârlad și la întâlnirile rebusiste din țară. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

ORIZONTAL (Prietenii...): 1) Scriitor de pe meleaguri ieșene, din a cărui literatură pentru copii amintim piesa „Eu și prietenii mei” (Alec) – Fier (simb.). 2) Proza scurtă „Pentru prietenii” și poezia „Cu prietenii într-o seară” fac parte din creația acestui scriitor român (Constantin) – Încheie volumul „Solilocvii” cu poezia „Port o prietenie” (Vasile). 3) Podar – Nevastă (pop.). 4) Bătură de leac la turci – Scriitor citat la tema noastră cu poezia „Prietenul meu, vântul” (Nicolae). 5) Personalitate marcantă a literaturii chiliene, laureat al Premiului Nobel (1971), cel care ne arată că „Prietenia este unul dintre cele mai frumoase sentimente omenești” (Pablo) – Scos la durere. 6) International Academy English (siglă) – Liric ardelean prezent în context cu versurile: „Parcul îmi era prieten, cunoșteam / Toate cărările”, din poezia „Parcul” (Emil) – Anișoara Odeanu. 7) Cognomen al poetului latin exilat la Tomis, de la care ne-a rămas cugetarea: „Cât timp vei fi fericit, vei număra mulți prietenii” – În cuprinsul volumului „Căldura vieții” include și poezia „Prietenie” (Petre G.). 8) Naș – În pagină! – Alt scriitor chilian, autorul poeziei „Privesc la prietenii” (Omar). 9) Pline de apă – Februarie (abr. uz.). 10) Cult! – „Invoc prietenia ca o mătase / până vin goluri să o acopere / și să miște limpede, plutitor”, am citat versurile incluse de acest liric în poezia „În

2000, Bârlad: Ilie Corcoveanu, Ioan Toderașcu, Nicușor Năsui, Mihai Frunză, Lucian Stăncescu, Corneliu Florența, Viorel Onofrei, Costică Ispir

fața ramurii” (Gheorghe) – Resort. 11) Despre „Prietenia noastră” ne scrie acest poet în volumul „Treptele anilor” (George) – Exponentă a liricii românești, semnatarea versurilor cu titlul „Prietenoase tristeți” (vol. „Terase”; Florența).

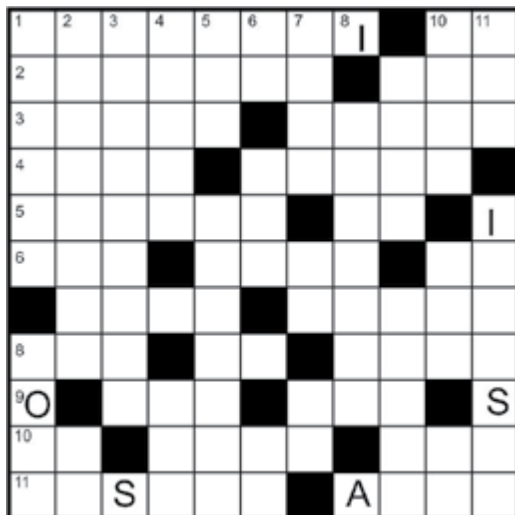
VERTICAL (... de-o viață): 1) Fin observator al existenței omului, acest scriitor italian publică volumul „Viața nimănui” (Giovanni) – Apreciat actor ceh, distribuit de regizorul Václav Binovac în filmul

„Strigăt prin lumi” (Karel). 2) „Poemele vieții” și „Unda vieții” sunt trecute de această poetă în cuprinsul volumului „Strigăt prin lumi” (Veronica) – În eter! 3) Îi apare în versuri „Lecția de viață” în volumul „Umbra zimbrului” (Ion Bujor). 4) Sensibilă poetă, autoarea titlurilor „O viață de duminici” și „Am o viață de priviri albastre” (Pia) – Deschide volumul „Scara interioară” cu poezia „Viața, în zori” (Vasile). 5) Localitate în Pakistan – Filosof grec, autorul cugetării: „Înainte oamenii stau viața și moartea, și pe care omul va dori-o, aceea i se dă” (c. 412-323 î. Hr.). 6) Ieșit! – Scriitor autohton care publică în patru volume romanul confesional „Zilele vieții” (Ion) – Precum. 7) Îți oferă adăpost pentru toată viața – Agenție (abr.) – În capul familiei! 8) Lui Ion Brad îi apare la Editura „Eminescu” (1987) acest volum, din care desprindem poezia „Arborele vieții”. 9) Și-a înscris în lirica sa poezia „Viața e vis” în volumul „Mic tratat de miresme” (George) – Actor care reprezintă unul dintre miturile ecranului spaniol, distribuit, alături de Bud Spencer, în filmul „Se poate face... prieteni” (Francisco). 10) Solistă de muzică populară din Banat, interpreta melodiei „Cântec de viață nouă” (Aurelia) – „Viața ei”, este trecută de Alexandru Andrițoiu în acest volum – Curbe! 11) Partenera de viață a lui Adam – Actor și scriitor moldav de la care ne-a rămas un volumul de „Poeme pentru altă viață” (George).

Dicționar: IGUR, IAE, FEG, VUR.

Corneliu FLORENȚA

Bârlad, jud. Vaslui

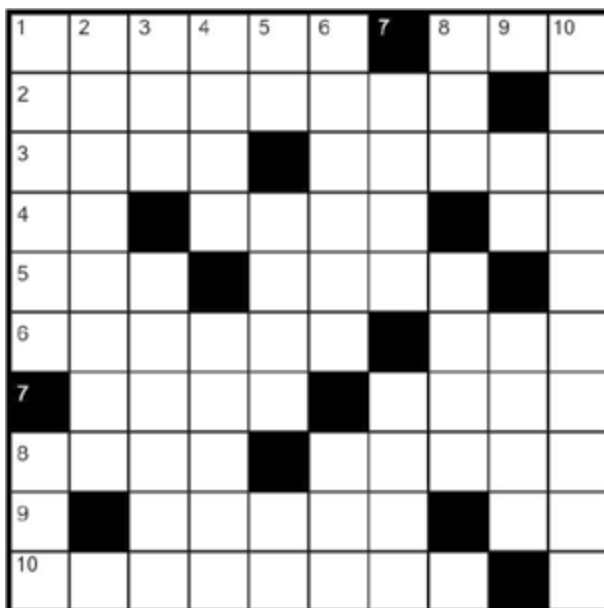

FUGIT IRREPARABILE TEMPUS...

„*Timpul are prostul obicei de a fi ireversibil*” (Octavian PALER)

Un modest omagiu adus memoriei confratelui rebusist Ilie Corcoveanu, un om deosebit, pe care am avut onoarea să îl cunosc personal, cu prilejul unor întâlniri avute în sfera pasiunii noastre comune.

ORIZONTAL: 1) Ilustru prozator francez, autorul vastului ciclu romanesc „În căutarea timpului pierdut”, minuțioasă cronică mondenă și socială, capodoperă de investigație psihologică, ultimul volum intitulându-se „Timpul regăsit” (Marcel; 1871-1922) – *Timpul universal coordonat* (abreviere). 2) „Timpul rămâne judecătorul și selectorul cel mai neîndurător, dar cel mai drept pentru opera de artă” (scriitor de pe plaiuri ardelene, analist de mare finețe, creatorul romanului românesc modern: Liviu; 1885-1944). 3) Filosof francez, gânditor reflexiv care a dezvoltat problematica moralei în spiritul mentorului său Louis Lavelle, lăsând posterității opera de mare valoare științifică „Morala în contra-timpi” (Michel; 1926-2007) – Solist vocal din Italia, chitarist de excepție, unul dintre precursorii muzicii rock din patria sa, în al cărui repertoriu figurează și melodia „Străzi pe timpul nopții” (Giorgio; 1939-2003). 4) Dribling pe extreme! – „Un ... al timpului nostru” este un roman din creația lui Mihail Lermontov, narațiune în care se conturează individul superior înzestrat, dar inutil social – Vai, unde este! 5) Unitate de măsură a timpului; ceas – Vechea denumire a insulei estone Worms. 6) „Tot ceea ce exaltă viața îi sporește în același timp absurditatea” / „Nu e totul să mori: trebuie să mori la timp” (filosof, scriitor, exponent de seamă al existențialismului și al fenomenologiei franceze, cu o viziune halucinantă asupra unei existențe fără de speranță: Jean-Paul; 1905-1980) – *Time Slot Register* (acronim). 7) *Victorian Association for Environmental Education* (siglă) – Poet și editor de pe meleaguri giurgiuvene, liric

extravagant și rafinat la care „ambiguitatea temporală, în sensul plutirii peste timp, într-un amestec al trecutului și al viitorului” sunt evidente, așa cum ni se relevă și în volumul de poeme „Rugina timpului oare greșesc dacă o numesc rugina timpului” (Nicolae). 8) Unul dintre fondatorii sectei *quakerilor*, pamfletist și politician englez, din ale cărui aforisme cităm: „Timpul este lucrul pe care ni-l dorim cel mai mult, dar pe care îl folosim cel mai neкуgetat” (William; 1644-1718) – Interval de timp de o sută de ani. 9) Actriță californiană, producătoare și model de succes, sex-simbol al anilor '80, arta echitației nefiindu-i străină, protagonista filmului „Timpul amintirilor” (regia: Richard Lang și Noel Black), cu Shirley MacLaine și Anthonu Hopkins în rolurile principale (Bo) – Willis Lamb. 10) Prozator german, cel care a îmbinat „ironia acidă cu efuziunea lirică, într-o deosebită diversitate de asociații și tonalități sufletești, stilist remarcabil, citat în context cu următoarea cugetare: „Timpul este larva veșniciei” (1763-1825; 2 cuv.).

VERTICAL: 1) Poet spaniol, reprezentant al *generației de la '27*, din a cărui lirică delicată, melodioasă, cu adânci rezonanțe populare andaluze, am reținut culegerea de versuri „Timp” (Emilio; 1899-1962) – Tânăr nobil aflat în slujba unui senior (Evul Mediu, în Europa Apuseană). 2) Actor britanic, interpret care impune respect prin profunzime, eleganță, lipsă de ostentație, maestru al rolurilor de compoziție, așa cum o face și în pelicula „Timp necruțător”, regizată de Joseph Losey (Sir Michael; 1908-1985). 3) Subdiviziune a tribului în statele dorice din vechea Sparta – Cineast spaniol, regizor a cărui temă obsesivă este dragostea ca îmbinare de patimă și erotism, filmul său „Timpul tăcerii” având pe generic două nume de marcă a marelui ecran iberic: Francisco Rabal și Victoria Abril (Vicente). 4) Semne de trecere – Divinitate primordială din mitologia Egiptului antic, zeul timpului, cel care le oferea regilor guvernare lungă și festivități la fiecare treizeci de ani. 5) Începutul unui secol! – Muzician flamand din secolul 16, fost capelmaistru la Ferrara, cromatismul său exacerbat ducând la „eliberarea cântului de vechiul sistem modal”, din ale cărui madrigaluri l-am ales pe cel intitulat „Din timp în timp” (Cipriano de; 1515 sau 1516-1565) – Esență de carpen! 6) Personalitate monumentală a literaturii indiene de limbă bengali și engleză, poet meditativ pătruns de un generos suflu umanist; din a sa antologie lirică am ales poeziile: „Timpul călătoriei mele este lung”, „Frate, nimic nu este veșnic, nimic nu durează”, „În mâinile tale, Doamne, timpul este fără margini” (Rabindranath; 1861-1941) – O seară nesfârșită! 7) Poet român de factură suprarrealistă, literat de notorietate europeană, cel care „aflat în postura” de „Ascet la baraca de tir” (antologie lirică), „a scrutat” „Timpurile de noapte”; postum i-a apărut volumul de teatru „Exact în același timp” (Gellu; 1915-2001) – Localitate maritimă indoneziană în NE insulei Sulawesi. 8) Țeavă – Cantitate de bunuri existente într-un depozit. 9)

Perioadă de timp din istoria omenirii cu anumite trăsături specifice – Prozator și fizician englez, exponent de seamă al realismului literar britanic, autorul vastului ciclu romanesc „Străini și frați”, cel de-al treilea volum fiind „Timpul speranței” (Sir Charles Perey; 1905-1980). 10) Poet și memorialist italian, cofondator al grupării literare și al revistei *La Ronda*, scriitor care a pledat pentru întoarcerea la clasicism, un admirabil prozator liric prin paginile autobiografice adunate în culegerea „Călătorii în timp” (Vincenzo; 1887-1959; Premiul Nobel, 1906).
Dicționar: ORMS, OBA, TEKU.

Nicolae CONSTANTIN – Tulcea

PROFESORUL ILIE CORCOVEANU – UN OM AL CETĂȚII

Caracalul este orașul în care în ultimele decenii s-a desfășurat o activitate cultural-educativă apreciată adesea, dar și invidiată, la nivel județean și național. Aceasta nu ar fi fost posibilă fără existența unor oameni pasionați, devotați acestor meleaguri. Din păcate, în ultimii ani, numărul unor astfel de oameni este tot mai mic. Prin activitatea pe care o desfășurăm de aproape zece ani în cadrul Asociației „Fiii și prietenii Caracalului”, am constatat, cu durere, că ponderea oamenilor tineri, care să preia și să continue peste ani ceea ce facem noi azi, este foarte redusă.

Unul dintre animatorii apreciați ai vieții spirituale a orașului nostru a fost profesorul Ilie Corcoveanu, rebusist reductibil, corespondent și colaborator la diferite publicații, dar și participant activ la tot ce s-a desfășurat pe tărâm cultural în urbea noastră. Din anii '80, la majoritatea acestor manifestări, la care profesorii Marieta și Ilie Corcoveanu erau nelipsiți, am fost și eu părtaș.

Am cunoscut bine și activitatea *Cercului rebusist „Alutus”*, înființat la 13 octombrie 1985, pe lângă Casa de Cultură „Radu Șerban”, dar care și-a desfășurat activitatea mai mult la Colegiul Național „Ioniță Asan” și, uneori, la Cercul Militar. În martie 1997 i-am propus

Membrii Cercului Rebusist „Alutus”, 1998

25 martie 1997 – *Campionat de rebus al elevilor*

d-lui prof. Ilie Corcoveanu să-și desfășoare activitățile rebusiste în cadrul Cercului Militar, propunere pe care a acceptat-o cu mare bucurie. Așa a început o rodnică activitate în domeniul cuvintelor încrucișate în cadrul instituției pe care o conduceam.

După numai câteva zile, la 25 martie 1997, am organizat ediția I a *Campionatului de rebus al elevilor*. Acest campionat s-a desfășurat timp de unsprezece

ediții, până în 2007, pe două categorii de vârstă: școli generale și licee. De fiecare dată, sala polivalentă a Cercului Militar s-a dovedit neîncăpătoare.

Cu mare bucurie, la 9 mai 1997, am inaugurat sediul Cercului de rebus, la etajul doi al impunătoarei noastre clădiri. Acest moment a fost sărbătorit prin organizarea și desfășurarea primei ediții a *Campionatului militar de rebus*, cu participarea echipajelor unităților militare din garnizoană și al cadrelor militare în rezervă și în retragere, campionat care s-a desfășurat anual, timp de zece ediții, până în anul 2006.

Trebuie menționat că în ambele concursuri, câștigătorii au fost răsplătiți în fiecare an cu diplome și premii în bani.

În același an, la 15 iulie 1997, în cadrul *Cercului rebusist „Alutus”*, l-am sărbătorit pe dl prof. Ilie Corcoveanu, președintele cercului rebusist, la împlinirea vârstei de 50 de ani, prin organizarea *RETROSPECTIVEI REBUSISTE ILIE CORCOVEANU*. Expoziția rebusistă organizată cu acest prilej și aprecierile aduse la adresa sărbătoritului au scos în evidență activitatea deosebită desfășurată în domeniul rebusist de profesorul Ilie Corcoveanu. Sărbătorirea domniei sale s-a prelungit până târziu în noapte...

Iată, pe scurt, numai câteva repere ale activității rebusiste desfășurate împreună, în cadrul Cercului Militar, mai bine de zece ani. Colaborarea noastră s-a bazat

Prieteni dragi la aniversarea a 50 de ani: col. (r) Nicolae Popescu și rebusiștii Florin Vlădulescu și Giuseppe Ispas, membrii ai Cercului Alutus

pe încredere reciprocă, pe respectarea întocmai a ceea ce stabileam împreună, pe punctualitate și meticulozitate. S-a legat astfel între noi o relație deosebită, apropiată de prietenie. Nu-mi amintesc să ne fi reproșat ceva unul celuilalt. De altfel, cred că era imposibil să te poți supăra cu ceva pe domnia sa.

Înainte de fiecare activitate, ne întâlneam de câteva ori, stabilind în detaliu tot ce trebuia să întreprindem pentru buna desfășurare. De la popularizarea activității până la festivitatea de premiere, de la stabilirea temei rebusiste până la pregătirea sălii. În ziua desfășurării activității, sosea la Cercul Militar cu cel puțin o oră înainte pentru a se asigura că nu am omis nimic. După desfășurarea concursurilor, corectam rezolvările concurenților cu mare atenție și, în funcție de timpul rezolvării acestora, stabileam clasamentul. De regulă, festivitatea de premiere se desfășura în aceeași zi. Au fost însă și situații când aceasta era inclusă în cadrul spectacolelor dedicate încheierii unui ansamblu de activități, dedicate unui eveniment aniversar (9 Mai, 25 Octombrie, etc). Pentru domnia sa, activitatea nu se încheia decât atunci când fișele de concurs, procesul verbal și clasamentul erau puse la dosar la sediul cercului de rebus. Apoi, puteam ciocni un păhărel în liniște... O zi de concurs de rebus, în organizarea sa, era un adevărat ceremonial.

Sunt convins că și de la domnul profesor Corcoveanu am învățat unele lucruri care au făcut posibile rezultatele obținute de Cercul militar în acei ani. Pentru tot ce am înfăptuit împreună în cadrul Cercului Militar îi voi rămâne recunoscător cât voi trăi. Plecarea sa din această lume, mult prea repede, a lăsat un gol imens în activitatea rebusistă locală și nu numai. Bunul Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Col. (r) *Nicolae POPESCU*

RONDELUL POVESTITORULUI

Nea Ilie, omul bun,
Cu privirea azurie,
Povestea cu dibăcie,
Cu răbdare și tutun.

Sus, în ceruri, presupun,
Cuprins de euforie,
Ține câte-o omilie
Ca adevărat tribun,

Pân' la ziuă, cum vă spun,
Vorovea cu reverie
Nea Ilie, omul bun,
Cu privirea azurie.

Nea Ilie, omul bun...

NELU DUMBRAVĂ,
Roman

REBUSISTUL PLIN DE HAR

Pe domnul profesor Ilie Corcoveanu l-am cunoscut imediat după venirea mea la RebusTIM. Prieten al publicației și al editorului acesteia, Toma Michinici, ne vizita adesea la sediul redacției, în drumurile sale prin capitală. De câte ori avea ocazia era prezent și la întrunirile de sâmbătă ale cafenelei rebusiste, însuflețind atmosfera cu umorul său sănătos, cu vastele sale cunoștințe legate de domeniul rebusistic. Ne-am întâlnit de câteva ori și la întrunirile rebusiste din diverse orașe ale țării. Discuțiile cu dumnealui erau pline de savoare și fiind un om de spirit, nu te plictiseai niciodată (cine se așeza lângă el la aceste consfătuiri avea buna dispoziție asigurată).

La Compania RebusTIM, București, mereu prezent alături de prietenii rebusiști

L-am cunoscut și în calitate de gazdă ireproșabilă, la întâlnirile din urbea unde activa ca profesor, Caracal, la Liceul Ioniță Asan, și unde insufla elevilor pe care îi călăuzea pe drumul cunoașterii pasiunea pentru studiul limbii române și pentru cuvintele încrucișate. De altfel, în toată cariera sa didactică s-a folosit de mirificul tărâm al rebusului pentru a-i determina pe elevi să aprofundeze această minunată comoară care este limba română.

Spirit enciclopedic, cu vaste cunoștințe în varii domenii, a abordat mai multe genuri rebusiste. Pasiunea sa cea mare, unde s-a și manifestat plenar, a fost careul tematic tratat enciclopedic. Sute de careuri cu subiecte diverse au fost publicate în cele mai reprezentative reviste de profil din țară. La RebusTIM a avut un lung serial numit „Limbă și comunicare” abordând și aprofundând diversele genuri ale limbii române. Din păcate, timpul nemilos nu a mai avut răbdare, iar proiectele sale, multe în derulare, nu și-au mai găsit finalitate. Vei rămâne veșnic în amintirea noastră ca profesorul meticulos și rebusistul plin de har!

*Jancodja Niculae,
București*

REMEMBER

Pe profesorul, mai bine zis, OMUL, ILIE CORCOVEANU, l-am întâlnit, nu se putea altfel, cu prilejul unor activități generate de o preocupare comună: rebusul. În perioada 1985-2000, consider că a fost o perioadă de maxim interes pentru acest sport al minții. Existau mai mult de 20 de grupări rebusiste (cercuri, cluburi, grupuri), în majoritatea lor cu mai mult de 10 membri. Grupările rebusiste existau în mai multe orașe din țară, în unele existând chiar câte două. Existau întâlnirile rebusiste, cam câte 5-6 pe an, unde se adunau peste 100 de persoane din toată țara. Se desfășurau concursuri de rebus, se purtau discuții pe teme rebusiste, se legau prietenii.

Ilie Corcoveanu, din câte îmi amintesc, era nelipsit de la aceste întâlniri. Venea printre primii oaspeți și pleca printre ultimii, parcă, pentru a avea mai mult timp pentru întâlniri și discuții cu cei cu care avea aceeași pasiune. Un om prietenos, cu care aveai ce discuta în orice domeniu.

De multe ori, în deplasările noastre, aveam drumuri comune, noi făcând parte din aceeași zonă de „sudeți”, de-o parte și de alta a Oltului. Întâlnirile

Anul 1992 – Caracal

Meci rebusist: „Turris”, Turnu Măgurele – „Alutus”, Caracal (stânga – Marian Gâzea, centru – Ilie Corcoveanu, dreapta – Gheorghe Postelnicu)

organizate au fost multe de-a lungul anilor. În afara celor la nivel național, intrase în tradiție un meci bilateral, tur-retur, între „Turiss” - Rebus grup Turnu Măgurele și Cercul rebusist „Alutus” Caracal. Îmi amintesc de un meci din 1993, desfășurat la Turnu Măgurele în componența: „Turiss” – Anca Eduard, Cojoacă Paul, Alexe Oprică, Belul George, Criucu Doru, Guinea Dumitru, Gâzea Marian (fiind gazde, turnenii au fost mai mulți) și „Alutus” – Cristici Alexandru, Corcoveanu Ilie, Vlădulescu Florin, Știrbu Petre. Scorul nu contează, toată lumea s-a simțit bine la o masă festivă permanentă. De fiecare dată, gazdele și-au făcut datoria, la Turnu Măgurele și la Caracal. Au fost publicate și câteva careuri în comun.

Ilie Corcoveanu și-a repectat hobby-ul, nu a făcut rabat de la calitate. A răspuns oricăror solicitări de colaborare, a trimis materiale publicabile la reviste, indiferent de tiraj sau de existența acestora. A susținut și promovat prin priceperea sa activitatea mai multor pasionați de rebus din Caracal la ceea ce a fost, se pare, Cercul rebusist „Alutus”. Creația lui rămâne un reper, mai ales la careul tematic, alături de creațiile antologice ale unor mari autori de careuri de cuvinte încrucișate. Familia, în primul rând, are motive de satisfacție și mândrie cu tot ce a creat pentru rebus ILIE CORCOVEANU. Din păcate, toate au un sfârșit...

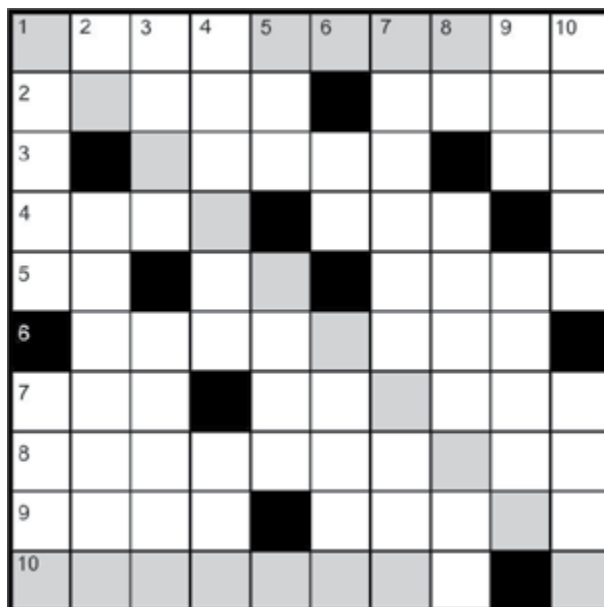
Marian Gâzea, Turnu Măgurele

ADIO, PRIETENE

Timpul, hainul, a lăsat și lasă lumea rebusistă din ce în ce mai săracă. Printr-un algoritm neștiut sorții hazardului decid, din când în când, aleatoriu, ca unii dintre noi să plece. Printre ei, prietenul și colegul Ilie Corcoveanu. O suferință care îi pusese multă vreme trupul și sufletul la încercare, în cele din urmă, la 26 martie 2009, îl doboră. Obosit să mai lupte cu soarta, spunea un mare AMIN SPERANȚEI, dovedindu-ne, a câta oară, că necuprinsul veșniciei se naște din adevărul morții. Iubea cu disperare viața și sufletul său radia frumusețe. Coleg dezinteresat, iar ca prieten plin de atașament, așa îl știam pe Ilie. Îmi vine greu să vorbesc despre el la trecut. Fără îndoială, fiecare dintre noi suntem oaspeți trecători la masa timpului și nu se știe niciodată când ne vom ridica și pleca. Cu toate astea, cât suntem încă în putere, găsim, de regulă, resurse pentru a ne ignora destinul. Și ne antrenăm orbește într-o cursă cu necunoscutul din care, pe neștiute, suntem întotdeauna perdanți. În mod inevitabil, vine și acea zi când, însuflețiți de PRONIE, devenim o undă călătoare, spre un spațiu presupus astral.

Timpul, hainul... Ca mâine în alerta și implacabila sa rostogolire, viitorul se va contopi cu prezentul, iar prezentul se va pierde pe neștiute în trecut, pe acea cale fără întoarcere, aflată la răspântia dintre amintire și uitare. Ca întotdeauna singură, speranța va fi cea care va dăinui. Cu această speranță privesc spre mâine, iar sufletul meu varsă din nou lacrima despărțirii de aici, de departe. Știi, prietenul care te părăsește te lasă cu sufletul pustiu. Îți frânge cumva aripa propriului

zbor, iar izvorul din care sorbim zilnic puterea vieții devine din ce în ce mai firav. Despărțirea de un prieten ne sfâșie propriul timp, presărându-ne visele cu aripi de îngeri. Cu siguranță însă prietenul ne arată și ne pregătește astfel drumul. Acel drum presărat cu flori și poate regrete, printre care ne vom strecura la fel de discret spre stele. Ca și atunci, din nou un temporar ADIO, PRIETENE și Dumnezeu să te odihnească în pace!

În spațiile marcate, un omagiu rebusist adresat prietenului nostru:

ORIZONTAL: 1) Susțineri practice cu scop de îndrumare. 2) Facilitează avansarea prin învățeli – Apogeul afirmării în marile producții. 3) Marcat vizibil cu semne de trecere – Reper dimensional în evaluări terestre. 4) Tip de caracter din vremuri apuse – Gen de tratat evaluat în mod critic. 5) Culmea creației pe scara evoluției – Semne de catalogare bazate pe analogie! – Limită impusă la unele tipuri de creații. 6) Tip de tratament care dă dependență. 7) Se impune valoric într-o competiție de masă – Act împlinit prin rodul imaginației. 8) Refugiu intim pentru urmașele Evei – Preparat cu iz tipic pentru căței. 9) Susține benefic evoluția unor formații de coarde – Repere spațiale pe un parcurs de viteză. 10) Alternativă locuțională... de tot râsul (pl.).

VERTICAL: 1) Chintesența credinței – Bază de calcul în format digital. 2) Mediu alcoolic uzual în citozoologie! – Aflată în drumul spre mare. 3) Poartă de intrare pe cale aeriană – Giulgiu sfânt purtat după răstignire. 4) Asigură transparența în

activitatea CAMERELOR (pl.) – Apreciată ca falsă, pe când era mică. 5) Refugiu veșnic pentru cei damnați – A executa o lucrare de artă aplicată. 6) Cum ar fi mat! – Formă elementară de expresie în arta conversației. 7) Esența devenirii noastre pe scara evoluției – Miniatură artizanală din creația lutierilor autohtoni. 8) Încete la bătrânețe! – Modalitate voluntară de acționare. 9) De felul ei, e de neînduplecat – Ultimul venit în casa părinților. 10) Ingredient de bază în meniurile vegetale – Exponentul absenteismului la întrunirile cu părinții.

Notă: NOESZA este preluat din „Marele dicționar de neologisme”

Agheorghiesei Virgil, Huși, jud. Vaslui

A FOST PRIETENUL MEU

Pe Ilie Corcoveanu, – nea Ilie – , cum îi spuneam noi, l-am cunoscut cu prilejul întâlnirilor periodice organizate de redacția revistei „Rebus”, în diferite orașe din țară. Ne-au apropiat profesiile, dar mai ales hobby-ul comun, rebusul, acest sport al minții, despre care discutam ori de câte ori ne întâlneam, comentând atât materialele publicate cât și ideile și planurile de viitor pe care ne propuneam să le transpunem în practică. Făceam schimb de păreri privind modul de atragere a elevilor spre această plăcută preocupare. Cu elevii cuprinși în cercurile rebusiste școlare, pe care le-am organizat în unitățile de învățământ unde lucram, ne-am întâlnit de mai multe ori, în diferite centre din țară, unde am concurat alături de echipele din localitate, dar și din alte localități ale țării.

În perioada când eram redactor la revista „Rebus”, împreună cu directorul acestei publicații, Alexandru Păsărin, i-am dat prilejul ca, împreună cu un grup de peste 50 de elevi din Caracal, să viziteze redacțiile Publicațiilor „Rebus” și „Flacăra” și Tipografia de la Casa Presei din București.

Parcă îl văd pe nea Ilie, înalt, bine făcut, cu pălăria pe cap, cu un pardesiul lung și mai larg, cu o servietă în mână, intrând pe ușa redacției. Avea o voce caldă și plăcută, ca un mare povestitor, și de fiecare dată când îl auzeam, închideam pentru o clipă ochii și în memorie îmi apărea chipul ”Domnului Trandafir”, zugrăvit cu atâta talent de Mihail Sadoveanu, așa cum îl văzusem eu desenat într-o carte pentru copii, când eram elev la primară. Cu siguranță, că dacă Sadoveanu l-ar fi cunoscut, și-ar fi numit evocarea „Domnu’ Ilie”.

Pentru că așa l-am cunoscut eu pe Ilie Corcoveanu, ca pe un om bun la suflet, dornic de a-și oferi sprijinul ori de câte ori i se oferea prilejul.

Acum, când vorbim la trecut despre el, cu toții îi simțim lipsa și acea vorbă caldă de încurajare, ce ne-o oferea cu multă generozitate.

Pentru mine, nea Ilie a rămas modelul demn de urmat al educatorului, rebusistul dornic de performanță și prietenul dispus oricând să-ți întindă o mână de ajutor.

Prof. *Gheorghe Brașoveanu*, București

*
**

AMINTIRI DEPRE DOMNUL PREȘEDINTE...

In 1984, după terminarea facultății am fost repartizat în Caracal. Știam Caracalul din bancuri. Marea surpriză a fost să văd, că răutăciunile din vorbele de duh referitoare la Caracal nu aveau nicio legătură cu locuitorii urbei, pe care i-am găsit isteți și plini de umor și c-o bună dispoziție contagioasă. Așa încât, am început să iubesc orașul și, mai ales, locuitorii lui.

Făceam rebus de pe la 14 ani și-n toată copilăria și adolescența mea am fost un solitar. Primul pas spre comunitatea rebusistă l-am făcut aici în Caracal, când am văzut în fața Casei de Cultură anunțul de reluare a activității Cercului rebusist Alutus. Sincer, nu auzisem de el și curiozitatea m-a făcut să parcurg drumul spre colectivitate.

Am urmat pașii indicați de afiș (oră, loc și zi) și-am devenit membru al Cercului rebusist Alutus, unde președinte era domnul profesor Ilie Corcoveanu. Eram cel mai tânăr membru, pe vremea aceea având vreo 26 de ani, păr în cap și mustață. A fost primul meu pas spre munca în echipă, iar domnul profesor Corcoveanu a avut un rol determinant.

Am apreciat rigurozitatea, spiritul organizatoric și tenacitatea cu care aborda fiecare aspect al muncii de rebusist, nimic nu era lăsat la voia întâmplării, felul în care a reușit ca din 10 „rebeli” să facă o echipă a rămas o enigmă pentru mine. Sub comanda lui Iliuță, am reușit, în scurt timp, să fim în top cu 10 cercuri rebusiste.

Cei care au făcut parte dintr-un cerc rebusist sau care încă fac parte știu foarte bine că fără un „cap limpede” nu poți realiza nimic, iar Iliuță a fost, pentru noi, „mintea limpede” între entuziasmul exacerbat și resemnare.

Dacă m-ar pune cineva acum, pe nerăsuflate, să-mi scriu 5 calități care mă definesc, n-aș fi în stare să le găsesc, dar dacă m-ar întreba același lucru despre Iliuță, aș putea să le rostesc pe nerăsuflate.

Pentru mine, Iliuță a fost și va rămâne **domnul Președinte**.

Giuseppe Ispas

UN ROMANAȚEAN CARE A ÎMBRĂCAT CĂMAȘA CUVÂNTULUI FRUMOS CURGĂTOR

Așteptând cuminte într-o fridă a sufletului celui care scrie aceste rânduri, „tabloul” de astăzi vine de undeva din zbuciumul unor locuri străbătute de fiorul creației, purtând pe umeri acea „îmbătoșare” caracteristică romanațenilor, „gintă” din care, cu plăcere, spun că mă trag. Au ei ceva în plus față de alții, poate chiar „zvâcul” creionului atunci când se ia la „trântă” cu albul hârtiei de scris, lăsând în urmă adevărate „dâre” de viață scrijelite pe răbojul artei, în limbajul caracteristic oltenilor. Profesorul de română care a slujit catedrei o viață întreagă, fără să ceară mai mult decât i s-a cuvenit, s-a mulțumit cu zbuciumul enorm din partea stângă a pieptului, loc în care a găsit răspunsul unei lumi în derivă. Înomenirea cu care a fost înzestrat de ursitori l-a determinat să poarte pe umeri albastrul îngerilor atinși de spirit, fără a se umfla în pene de acest lucru. A făcut doar câțiva pași înainte pentru a nu fi luat pe nepregătite atunci când se face „lista” cu cei „bolnavi” de frumos. Profesorul caracalean, spiță neaoșă a înaintașilor care au „defrișat” drumul în artă cu lumina minții, se așează în rândul „tablourilor” fără a-și umfla pieptul de mândrie, chiar și justificată. Ilie Corcoveanu, căci el este „descălecătorul” în această imagine dintr-un lung șir de tablouri „însăilate” de subsemnatul, într-o perioadă oarecare de timp, sub bonomia-i caracteristică a făcut o adevărată emblemă a omului de calitate superioară, licențiat la școala frumosului dăruit altora necondiționat, sieși lăsându-și doar întrebările la care își răspunde singur în târziul nopților de creație, întrebându-ne doar. Trăiește sub semnul de înțelegere al nababului ce dăruie pentru a scăpa de preaplusul dăruit de zei! A curge printre oameni spunându-le că albul poate fi obosit de drum fără negru, Ilie CORCOVEANU ne amestecă cuvintele în careuri mici de „zece pe zece”, apoi încearcă să dea definiții. Oare ce sunt definițiile sale? Niște crâmpie de viață, acolo și ele, niște vorbe însăilate la margine de coală, în urma cărora „punctul” marchează limita dintre știut și neștiut! Dragostea cu care a îmbrăcat cămașa albă a cuvântului frumos curgător precum Oltul și Oltețul, surse sigure ale inspirațiilor sale, îl așează pe „Nea Ilie” în rândul fiilor Romanațiului, cu drepturi depline. Este un curaj prostesc din partea subsemnatului să mă apuc să zugrăvesc ceea ce de fapt a desăvârșit natura prin harul lăsat la scâldătoarea fiecăruia. Poate doar să „traduc” cele câteva daruri oferite de ele și să le redau în cuvinte pământene ceea ce au prezis. Ca și când nu ar fi fost de ajuns un literat în familie, uite că așchia nu a sărit departe de trunchi, fiul său Dragoș a îmbrăcat și el cămașa aspră a ziaristului, tocmai pentru a descifra

cuvintele încrucișate ale acestei lumi întortochiate de toate direcțiile. Frumusețea familiilor nobile de odinioară constă în faptul că toți erau „slugile” acelorași idei mărețe. Maria CORCOVEANU, soția sa, este nici mai mult nici mai puțin decât „directoarea” unei mici „fabrici de ziariști”, și unde s-ar fi putut înființa aceasta decât la...Caracal! Oare cum poți rămâne insensibil în fața unor asemenea oameni fără să te doară pixul de ... nescris?

Marin TRAȘCĂ, autorul articolului publicat în „Oltul”, Cotidian regional, în 23 august 2002

*
**

MEDALION ILIE CORCOVEANU – LA 50 DE ANI

U neori trecem pe lângă oameni, îi judecăm și-i plasăm în diferite locuri accesibile puterii noastre de înțelegere a realității, fără a ne gândi un minut că fiecare dintre noi avem zbuciumul propriu, unii pentru material, alții pentru spirit. Unul din această categorie de oameni, care pune mare preț pe spirit înaintea materialului este profesorul ILIE CORCOVEANU, care a reușit să-și contureze trei figuri distincte ale aceleiași personalități: ca dascăl, „cioplitor” de cuvinte și ca „îmbârligător” de cuvinte... încrucișate. Se pare că Romanațiul, din când în când, își adună seva și o trimite spre noi, s-o avem de drum, în clipele tainice ale dialogului cu noi înșine, atunci când lumea nu ne mai înțelege! Născut la 18 iulie 1949, în satul Frăsinetul de Pădure, ILIE CORCOVEANU pleacă să se lupte cu balaurii, care păzeau granițele cunoașterii; absolvă în final Facultatea de Limba și Literatura Română, obținând diploma sub semnătura lui Eugen Simion (astăzi președintele Academiei). După ce a modelat generații întregi de „guguloaie” de conștiințe prin diferite școli din țară, profesorul ILIE CORCOVEANU se stabilește la Colegiul Național ”Ioniță Asan” din Caracal, unde se înhamă la căruța cu vise, a romanașenilor, care nu se răstoarnă, ci merge mai departe spre afirmare, confirmând în timp, că Limba Română este patria a cărei capitală se găsește acolo unde respectul pentru cuvântul scris este sacru. Ca profesor de „română”, nea Ilie, cum îi zic prietenii, nu s-a mulțumit doar să predea din „programă”, a rupt canoanele și a sărit „pârleazul” către creație.

Dacă la început aminteam de trei fețe ale acestuia, ele se arată în lumina caldă a rezultatelor obținute în publicistică, rebusistică, dar și științifică, dacă ținem cont de cercurile metodice pe care le-a transformat în adevărate ”tribune”,

de unde a lansat către elevi dulcele cuvânt românesc.

Disponând de un mare potențial de dăruire de sine, ILIE CORCOVEANU îmbină în mod fericit activitatea didactică cu cea culturală a municipiului Caracal, dar și a țării, ca președinte al Societății Cultural – Științifice „Haralamb G. Lecca”, al Cercului rebusist „Alutus-tineret” de la C.N. „Ioniță Asan”, membru al Societății de Științe Filologice din România, ca redactor la Cotidianul „Oglinda”, ca membru al Societății Ziariștilor din România și al Asociației Rebusiștilor din România(ARR). Dacă ar fi să luăm numai „calitatea” de rebusist, care i-a adus premiul revistei „Rebus”, care se dă o singură dată unui rebusist, fără a menționa, din lipsă de spațiu, revistele de specialitate în care și-a pus „semnătura” sub careurile de cuvinte încrucișate, spre deliciul marilor dezlegători dar și... autori, neastâmpărul creator revine ca un leit-motiv.

La cele peste 1000 de careuri publicate, se adaugă și prezența pe undele hertziene ale postului de Radio Oltenia-Craiova, unde, 15 ediții la rând, în cadrul emisiunii „Univers sonor”, emisiune realizată de Mihai Nicola, rubrică „semnată” ILIE CORCOVEANU aduce în casele noastre, pe lângă varietatea temelor propuse spre dezlegare și un adevărat caleidoscop oltean, cu predilecție din județul nostru, dar și „curiozități” ale rebusului național. Nu de puține ori, la „umbra” rubricii sale au fost lansați scriitori și poeți „de-ai noștri” care nu aveau suportul material al unei publicități adecvate.

Uneori cuvintele sunt de prisos când este vorba de a „însăila” zbuciumul celui de lângă tine, pe lângă care treci, fără să știi, că poartă în el rotundul unei rosturi a cuvântului potrivit în pătrățelul convenit.

Ilie CORCOVEANU nu face altceva decât să pună viața în definiții, ca noi să-i dezlegăm „chichițele”, trezindu-ne mai bogați c-o idee și mai săraci cu un dușman!

Marin TRĂȘCĂ, Articol publicat în „Olt Press”, Cotidian, în 20 iulie 1999

„UNIVERS REBUSIST – 50”

In ultimul timp se vehiculează, poate pe bună dreptate, ideea potrivit căreia cultura ar fi devenit o anexă facultativă a vieții noastre cotidiene. Însă, dacă mai există o formă de culturalizare, printre puținele, cu care românii mai fac încă partizanat, acesta este REBUSUL și, în particular, INTEGRAMA.

Recent, unuia dintre acei oameni care-și depun adesea semnătura la sfârșitul unei astfel de integrame, unui membru dintre cei mai „diplomați” ai Cercului rebusist „ALUTUS”, din Caracal, i s-au putut adresa felicitări „la aniversară”. Căci cu această ocazie, la jumătatea lui Cuptor (15.07), domnul profesor ILIE CORCOVEANU a inaugurat, în holul mare al Cercului Militar din localitate EXPOZIȚIA intitulată sugestiv „UNIVERS REBUSIST – 50”, mărturie a vârstei pe care recunoscutul rebusist o sărbătorește, și care constituie un moment atât în viața, cât și în cariera unui om, atunci când totul se exprimă mai puțin în cuvinte, cât prin fapte. Or, expoziția, care însumează, printr-o fericită coincidență, 50 de careuri tematice și integrame, selecționate dintre cele mai valoroase ale celui de-al cincilea deceniu de creație, își împlinește cu prisosință menirea.

Un popas în fața panourilor expoziției ne dezvăluie dubla valență a titlului pe care îl poartă, căci existența ei dovedește, pe de o parte, că rebusul este lumea în care domnul Corcoveanu găsește afinități, iar pe de altă parte, se dovedește a fi, însăși, o lume suficientă sieși, un univers, căci încadrează în unitate o diversitate de teme „pasionante”.

Purtând semnătura fondatorului revistei „Rebus”, revistă în care a apărut, de altfel, cea mai mare parte a careurilor d-lui Corcoveanu, N. Gh. Popescu – Rebus, cele câteva rânduri scrise de acesta în 1931 pot fi considerate încă profesiunea de credință a rebusismului: „Să lucrăm nu cu zarurile, ci cu *literele, cu cuvintele*. Să *incităm la cultură* Rebusismul, sportul acesta al minții e-n floare astăzi și așa va rămâne câtă vreme va fi cultură.” Din această perspectivă, sunt cu atât mai mult de admirat preocupările d-lui prof. sărbătorit care, în calitate de profesor de limba și literatura română, promovează „rebusul la tablă”, prin întocmirea unor careuri cu trimitere la cunoștințe concrete de limbă și literatură română, careuri reunite, de altfel, sub teme ca: „Limba română”, „Literatura română”, „Literatura populară”, „Scriitori români”, teme cum se observă, cu o largă acoperire.

O scurtă privire în panoul alăturat, la diploma acordată de revista „Rebus”, printre alte câteva, pentru „*Temele atractive pe care ni le predă, în calitate de profesor și rebusist*”, duce la concluzia că eforturile în această direcție – dl. Corcoveanu este

cel ce a consacrat rebusul didactic – au fost recunoscute și încununare de succes.

Din expoziție nu lipsesc nici integramele, din cele pe care le-a publicat în calitate de șef de rubrică al Secției de divertisment în ziarul „OGLINDA”, precum și câteva din cele apărute în alte reviste cu renume: „Maxi Skandy”, „Amical”, „Garell”, „Integrame pentru acasă.”

Cât despre... o viață de om așa cum a fost... până acum, pentru a-l cita pe Iorga, cea a d-lui Corcoveanu s-a reflectat în cuvintele pe care invitații, din asistență ori de la prezidiu, le-au rostit cu acest prilej. Printre aceștia s-au numărat lt. col. Nicolae Popescu, șeful Cercului Militar Caracal, Florin Vlădulescu, membru al Cercului „Alutus”, I. D. Neațu și Mișu Slătulescu, cărora li s-au alăturat, prin cuvintele lor mari, și cei mici, membrii cercului „Micii reporteri”: Dayana Dincă, Cătălina Slujitoru.

Din cele văzute și auzite la vernisajul expoziției, am dobândit certitudinea că mânuirea condeiului rebusist cere talent și antrenament, că există reguli stricte în acest joc al cuvintelor, ce poate deveni un joc cu cuvintele, dezinvolt și îndrăzneț, numai pentru profesioniști. Și pentru că se numără printre aceștia, după cum o dovedește expoziția, îl felicităm „la aniversară” pe domnul ILIE CORCOVEANU pentru activitatea desfășurată până acum și îi urăm... la mai mare!

Daniela CÂRSTEA, Articol publicat în „Olt Press”, în 21 august 1999

**

CA ȘI CUM TOȚI AM FI FOST COPIII SĂI...

Zilele trecute, o discuție legată de cinematografia românească m-a făcut să povestesc celor din jur cum, în liceu, dirigintele nostru ne ducea adesea la singurul cinematograful din oraș (care încă exista pe atunci) pentru a vedea ecranizările celor mai cunoscute opere românești. Îmi amintesc și acum, ca și cum s-a întâmplat ieri, cum mergeam mai multe clase, bucuroși și abia așteptând să vedem personajele noastre preferate prințând viață, cu chip și voce. Cum uneori sunetul lipsea, iar băieții mai mari înlocuiau replicile personajelor spre amuzamentul tuturor, fiind liniștiți doar de vocea gravă și impunătoare a Domnului Profesor. Povesteam cu însuflețire și dintr-o dată mi-am amintit. Domnul diriginte nu mai este... Îmi vine foarte greu să accept să mă gândesc sau să vorbesc despre el la trecut. De multe ori îmi amintesc diverse întâmplări din liceu, povestesc și altora, retrăiesc adesea acei ani minunați și apoi intervine senzația aceea grea și dureroasă, momentul în care îți dai seama că omul

despre care vorbești cu atât de mult drag nu mai este printre noi.

Însă cred cu tărie că pentru elevii lui, pentru oamenii care l-au respectat și iubit, Domnul Profesor Ilie Corcoveanu va rămâne mereu la fel de viu în mintea și în sufletul nostru, pentru tot ce ne-a învățat, pentru valorile pe care ni le-a insuflat, pentru vorbele care ne vor rămâne mereu în suflet. Impunător, cu vocea ca un tunet, profesorul respectat, omul blând care avea pentru fiecare un sfat și o vorbă bună, dirigintele care își iubea și ajuta elevii ca și cum toți ar fi fost copiii săi...așa ne vom aminti mereu de el.

Pentru mine personal, Domnul Profesor va trăi mereu ca unul dintre personajele cărților despre care ne vorbea. Undeva, în illo tempore, alături de Moromete (care îi era atât de drag), Petrini, Pascalopol, Ruscanu sau Herdelea. La fel de nemuritor ca personajele și scriitorii despre care vorbea cu atât de multă naturalețe, ca și cum i-ar fi cunoscut pe toți. Vreau să cred că acum se plimbă printre ei, schimbă o vorbă cu Rebreanu, o glumă cu Caragiale, dezleagă un rebus cu Lovinescu, și îl salută pe Creangă așa.. ca între dascăli.

Zbor lin, Domnule Profesor!

Dana Șerban (Bondrescu), București
Director Marketing IBM

DESPRE TIMP ȘI TIMPURI

La ceas de comemorare a celui care a fost Domnul Diriginte Ilie Corcoveanu, m-am gândit să scriu despre ceas, sau, mai exact, despre timp. Despre cum trece el, despre cum trecem noi prin el și, mai ales, despre cum ne influențează trecerea și ireversibilitatea lui.

A fost odată un Timp în care eram elevă la liceu în clasa domnului profesor Ilie Corcoveanu. Zilele se scurgeau, anii treceau, orele de limba și literatura română, de literatură universală și de consiliere și orientare se desfășurau conform graficului. Eminescu, Bacovia, Arghezi, Stănescu, Sadoveanu, Sorescu, Flaubert, Balzac, Hesse, Llorca, Alligheri și multi alții ni se învăteau prin manuale, cărți, teste, teze, minte... la fel ca și temele de dirigenție...

Era firesc atunci: le primeam pe toate ca atare, le discutam, le învățam, le asimilam, le sintetizam... eram elevi și învățam, acumulam informații, noțiuni, deprinderi, abilități...

Toți acești ani au trecut, au venit clipele de despărțire: a noastră de liceu, a domnului diriginte de viața pământească, a noastră de Domnul Diriginte.

Și iată că acum este un alt Timp, care, deși pare că este avansat, tehnologizat, cosmopolit și avangardist, cu foarte puține legături cu cel din adolescență, observ, pe zi ce trece, că are ramificații tot mai multe și mai puternice exat acolo, în trecut.

Eu locuiesc de aproape 9 ani în București, nu foarte departe, dar nici foarte aproape de orașul natal, Caracal. Vin din ce în ce mai rar acasă la părinți. Timpul are alte valențe în aglomerația, vuietul și grijile cotidiene de la Capitală. Tangențele mele cu orașul și lucrurile adolescenței sunt din ce în ce mai tehnologizate.

Însă în tot acest Timp există deseori câte un răstimp în care mă gândesc cu nostalgie la anii adolescenței petrecuți în liceu. Și da, de multe ori, îmi vine în minte imaginea domnului diriginte sau îmi amintesc diverse învățăminte primite de la dumnealui. Ori, se întâmplă alteori, un alt "fenomen": o situație ivită în viața mea cotidiană, deodată atrage după sine o amintire a ceea ce am aflat odată prin intermediul domnului diriginte și, precum madelaina lui Proust, îmi evocă gesturile, chiar tonul vocii din momentele în care mi-au parvenit diverse informații de la domnul profesor Ilie Corcoveanu. Imi amintesc perfect locul unde stăteam eu, unde stătea dumnealui, dacă avea sau nu ochelarii de vedere pe nas, dacă zâmbea, dacă era serios... și tot ceea ce pot spune în acest moment (cum spun francezii, „dans cet instant-même”) este: «Măi, să fie!...»

Aș vrea să dau un exemplu dintre cele mai banale, dar care, pentru mine, este prezent în minte absolut în fiecare zi, imediat după ce mă trezesc.

Domnul diriginte ne-a explicat odată, în cadrul unei ore de dirigință, cum că trebuie să aerisim zilnic, indiferent de vreme, camera în care am dormit. Bineînțeles că au existat și diverse explicații cvasi-științifice, pe care, evident, nu le-am reținut. Cert este că, de atunci începând, nu am mai putut începe ziua fără să fac așa cum ne spusese domnul diriginte. Era ca și când acele vorbe mă urmăreau, iar nepunerea lor în practică ar fi însemnat o lipsă de respect și de considerație. Ceea ce ma frapază însă de fiecare dată când îmi amintesc, este că sunt convinsă că nu era pentru prima oară când mi se spusese acest lucru, nici pentru prima oară când îl făceam; aveam totuși 15 ani, era un automatism pe care îl făcusem involuntar de n ori în trecut, însă niciodată nu mi-l spusese cineva „oficial”. Și acel cineva „oficial” a fost domnul diriginte Ilie Corcoveanu, iar de atunci, nu numai că nu am mai putut uita, dar ceea ce înainte era un automatism, a devenit o conștientizare clară a acelui proces de deschidere a ferestrei pentru a aerisi.

Ceea ce vreau să subliniez este că, dacă domnul diriginte a reușit să îmi „marcheze” existența printr-un lucru atât de mărunț, nu mai există discuție despre calitatea de om pe care am cunoscut-o la dânsul, nici de influența pe care a avut-o asupra devenirii mele personale și profesionale. Drumul pe care l-am urmat după liceu a fost tot umanist, tot cu înclinații filologice, care au avut bazele acolo, în anii de liceu.

De aceea, și pentru toate acestea, îi sunt recunoscătoare domnului diriginte Ilie Corcoveanu și aștept cu nerăbdare. Timpul care va veni, pentru a putea face noi și noi comparații; eu sunt convinsă totuși că vor exista puncte comune, legate de amintirea domnului diriginte, pe tot parcursul vieții mele.

*Profesor Patricia-Elena Marin
Școala Gimnazială „Tudor Arghezi”, București*

UN OM, O PASIUNE

Inclinație vie, însoțită de plăcere pentru obiectul studiat sau pentru profesia exercitată... N-aveam cum să încep această evocare fără să încerc să încropesc, în dulcele spirit rebusistic, o definiție a cuvântului care i-a colorat viața atât de profund regretatului profesor Ilie Corcoveanu. Și da, vorbesc despre PASIUNE, iar în amintirea sa, îmi voi permite să folosesc majusculele. Ca fapt divers, tot de majuscule s-au folosit și miile, zecile de mii de rebusiști care i-au rezolvat, zeci de ani la rând, careurile, așa că poate nu e întâmplătoare această alegere.

N-am întâlnit până la vârsta mea mulți oameni PASIONAȚI. Dar ceea ce este cu adevărat remarcabil este că am avut ocazia să mă minunez de două ori de frumusețea oamenilor mânați în viață de entuziasmul pentru o ocupație, atunci când l-am cunoscut pe regretatul profesor caracalean. Nu de alta, dar și „jumătatea” sa, doamna profesoară Marieta Corcoveanu, și-a creionat drumul prin carieră și prin viață având în inimă o PASIUNE la fel de mistuitoare, însă spre un alt domeniu.

Eram în școala primară atunci când am avut privilegiul să-l cunosc pe profesor și spun cu mândrie că mi-a pus creionul în mână prima oară pe un careu. Era un careu simplu, dintr-una din numeroasele reviste la care colabora, *Rebusache*, și plăcerea rezolvării de rebusuri s-a lipit de mine pentru vecie. Au urmat multe concursuri locale și naționale de profil și întâlnirile memorabile de la cercul pentru tinerii rebusiști pe care îl ținea negreșit, în fiecare duminică dimineață. Și, bineînțeles, după ce m-am „rupt” de Caracalul natal, câteva rafturi de integrame și careuri de rebus rezolvate atunci când căutam o insulă de relaxare prin programul meu încărcat de la muncă ori de la facultăți.

Un episod pe care nu-l voi uita niciodată s-a petrecut în urmă cu vreo 20 de ani. Am uitat locul, însă detaliile acelei după-amieze când ne-am așezat

cu toții – noi, câțiva elevi, și soții Corcoveanu – la o pizzerie, au rămas vii. Aveam de „omorât” ceva timp până la ceremonia de deschidere a unui eveniment literar și, ca de obicei, glumele profesorului Corcoveanu, spuse de fiecare dată într-o notă calmă, ardelenescă, au făcut deliciul tuturor. La un moment-dat, în plin avânt al nostru, al copiilor, printre feliile de pizza, profesorul și-a scos un carnețel și a început să noteze ceva. Nu știam ce scria, însă vorbele doamnei Corcoveanu ne-au lămurit: „Ilie, lasă, dragă, rebusul, o să dai ketchup pe tine dacă tot deschizi agenda!”. Dar dânsul a râs și și-a văzut mai departe de treabă și, da, ați ghicit!, câteva minute mai târziu, pe cămașă și-au făcut apariția două pete de sos de roșii, exact ca-n presentimentul soției. Dar nici măcar bluza pătată ori zâmbetul atotcunoscător al jumătății sale nu l-au oprit să-și termine notițele. Dar așa e PASIUNEA, uneori nu te lasă nici să termini o felie de pizza și îți pătează cămașa chiar înainte de o ceremonie oficială! Mereu, însă, este alături de tine și te ajută să construiești lucruri de care, altfel, nu ai fi fost în stare nici să te apuci! Iar pentru rebusul din România, numele prof. Ilie Corcoveanu va dăinui etern, grație acestei PASIUNI frumoase.

*Cătălina David (Slujitoru)
jurnalist, București*

**

DASCĂLUL NOSTRU...

Nu putem șterge trecutul, căci el, cu voia sau fără voia noastră, devine prezent. Imagini, trăiri, gânduri năvălesc asemenea unei cascade în minte, fără a putea să le oprim. Stăvilarul nu este atât de puternic ca izvorul, amintirea nu poate fi ștersă, ea face parte din noi, devine uneori prezent.

Astfel, aducem lângă noi oameni dragi, reținem clipe minunate, care ne-au marcat existența.

Profesorul Ilie Corcoveanu este un motiv pentru care întâlnirile ocazionale cu foștii colegi devin mai interesante și pline de nostalgia anilor de liceu. Asemenea unui personaj principal, domnul profesor apare în fiecare istorioară pe care o aducem în discuție. Poate că orele de limba și literatura română au fost cele mai importante pentru noi și astfel, imaginea dascălului nostru ne urmărește, dorind parcă să ne mai aducă aminte despre literatura veche, despre Sburătorul care pe atunci mai trecea pe la unele colegi, despre „Floarea albastră”, „Luceafărul”, „Scrisorile” marelui Eminescu, pe care le recitam lângă statuia poetului din parcul nostru, la 15 ianuarie, sau să ne mai incite curiozitatea printr-un rebus. Și asta n-ar fi tot, pentru că orele de limba română

nu erau niciodată plictisitoare sau neplăcute pentru noi. De fiecare dată așteptam altceva, un nou scriitor despre a cărui biografie domnul profesor putea să ne vorbească la nesfârșit sau să o găsim într-un articol din revista „Limba și literatura română”, de care se îngrijea tot dânsul. Momentele pline de umor, dar totodată și de învățătură erau acelea când profesorul nostru ne corecta greșelile de ortografie apelând la diverse metode (*-Neagu, limbii tale sigur nu-i place ceva, sigur vrea doi „i”*.) sau ne îndruma către biblioteca liceului pentru a descoperi tainele cunoașterii și pentru a aprofunda stilurile funcționale ale limbii (*„Vă duceți la bibliotecă și vă uitați atent la rafturi! Veți observa scris: stilul beletristic, stilul tehnico-științific, etc... Ai auzit, Datcu?”*). Niciuna din observațiile dumnealui nu păreau o dojană, căci avea o vorbă calmă, plăcută.

Asta însemna dăruire, pasiune pentru meseria pe care și-o alesese și nu în ultimul rând, reușită, pentru că mulți din acest colectiv au ales această carieră. Și astfel, nu mai putem vorbi la trecut, căci trecutul a devenit prezent prin cea mai valoroasă moștenire: limba noastră, limba română.

Mulțumim, Domnule Profesor!

Colectivul clasei a XII-a F, promoția 1996
(profilul Filologie)

MEREU NE VOM AMINTI DE „MOȘUL” NOSTRU

Când „Moșul” nostru s-a alăturat îngerilor, eram niște copile de 11, respectiv 5 ani, care nu prea înțelegeam noi ce-nseamnă o boală nemiloasă pentru viața unui om și cât de repede i-o poate curma. Eram obișnuite ca, deseori, să vină pe la noi Moșul Ilie sau noi să-i trecem pragul casei. Era un om înalt, solid, care mergea cu pas apăsător și când îl întâmpinam radia de bucurie. Se așeza pe banca din fața casei, ne așezam pe genunchii lui și-i simțeam

*Alături de nepoatele Daria și Dănuța și mama lor,
Carmina*

brațele puternice, care ne înconjurau cu dragoste părintească, cu căldură. Ne mângâia mereu și cu vocea lui blândă, ocrotitoare reușea să ne binedispună fie povestindu-ne câte o întâmplare petrecută în lumea copiilor pe care-i păstora la liceu, fie făcând câte o glumă la auzul despre o notă mai mică pe care o obținusem eu la școală, că surioara mea încă nu era elevă.

Mă întreba dacă-mi poate fi de ajutor pe la teme, dar noi preferam să-l ascultăm povestind de-ale lui sau să mergem împreună în grădină pentru că ne da în leagăn sau ne mai istorisea despre vreo buburuză sau vreun cărăbuș – ce mai?! știa de toate, parcă era o „enciclopedie ambulantă”. Abia mai târziu, am început eu să descopăr că, de fapt, Moșul meu era un mare creator de rebusuri și că astfel de oameni trebuie să aibă o cultură generală solidă. Ne aducea mereu reviste cu aceste creații și, deseori, încerca să-mi explice și mie ce este cu acele cuvinte care parcă se jucau de-a v-ați ascunselea printre punctele negre din careu. Acum, liceană fiind, dezleg și eu cu plăcere careuri, în amintirea Moșului meu.

Ne-au rămas în memorie și momentele în care cu brațele-i vânjoase, ne ridica până la tavanul camerei, în prima zi a Anului Nou, urându-ne să creștem mari și sănătoase, iar noi nu mai încăpeam în piele de bucurie mai ales că purtam pe creștet covrigul împletit în care Moșul și Moașa Marieta înfipseaseră bani – semn de bogăție și belșug. Și după ce-i luam la sorcovit, ne așezam cu toții la masă

și petreceam ore în șir, bucurându-ne din plin de prezența lor.

Acum, îl caut cu privirea printre oamenii pe care-i întâlnesc pentru că nu i-am uitat măreția corpului și nici blândețea din priviri. Mi-e dor de felul lui de-a fi, mi-e dor de dragostea cu care ne înconjura... Odihnește-te în pace, Moșul nostru drag, căci noi îți vom păstra o amintire frumoasă ca sufletul tău!

Daria și Dănuța Bărăitaru

AMINTIRI DIN REBUSUL VIETII

In memoria mea afectivă s-au fixat, în timp, chipuri, locuri, date, imagini, care, din când în când, îmi apar, ca pe un ecran, înșenînându-mi sau întristându-mi clipele prezente. Cu atât mai interesantă și fascinantă mi se pare proiecția acestui film, cu cât, unele personaje, episodice – le-aș putea numi – s-au fixat adânc în sufletul meu... Unul din acestea a fost Iliuță Corcoveanu, a cărui amintire îmi apare azi, la șapte ani de la plecarea sa în Marea Călătorie. Ne-am întâlnit doar de câteva ori, dar au fost întâlniri în locuri încărcate de spirit, energie pozitivă, noblețe... Numesc aici tabere de creație literară ori sărbători culturale, educative (ne întâlneam acolo dascăli și tineri elevi iubitori de literatură, de cuvânt, de frumos).

De câte ori mă gândesc la Iliuță Corcoveanu, îmi amintesc, chipul său bonom, cald, gesturile politicoase, vorba domoală; îmi amintesc de bunăvoința, politetea și răbdarea cu care-și însoțea faptele; îmi amintesc de marea sa pasiune, rebusul, căreia i-a dedicat o bună parte a preocupărilor sale... Așa cum am mai spus și cu alte ocazii, cred că, și acum, acolo, Sus, construiește careuri, leagă și dezleagă cuvintele, și, iată, ne antrenează și nouă amintirile din Rebusul vieții...

Îi păstrez lui Iliuță o frumoasă amintire și o felicit pe Marieta, soția sa, pentru strădania și tenacitatea cu care-i păstrează și îi reîmprospătează amintirea.

Împreună cu prietene de suflet: Lidia Dzeatcovschi, Violeta Șerban și Nina Pescaru

Prof. Violeta ȘERBAN, Bacău

AMINTIRI PE CARE LE PĂSTREZ ÎN SUFLET...

Amintirile, vrem nu vrem, se adună în fiecare clipă trăită și se cuibăresc în cămara sufletului, împovărându-l și cu multă amărăciune, cu regrete și păreri de rău, dar și cu momente trăite frumos... Menționez acestea pentru că atâtea amintiri frumoase, deosebite mă leagă de neprețuitul meu prieten, omul cu suflet cald și nobil, profesorul Ilie Corcoveanu.

Cu ochii minții și ai sufletului văd chipul lui bun, jovial, cu ochii plini de sclipirea inteligenței, gata oricând să te întâmpine cu o vorbă de suflet, prietenoasă, să te bată pe umăr cu încurajarea pe care numai el știa s-o facă la momentul potrivit.

I-am cunoscut felul de a fi „la un pahar de vorbă”, dar și ca director coordonator al școlilor de pe raza comunei Dobrosloveni (eu locuind în satul Reșca, fiind și învățător și primarul acestei comune) – știa să gestioneze orice situație ce se iveaua, era iubit și respectat de elevi, de colegii de breaslă, de oamenii din sat care investiseră în el atâta încredere, iar el mereu le-o răsplătea cu felul lui de a fi.

Cât despre pasiunea lui pentru cuvintele încrucișate, nici nu pot s-o definesc pentru că înmănunchia o muncă extraordinară de documentare științifică. De foarte multe ori îl găseam acasă compunând careuri sau integrame, abia văzându-se dintre dicționarele de tot felul și alte surse de documentare pe care le avea pe masă. Pentru câteva momente, se desprindea cu greu, se vedea cu ochiul liber, din „mrejele creației”, mă invita la „o șuetă” verbală „stropită” cu un păhărel de pălincă à la Satu Mare (unde locuia fratele lui, Gheorghe) sau cu o cafeluță aburindă. Niciodată, dar niciodată, nu mă lăsa să plec fără câteva reviste rebus, astfel devenind și eu un pasionat dezlegător.

Câte ar mai fi de spus... Mereu voi răscoli printre aduceri-aminte, mereu vei fi în gândurile mele, prieten drag!

înv. *Monel Gongea*,
fost primar al comunei Dobrosloveni – Olt

AMINTIRI, AMINTIRI FRUMOASE...

Am cunoscut familia prof. Corcoveanu în anul 1996, la un Forum Internațional al Copiilor și Profesorilor din România („Ambasadorii latinității”) din orașul Chișinău, Republica Moldova.

Întâlnirile au continuat la Concursurile Tinerilor Poeți și Prozatori, la Chișinău, Târgoviște, Bacău... Ne întâlneam ca „rude”, cu mare bucurie, cu mare dragoste și prin convorbiri telefonice, schimb de scrisori, fotografii.

Toate aceste întâlniri, schimburi de experiență pedagogică, excursii, l-au avut în centru pe domnul Ilie, o strălucită personalitate, un intelectual de marcă, o adevărată enciclopedie pe picioare. Fața dumnealui era mereu încununată de un zâmbet plin de bunătate creștinească, bunătate omenească; un foarte bun familist. Și-a iubit mult soția și copiii. Era un bun organizator al timpului liber, dovadă fiind drumețiile din tabăra Cerbu – Dâmbovița.

În preajma dumnealui nu puteai să fii trist. Ne povestea diferite întâmplări petrecute în activitatea cu elevii sau cu colegii de breaslă.

Aici, la Chișinău, mereu ne amintim, discutăm despre domnul Ilie și mult iubita lui soție, Marieta, despre frumoasa lor relație de familie, cum se completau reciproc atunci când era vorba de organizarea unei expoziții cu creațiile lor sau ale elevilor pe care-i însoțeau.

Vestea despre decesul domnului Ilie ne-a zdruncinat mult. Durerea a fost mare. Este foarte greu să pierzi un prieten, pe cineva drag. Amintindu-ne mereu de Ilie, de vremea petrecută împreună, îl simțim mereu printre noi.

Mențin relația de prietenie și azi, dar cu mare regret, numai cu Marieta, pe care o respect mult și o îmbrățișez cu multă dragoste și dor.

Am scris cu durere în suflet aceste rânduri pentru OMUL pe care l-am cunoscut cu destul de mulți ani în urmă.

Prof. **Lidia Dzeatcova**, Chișinău, Republica Moldova

AU TRECUT 7 ANI...

Da, au trecut 7 ani de când ILIE CORCOVEANU a plecat dintre noi, lăsând amintiri care nu se vor șterge niciodată. Noi, dascălii, suntem mult mai singuri și mai săraci, iar familia, îndoliată pentru totdeauna.

Parcă-l zăresc pe stradă, cu mersul lui puțin legănat, mereu cu o mapă sau plasă în mână, în care avea fie teze, fie ziare sau reviste. OM DE ȘCOALĂ total, nu a mimat niciodată profesia, căreia i-a dedicat anii cei mai frumoși și mai tineri; la clasă nu contenea cu informații abundente, mai avea de spus și atunci când clopoțelul anunța pauza. Era foarte conștiincios, organizat, minuțios, căuta să aducă mereu noutăți literare sau culturale în dialogurile noastre, dar dincolo de catedră, REBUSUL a fost marea lui pasiune, lui i s-a dăruit ca unei iubite. Datorită lui Ilie Corcoveanu, Caracalul și județul nostru au fost cunoscute și apreciate la nivel național, careurile lui erau nu doar interesante, dar și profesioniste, ele evidențiind fondul său de cultură generală și de bun condeier.

Amintindu-l mereu pe Ilie, constat că el s-a dus la o întâlnire cu alții, confrăți de-ai noștri, și sunt convins că acolo unde este va continua frumoasele și interesante preocupări cu care ne-a bucurat inimile: ION ZBÂRCOT, ION PRECUPEȚU, NICU CÂRSTEA, BEBE MIULESCU, VIOREL PÂNZARU, BEBE CILEA etc. Dascălii caracaleni au pierdut mult prin despărțirea de ei, dar chipul lui Ilie se detașează ca o medalie încremenită pe retina amintirilor, pentru că nu puteai să-l ocolești, să nu vorbești cu el, să nu-l mai cauți, să nu-l mai întrebi de una sau de alta, la toate avea de spus câte ceva, cultiva prietenia cu sinceritate, oricând era gata să ajute, generos, de caracter, amabil, ori, asemenea oameni sunt greu de uitat.

Recent, am găsit printre fotografiile mele și un instantaneu cu el și cu Mișu Slătulescu, de Ziua Marii Uniri (1997), în centrul orașului. Această fotografie o încredințez spre păstrare

familiei, soției sale, Marieta, o adevărată doamnă, care îi perpetuează amintirea cu fidelitate.

Sincer să fiu, uneori, și mie îmi este dor de Ilie, îl evoc de multe ori cu Naval Arcadie, dar nu știu unde este, de unde să-l iau ca să-i spun câte s-au întâmplat în ultimii ani.

Au trecut 7 ani, dar pentru mine, Ilie nu a murit pentru că, vorba lui Iorga – „Nu toți morții sunt morți!”.

Profesor **Dumitru Botar**

*
**

LUMEA CA O PĂRERE SAU DESPRE TREZIREA LA REALITATE

Este trist și, totodată, tandru să scrii despre oameni dragi care nu mai sunt. Tristețea aceasta amestecată cu evocarea este dată de faptul că poți retrăi momente de altădată, că poți reînvia trecutul. Mintea noastră este făcută să păstreze, ca pe un tezaur, timpul care, altfel, este iremediabil pierdut. Ținem în sufletul nostru albumele afectivității.

Îmi amintesc, adesea, imaginea de om blând, plin de bunătate a prietenului meu Ilie Corcoveanu. Deși eram de aceeași vârstă, dintr-o pornire afectuoasă, îi spuneam *nea* Ilie. Și el îmi spunea, în reciprocitate, *nea* Paul. De unde pornea legătura noastră deosebită, trainică? Îl cunoșteam din perioada când fusesem colegi de clasă la „Ioniță Asan”. Era cel mai bun latinist, având o relație specială cu domnul profesor Bălan, pe care îl iubeam toți, pentru că era un profesor cultural, foarte apropiat de noi, bătrânețea făcându-l vulnerabil, dar, paradoxal, și foarte puternic. Ilie făcea cu ușurință retroversiuni, avea un lexic suficient pentru a înțelege frumoasele istorioare ale antichității latine și nu se plictisea deloc să conjuge verbe sau să scandeze. Practic, Ilie și colega lui de bancă salvau toată clasa, pentru că domnul profesor Toma Bălan nu făcea conversații decât cu aceștia.

Ilie avea și un aer misterios, fiindcă nu locuia în oraș, ci venea dintr-un spațiu izolat, un canton din zona Dobrosloveni, făcându-ne visători și invidioși pe libertatea pe care i-o presupuneam. Un poet contemporan renumit, Liviu Ioan Stoiciu, și-a dedicat aproape întreaga poezie unui astfel de loc, dar din altă geografie, cantonului de la Adjudu Vechi, unde și-a petrecut prima parte din viață.

După liceu, l-am văzut pe Ilie ocazional, pentru că a fost, o vreme, plecat în Ardeal și, apoi, a funcționat ca profesor la diverse școli din județ. L-am reîntâlnit

când am redevenit colegi (de cancelarie, de această dată), la Liceul „Ioniță Asan”.

Ilie era un om lent, se mișca încet, parcă ar fi avut la dispoziție tot timpul din lume. Această lentoare caracteristică, pe care toată lumea i-o știa, m-a făcut să mă întreb, adesea, care este adevărata valoare a timpului și, mai ales, cât de important este echilibrul interior. La examenele de bacalaureat, cei mai mulți se

*Prieteni dragi: prof. Aretzu Paul,
prof. Constantin Filișanu și prof. Pimen Ionescu*

fereau să fie parteneri cu el, pentru că era prea tacticos și nu se grăbea (cum făceau toți), să-și încheie cât mai rapid teancul de lucrări repartizate. Dar, această încetineală și ritmul său monoton, îl făceau să fie foarte simpatizat și îi dădeau unicitate. Nea Ilie termina de corectat la două zile după ce toți ceilalți sfârșiseră. Era un om cu tabieturi. Și la petrecerile, la care se întâmpla să participăm, el urma un ritual, trăind viața în esențele ei. Făcea însă lucrurile temeinic, ireproșabil. Nea Ilie era un om corporal, bine făcut, cu trăsături plăcute. Vocea lui blândă trăda un suflet omenos. Nu știu să fi nedreptățit sau să fi dușmănit pe cineva. Avea principii morale ferme, un cod etic elegant, ales. Eram prieteni pentru că ne recunoșteam unul în celălalt. Era un om de nădejde, care nu te abandona la nevoie. Nea Ilie era omul mare, iar sufletul lui îi depășea de mai multe ori statura. Avea o înțelepciune de viață, cu care îl înzestraseră Dumnezeu.

Faptul că se grăbea încet și că avea o înțelegere superioară a existenței mi-a dat impresia că va fi nemuritor, sau cel puțin longeviv.

S-a dus dintre noi pe neașteptate, la o vârstă la care era în deplinătatea puterilor. Îmi lipsește prietenia lui de om infailibil, de bun sfătuitor. Mă aștept, uneori să reîntâlnesc, pe negândite, copilul blond, truș, de altădată, latinistul imbatabil, a cărui bunătate se întâlnea cu aceea a bătrânului și firavului nostru profesor Toma Bălan. Scandea, fără îndoială, împreună, în ceruri, poeme din Horatius sau Ovidius. Iar îngerii stau în jur cuprinși de admirație.

Prof. **Paul ARETZU**, scriitor

AU TRECUT ȘAPTE ANI, DAR PARCĂ A FOST IERI...

Amintirile se aștern cu emoție, mai ales că cel despre care vorbesc nu mai este... Nenumărate amintiri apar aievea, nerăbdătoare să iasă din clepsidra timpului, fiecare cu parfumul său sau cu încărcătura sa sentimentală.

Trecerea anilor nu a știrbit cu nimic din amintirile legate de viața didactică și cultural-științifică, alături de colegii mei de catedră și în special de Ilie.

Sunt multe amintiri legate de fostul meu coleg. Anii petrecuți împreună, au fost ani frumoși, ani de care ne-am bucurat, ani pe care am vrea să îi putem întoarce, dar pe care nimeni nu-i poate re trăi, decât prin intermediul amintirilor.

Liceul a fost martorul bucuriilor și tristeților noastre, al împlinirilor și neîmplinirilor, al succeselor și dezamăgirilor noastre, al amintirilor frumoase, al emoțiilor, al satisfacțiilor.

Noi am rămas uniți prin trăinicia relațiilor prietenești stabilite în acești ani. Niciunul dintre noi, cei care l-au cunoscut, admirat, apreciat, iubit, nu poate crede că domnul profesor Ilie Corcoveanu a plecat dintre noi. În mintea noastră, în memoria noastră afectivă, ființa pământească a profesorului se identifică cu cea a profesorului valoros, perseverent, meticulos, bun organizator, ce a contribuit prin exemplu, muncă, pasiunea sa pentru literatură – la creșterea prestigiului liceului. Îmi amintesc cu drag de cercurile pedagogice conduse cu măiestrie și delicatețe de colegul meu.

Port parcă și acum în memorie și în simțiri toate obiceiurile, metodele, gesturile și ticurile colegului meu. Era mulțumit cu ceea ce a realizat cu fiecare generație de elevi – căroră le-a fost mereu aproape, i-a sprijinit și i-a simțit ca parte din sufletul său.

Au trecut șapte ani, dar parcă a fost ieri... Ilie a reușit să supraviețuiască după moarte ca un binefăcător în amintirea urmașilor.

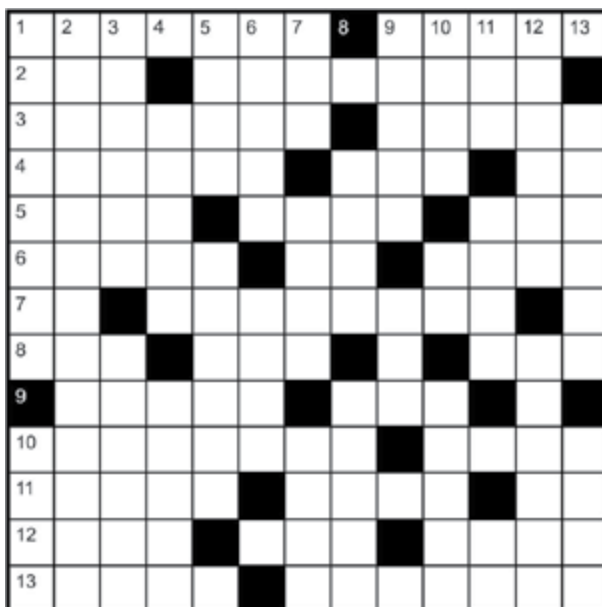
Flori pentru tine, care ai sădit iubire în sufletul atâtor generații, iubire de carte, iubire de țară, iubire de oameni...

Îi aduc un pios omagiu de admirație, respect, păstrând o clipă de reculegere în amintirea lui.

Prof. *Alexandra Ștefan*

Am compus acest careu, convins că amintirile sunt ca razele lunii... Facem cu ele ce vrem, le primim și le păstrăm în suflete, sau, dacă dor, le dorim cât mai departe. Eu, însă, le voi păstra VEȘNIC în cămara sufletului meu pentru că el, FRATELE MEU, ILIE, a avut talentul de a fi mereu în preajmă-mi, neșovăind în bunătate, în dăruire și grijă.

7) Ruxandra Tudorache - Caracteristica profesorilor la clasă și în colectivitate, necesară și în realizarea careurilor rebusiste (plural).
8) Fiu în toponimia gerberă – Fluviu în Peru – Produs lactat.
9) Sidef – Solduba, din comuna Homoroade, din județul Satu Mare, unde a înființat și condus cercul rebusist „Afirmarea”.
10) A organizat mai multe ediții ale „Dialogului ...” cu participarea revistei „Rebus” (1986, 1988, 1992, 1994) și

a reprezentanților „Asociației Rebusiștilor din România” – Primul om creat de Dumnezeu din lut, după chipul și asemănarea sa. 11) Deosebit de frumoasă – Oraș în Egiptul antic – Teodor Arghezi. 12) Culturale, de rebus și divertisment pe care le organiza în cadrul cercurilor – Imagine toracică normală (abr. Medicală) – Mare cneaz al Kievului (912-945). 13) A aprinde flacăra pasiunii pentru rebus, prin dezlegarea unor careuri din ce în ce mai dificile, cum proceda profesorul cu elevii, în cadrul cercului – Formare în mod intenționat la copii și tineret, sistematic și organizat, dezvoltare intelectuală, morală și fizică, la orele de curs sau la Cercurile rebusiste în care a excelat profesorul I.C.

VERTICAL: 1) Verbul drag al profesorului Ilie Corcoveanu pe care l-a aplicat cu mult entuziasm la revista „Rebus”, „Rebusache”, „Rebus Tim” și la peste treizeci de ziare și publicații locale și din țară – A absolvit Institutul Pedagogic de 3 ani din Baia Mare (1972), și Facultatea de Limbă și Literatură Română din cadrul Universității București, specialitatea română ... în 1984. 2) A înființat Cercul Rebusist „...” (2 cuv.) în 1988 la Liceul „Ioniță Asan” din Caracal, pentru elevi și Cercul „Alutus” pentru locuitorii orașului Caracal (13.10.1985). 3) Romeo Marinescu – Grad didactic pe care l-a avut ca profesor la Colegiul Național „Ioniță Asan” din Caracal – În aprilie 1995 a avut loc un concurs în ... școală. „Cobia” din județul Dâmbovița unde Cercul „Alutus Junior” din Caracal, a obținut rezultate bune la toate probele, iar pe echipe, prin cumul de puncte, locul patru din șapte echipe prezente. 4) Îmbinate – Instrument de tăiat. 5) „Afirmarea”, „Alutus”, „Alutus tineret” înființate de profesor de-a lungul timpului (sing.) – Verbul rebusistului. 6) Mijlocul zilei – „Castrum” în Italia antică, aproape de Roma. 7) Ilie, numit în familie și de către prietenii apropiați – Localitate în insula japoneză Shikoku – Are peste patru ... colaboratori la peste treizeci de publicații. 8) Bătrâne – Spațiu amenajat cu vitrine, mese, panouri în cadrul unor expoziții rebusiste cum a realizat deseori la școli și la „Cercul Militar” din Caracal. 9) Usturoița - ... Ilie, așa cum îl strigau prietenii și colegii mai tineri din redacții. 10) Fluviu de coastă în Sudul Islandei –

Împreună cu fratele Gheorghe de la Satu Mare

Ștefan Trandafirescu – A avut acea calitate pentru fiul și fiica lui (dim.) 11) „United Nations Organization” (sigla) – Etaj scund situat imediat sub acoperiș – Grigore Antipa. 12) Răpirea cerealelor – Dezlegător și iubitor de probleme rebusiste. 13) Cercul din Turnu Măgurele care a avut întreceri tradiționale cu Cercul „Alutus” din Caracal, acasă și în deplasare – Satu ..., orașul unde a desfășurat o bogată activitate rebusistă: a debutat cu careu la 31.12.1968 în „Cronica sătmăreană”, l-a ajutat pe fratele său Gheorghe să înființeze Cercul „dr. Vasile Lucaciu” la 12.04.1970, iar la 09.08.1970 ajutați de Gheorghe Nicolau-Expo din Sighișoara au organizat „Expoziția rebusistă interjudețeană” unde la concursul fulger de dezlegări cu participarea rebusiștilor din mai multe județe a luat premiul doi.

Dicționar: OLM, URIE, BOS, AIT, ENI, NAST, INNI, IOGI, NUPS.

fratele, Gheorghe Corcoveanu, Satu Mare

Apărut în ziarul „Oglinda Romanișului”, 26.03-01.04.2010

FRATE, VEI FI MEREU ÎN SUFLETUL MEU!

Cu șapte ani în urmă, atunci, în 26 martie 2009, într-o zi de joi, dimineața, la orele 9.30, fratele meu mai mic, Ilie, a hotărât să coboare din trenul vieții. Scrisese ultima filă de viață. Atunci am înțeles că ultimele lui clipe de viață fuseseră scăldate în multă suferință și că ar fi trebuit să îi fiu alături în acele momente. Dar nu am fost...și regret nespus de mult... Poate că ar mai fi avut ceva să îmi spună, poate că m-ar fi întâmpinat cu același zâmbet frățesc dintotdeauna... Căci revenirea mea pe plaiurile natale, în locurile copilăriei noastre, însemna mereu îmbrățișarea părinților, cât au fost sub „aripa ocrotitoare” a lui, și a surorilor Mioara și Vergina, și ele plecate prea devreme în lumea umbrelor. De fapt, el era ca un înger păzitor pentru membrii familiei noastre, mereu grijuliu, împăciuitor, doritor de liniște familială. Era așa de fericit când ne vedea pe toți frații alături de părinți în jurul mesei!

Mereu știa că valoarea omului stă în binele pe care îl face și se străduia să ducă la bun sfârșit ce-și propunea, insuflând încredere celor din jur și transmițându-le că este întotdeauna gata să dea o mână de ajutor. Era un mare îngăduitor, căci nu-i plăceau disensiunile. Știa să întrețină o conversație elevată, vorbea deschis, direct, la obiect. Doamne, ce mult ura ipocrizia și lipsa de loialitate! Ce tolerant era!, concluzionam eu după ce-mi povestea câte o scenă tensionată petrecută în familie sau prin cancelaria școlii unde predă.

Îi făcea plăcere să se afle în compania oamenilor și să se implice în activitățile de grup pentru că era un sânguincios, un meticulos organizator, îi era tare drag să fie observat la treabă. Avea un deosebit simț al umorului, totdeauna era dispus să zâmbească, să glumească sau să facă o remarcă amuzantă. Așa era el, fratele meu, Ilie, pe care-l voi păstra în sufletul meu ca pe o inestimabilă comoară până când și eu voi ajunge la destinație și voi coborî din trenul vieții, pentru a porni spre Cel ce învață fulgii cum trebuie să cadă...

Odihnește-te în liniște și pace, fratele meu drag!

Împreună cu fratele Mihai de la Ploiești

*Fratele, **Mihai Corcoveanu**, Ploiești*

Doar la câteva zile după apariția acestor amintiri, și inima fratelui Mihai a încetat să bată (26 februarie 2016), lăsând în urmă-i doar lacrimi și durere. Dumnezeu să-i odihnească sufletul bun!

Alături de părinți

GÂNDURI EVOCATOARE

Pe regretatul profesor de limba română ILIE CORCOVEANU, l-am cunoscut prin anii '80, cu ocazia consfătuirilor rebusiste organizate în diverse orașe ale țării.

Făcând un arc peste timp, menționez că l-am văzut, pentru ultima dată, la Bârlad, la o întâlnire cu caracter național, organizată cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la înființarea Cercului Rebusist „Alb și negru”, din mai 2000. Tocmai se întorcea de la înmormântarea lui Toma Michinici și a dorit să fie prezent și la sărbătoarea noastră.

În anul 2009, când Ilie Corcoveanu a trecut în neființă, s-a întâmplat să scoatem primul număr al Revistei „Alb și negru”. Ultimele careuri semnate de Ilie Corcoveanu au apărut postum și în revista noastră, la rugămintea fratelui său, Mihai, din Ploiești, întărind memoria pe care familia, și nu numai, i-o poartă marelui rebusist, trecut prea devreme în lumea umbrelor.

În calitate de rebusist și de coleg de breaslă, pot mărturisi că am avut ocazia să descopăr, în personalitatea sa, un intelectual de marcă, un om cu o aleasă ținută morală și un rebusist de excepție.

Noi, rebusiștii bârlădeni, nu-l vom uita niciodată.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Ionel Șerban, profesor titular, gradul I, la catedra de limba și literatura română,
Liceul Teoretic „Mihai Eminescu”, Bârlad

IN MEMORIAM, ILIE CORCOVEANU

Fiecare om poartă în suflet imaginile unor persoane nobile de care s-a atașat, pe care le-a stimat și prețuit.

Unul din oamenii pe care i-am cunoscut, apreciat și admirat, și de care m-am simțit apropiat a fost profesorul Ilie Corcoveanu.

Deși era mai în vârstă decât mine și de altă specialitate, apropierea noastră sentimentală s-a produs în mod firesc, prezența lui în Liceul „Ioniță Asan” fiind pentru mine un stâlp de sprijin moral, colegial, care-ți insufla un spirit de mai bine, de liniște și confort intelectual.

Ne-am împrietenit și datorită fiului dumnealui, Nicu Dragoș Corcoveanu, care a fost elevul colegiului nostru, olimpic la matematică și economie.

Era un om generos. N-a supărat pe nimeni.
Profesor cu har, era iubit și stimat de colegi, de elevi, de părinți.
Scris frumos, cu o caligrafie admirabilă; povestea și mai frumos.
Impresiona prin pasiunea și dăruirea sa profesională.
Era calm, blând, nepretențios, de o modestie exemplară.
Ilie Corcoveanu era un pasionat rebusist, unul din cei mai renumiți din țară.

Era un organizator excelent al simpozioanelor de rebusism, acestea înscriindu-se în rândul celor cu caracter național.

Sub denumirea de "Alutus" a creat un cerc al elevilor pasionați de această formă de dezvoltare a culturii lor generale.

La sărbătorirea Centenarului liceului a organizat o secțiune specială cu participarea celor mai mari rebusiști ai țării, cinstind astfel, cu aceeași cunoscută modestie, liceul al cărui elev a fost.

Plecarea sa prematură din lumea cu dor în cea fără dor este resimțită dureros și azi de noi, foștii săi colegi.

Dumnezeu să te odihnească în pace, om bun ce-ai fost!

Prof. **Titu Vîrban**,
director al Colegiului Național „Ioniță Asan”

ÎN ETERNITATEA GÂNDIRII

Să ne imaginăm o Geografie rebusistă a României!
Când spune Caracal, orice cunoscător se gândește, fără ezitare, la Ilie Corcoveanu...

Să ne imaginăm Caracalul rebusist fără Ilie Corcoveanu. Imposibil!!!
Prietenul nostru, Ilie, rămâne veșnic ancorat în statura rebusistă a Țării prin apartenența sa, reciproc definitorie, la Capitala de Romaniți.

Am auzit că Ilie s-ar fi dus de la noi?

Am auzit, dar nu știm sigur, suntem în mrejele incertitudinii!

În eternitatea gândirii noastre, el este mereu pe peronul gării din Caracal, așteptându-ne cu o privire prietenească, încărcată de cumsecădenie. Vrând să fie sigur că ne vom simți bine în micul ambient rebusist imaginat și muncit de el pentru noi, prietenii și colegii lui de frumoasă pasiune și de trudă creativă.

Nu-mi pot imagina viața caracaleană fără el. Și nici nu vreau!

Prefer să-l știu acolo, mereu, așteptându-mă nerăbdător, pe macadamul prieteniei noastre atemporale, de pe pâraul Gologan.

Cu un zâmbet de largă generozitate, plănuiind alte și alte întâlniri memorabile, în amfiteatrele de strălucire ale Rebusului românesc...

ELIADE GÂLDĂU, Târgoviște

Târgoviște, 14-16 aprilie 1995

IN MEMORIAM – ILIE CORCOVEANU, UN DASCĂL AL TIMPULUI SĂU

Fugit irreparabile tempus! Da, timpul fuge și nu poate fi oprit în loc. Parcă prea repede! El se duce și ia oameni, gânduri, amintiri. Pe albia lui curg trecutul și prezentul nostru și totul se supune iremediabil trecerii sale. Cei care au plecat în lumea plină de mistere au lăsat urme de neșters prin locurile pe unde și-au purtat pașii. Pretutindeni ei au rămas în amintiri, prin lucruri pe care le-au durat în timpul petrecut printre noi.

Figura blândă și parcă inocentă a profesorului Ilie Corcoveanu ne zâmbeste zilnic în memorie, exact așa cum o făcea și atunci când era printre noi. Da, Ilie nu râdea în hohote, el vorbea sfâtos și zâmbea; avea un fel unic de a povesti ceva, era serios, iar pe noi ne amuza. În excursii, de pildă, el povestea câte ceva interesant, dar în același timp, adăuga și niște amănunte care erau hazlii. Doamne! Frumos mai era în excursiile pe care le organizam cu Cercul profesorilor de limba și literatura română! Mai o mânăstire, mai un domnitor sau un sfânt, mai un popas pentru a lua masa, toate ne schimbau starea de spirit, parcă eram mai tineri, mai încrezători, uitam de toate...acum ne-am schimbat, e și vârsta de vină, suntem plini de teamă, de griji, neîncrezători...

Pe la casele memoriale, Ilie aducea un amănunt picant despre cei care au locuit cândva acolo – mi-amintesc de Conacul Brătienilor de la Ștefănești sau de casa lui Liviu Rebreanu.

La întoarcerea de la Ștefănești, din cauza unei frâne, a fost un mic accident în autocar – nu spun care, poate mulți și-l amintesc. S-a răs mult, cei din spate râdeau și nu știam de ce. Ilie a spus doar câteva cuvinte – „Dragostea e lucru mare!” și am înțeles.

Bine este să ne umplem timpul cu lucruri frumoase și plăcute, să ne gândim că azi, clipa trăită poate fi ultima. Viața este atât de scurtă, iar noi atât de trecători! Ne trezim pe neașteptate în fața unei porți care se deschide și ne trece dincolo, într-o altă lume, poate mult mai luminoasă.

Nu cred că Ilie a avut timp pentru a se gândi la acest moment, nici noi încă

*Alături de prof. Mariana Catrina, fiica ei,
Veturia și prof. Mariana Didu
și Irina Onescu*

nu medităm la marea trecere. El era preocupat cu rebusul, cu revistele pentru elevi, cu caietele de teme etc. În comisiile de evaluare era meticulos, poate prea meticulos, era ultimul care dădea lucrările corectate comisiei. Uneori, noi ne mai supăram, dar apoi am înțeles că nimic nu-l făcea mai alert, acesta îi era felul, ritmul lui. Era inutil să încerci a-l schimba.

Au trecut 7 ani! Ce repede îmbătrânim! Poate el este acum într-o lume mai senină și mai caldă, undeva sus, printre stele. Vom ajunge și noi cândva, dar până atunci să nu-i uităm pe cei care au pătruns deja în această lume. Ei sunt cu noi și vor rămâne, atâta timp cât inima noastră va bate pe acest pământ.

Prof. Mariana Minoescu Catrina

„UITE, FETE, DE LA MINE – O ZI, DE LA DUMNEZEU – MAI MULTE...”

*„Și anii trec, copiii cresc,
Se schimbă tot ce-i omenesc,
Iar noi îmbătrânim.”*

...Da, noi îmbătrânim, dar nu și amintirile noastre, căci de acolo răsar oamenii „care au fost”, veseli și plini de poftă de viață, a căror imagine fugară îți smulge un zâmbet.

Un astfel de om, a cărui amintire nu s-a estompat în cei 7 ani de când s-a mutat într-un „loc cu verdeață” este profesorul Ilie Corcoveanu. Deși nu am fost la aceeași școală, pot spune că drumurile noastre s-au intersectat prin natura activităților: comisii de corectare, cercuri pedagogice, cursuri de perfecționare, excursii cu cercul profesorilor de română.

Imaginea siluetei lui robuste și figura sa jovială ascundeau un suflet deosebit de prietenos și un om de o probitate și o meticulozitate ieșite din comun.

Într-o vară, eram în comisie de corectare la Liceul Agricol din Caracal. Împărțeam ”mapa” de lucrări cu domnul Corcoveanu. Eu îmi terminam partea mea și trebuia să-l aștept pe dumnealui să le corecteze ca să le confruntăm. Văzându-mă dezamăgită de ritmul în care corecta, dumnealui mi-a spus zâmbind: ”– Du-te acasă, fete, uite, de la mine o zi (liberă), de la Dumnezeu mai multe!”

M-am înseninat instantaneu și am plecat fericită de darul primit...

Tresar. Zâmbetul mi-a dispărut... Eu sunt pensionară, iar domnul Ilie, cu surâsu-i jovial, nu mai e printre noi. Doar expresia lui favorită îmi răsună în gând: „Fete, să nu ne grăbim...”

Prof. Rafaela TRĂISTARU

O AMINTIRE VIE...

Așa se poate vorbi despre un dascăl. O amintire vie, el rămâne printre noi cu pasiunile lui, cu glumele lui... el nu pierde niciodată. Și... Ilie a fost un dascăl. Inima lui a încetat să bată destul de devreme. Este undeva, în univers, printre... praful de stele. Dar sufletul lui, fărâme, a rămas în sufletele minunaților săi copii, nu elevi. Cuvântul „elevi” este o noțiune abstractă, pentru că, pentru un dascăl, elevii nu sunt numai elevi, sunt copiii lui, care îi duc mai departe dragostea pentru obiectul lui, pentru ceea ce încearcă el să le transmită, iar la Ilie, pentru LIMBA și LITERATURA ROMÂNĂ. Ce poate fi mai nobil decât să transmiți urmașilor tăi iubirea pentru ceea ce este mai sfânt la un popor, limba și literatura lui, ceea ce îl face unic în acest univers imens.

Alături de prieteni dragi: prof. Florina Ciovică (Diaconescu), dr. Rodica Păun, prof. Iliuță

Am fost colegi mai mult de 35 de ani, dar de aceeași școală în ultimii mei 5 ani de activitate. Eram profesoară la clasa unde el era profesor diriginte. Adolescenții îi împrumutaseră din personalitatea sa și lucram foarte bine împreună. Colegul și prietenul meu Ilie era o ființă blândă, jovială. Nu l-am văzut niciodată certându-se cu cineva, dar de multe ori era trist pentru ceea ce-l înconjură. Nimicurile care uneori ne întristează, dar care trec, pentru că nu au valoare. Ceea ce rămâne în sufletul nostru sunt acele clipe minunate, clipele încărcate de emoție și sublim, clipele care devin veșnice, așa cum zicea minunatul nostru Părinte Arsenie Papacioc „VEȘNICIA INTR-O CLIPĂ”.

Și îi voi dedica dragului nostru ILIE două strofe dintr-o poezie a unui poet contemporan și oltean, D. Vișan-Dimitriu, „Praful de stele”. I se potrivesc foarte bine prietenului nostru .

*Sunt doar o fărâmə din praful de stele
Ce-n spații astrale petrec ani-lumină
Cu norul galactic, în mari carusele,
Sunt micul fragment de esență divină...*

*Voi fi inorogul cântat în poeme
Voi face ca viața să-mi fie deplină
Iar când voi lăsa doar un trup, peste o vreme,
Voi fi tot cu voi, ca esența divină.*

Am scris aceste rânduri cu mult drag, pentru bunul nostru coleg și prieten
ILIE CORCOVEANU .

Prof. **Florina Diaconescu**

**

O VIAȚĂ DE OM – AȘA CUM MI-O AMINTESC

Sursa autenticității unei evocări și a onestității discursului nu poate fi decât amintirea la persoana întâi. Cum altfel aş putea scrie despre OMUL și PRIETENUL Ilie Corcoveanu?

Oricine l-a cunoscut pe omul Ilie Corcoveanu a fost, fără îndoială, impresionat de energia și timpul dedicate unei pasiuni incontestabile: rebusul – în care domnul Corcoveanu își revărsa mintea, inima și sufletul ca într-o matriță.

Rebusul era lumea în care domnul Corcoveanu găsea afinități, deci se regăsea, și pe care o construia ca un univers suficient sieși, urcând cu dezinvoltură pe verticala vieții spirituale și a preocupărilor culturale, uneori manifestate entuziast și neaoș în obiceiuri și tradiții, dar și coborând, fără sficiune, ci dimpotrivă, cu interes pentru boabele și fărâamele din orizontala gospodărească. Sărind cu privirea printre careuri am (și acum) sentimentul că pătrund în acest univers creat, ce

*Daniela Cârstea – mereu aproape de sufletul nostru,
un om deosebit – 3 septembrie 2007*

își dezvăluie profunzimile autorului careu cu careu, zvâcnet cu zvâcnet.

Deși nu l-am cunoscut pe domnul Corcoveanu și în ipostaza de profesor de română, i-am bănuir vocația de a împărțăși și altora roadele studiului disciplinat și îndelungat. Promovând așa-numitul "rebus la tablă", prin întocmirea unor careuri cu trimitere la cunoștințe concrete de limbă și literatură română, a știut să depășească limitele, inevitabil personale, ale pasiunii pentru rebus și să o împingă în zona, mereu alunecoasă pentru orice dascăl, a strategiei didactice.

Dragul și ușurința cele mai mari le încerc însă atunci când vorbesc despre prietenul Ilie Corcoveanu. Așezarea, meticulozitatea, stăruința în amănunte cu care făcea și, mai ales, vorbea. Vorba domoală și încărcată nu era o deprindere, o achiziție studiată și dorită, și apoi dobândită, ci era o trăsătură de caracter, un firesc comportamental care izvora din ființa profundă. Am avut întotdeauna respect pentru înțelepciunea dobândită, însă cel mai mult m-au impresionat la persoanele de lângă mine trăsăturile individuale, irepetabile, "nelucrate", dovezi ale umanului unic din noi. În vecinătatea domnului Corcoveanu am învățat să nu grăbesc lucrurile, să acord importanța cuvenită (niciodată excesivă) amănunțelor, să nu mă reped spre final, ci să mă bucur pe parcurs. Lângă domnul Corcoveanu vremea trecea altfel, domol și încărcat.

Timpul trecut îndepărtează din amintirea pe care o păstrăm cuiva detaliile circumstanțiale și lasă loc cristalizărilor afective, esențiale. O esență precum cea imaginată și căutată de Brâncuși, eliberată de asprimile clipei și concentrată în netezimea miezului.

Așa tindem să ne amintim persoanele, ca pe dăre luminoase pe care le purtăm mereu în memoria noastră afectivă. Odată atinsă viața noastră de prezența lor în ea, le purtăm în noi, sub forma unor gânduri de lumină și cuvânt. Aceasta este și forma pe care amintirea prietenului Ilie Corcoveanu o are în mine: lumină și cuvânt.

DANIELA CÂRSTEA
lector universitar doctor,
Universitatea București

UN OM, O VIE AMINTIRE

Paradoxal, în loc ca timpul să estompeze imaginea celui care a fost, la propriu și la figurat, un mare om, el, implacabil Zeu al trecerii noastre prin viață, ne readuce în memorie o personalitate intelectuală pe cât de modestă, pe atât de valoroasă spiritual, ILIE CORCOVEANU.

În pleiada de dascăli, eminenți, răpiți prematur din existența lor pământească, alături de Ion Precupețu, Ionel Zbârcot, Viorel Pânzaru se situează figura luminoasă și blândă a Domnului Trandafir întruchipat în timpuri mai aproape de existența noastră efemeră de profesorul Ilie Corcoveanu.

Am scris despre el într-o antologie de eseuri coordonată de devotata lui soție, Marieta Corcoveanu.

Îmi fac o datorie de conștiință din a reveni cu aceleași bune gânduri și aprecieri postume, referitoare la activitatea laborioasă, didactică și obștească, a celui pe care în intimitatea universului meu afectiv l-am denumit „Nea Iliuță”.

Om de mare ținută morală, profesor eminent, director harnic, soț și tată exemplar, de o bunătate ieșită din comun, Nea Iliuță mi-a fost permanent reper uman. L-am apreciat și l-am iubit. Îmi lipsește...

Inițiator și mentor al unui vestit Cenușar rebusist, Ilie Corcoveanu lipsește azi din arealul elitelor rebusiste naționale. Au rămas însă opera sa didactică și culturală, dragostea sa vie pentru oameni și îndeosebi, pentru elevi...

Un gând pios în amintirea sa...

Profesor Florian PETRESCU

Doi prieteni dragi lui Ilie, prof. Mitică Botar
și prof. Florian Petrescu

MEREU VA FI SUFLETU-MI PERECHE...

Despre viață nu se poate scrie decât cu un toc muiat în lacrimi. De ce? Pentru că, știm cu toții, venim pe lume plângând, în timpul vieții avem, deseori, lacrimi pe obraz, de bucurie sau de tristețe, și... plecăm de pe pământ lăsând în urmă persoane dragi lacrimând. Așadar, călătoria prin timp a omului nu poate fi scrisă decât cu lacrimi.

În viață nu există clipe mai frumoase decât cele trăite alături de sufletul pereche, primind fericirea și înfruntând suferința, împărțind totul la doi.

Alături de soțul meu Ilie, drumul vieții mele a fost mai drept, mai lin. De ce? Pentru că a fost un om bun și corect, un om înțelept și blând. El m-a învățat să fiu puternică, să trăiesc frumos și să mă stimez. M-a învățat să fiu demnă, să nu permit nimănui să îmi spună cine sunt și ce pot și să nu decad de la calitatea de om, oricât mă vor provoca oamenii.

Știu că nu ar fi vrut să pâng, dar lacrimile mele udă florile pe care i le sădesc zi de zi în sufletul meu.

Chiar dacă nu mai este prezent fizic, chiar dacă nu mă mai pot bucura de îmbrățișările lui, de glasul lui, el este prezent în sufletul meu și în conștiința mea. Îmi imaginez că este undeva, dincolo de nori și că ne vom regăsi atunci când îmi voi încheia și eu călătoria numită VIAȚĂ. În sufletul meu, am scris deja o carte întreagă despre el și cred că în fiecare

zi, mai adaug câte un gând. Încă mă întreb dacă am făcut tot ce am putut pentru el, încă mă întreb dacă am fost soția care l-a meritat.

Am să vorbesc mereu despre soțul meu, Ilie, cu mândrie și cu dragoste. Iar pentru el, voi rămâne mereu acea ființă pe care el a ajutat-o să aibă un curaj nebun să înfrunte orice provocare, dacă el o ținea de mână.

Eu tot mai cred că Ilie n-a plecat. Cred că și-a luat un răgaz de la lume și timp, preț de o vreme, pentru a se gândi în tihnă la ce așteptări are de la anii pe care ar fi urmat să-i fi trăit. Cred că se roagă de sănătate și liniște pentru cei dragi, ca să le poată dărui din ce are pentru a trece mai ușor prin greul vieții.

Voi plânge mereu, dar voi ști întotdeauna că atunci când am nevoie, el mă ține de mână, căci, vreme de 32 de ani, mâinile noastre au fost hotărâte să cucerească timpul și să-l facă prizonierul lor. Aveau în ele atâta putere și dorință, încât a trebuit să se lase învins. Până și el, timpul, înțelesese că forța mâinilor își avea izvorul în două inimi care se iubeau. Acela era destin. Este ceea ce ne este scris!

Dumnezeu să-i odihnească sufletul frumos!

Soția

DE ACOLO, DE SUS...

Port cu mine tot timpul în portofel o poza de-a tatei. E o poza mică, rotundă, care mi-e tare dragă de câte ori o privesc. Pentru mine e foarte expresivă, e un zâmbet de-al tatei așa subtil, și o privire care emană multă încredere în sine. Cred că era fericit în momentul când a făcut acea poza. Am pus poza și pe marele trofeu în memoria lui de la concursul de skandenberg.

Vreau să mi-l amintesc pe tata ca pe un învingător. Bucuros de reușitele sale, dornic de autodepășire. Mândru tot timpul de ceea ce a realizat, dar modest totodată.

Văzând o sinteză făcută de mama a materialelor sale rebusiste, îmi dau seama încă o dată ce muncă

1979 – La 1 an al fiului Nicolae Dragoș

Dragoș la doar 7 luni

titanică de creație a făcut.

Planul meu e să pun online, pe internet, măcar o parte din creația sa, ca opera lui să rămână nemuritoare și să poată fi accesată de oricine. Sunt convins că i-aș fi produs o mare bucurie dacă ar fi știut de acest proiect. Sper să-l pot duce la capăt.

De acolo de sus, sunt sigur că tata veghează.

Nu l-am visat prea des pe tata. Nu știu câți dintre cei care citesc rândurile acestea cred în

vise. Eu acum cred. Așa rar, când mi-a apărut tata în vis, m-a avertizat cu privire la ceva ce urma să se întâmple. De bine, sau de rău.

De aceea cred că tata e încă alături de mine, fiul lui.

Cum mi-l amintesc eu pe tata...

Mi-l amintesc pe tata plin de voie bună.

Mi-l amintesc pe tata mândru.

Mi-l amintesc pe tata bucuros să exploreze din nou.

Mi-l amintesc pe tata retrăindu-și tinerețea prin întâmplările mele.

Mi-l amintesc pe tata trăind etern prin pasiunea lui – cuvintele încrucișate.

Timpul s-a comprimat și, pentru el, prin faptul că a rămas tot timpul alături de rebus, a rămas pururea tânăr. Nu a perceput prea mult trecerea vieții, fiindcă în

Alături de moșii Marin și Gori la vârsta de 1 an a lui Dragoș

centrul universului lui cultural au fost cuvintele încrucișate și s-a raportat la acestea.

Acum, când sunt și eu tată, îmi dau seama și mai mult cât de mult a iubit copiii, și tot ceea ce a făcut a făcut din pasiune. Orice lucru trebuia să aibă o poveste și orice făcea trebuia să fie de poveste.

Mi-l amintesc pe tata cel bucuros de oaspeți.

Mi-l amintesc pe tata cel bucuros de călătorii.

Mi-l amintesc pe tata cel bucuros de lucrurile mărunte, de miracolul vieții.

Mi-l amintesc pe tata în criza de timp. Mi-l amintesc pe tata care tot timpul voia să facă mai mult, mai mult, mai mult. Timpul era prea mic pentru tot ceea ce voia el să realizeze.

Mi-l amintesc pe tata în căutarea naturii și în căutarea peisajului idilic de la țară și a vieții de la țară.

Mi-l amintesc pe tata ambițios, dorind să realizeze, ca profesor, ceea ce alții nu au putut!

Au trecut șapte ani. Parcă ieri ai plecat, tată...

Fiul, DRAGOȘ

UN OM BUN, CU SUFLET DE COPIL

Cineva a spus demult că cel mai bun lucru pe care un tată îl poate face pentru copiii lui este să o iubească și să o respecte cu tot sufletul pe mama lor! Acesta este primul gând care îmi vine în minte și una dintre cele mai vii amintiri despre tatăl meu, o lecție de viață pe care el ne-a insuflat-o în fiecare zi, un sfat „părintesc” ce n-a avut nevoie de cuvinte. Îl simt încă aici, cu noi toți, privindu-ne cu acel zâmbet blând, de om bun, cu ochii strălucind de o fericire și dragoste profundă, răspândind în jurul său o liniște dulce și caldă, ca aroma binecuvântată de pâine caldă, abia scoasă din cuptor, așa mi-l amintesc pe tata – un om bun ca pâinea caldă!

Sufletul său frumos a fost mereu încununat cu o minte sclipitoare și un umor fin, subtil, care și acum, peste ani, mă fac să zâmbesc amintindu-mi câteva din „faimoasele” lui replici, care reușeau întotdeauna să risipească supărarea oricăruia dintre noi. Il iubeam pentru faptul că întotdeauna primea cu un entuziasm copilăresc toate animăluțele pe care le aduceam în casă, povestea tuturor cât de drăgălașe, dar și folositoare sunt, în special când acestea făceau năzbâtii. De exemplu, Rică, iepurașul alb cu ochii roșii, spunea că este muza lui rebusistă, iar dacă mai roade covorul pe ici pe acolo, sau cablul de telefon, sau colțul canapelei este pentru că-i place să redecoreze casa într-un stil original și exclusivist. Și chiar așa, câți dintre noi aveau pe vremea aceea covoare cu margini rotunjite,

perdele cu broderie în colțuri sau un cablu nou la telefon în fiecare lună? Apoi era Miță, uriașul pisic birmanez pe care tata-l aștepta în zorii zilei, să-i deschidă ușa la intrare și să-l întrebe cum a fost escapada nocturnă și să-i mulțumească pentru micile suveniruri pe care acesta i le aducea în semn de afecțiune și respect; câte un șoricel spilcuit, vreo cioară pozând natura moartă, sau pur și simplu un prieten pisoi invitat la micul dejun, pe care tata îl trata ca pe cel mai de seamă musafir al casei. Ah! și numai el știa cum să-l „smulgă” pe Miță din bradul de Crăciun fără să trântescă chiar toate globulețele :))

Acesta a fost tata – un om bun, cu suflet de copil!

Împreună cu fiica Laura și nepoțica Amira la vârsta de nouă luni

Fiica, LAURA

CUM AM ÎNVĂȚAT SĂ MÂNUIESC CONDEIUL

Imaginea tandră a bunicilor mă va însoți pretutindeni și în orice moment al vieții. Pentru că este vie, blândă, de-a dreptul cuceritoare... Din această „imagine” voi desprinde acum câteva frânturi care să-mi aline dorul de Tataie Ilie...

Îmi amintesc când, dimineața, mă trezeam nerăbdătoare să mă joc cu „Tataie”, chiar dacă era parcă mereu ascuns după reviste și ziare sau cufundat în cărți; de micul meu joc „de-a v-ați ascuns”, în sufragerie, printre scaune, hrănindu-mi naivitatea cu gândul că nu mă poate vedea.

Când am mai crescut, am început să învăț tainele condeiului alături de bunicul meu – care era, de altfel, un dicționar viu! – și de bunica mea, profesoară de limba română. Am deprins și eu, în scurt timp, câteva tehnici de bază și, încet, am început să îmi scriu propriile povești, să mă afund în lumi ficționale aflate sub propria semnătură.

Am scris compuneri despre veverițele pe care le hrăneam cu nuci împreună cu bunicii mei vara, la Olănești. Am scris despre jocurile în zăpadă, despre cursele cu sania, toate fiind momente magice ale copilăriei pe care le-am petrecut cu bunicul. Și am continuat să scriu, să îmi aștern ideile pe foaie albă. Mi-am dezvoltat un

2001 – Bucuria de a fi bunicii Amirei

Olănești, 2005 – Și veverițele trebuie să mănânce

gust pentru frumos, pentru unic și pentru neconvențional. Mi-am format un stil anume. Am devenit ceea ce sunt pentru că bunicul și bunica m-au călăuzit spre un drum al cunoașterii, fără de care acum aș fi pierdută. Am învățat „să compun” alături de tataie atât cât, acum, pot să scriu pentru el, pentru neprețuitul meu bunic.

Nepoțica, Amira Naval

DESPRE MINUNEA DE A FI ÎN LUME

Întâlnirea, pe drumul vieții, cu domnul profesor Ilie Corcoveanu a fost miraculos de frumoasă. E greu să aleg din noianul de amintiri pe aceea mai frumoasă. Pentru că tot ce mă leagă de omul, de dascălul, de dirigintele, de prietenul, de bunicul, de omul Ilie Corcoveanu este frumos și luminos. Ipostazele pe care le-am enumerat mi-au fost atât de familiare și e atât de dificil să le pun la timpul trecut... Dar n-o să le pun (decât formal), atât timp cât doamna profesoară Marieta Corcoveanu îmi este prietenă de suflet. Am depășit de mult barierele convenționale ale unei relații strict profesionale și cred că, într-un fel, am devenit membru al familiei Corcoveanu. În plus, suntem „legați” și de cele două cărți dedicate memoriei lui Ilie Corcoveanu.

Sunt sub efectul „vrăjit” al evocărilor și al amintirilor celor care l-au cunoscut și au dat mărturie scrisă. Toți afirmă același lucru: ***Ilie Corcoveanu a fost un om deosebit, excepțional. Excepțional ca profesionist. Deosebit în modul de a fi, de a exista, de a trăi.***

Sunt întru totul de accord. Și mi-e dor de cel care se exprima cu un glas blând, domol, firesc, puțin voalat, de cel care privea interlocutorul cu o bunătate tandră. M-a impresionat mereu cu această uimitoare disponibilitate, această aparență în mișcare a unei bunătăți fără frontiere. Ilie Corcoveanu a realizat, în viața sa, acea dăruire de sine totală, continuă către ceilalți, fără a aștepta ceva în schimb. Totdeauna în slujba celorlalți, de la mic la mare, găsea de fiecare dată soluția potrivită (după ce se consulta și cu soția). Nu l-am văzut niciodată răspunzând prin refuz unei cereri de ajutor material sau intelectual, de demers, de vizită, de deplasare. Nu părea grăbit, nerăbdător, măsurându-și timpul: era mereu disponibil, pentru toți, atâta timp cât era necesar. „Negraba”, prin urmare, un principiu de viață și o călăuză de nădejde a domnului profesor. Semn sigur că relațiile dintre omul „cuminte” și adevărurile grave ale vieții se cer guvernate de

Casă de piatră, noroc și fericire! – pentru mult iubita noastră prietenă (fostă elevă), Alina Anghel

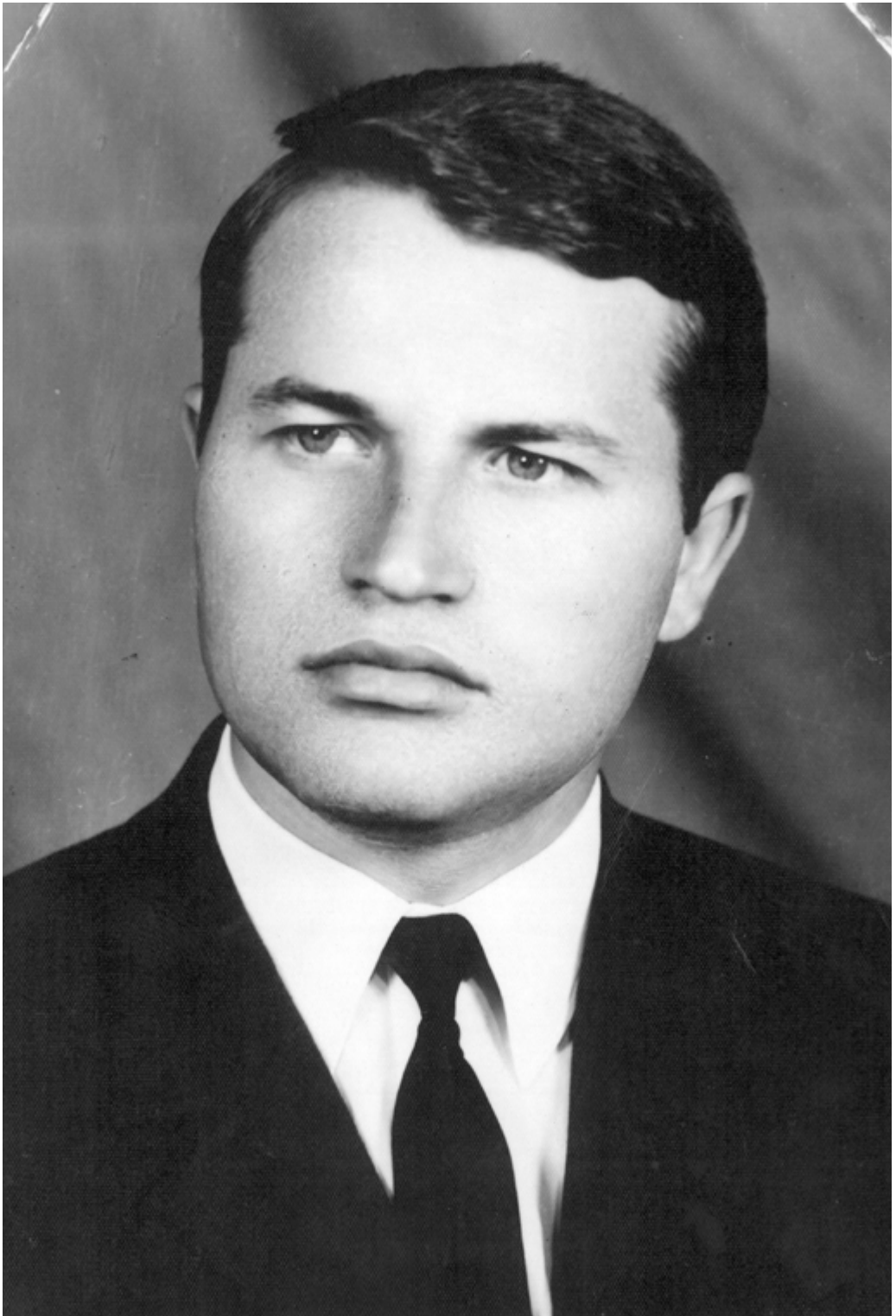
bună-cuviință, durată, calm, ponderație.

Amintindu-mi, în particular, de multe momente din viața domnului profesor și citind totodată mărturiile celor care au scris în această ediție a cărții, observ că dominantă poate fi rezumată astfel: *Simplitatea unui om poate fi cea mai elocventă probă de noblețe*. Iată de ce este motiv de mândrie că domnul profesor se bucură de acea spontană, legitimă și rară recunoaștere unanimă, ca unul dintre autenticii profesioniști și OAMENI.

ILIE CORCOVEANU era un „generos” și un „simpatic”. Era întruchiparea indestructibilului bun-simț al omului care trudește și înțelege truda celorlalți. Avea o simplitate francă și o politețe desăvârșită, pe care te puteai baza. Rămâne un strălucit exemplu pentru ceea ce poate însemna profesia de dascăl, cuvântul, talentul. Era de neclintit. Cu bunul său simț inteligent, în autentică sa iubire față de oameni, față de literatură și de rebus, în simplitatea durabilă cu care iubea și respecta viața.

Drumul vieții domniei sale, într-o accepțiune pur omenească, n-a fost unul lung. Dar a fost încet, cu pregătiri, cu opriri, cu rotiri, reveniri, chibzuință, încredere în sine, zvâcniri... Și poate și de aceea, pierderea sa devine tot mai mult o suferință personală. *Timpul n-a mai avut răbdare...* ca să vă mai spun despre minunile din viața mea, Sara-Medeea și Alma-Serena (eventual să-mi încrucișați numele lor într-un careu) sau despre celelalte minuni de nepoate, ale dumneavoastră, Amira și Sara-Maria...

Prof. Alina-Elena MARIN

La 21 de ani

Pregătit de „muncă”

Rebusul, pasiunea lui de-o viață

Mai presus de toate, a fost un dascăl de excepție

Bucurie nemărginită, avându-i alături pe ginerele Sergiu, fiica Laura, nepoata Amira și soția Marieta (2003)

Bucuroși că fiul are casă nouă! (împreună cu Georgeta, prietena fiului și mama ei)

Septembrie 2000 – Bucuros că fiul are casa lui

Încă o cură de ape de la Olănești – 2006

În fața mănăstirii Cozia – 2007

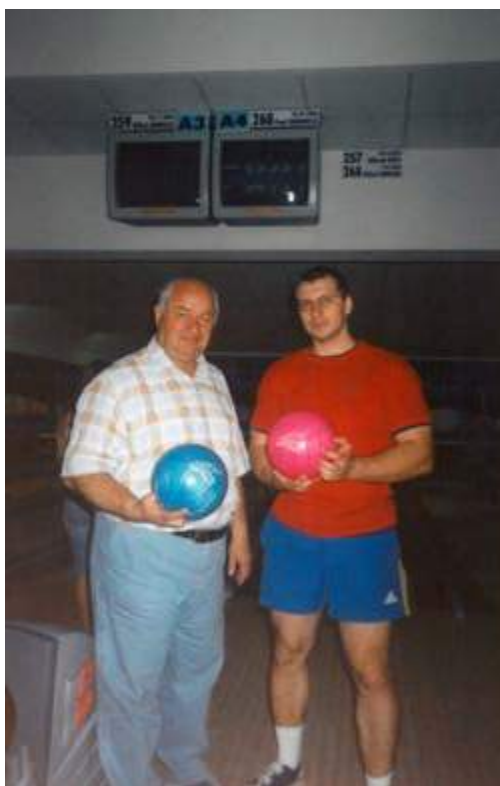
2007 – La Osica de Sus, alături de cea mai dragă mătușă, Vica

Ultimul revelion (2009), alături de cumnatul Mărin, nepoții Marius și George și fiul Dragoș

2005 – familia reunită la „un pahar de vorbă” cu o țuică fiartă – tataie Ion, fratele Gheorghe, fratele Mihai și surorile Mioara și Vergina

Împreună cu sora soției, Iustina, și nepoata Daria

2006 – Fericire deplină

2007 – Alături de Laura și soția sărbătorită

Bucuria de a-i avea alături pe cei dragi

2003 – La cei trei ani ai nepoțicăi Amira, alături de jucăriile ei preferate

2007 – Arbitrând pe fiul Dragoș și nepoțica Amira

2002 – Bucuria de a prepara delicatase pentru Crăciun, alături de cuscii Pica și Arcaș Naval

2006 – Cu nepoata Amira, la săniuș

1997 – Concurs de rebus pentru elevi – Alutus Tineret

„În vizită” la scriitorul Liviu Rebreanu (casa memorială de la Ștefănești, Argeș) – 2001

Meditând... (1996)

În miez de iarnă (ianuarie 2002), pe malul lacului Herăstrău, la -24°C

2002 – Pe terasa Muzeului Mănăstirii Brâncoveni – Olt

CUPRINS

A dat valoare timpului trăit / 5	
Dragostea sa de-o viață... / 7	
Festivalul Național rebusist de la Roman / 8	
Cuvântul rostit de prof. Ilie Corcoveanu / 9	
În memoria tatălui meu / 10	
Prof. Ilie Corcoveanu – cetățean de onoare post-mortem al mun. Caracal / 15	
Diplome, trofee, distincții / 17	
Caracal – capitala rebusului românesc / 21	
Careuri rebus / 23-137	
Integrame / 139-148	
Publicistică / 149-174	
La mormântul prea bunului Ilie Corcoveanu / 176	
El, Ilie, perpetua spiritul de omenie / 178	
In memoriam Ilie Corcoveanu / 181	
Prieteni... de-o viață / 181	
Fugit irreparabile tempus... / 183	
Profesorul Ilie Corcoveanu – un om al cetății / 185	
Rondelul povestitorului / 187	
Rebusistul plin de har / 188	
Remember / 189	
Adio, prietene / 190	
A fost prietenul meu / 192	
Amintiri despre domnul președinte... / 193	
Un romanașean care a îmbrăcat cămașa cuvântului frumos curgător / 194	
Medalion Ilie Corcoveanu – la 50 de ani / 195	
Univers rebusist – 50 / 197	
Ca și cum toți am fi fost copiii săi... / 198	
Despre timp și timpuri / 200	
Un om, o pasiune / 202	
Dascălul nostru... / 203	
Mereu ne vom aminti de „moșul” nostru / 205	
Amintiri din rebusul vieții / 206	
Amintiri pe care le păstrezi în suflet / 207	
Amintiri, amintiri frumoase... / 208	
Au trecut 7 ani / 209	

Lumea ca o părere sau despre trezirea la realitate / 210
Au trecut șapte ani, dar parcă a fost ieri... / 212
În amintirea fratelui meu / 213
Frate, vei fi mereu în sufletul meu! / 215
Gânduri evocatoare / 217
În eternitatea gândirii / 219
In memoriam – Ilie Corcoveanu, un dascăl al timpului său / 220
„Uite, fete, de la mine – o zi, de la Dumnezeu
– mai multe...” / 221
O amintire vie... / 222
O viață de om – așa cum mi-o amintesc / 223
Un om, o vie amintire / 225
Mereu va fi sufletu-mi pereche... / 226
De acolo, de sus... / 227
Un om bun, cu suflet de copil / 229
Cum am învățat să mânuiesc condeiul / 231
Despre minunea de a fi în lume / 232

14 ani

21 ani

50 ani

18 ani

18 ani

Mă stăpânesc cu greu să nu dau drumul șuvoiului de lacrimi, dar plâng adânc în sufletul meu. Am învățat că dorul doare.

Atunci, în 26 martie 2009, Ilie a hotărât să treacă în lumea umbrelor, dar a lăsat în urma lui o amintire ce străbate timpul ca o lumină vie, o amintire de neprețuit pe care nici măcar timpul, cu puterea lui, n-o va putea șterge vreodată.

Nu-l uitați! Amintiți-vă de el! Păstrați-l în inima voastră!

Soția

13 ani

55 ani

21 ani

30 ani

27 ani